

चतुर्दशलक्षणं

गादाधरी

व्याख्यानत्रययुता

द्वितीयलक्षणान्ता

शिरोमणिबिरुदभाजा वेदान्तसाहित्यविशारदेन

पण्डित-सन्तानशर्मणा

संशोधिता

SaINT
GAD/KRS

प्रथमः सम्पुटः

अह्यार ग्रन्थालयः

अह्यार

१९४२

Price Rs. 4-8-0

Printed by
C. SUBBARAYUDU,
AT THE VASANTA PRESS,
ADYAR MADRAS

PREFACE

THE present book is the first instalment of a series of *Nyāya* works which the Adyar Library proposes to publish in its series. This volume contains the first two *lakṣaṇas* of that portion of Gadādhara's work called the *Caturdaśalakṣaṇa*, which means the fourteen definitions. The commentary on the work of Gadādhara for the portion by Kṛṣṇambhaṭṭa, the commentary called *Nyāyaratna* by Raghunātha and the commentary by Paṭṭābhīrāma are also added in this volume. Of these three commentaries, only the first two have been available in print till now, and that only in Telugu script. The third commentary, that of Paṭṭābhīrāma, is now printed for the first time.

The two systems of Indian Philosophy, the *Nyāya* and the *Vaiśeṣika*, developed on parallel lines until they merged into a single system. The *Nyāya* system tried an analysis of the Universe as thought content, in order to arrive at the truth of the Universe. It started with postulating the means of knowledge, the objects of knowledge and fourteen other topics that have a bearing on this analysis. Thus they postulated sixteen topics or *padārthas*. The *Vaiśeṣika* system attempted an analysis of the Universe as denotations of words and

they postulated seven divisions of the Universe like substances, qualities and actions. The synthesis came when thinkers began to deal with the seven divisions of the Universe, as understood through the four means of knowledge. This stage marks the beginning of what may be called the *navya* or later *Nyāya*.

Gangesopādhyāya's *Tattvacintāmaṇi* is the basic work in this new phase of the development of *Nyāya-Vaiśeṣika* system in India. Raghunāthaśiromaṇi's *Diḍhiti* is the most outstanding commentary on this work and Gadādhara has written a commentary on this commentary of Raghunāthaśiromaṇi on the *Tattvacintāmaṇi* of Gangesopādhyāya. The relevant portion of Gadādhara's commentary is the basic text in this volume and it is now published with its three commentaries. The corresponding portions from the *Tattvacintāmaṇi* and the *Diḍhiti* are also added at the end of the book.

The edition of these later works has been undertaken by Paṇḍit Santanam Aiyar, who is a scholar of eminence in South India. He has selected the proper readings where there are different readings available, either in manuscripts or in printed editions or in different commentaries. He has also added his own notes here and there, to elucidate certain special points. He has made use of all the material available till now in print and also the manuscripts that are available in Madras. The present volume contains only the first two of the fourteen *lakṣaṇas*. The remaining portions, especially such portions that are widely taught in the higher courses

in *Nyāya* in the Universities and in Sanskrit Colleges, will appear in due course. Other sections of the work of Gadādhara, dealing with *Hetvābhāsa* are also under preparation. The portion dealing with the *Samānyanirukṭi* and *Satpratipakṣa* with the commentary of Kṛṣṇambhaṭṭa has already been prepared for the press. The commentary of Kṛṣṇambhaṭṭa for these portions is not available in print till now.

Although in the higher courses of studies in Sanskrit within the Arts Faculties of the various Universities, the *navya nyāya* with its complicated dialectics forms only a minor portion, yet in the corresponding courses of higher studies which represent the traditional mode of learning conducted by the various Universities and the Sanskrit Colleges, the *Nyāya* works occupy a very important and prominent position. Students undergoing such courses have to learn considerable portions of the works of Gadādhara and Jagadīśa. Handy editions of such works are not available. There are various commentaries on the works of Gadādhara. But many of them have not till now been printed, and the few printed works are available only in Telugu script. Since teachers depend mainly on manuscripts and memory for such commentaries, alterations in the readings increase. As such no apology is needed when the Adyar Library has launched upon such a scheme of publishing some of the important portions of such later *Nyāya* texts. It has been found that the number of students who take up *Nyāya* for such higher courses is fairly large and consequently the

Library has the additional satisfaction that the publication will be helpful for a very wide public

The work of Gadādhara and its three commentaries have been printed separately in this edition instead of the commentaries being printed below the pages with the work of Gadādhara on the top. If small portions of each of the four works appear together on the pages, there is the disadvantage of the end of a commentary on a particular page being followed by the subsequent portion only with a page or two intervening, while there is the advantage of the commentaries on a portion appearing of the same page with the original above, which will facilitate comparison. But in a *Sāstraic* work, a commentary does not elucidate the words of the original, it only elucidates or discusses the points raised in the original. From this point of view, each of the commentaries is an independent work and in the presentation adopted in this edition, such a distinct nature for each work is brought out prominently. Having regard to the nature of the training which the students using the work ordinarily receive, the constant presence of the original is not a necessity when using any particular portion of a commentary. It is for these reasons that the different works have been printed as distinct units, one after the other.

The importance of this particular phase of the Nyāya philosophy, represented by the works of Gadādhara now undertaken for publication by the Library, has not been adequately recognized by the modern scholars. There is a tendency to ignore it as mere verbal

jugglery having no intellectual value, and as leading to no practical purpose. It must be admitted that the literature in this field is too difficult for any one to grasp without a specialized training. The mode of expression is extremely technical and the language is very artificial. The number of persons who are really proficient in this field of Indian Philosophical literature is extremely small and is dwindling gradually. If the traditional mode of interpretation of the texts is not given proper encouragement, there is every likelihood of the whole wealth represented by this literature falling into disuse and extinction. And this is a danger from which it is the duty of every institution that has taken upon itself the difficult task of preserving and encouraging the various aspects of ancient Indian culture, to keep the literature safe.

The *Upanisads*, the astronomy of Āryabhata, the original works in the *Vedānta* of the later days and the grammar of Pāṇini are some aspects of Indian culture in which we find man's intellect rising up to elevations seldom reached in the history of any nation. To this class must be added the contribution of Gadādhara and other writers on *Nyāya* in the medieval times. If modern thinkers cannot understand and appreciate their contributions, the intellectual dwarfness of modern man is solely responsible for it.

Philosophy has two sides. One is that of thought and the other is that of expression and communication. The thoughts of one man cannot be directly grasped by another man. Man's thought is a unit. This unit

has to be conveyed from one person to another person through a medium that is a series, namely, language. The exact relation between the series of sounds, which we call language, and the ideas must be defined precisely. The necessity for such precise definition increases when the ideas become finer and more abstract. In ordinary human relations, the words of one person are understood by another person with sufficient precision. But in philosophical discussions there are more cases of mutual misunderstanding than of understanding, the result is that explanations and elucidations result in worse confusion, and discussions and conclusions land the parties in further and more complicated problems.

The *Nyāya* philosophy deals essentially with the process of inference, which is the process of knowing a Particular from a Universal through another Particular. There are the three terms, the major, the minor and the middle terms. One has to be very definite regarding the exact relation between the subject and the predicate that constitutes a Universal relation. One has to determine the circumstances under which alone a middle term can function as valid in a syllogism. There must also be the determination of the exact import of a proposition through an examination of the real significance of the various elements in a sentence namely the words with their parts of stems and suffixes. What is called *navya* or later *Nyāya* deals with this aspect of philosophical disputation. Understood from this point of view, there is a great importance attached

to this field of Sanskrit Philosophical literature, an importance that is not lesser than the contribution of the great Ācāryas, though the importance of the former is only as an aid in elucidating and understanding the teachings of the Ācāryas. In a later volume in this series, I will take the opportunity to make a survey of the literature bearing on this aspect of *navya Nyāya*.

The Book is in five parts. The first part contains the commentary of Gadādhara. The remaining three parts contain the three commentaries on the work of Gadādhara. The fifth and last part contains the text of the *Tattvacintāmaṇi* and its commentary by Raghunāthas'īromani, on which it is that Gadādhara has written his commentary. Detailed contents for the work of Gadādhara and its three commentaries are given in Sanskrit. The general scheme is given below :

PART	PAGE
I GADĀDHARA'S WORK	
General	1-10
First Definition	11-47
Second Definition	48-60
II. COMMENTARY OF KṚṢṆAMBHAṬṬA	
General	61-80
First Definition	81-129
Second Definition	130-155
III. NĪĀYARATNA OF RAGHUNĀTHA	
General	157-164
First Definition	165-191
Second Definition	192-201

PART	PAGE
IV TIPPANI OF PAṬṬĀBHIRĀMA	
First Definition	202 229
Second Definition	230 244
V TATTVACINTĀMANI	245
DIDHITI OF RAGHUNĀTHAŚĪROMANI	245 247

On behalf of the Adyar Library I express my appreciation of the difficult task which the editor, Pandit Santanam Aiyar, has accomplished in preparing the material for the present volume and I thank him for this great contribution to the literary activities of the Adyar Library. It is also my pleasant duty to thank the Vasanta Press for having printed the work with their usual excellence, in spite of certain special difficulties in printing such a work in which the same letter appears many times even in a single line.

Adyar Library,
December 1942

C KUNHAN RAJA

विषयसूचिका

पुटाङ्काः

गादाधरी

१.	समवायितयेति मणेः तात्पर्यवर्णनम् . . .	१
२.	मणिदीधित्योः एकवाक्यतासमर्थनम् . . .	३
३.	'वाच्यत्वं यथे'ति दीधितिग्रन्थविचारः . . .	५
४.	घटत्वेन घटपटोभयाभावस्य केवलान्वयित्वसमर्थनम् . . .	६
५.	प्रमेयसाध्यके चेति दीधितेर्विवरणम् . . .	७
६.	इदमुपलक्षणमित्यादिना घटत्वपटत्वाभ्यां प्रमेयभेदस्यापि लक्षणघटकत्ववर्णनम् . . .	१०
७.	प्रथमस्वलक्षणावतारः . . .	११
८.	लक्षणघटकपदप्रयोजनवर्णनम् . . .	१२
९.	यावत्पदप्रयोजनवर्णनदीधिति विवरणम् . . .	१३
१०.	अत एवेति दीधितिग्रन्थावतारः . . .	१४
११.	तत्र मतभेदोपन्यासः . . .	१५
१२.	गोत्वाद्यभावस्येति दीधिति विवरणम् . . .	१७
१३.	साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यवत्त्वनिवेशः . . .	१८
१४.	निरुक्ताप्यपकृतावच्छेदकप्रतियोगिताकत्वनिवेशनमफलमिति यत्तुकारमतोपन्यासः . . .	२१
१५.	तत्खण्डनम् . . .	२२
१६.	व्यापकतालक्षणे अभावे प्रतियोगिवैयधिकरण्यनिवेशनमाव- श्यकमिति केचित्तुमतवर्णनम् . . .	२४
१७.	अत्र च व्यापकताघटकत्वेन अभिमतो यः सम्बन्धः तेन प्रतियोग्यनधिकरणत्वनिवेशः . . .	२५

१८. प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टानधिकरणत्वनिवेशः . १५
१९. प्रतियोगितायाः व्यापकताघटकत्वेनाभिमतो यो सम्बन्धः
तेन सम्बन्धेन वृत्तिमनिष्टत्वनिवेशः . २७
२०. व्यापकतावच्छेदकत्वद्वारेण पारिभाषिकावच्छेदकत्वं निवेश-
नीयमिति स्वमतोपन्यासः . २७
२१. 'येन सम्बन्धेन' व्यादिदीधितिविवरणम् . २८
२२. एवं दलान्तरेऽपीति दीधितिप्रन्यावतारः . २९
२३. सम्बन्धैक्यविवक्षेति दीधितेस्वाभिप्रायवर्णनम् . ३०
२४. तत्र मतभेदोपन्यासः खण्डनं च . ३१
२५. व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्य सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगि-
ताकत्वसमर्थनम् . ३३
२६. रूपादीति ग्रन्थावतारः . ३५
२७. दीधितिकारोक्तमद्वैतुत्वखण्डनम् . ३९
२८. तत्सामानाधिकरण्यमित्यादिदीधितिविवरणम् . ४०
२९. स्ववैशिष्ट्यविशेषणप्रयोजनवर्णनदीधितिविवरणम् . ४३
३०. स्वयं लघुलक्षणकथनम् . ४४
३१. जलादीतिग्रन्थावतारः . ४५
३२. द्वितीयलक्षणावतारः . ४८
३३. लक्षणघटकपदप्रयोजनम् . ४९
३४. प्रतियोगितावच्छेदकेत्यनेन विवक्षितार्थकथनम् . ५१
३५. अधवेति कल्पान्तरवर्णनम् . ५२
३६. व्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नत्वोक्त्या व्यधिकरणधर्मा-
वच्छिन्नाभावाम्युपगमावश्यकत्वकथनम् . ५३
३७. साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन व्यापकत्वं तेनैव प्रतियोगि-
सामानाधिकरण्यं विवक्षणीयमिति कैचित्तुमतोपन्यासः
तत्खण्डनं च . ५४

३८. स्वप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकताघटकयावत्सम्बन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यनिवेशितखण्डनम् . . . ९५
३९. विषयतासम्बन्धेन व्यापकता तेन सम्बन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यनिवेशखण्डनम् . . . ९५
४०. स्वप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन व्यापकत्वं तेनैव प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नभावसामानाधिकरण्यं विवक्षणीयमिति कथनम् . . . ९६
४१. यावदभावानामित्यत्र अभावपदस्य भावभिन्नत्ववर्णनम् . . . ९६
४२. व्यापकतावच्छेदकरूपे भाववृत्तित्वविशेषणम् . . . ९७
४३. व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावाभ्युपगमो नावश्यक इत्याशङ्क्य समाधानम् . . . ५८
४४. 'शेषत्वत्वादिने'ति दीधितिग्रन्थावतारः . . . ९९
४५. शेषमिति दीधितेः अर्थवर्णनम् . . . ९९
४६. निरुक्ताभावेऽपि प्रतियोगिवृत्तित्वमेव लाघवाभिवेशनीयमिति प्रतिपादनम् . . . ५९

कृष्णम्भटीयम्

१. मूलार्थवर्णनम् . . . ६१
२. मणिग्रन्थतात्पर्यवर्णनगदाधरीविवरणम् . . . ६१
३. एकवाक्यतासमर्थनगदाधरीविवरणम् . . . ६४
४. वाच्यत्वं यथेति दीधिन्यवतरणगदाधरीविवरणम् . . . ६८
५. घटत्वेन घटपटोभयाभावस्य केवलान्वयित्वसमर्थनगदाधरीविवरणम् . . . ७०
६. प्रमेयसाध्यरुस्थले अनेकाभावप्रदर्शनग्रन्थविवरणम् . . . ७४
७. वह्निस्त्वेन निर्वह्नाविति दीधितितात्पर्यविवरणम् . . . ७८

८.	प्रथमलक्षणावतारविवरणम् . . .	८१
९.	पदप्रयोजनवर्णनगादाधरीविवरणम् . . .	८२
१०.	यावत्पदप्रयोजनवर्णनगादाधरीविवरणम् . . .	८३
११.	‘अत एवे’ति ग्रन्थावतारविवरणम् . . .	८३
१२.	तत्र दर्शितपरेतुमतवर्णनम् . . .	८७
१३.	गोत्वाद्यभावस्येति दीधितिविवरणगदाधरीविवरणम् . . .	८८
१४.	साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यवत्त्वनिवेशनग्रन्थविवरणम् . . .	८९
१५.	व्यापकतावच्छेदकप्रतियोगितावत्त्वनिवेशनमफलमिति दर्शि- स्यतुकारमतवर्णनम् . . .	९२
१६.	केचित्तुकारमतवर्णनगदाधरीविवरणम् . . .	९३
१७.	प्रतियोग्यनधिकरणत्वे सम्बन्धनिवेशनग्रन्थविवरणम् . . .	९७
१८.	प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टनधिकरणत्वनिवेशनगदाधरी- विवरणम् . . .	९९
१९.	केचित्तुकारमते अस्वरसोद्भावनम् . . .	१०१
२०.	पारिभाषिकावच्छेदकत्वनिवेशनगदाधरीविवरणम् . . .	१०२
२१.	येन सम्बन्धेनेति दीधितिविवरणगदाधरीविवरणम् . . .	१०५
२२.	सम्बन्धेक्यविवक्षयेति दीधितिग्रन्थतात्पर्यवर्णनगदाधरीविव- रणम् . . .	१०६
२३.	यत्तुकारमतविवरणम् . . .	१०८
२४.	द्वितीययत्तुकारमतविवरणम् . . .	११०
२५.	केचित्तुकारमतविवरणम् . . .	११०
२६.	व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्य सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगि- तावत्त्वसमर्थनगदाधरीविवरणम् . . .	१११
२७.	रूपादीत्यादिदीधितिविवरणगदाधरीविवरणम् . . .	११४
२८.	अत एवेति ग्रन्थोत्तरमेव रूपादीति ग्रन्थो लेखनीय इत्या- शङ्क्य परिहरति . . .	११५

२९.	दीधितिकारोक्तसङ्घेतुत्वखण्डनगदाधरीविवरणम्	. ११८
३०.	तत्सामानाधिकरण्येति दीधितिविवरणविवरणम्	. "
३१.	स्वविशिष्टेति विशेषणप्रयोजनगदाधरीविवरणम्	. १२३
३२.	लघुलक्षणगदाधरीविवरणम्	. १२६
३३.	जलेतिग्रन्थावतारगदाधरीविवरणम्	. १२७
३४.	द्वितीयलक्षणावतरणगदाधरीविवरणम्	. १३०
३५.	पदप्रयोजनवर्णनगदाधरीविवरणम्	. १३४
३६.	प्रतियोगितावच्छेदकेत्यनेन विवक्षणीयार्थकथनगदाधरीविवरणम्	. १३८
३७.	अथवेति कल्पान्तरारम्भगदाधरीविवरणम्	. १३९
३८.	व्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नत्वोक्तपेत्यादि गदाधरीविवरणम्	. १४१
३९.	केचित्तुकारमतवर्णनगदाधरीविवरणम्	. १४३
४०.	विषयतासम्बन्धेन व्यापकत्वादिनिवेशनमतखण्डनगदाधरीविवरणम्	. १४५
४१.	स्वप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेनेत्यादिगदाधरोक्तार्थविवरणम्	. "
४२.	अभावपदं भावभिन्नपरमिति गदाधरोक्तार्थवर्णनम्	. १४६
४३.	व्यापकतावच्छेदकरूपे भाववृत्तित्वनिवेशनगदाधरीविवरणम्	. १४९
४४.	व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावान्युपगमावश्यकत्वकथनगदाधरीविवरणम्	. १५०
४५.	निरुक्ताभावेऽपि प्रतियोगित्वित्वोपपादनगदाधरीविवरणम्	. १५३

न्यापरत्वम्

१.	मणितात्पर्यवर्णनगदाधरीविवरणम्	. १५७
----	-------------------------------	-------

२.	एकवाक्यतासमर्थनगदाधरीविवरणम् .	१५९
३.	वाच्यत्वं यथेति ग्रन्थविवरणगदाधरीविवरणम् .	॥
४.	घटत्वेन घटपटोभयाभावस्य केवलान्वयित्वोपपादनगदाधरीविवरणम् .	१६०
५.	प्रमेयसाध्यके अनेकाभावप्रदर्शनग्रन्थविवरणम् .	१६३
६.	प्रथमलक्षणघटकपदप्रयोजनवर्णनगदाधरीविवरणम् .	१६५
७.	अत एवेति दीधितिविवरणगदाधरीविवरणम् .	१६८
८.	तत्र मतभेददर्शनगदाधरीविवरणम् .	१६९
९.	साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यवत्त्वनिवेशनगदाधरीविवरणम् .	१७१
१०.	यत्तुमतवर्णनगदाधरीविवरणम् .	॥
११.	प्रतियोगिवैयधिकरण्यनिवेशनगदाधरीविवरणम् .	१७३
१२.	प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टानधिकरणत्वनिवेशनप्रतियोग्यनधिकरणत्वे सम्बन्धनिवेशनवर्णनगदाधरीविवरणम् .	१७६
१३.	पारिभाषिकावच्छेदकत्ववर्णनगदाधरीविवरणम् .	१७८
१४.	एवं दृष्टान्तरेति दीधितेरर्थवर्णनगदाधरीविवरणम् .	१७९
१५.	व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्य सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वसमर्थनग्रन्थविवरणम् .	१८२
१६.	रूपादीति दीधितिविवरणगदाधरीविवरणम् .	१८३
१७.	तत्सामानाधिकरण्यमिति दीधितेरर्थवर्णनगदाधरीविवरणम् .	१८६
१८.	स्वविशिष्टेति विशेषणप्रयोजनवर्णनगदाधरीविवरणम् .	१८८
१९.	जलेति ग्रन्थार्थवर्णनगदाधरीविवरणम् .	१९०
२०.	द्वितीयलक्षणावतरणगदाधरीविवरणम् .	१९२
२१.	पदप्रयोजनवर्णनगदाधरीविवरणम् .	१९३
२२.	प्रतियोगितावच्छेदकेत्यनेन विवक्षितार्थक्यनगदाधरीविवरणम् .	१९५

	पुटाङ्कः
२३. अथवेति कल्पान्तरवर्णनगदाधरीविवरणम् . . .	१९६
२४. व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावाम्युपगमावश्यकत्वकथनग्रन्थ - विवरणम्	१९७
२५. केचित्तुकारमतखण्डनगदाधरीविवरणम् . . .	१९८
२६. यावदभावे भावभिन्नत्वनिवेशनगदाधरीविवरणम् . . .	२०१
२७. अभावेपु प्रतियोगिवृत्तित्वनिवेशनगदाधरीविवरणम् . . .	”

पट्टाभिरामटिप्पणी

१. प्रथमस्वलक्षणारम्भः	२०३
२. द्वितीयस्वलक्षणारम्भः	२३०
मणिग्रन्थः	२४५
दीधितिः	”

ABBREVIATIONS

रा	Notes as found in Adyar Library MS. 19. E 49
ज	Jāgādīśī, Chowkhamba Sanskrit Series, Nos 101, 102, Devanāgarī, 1908
स्व	Notes by the Editor.
क	Vyadhikaraṇadharmāvacchinnābhāvaaprakaraṇam, Chowkhamba Sanskrit Series, Nos. 187, 201 and 217, Devanāgarī, 1927.
कृ	Kṛishṇambhaṭṭi, Mysore Edition, Telugu Script, Vidyā Taranginī Press, 1890.
र	Nyāyaratnam, Mysore Edition, Telugu Script, Vidyā Taranginī Press, 1894.
अ	Adyar Library MS. 19. E 49, 41. D. 80
ग	Oriental Library MS R. 860.
मै	Caturdaśalakṣaṇī, Mysore Edition, Telugu Script, 1890.

CORRECTIONS

PAGE	LINE	READ
१	३	शाब्जामाववदृष्टित्वस्य
५	९	दुर्वारत्वात्
"	१२	अफलम्
७	१	पक्षस्यैव
९	११	भावीय
१०	१	घटाद्यमात्र
१३	१	दुर्वारिरेति
"	१७	अफलमिति
१९	१०	धूमादिप्रकार
२०	६	च्छिन्नसयो
२१	२२	स्व०
२६	२४	स्व
३१	१७	एकधैव
३३	२१	अनुपादेय
४२	२४	व्यपिहरण,
५३	२२	स्वर्णघटकतेति
९६	२१	तदपि
१०४	१५	तदभावस्य
११४	१६	साध्यतावच्छेदकस्याप्य
११६	९	सामान्याभावा
१५७	२०	स्व
१६६	६	प्रतियोगितायामपि

श्रीरस्तु

चतुर्दशलक्षणी

गादाधरी

अथ समवायितयेति मूलं 'व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावाभ्युपगम
'एव संज्ञच्छते, तादृशाभावाभ्युपगमे सर्वत्र तादृशाभाववति हेतोर्वृत्तेर-
सम्भव', साध्याभाववदवृत्तित्वस्य 'तादृशाभावमादाय लक्षणसङ्गमने सर्वत्र
व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिरिति लक्षणपरिष्कारासम्भवेन सौन्दर्यमतमवलम्ब्य
लक्षणकर्तुरीदृशाशङ्का न सङ्गच्छते इति चेत्—अत्रोपाध्यायानु-
यायिनः—केवलान्वयिनि साध्याभावाप्रसिद्धिनिर्वन्धनस्य दोषस्य उद्धादि-
तत्वात् साध्याभावस्य कथंचित्^१प्रसिद्धत्वात् लक्षणस्य निर्दोषतेत्यभिमानेन

^१ व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावाभ्युपगम—अ, प्रतियोगिताविशिष्ट-
भावत्वमेव—व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावत्वम्—यै०; स्वाधिकरणनिरूपितवृत्तित्वाभाववदधर्मा-
वच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वत्वाधिकरणनिरूपितवृत्तित्वानवच्छेदकीभूतधर्मावच्छिन्नावच्छेदकत्वात् प्र-
तियोगिताकत्वान्यतः सम्बन्धेनेति—स्व.

^२ “एव” शब्दो नास्ति—अ.

^३ “व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताक” इत्यर्थः—रा.

^४ उपाध्याय मतानुयायिन—अ.

^५ निबन्धनदोषत्व—अ.

^६ प्रसिद्धावेव—अ; कृष्णम्महेश्वर “प्रसिद्धावेव” इति प्रतीकधारणात् अयं वाद
प्रामाणिक.—स्व.

इयमाशङ्का ; तादृशाभिमानमेव निराकरिष्यत्यग्रे तर्हीति अन्येन, व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावोपगमेऽपि यथा व्यभिचारलक्षणे साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्याभावो निवेश्यते, तथा व्याप्तिरक्षणेऽपि^१ तादृशसाध्याभाव एव निवेश्यः, अन्यथा असम्भवस्य अतिव्याप्तेर्वा^२ प्रसक्तेः^३ व्याप्तेः अव्यभिचाररूपतानुपपत्तेश्चेति पुनरप्रसिद्धिनिवन्धनाव्याप्तिः केवलान्वयिस्थल इति हि तदर्थः,^४ नचैवं^५ तत्तद्वह्नितावच्छिन्नाभावव्यावर्तकसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वरूपेण साध्याभावस्य निवेशनीयतया वाच्यत्वत्वावच्छिन्नसाध्यकस्थले समवायित्वावच्छिन्नतदभावस्य अतादृशत्वात् तादृशाभावप्रसिद्धिरनुपयोगिनीति कथमियमाशङ्काः, साध्यप्रतियोगिकाभावमात्रनिवेशाभिमानस्याशङ्कावीजत्वे केवलान्वयिसाध्यकस्थले व्यासज्यवृत्तिरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य विशिष्टाभावरूपस्य तादृशाभावस्य च प्रसिद्धिसम्भवेन सौन्दर्यमतावलम्बनस्य निर्वाजत्वापातादिति वाच्यम्, महानसीयवह्नितावच्छिन्नाभाववार्णाय साध्यतावच्छेदकापर्याप्तैस्वसमानाधिकरणधर्म-

^१ “अपि” शब्दो नास्ति—अ.

^२ “पूर्वोक्तरीत्या” बोध्यम्—रा.

^३ कृत्यद्वितीया परिष्कारे शेषान्तरमाह—रा.

^४ ग्रन्थार्थः—रा.

^५ नचैवमपि—अ.

^६ वाच्यत्वामावस्य—अ.

^७ केवलान्वयिसाध्यके—अ.

^८ प्रतियोगिताकामावस्य—अ.

^९ व्यावर्तनाय—अ.

^{१०} व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावसंग्रहाय भेदप्रतियोगिकप्रतियोगितावच्छेदकतायां यथा समानाधिकरणधर्मशक्तिव निवेश्यते तथा तन्स्थाने अव्याप्यवृत्तिधर्मनिष्ठत्वं निवेश्य व्यासज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नाभाव एव शङ्कातां तावदेव साध्यताप्रसिद्धिरिति सन्नाह, एषान्वयधिकरणत्वस्याव्यावर्तकतया स्वसमानाधिकरणधर्मनिष्ठादृशावच्छेदकतायां या या प्रतियो-

निष्ठावच्छेदकताप्रतियोगिताभिन्नप्रतियोगिताकामाव एव निवेद्य इत्यभि-
 'मानेन आशङ्कासङ्गतेः, प्रमेयत्वादिना प्रमेयमात्रं यत्र साध्यतावच्छेदकम्,
 तत्र प्रमेयत्वादिविशिष्टप्रमेयापर्याप्तं तदविशेषितघटत्वादिनिष्ठमेवावच्छेदकत्वं
 प्रसिद्धम्, स्वसमानाधिकरणवृत्तितादृशावच्छेदकतानिरूपकप्रतियोगिताभिन्नं
 च व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगितामात्रमेव ; यत्र यादृशं साध्यतावच्छेदकं
 विशिष्टमविशिष्टं वा तत्र तदनवच्छिन्नत्वसमानाधिकरणधर्मावच्छिन्नत्वो-
 भयाभाववत्प्रतियोगितानिवेशामिप्रायको वा अयं ग्रन्थः इत्याहुः । 'नचैवं
 प्रमेयत्वावच्छिन्नसाध्यकस्थलेऽपि व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावमादायैव लक्षण-
 समन्वयसम्भवात् दीधितिकृतां तत्र गगनत्व घटत्वपटत्वोभयाद्यवच्छिन्नप्रमेय-
 सामान्याभावपर्यन्तानुसरणप्रयासो व्यर्थ इति वाच्यम् ; महानसीयवद्वित्याद्य-
 वच्छिन्नाभाववारणाय साध्यतावच्छेदकसमनियतप्रतियोगिताकः साध्यता-
 वच्छेदकापर्याप्तसाध्यनिष्ठधर्मवृत्त्यवच्छेदकताकान्यप्रतियोगिताको वाऽभावो

गिताः तत्तद्भेदवृत्त्यैव त्वया निवेदनीयतया तदपेक्षया व्यासज्यवृत्तिधर्मनिष्ठतादृशावच्छेद-
 कताप्रतियोगितासामान्यभेदस्यैवस्य निवेशो लाघवाच्च । न चैवमपि तादृशोभयाभाववति
 हेतोः सत्त्वाद्भ्यासिरिति वाच्यम्, व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्य लक्षणघटत्ववेऽपि तदोप-
 तौत्वात् सौन्दर्यमनादलम्बनरीज पुनः सुगममित्याक्षेपो गीर्वाणगुरुणापि निवारयितुं न
 शक्यते ।—रा.

१ प्रायेण—अ.

२ न चैवं वद्विमान् धूमादित्यादौ घटत्वेन पटाभावस्यापि गार्ध्याभावत्वापत्तिरिति
 वाच्यम्, इष्टत्वात्, प्रतियोगितायां साध्यनिष्ठत्वं वा विशेषणमिति बोध्यम् ।—रा.

३ एतादृशग्रन्थस्याशङ्काधीजत्वे तस्य न्यूनतेर नास्ति, तत्परिहाराय दीधितिकृतां
 तादृशयासो व्यर्थ इत्याशङ्कते—न चैवमिति ।—रा.

४ एतदभिप्रायेणैव गगनत्वेन प्रमेयमामान्याभाववधनं, न तु परत्वरूप इत्यभिधेयम् ।
 —रा.

५ लाघवादाह—“साध्यतेत्यादि”—एतत्कल्पे गगनत्वेन प्रमेयमामान्याभावस्य
 तादृशत्वेपि न क्षतिः ।—रा.

निवेश्य , 'तदभिप्रायेणैव तैस्तथाविधामावानुसरणात् । न च घटत्व
पटत्वोभयावच्छिन्नाभावप्रतियोगितावच्छेदकता साध्यवृत्तिधर्मनिष्ठैव, घटत्व
पटत्वयो प्रत्येक साध्यनिष्ठत्वादिति कथमसौ लक्षणघटक ? इति वाच्यम् ,
“ साध्यवृत्तिधर्मनिष्ठे ” त्यनेन 'यत्पर्याप्त्यधिकरणधर्मविशिष्टाधिकरण साध्य
वत् तत्त्वस्य विवक्षिततया घटत्वपटत्वोभयपर्याप्तावच्छेदकताया अन्यत्व
प्रतियोगिकोटावनन्तर्भावात् ।

वस्तुतो वृत्तिमद्बुद्ध्यो यावन्तस्साध्यतावच्छेदकसमनियतप्रति
योगिताकाभावकूटाधिकरणवृत्तित्वामावास्तद्वत्त्वमेव साध्याभाववद्वृत्तित्व
मित्यस्यार्थ इत्यभिप्रायकतया अथेत्यादिग्रन्थ सार्वभौमैर्व्याख्यात ,
दीधितिरुतामपि तादृशग्रन्थस्य एतदभिप्रायकत्वमेवानुमतम् कूटघटित
लक्षणस्य स्वयमग्रे दूषणीयत्वेऽप्यापातत सम्भवदुक्तिकतयैव^१ शङ्कितु
रभिप्रायविषयत्वोचित्यात्^२ व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभाववादिमते निर्दोष
स्यापि लक्षणस्य सम्भवेन तदुपेक्ष्य सदोष कूटघटितलक्षणमवलम्ब्य
प्रतियोग्यवृत्तिश्चेत्याद्यवतारणमनुचितमित्यभिप्रेत्यैव चाग्रे तल्लक्षणमाक्षेप्य
मिति न सन्दर्भविरोध । यत्समानाधिकरणा इत्यादि लक्षणाभिप्रायकता
चात्र न युज्यते, तादृशव्याप्तेस्साध्याभाववद्वृत्तित्वरूपत्वाप्रसक्तेर्लक्षण
परिष्कारासम्भवात् । व्यभिचारक्षरीरे च साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नासाध्या

^१ इति वमेश आदिवृत्तेच्यभिप्रायेणेत्यर्थ ।—रा

^२ यद्विशिष्टाधिकरण साध्यम्—अ, यद्यपि एतत्पादे शङ्कित्वेन प्रमेयसामान्याभा-
सद्वप्यो न भवति, तथापि 'यद्विशिष्टाधिकरण इति तन्साध्यमि ति विवक्षया न कोऽपि
दोष इति पाटद्वयमपि साधु—स्व

^३ सम्भवदुक्तिरनयेव तस्याङ्कितु —अ

^४ अनुमतमित्यनेन सवन्ध —रा

^५ इत्यादि ग्रन्थावतरणमनुचितम् ।—अ

^६ मूलोक्त ।—रा

भावनिवेशावश्यकतां प्रदर्श्य केवलान्वयिसाध्यकसाधारणसाध्याभाववदवृत्ति-
त्वरूपव्याप्तेरव्यभिचाररूपता न सम्भवतीत्यभिधानेन ^१साध्याभाववदवृत्ति-
त्वाभावस्य व्याप्तित्वे निराकृते च साध्याभाववदवृत्तित्वपदार्थस्य व्याप्ति-
त्वानभ्युपगमेऽपि न क्षतिरित्याशयेन ^२यदित्यादि निर्दोषलक्षणमवलम्ब्य
^३प्रतियोगी स्यादेः स्वयमवतरणीयत्वात् । न च (साध्याभाववदवृत्तित्वा-
भावस्य व्यभिचारत्वानभ्युपगमेऽपि) साध्यतावच्छेदकसमनियतप्रतियोगिता-
काभावकूटवदवृत्तित्वस्य व्यभिचारत्वसम्भवादुक्तव्याप्तेरव्यभिचाररूपत्वमक्षत-
मेवेति वाच्यम्, तस्य व्यभिचारपदार्थत्वे नचैव मित्यादिदर्शितायाः ज्ञेयत्वे
वाच्यत्वव्यभिचारित्वव्यवहारापत्तेर्दुवारत्वात्. तस्यापि व्यधिकरणधर्मा-
वच्छिन्नतादृशाभाववदवृत्तित्वेनोक्तलक्षणवत्त्वादिति सर्वमनाकुलम् ।

एवं च कूटघटिलक्षणाभिप्रायेणैव प्रमेयसाध्यकस्थले उक्ताभावानु-
धावनं ग्रन्थकृतां सफलम्, घटत्वावच्छिन्नपटाद्यभावस्य साध्यतावच्छेदक-
समनियतप्रतियोगिताकत्वविरहादिति ध्येयम् ।

ननु वाच्यत्वं पदशक्तिः, सा च तत्तत्पदबोद्धव्यत्वप्रकारिका
भगवदिच्छाया, न तु पदार्थान्तरम्, अपसिद्धान्तत्वात् ; तथा च समवायित्वं
समवायप्रतियोगित्वरूपं तदनुयोगित्वरूपं वा भवतु, उभयथैव वाच्यत्ववृत्तीति
तेन रूपेण तदभावस्य कथं व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वम् ?
न च भगवदिच्छाया वाच्यत्वपदार्थत्वे पटादेः ^४घटादिपदावाच्यत्वानुपपत्तिः,
घटादाविव पटादावपि घटादिपदबोद्धव्यत्वप्रकारिकाया भगवदिच्छायाः

^१ अव्यभिचारपदार्थस्यासाध्याभाववदवृत्तित्वाभावस्य ।—अ.

^२ यत्तमानाधिवरणा इत्यादि ।—अ.

^३ प्रतियोग्यवृत्तिश्चेत्यादेः ।—अ.

^४ (. . .) एतच्चिद्धान्तर्गतपटो ग्रामादिकः—रा.

^५ घटादिपदवाच्यत्वापत्तिः—अ ; अयं पाठः ऋजुः—स्व.

भावत्वेनेति । अभावत्वेनेति । अभावानां भावानामित्युभयत्रैवाभाव
इत्यग्रिमस्य सम्बन्धः अभावत्वभावत्वाभ्यां भावाभावयोरभावौ समनियततया
अभिन्नाविति तत्प्रतियोगितात्वेन प्रमेयत्वादिसमनैयत्यमित्येतादृशाभावोऽपि
कूटघटनया परिष्करणीयसाध्याभाववदवृत्तित्वरूपप्रथमलक्षणघटको भविष्यती-
त्यभिप्रायः । न च यदभावीयप्रतियोगितात्वेन साध्यतावच्छेदकसमनैयत्य-
मिति विवक्षणे वाच्यत्वादिसाध्यके बह्यादिसाध्यके च तादृशाभावाप्रसिद्धिः ,
निखिलव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावानां समनियतत्वेनाभिन्नतया घटादेरपि
तथाविधवाच्यत्वाभावप्रतियोगित्वात् , किञ्चिद्विशिष्टस्वाभावादेरपि बह्याघ-
भावप्रतियोगित्वात् इति तत्प्रतियोगितात्वेन* समनैयत्यं विवक्षणीयमिति
कथमुक्ताभावस्य लक्षणघटकनेति वाच्यम् , समनैयत्यशरीरं व्यापकताया
तदभावप्रतियोगितात्वावच्छिन्नाया व्याप्यतायाश्च विशेषरूपावच्छिन्नाया
निवेशनेनानुपपत्त्यभावात् ।

ननु ' साध्यनिष्ठान्योन्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वरूपव्यापकता
चेत्समनैयत्यशरीरं निवेद्यते तदाव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नयोर्भावाभाववृत्ति
प्रतियोगित्वयो द्वयोरेव प्रत्येकं प्रमेयनिष्ठान्योन्याभावप्रतियोगितावच्छेदक-

णस्य सत्तासत्वात् वक्तिस्तेनावुक्तिरितिवाच्यम् , तथातस्ति गुणत्वेन तादृशसम्बन्धावच्छिन्न-
प्रतियोगिताकप्रमेयसामान्याभावस्य सर्वत्र प्रसिद्धत्वात् तत्परित्यागे बीजाभावः , हेतुसामा-
नाधिकरण्यार्थमभावत्वेनभावाभावप्रसिद्धिकथनेऽपि भावत्वेनाभावाभावकथनेन संदर्भविरोधाच्च
सयोगेनाभावाभावस्यैव केवल्यन्वयित्वात् । इदमवधेयं सबन्धसामान्येन साध्यताभिप्रायेऽपि
ईश्वरीयज्ञानत्वहेतुकस्थलेऽपि सबन्धसामान्येनाभावस्य हेतुसामानाधिकरण्यासम्भवात् विषयिता
सबन्धेन साध्यतानुपपन्नं " विरुद्धे "त्यवतरणे संदर्भविरुद्धमिति सयोगसाध्यतावच्छेदकस्थला-
भिप्रायकत्वमेव पूर्वाभावानां भट्टाचार्याभिमतं गुणत्वेन प्रमेयसामान्याभावस्य यादृच्छिकमन-
भिधानं भावत्वेनाभावाभावप्रदर्शनं ननु अनुपदं यक्ष्यमाणभावाभावत्वेनाभावाभावसंज्ञातीयं
ज्ञेयेति ।—रा

* चेत्त्वदाचित् समनैयत्यशरीरं—अ

तया नोक्ताभावस्य साध्यतावच्छेदकसमनियतप्रतियोगिताकत्वमित्यतः अभा-
वान्तरमाह—वह्नित्वेनेति । प्रमेयमात्रस्य अभाव इत्यग्रेतेनेनान्वयः ।
वह्नित्वेन प्रमेयं नास्तीति प्रतीत्या प्रमेयसामान्य एव वह्नित्वावच्छिन्नप्रति-
योगित्वावगाहनात् प्रमेयत्वव्यापिकैव तादृशाभावीयवह्नित्वावच्छिन्नप्रतियोगि-
तेति भावः । यदि च—तत्र वह्निर्नास्तीति प्रतीतिसिद्धवह्निमात्रनिष्ठ-
प्रतियोगितैव प्रमेयत्वसामान्याधिकरण्येन भासत इत्युपेयते । युक्तं चैतत् ;
अन्यथा प्रमेयसामान्यस्यैव तत्प्रतियोगितया भानोपगमे वह्निर् नास्ती-
त्यादावपि तादृशप्रतीतिसिद्धनिखिलप्रमेयनिष्ठप्रतियोगिताया वह्नित्वादि-
विशेषितप्रतियोगिवृत्तित्वेन भानोपगमसम्भवात् समानाधिकरणधर्मावच्छिन्न-
वह्नित्वादिसमनियतप्रतियोगित्वाप्रसिद्ध्या वह्निभिन्नत्वादिना बह्व्याघ-
भावगीवह्निमात्रनिष्ठप्रतियोगितामादाय वह्निमान् प्रमेयत्वादित्यादावतिव्या-
स्यापत्तेः इत्युच्यते । तदा तादृशाभावस्य नोक्तरूपनेत्याशङ्क्याभावान्तरम्
अनुसरति—अवृत्तिमात्रेति । गगनं नास्तीत्यत्र गगनत्वसामानाधिकरण्येन
या गगनत्वावच्छिन्नप्रतियोगिता प्रतीयते सैव गगनत्वेन गगनभित्तं नास्ती-
त्यादौ गगनभिन्नत्वादिसामानाधिकरण्येन प्रतीयते, अयच्छेदकैक्ये असति
बाधके प्रतियोगिताया अध्येयस्वीकारात् गगनभिन्ननिष्ठप्रतियोगिताया
गगनवृत्तित्वेऽपि गगनत्वरूपप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिनोऽवृत्तित्वेन
गगनत्वेन गगनभिन्नाभावस्य केवलान्वयित्वोपपत्तेः । वह्नित्वाद्यवच्छिन्न-
घटादिनिष्ठप्रतियोगितायाश्च वह्निनिष्ठतादृशप्रतियोगित्वामेदे बह्व्यादिमति

^१ गगनत्वेन प्रमेयं नास्तीति प्रतीतिसिद्धाभावप्रतियोगितायाः निखिलप्रमेयवृत्तित्वे
युक्तिमाह “ गगनं नास्ति ” इत्यादिना—ग.

^२ वह्नित्वेन प्रतियोगितायाः निखिलप्रमेयवृत्तित्वे बाधकमाह “ वह्नित्वावच्छिन्नेति ”
—रा.

वह्नित्वादिना धटाद्यभावसत्त्वानुपपत्त्या^१ उक्तरीत्या एकप्रतियोगितापत्त्य-
सम्भवः, एवं च गगनत्वावच्छिन्नैव प्रमेयत्वसमन्यतप्रतियोगिता प्रसिद्ध-
तीति भावः । उक्तविशेषलाभायैव अवृत्तिमात्रवृत्तित्वकर्तनम् ।

नन्येवमपि यत्र विषयितासम्बन्धेन प्रमेयसामान्यं साध्यम् ईश्वरज्ञान-
त्वादिकं हेतुः तत्र सत्तावान् जानेत्त्यादौ साध्याभावकूटवति हेतुतावच्छे-
दकसम्बन्धेन वृत्त्यप्रसिद्ध्या अव्याप्तेर्वारणायोपादेयसाधनसामानाधिकरण्यरूप-
विशेषणाक्रान्तसाध्यतावच्छेदकसमन्यतसाध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्न -
प्रतियोगिताकाभावाप्रसिद्धिः गगनादेरपि विषयितासम्बन्धेन ईश्वरज्ञानादि
सम्बद्धत्वात् तादृशसम्बन्धेन गगनत्वादिना प्रमेयसामान्याभावस्य साधन-
सामानाधिकरण्यासम्भवात् इत्यतः अभावान्तरमाह—विरुद्धेति ।^२ येन
सम्बन्धेन घटत्वपटत्वाद्योर्विरोधः, तत्सम्बन्धावच्छिन्नतदुभयनिष्ठप्रतियोगिता-
वच्छेदकताकप्रमेयसामान्याभाव इत्यर्थः । प्रतियोगितावच्छेदकतावच्छेदको-
भयत्वविशिष्टघटत्वपटत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिनोऽप्रसिद्ध्या विरोधिविरहेणा-
भावस्य केवलान्वयितेत्यवधेयम् । इदमुपलक्षणम्—व्यधिकरणधर्मावच्छिन्ना-
भाववादिनां प्रतियोगितावच्छेदकतावच्छेदकरूपेणैव तादृशसम्बन्धेनाप्य-
वच्छेदकस्य वृत्तिमत्ताया अवच्छेदकतायामतन्त्रत्वात् समवायादिसम्बन्धेन
गगनाद्यवच्छिन्नप्रमेयसामान्याभावस्यापि सौलभ्यं बोध्यम् । अत्यन्ताभाव-
स्यैव अन्योन्याभावस्यापि व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकृतोपगमात्
प्रमेयसामान्यस्य यत्र तादात्म्येन साध्यता तत्र घटत्वपटत्वाभ्यां समवायेन
गगनादिना वा प्रमेयसामान्यमेदो लक्षणघटकः, प्रतियोगितावच्छेदका
वृत्तिसमवायित्वाद्यवच्छिन्नप्रमेयत्वादिना प्रमेयसामान्यमेदो वा तथेत्यवधेयम् ।

इति व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावावतरणम् ॥

^१ “असम्भव” इत्यनेनान्वयः—या.

ननु व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभावप्रसिद्धावपि व्यभिचाराभावरूपव्याप्तौ साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्याभावस्य घटकतया अप्रसिद्धिनिवन्धनाव्याप्तेः दुरुद्धरतयैव वादिनो निवृत्ते व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावखण्डनपरग्रन्थानुत्थितिरित्यतः सादृशग्रन्थमवतारयति—नन्वित्यादिना । पारिभाषिकमिति । तान्त्रिकसङ्केतरूपपरिभाषया व्याप्तिप्रतिपादकम्, न तु योगेनेत्यर्थः । अव्यभिचरितत्वम्—अव्यभिचरितत्वपदम् । 'अथवा पारिभाषिकमव्यभिचरितत्वम्—परिभाषया अव्यभिचरितत्वपदप्रतिपाद्यम्; व्याप्यत्वमिति शेषः; न तु योगेन तत्पदलभ्यमित्यर्थ, तथाच व्यभिचार-घटकसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्याभावस्य व्याप्तिघटकत्वविरहेऽपि न क्षतिरिति भावः ।

यदिति । यत्पदं यद्धर्मावच्छिन्नपरम्, अग्रे तत्पदमपि तद्धर्मावच्छिन्नपरम्; स च धर्मो हेतुतावच्छेदकीभूतधूमत्वादिः, सङ्केतस्थले हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नसमानाधिकरणसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नेत्यादिविशेषणाक्रान्तो व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताको घटत्वादिना बहुधाभावादिरेव, तस्य च प्रतियोगिसामानाधिकरण्यमावश्यकमिति लक्षणसमन्वयः ।

व्यभिचारिणि—व्यभिचारनिरूपकाधिकरणीभूतहेत्वधिकरणे साध्यतावच्छेदकेत्यादिविशेषणाक्रान्तः साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याभावादिरपि, तस्य च प्रतियोगिसामानाधिकरण्यभावात् सादृशाभावस्य प्रतियोग्यधिकरणे कालिङ्गसम्बन्धेन वृत्तावपि विवक्षणीयस्य स्वविशिष्टयावद्देत्वधिकरणान्तर्भावेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यस्य विरहात्

१ अत्राव्यभिचरितत्वशब्दस्याव्यभिचरितत्वपदे शक्त्यभावात् निष्प्रवृत्त्या वाच्या सापि न सम्भवति, शब्दकारकक्रियाविशेषणमभिव्यक्त्यैव एव पदानां स्वाधिकृतायाः तान्त्रिकमिप्रेतत्वादाहाप्येति ।—रा.

वर्तमानस्य सत्ताभावस्य तदप्रसिद्ध्या अव्याप्तिर्दुवारैवेति हेतुतावच्छेदक विशिष्टहेतुसामानाधिकरण्यमेवोपात्तम् ।

यत्तु अयमात्मा ज्ञानादित्यादौ आत्मत्वत्वादिना आत्मत्वादेरभावस्य लक्षणघटकत्वेऽपि नाव्याप्तिः, तस्यापि प्रतियोग्यधिकरणीभूते आत्मादावेक ज्ञानविषयत्वम्वाश्रयाश्रयत्वादिरूपपरम्परासम्बन्धेन वर्तमानतया प्रतियोगि सामानाधिकरणत्वादिति सामानाधिकरण्यान्तविशेषणमनर्थकमिति^१, तत्र, एकज्ञानविषयत्वादिना विशिष्टबुद्धौ प्रमाणाभावेन तेषां ससर्गत्वाभावात् । नचैवमपि यदभावो व्यभिचारविरोधीत्युपाधिलक्षण 'इहोपाधिनेहोपाधि रिति प्रतीतिव्यवहारानुरोधेनाव्याप्यत्वस्य सम्बन्धतायाः ग्रन्थकृतैव स्वी कृतत्वात् तेन 'सम्बन्धेनैवात्मवृत्तेरात्मत्वाभावस्य प्रतियोगिसामानाधिकरण्य मक्षतमेवेति वाच्यम्, अव्याप्यत्वादेस्सम्बन्धताया विवादेन यदभावपदस्य यदव्याप्यत्वाद्यभावपरतामभ्युपगम्यापि ग्रन्थकृता तादृशलक्षणव्याख्यानात् तत्सम्बन्धताया अप्रामाणिकताभिप्रायेणैवान्न यत्समानाधिकरणा इत्यु पादानात् । यावत्पदासत्वे साध्यतावच्छेदकेत्यादिविशेषणस्य व्या वृत्तिर्नसङ्गच्छते, यत्किञ्चिदभावमादायैव लक्षणसमन्वयसम्भवात्, अतश्चर मोक्तस्यापि तत्पदव्यावृत्तिं प्रथमतो दर्शयति - सवरेति । तथात्वात्—

१ "अपलमिति"—अ । वृष्णम्महैस्तु "अनर्थकमिति" पाठमनुसृत्य व्या-
ख्यातम् इति हेयम् ।—स्व

२ "इह हेतावुपाधि"—अ । अयं ऋजु पाठ—स्व । "हेतावुपाधिरित्यत्र साध्य-
व्यापकसाधनाव्यापकस्य सम्बन्धगम्यान्वयेनाभावो विषय इति वस्तु ॥ युक्तं, सदेहेतुस्यले
तादृशोपाधेरसिद्धे किन्तु साध्यव्यापकस्य अव्याप्यतासम्बन्धादच्छिन्नाभाव"—रा ।

३ "नेह हेतावुपाधि"—अ । अयं पाठो ऋजु—स्व ।

४ "आत्मभिन्ना आत्मनः" इत्यादौ आत्मत्वाभावात्स्योपाधितया आत्मरूपहेतौ
तद्व्यप्रीत्याद्यनुरोधेन तादृशोपाध्यभाववन्निष्पिन्हेतुतावच्छेदकीभूतनादात्म्यमवस्थावच्छिन्न
मन्विचस्वरूपव्यभिचारस्यापि सम्बन्धत्वमावश्यकमिति भावः—रा ।

प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वात् । तथाच यावत्पदानुपादाने व्यभिचारिमात्रे एव अतिव्याप्तिरिति भावः ।

यद्यपि व्यभिचारिस्थल एव दोषस्य कथनीयतया सर्वत्र तादृशाभावस्य तथात्वकथनमसङ्गतम्, तथापि यावत्पदानुपादाने अतिव्याप्तिरेव, नाव्याप्तिः इत्येतत्सूचनाय सवग्रेत्युक्तम् । अथवा ; सर्वत्र—सर्वाधिकरणावच्छेदेन, तथाच विवश्रणीयस्य स्वविशिष्टयावद्वैत्वधिकरणान्तर्भावेन प्रतियोगिसमानाधिकरण्यस्य सत्त्वं सूचितम् । ननु यावत्पदानुपादाने साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकत्वं परित्यज्यं साध्यतावच्छेदकव्याप्यप्रतियोगिताकत्वेनैवाभावो विशेषणीयः, तद्व्याप्यत्वं च स्वव्यापकतत्कत्वम् ; अतो नानवस्था ; बहिमान् धूमादित्यादौ तत्तद्वह्याद्यभावानां साध्यतावच्छेदकव्याप्यप्रतियोगिताकानां यथाविवक्षणीयसामानाधिकरण्यविरहेऽपि घटत्वादिना बह्व्याद्यभावमादायैव लक्षणसङ्गतिः, इत्थं धूमवान् बह्वेदित्यादौ वाच्यत्वाद्यभावमादाय नातिव्याप्तिः सम्भवः, तस्य धूमत्वाद्यव्याप्यप्रतियोगिताकत्वेन लक्षणघटकताविरहात्, एवं सति हेतुसमानाधिकरणत्वविशेषणमनर्थकमिति चेत्, तदपि तर्हि त्यज्यतामित्याशङ्कापरिहाराय तथाविधाभावनिवेदानेऽपि यत्रातिव्याप्तिस्तत्र यावत्पदस्य व्यावृत्तिमाह—अत एवेति । अत एव—यावत्पदोपादानादेव । द्वित्वावच्छिन्नाभावस्य—भूतत्वमूर्तत्वोभयत्वावच्छिन्नाभावस्य । प्रतियोगिसमानाधिकरण्येऽपि—मनसि अभावविशिष्टहेत्वधिकरणे मूर्तत्वरूपप्रतियोगिसमानाधिकरण्येऽपि । तथाच यावत्पदानुपादाने साध्यतावच्छेदकव्याप्यप्रतियोगिताकतादृशोभयाभावस्यैव प्रतियोगिसमानाधिकरणतया अतिव्याप्तिः स्यादिति भावः ।

यावत्पदसत्त्वे यादृशाभावमादायातिव्याप्तिवारणं तादृशाभावं दर्शयति—भूतत्वमनोन्यत्वाभावस्येति । भूतत्वाभावस्य मनोन्यत्वाभावस्य

चेत्यर्थः । अतथात्वात्—प्रतियोग्यसमानाधिकरणत्वात् । यावत्पदेदत्ते साध्यतावच्छेदकव्याप्यप्रतियोगिताकत्वनिवेशने वहिमान् धुमादित्यादौ तादृशयावदन्तर्गतमहानसीयवह्वाद्यभावमादायाव्याप्तिस्स्यादिति यथोक्तविशेषणस्यैवोपादेयतया तादृशाभावयोरपि लक्षणघटकत्वादिति भावः । भूतत्वस्यचहिरिन्द्रियग्राह्यविशेषगुणात्मकतया ^१प्रतियोगिस्वरूपाणां तन्निष्ठप्रतियोगितानां चालिनीन्यायेन ^२उत्पत्तिकालावच्छेदेन वा साध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकतया भूतत्वाभावस्य न साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकत्वमित्याशयेनाखण्डव्याप्यवृत्तिमनोभेदाभावानुधायनम् । उक्तरित्या अत एवेत्यादिग्रन्थावतारात् प्रथमतो वाच्यत्वाभावमादाय सर्वत्रैव व्यभिचारिण्यतिव्याप्तेर्दर्शितत्वात् साध्याभावमादाय व्यभिचारिविशेषे अतिव्याप्तिप्रदर्शनं संदर्भविरुद्धमित्याशङ्कानवकाशः ।

केचित्तु—यावत्पदानुपादाने वाच्यत्वादेरुदासीनपदार्थस्थाभावमादाय व्यभिचारिसामान्ये अतिव्याप्तिर्विश्राम्यतु, साध्याभावमादायापि कचिदतिव्याप्तिस्स्यात्, साच यावत्पदोपादानात् न भवतीत्यभिप्रायकतया न सन्दर्भविरुद्धमित्याहुः ।

परे तु—ननु साध्यतावच्छेदकव्यापकीभूतप्रतियोगिताकयावदभावनिवेशेनैवोपपत्ते साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकयावदभावनिवेशनमफलम् । तादृशप्रतियोगिताकत्वविशेषणव्यावर्तनीयस्य तत्तद्ब्रह्माद्यभावस्य वहित्वव्यापकप्रतियोगिताकत्वाभावेनोक्तविशेषणेनापि व्या-

^१ इदं च चालिनीन्यायेन तादृशाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वे हेतु—रा । सामान्याभासीप्रतियोगिता प्रतियोगिताभावोभयस्वरूपा विशेषाभावीप्रतियोगिता च केवलप्रतियोगिस्वरूपा इति प्राचीनमतं ज्ञेयम्—स्व ।

^२ प्रतियोगिताया अतिरिक्तत्वाद् “उत्पत्ती”ति—रा ।

वर्तनसंभवात् अत आह—अत एवेति । यत एव साध्यतावच्छेदका-
वच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकामावे यावत्त्वमुपात्तम्, न तु साध्य-
तावच्छेदकव्यापकप्रतियोगिताकामावे, तत एवेत्यर्थः । भूतत्वेति । साध्य-
तावच्छेदकव्यापकप्रतियोगिताकामावनिवेशे भूतत्वमूर्तत्वोभयवान् मूर्तत्वादि-
त्यादौ भूतत्वाभावमनोन्यत्वाभावप्रतियोगिताया उभयत्वाव्यापकत्वेन उभ-
यत्वावच्छिन्नाभावादेरेव लक्षणघटकतया अतिव्याप्तिः स्यात्, यथोक्त-
विशेषणाक्रान्ताभावनिवेशे च भूतत्वमनोन्यत्वाद्यभावानामपि लक्षणघटकतया
नातिव्याप्तिरितिभावः । न च साध्यतावच्छेदकव्यापकप्रतियोगिताका-
भावनिवेशेऽपि हेतुसमानाधिकरणस्य मनोभिन्नभेदस्य प्रतियोगितावच्छेदक-
सम्बन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविरहान्नातिव्याप्तिः, '[साध्यतावच्छेदक-
व्यापकताया लक्षणे निवेशं] तादृशव्यापकताघटकसम्बन्धेन प्रतियोगि-
सामानाधिकरण्यनिवेशासम्भवात् प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन तत्सामा-
नाधिकरण्यस्य विवक्षणीयत्वादिति वाच्यम्; प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन
तत्सामानाधिकरण्यनिवेशेऽपि बहिमान् भूमादित्यादौ हेतुसमानाधिकरणस्य
बह्वित्वव्यापकप्रतियोगिताकस्य पर्वतभिन्नभेदस्य प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन
प्रतियोगिसामानाधिकरण्यं पर्वतान्तर्भावेन नास्तीत्यव्याप्त्यापत्त्या तेन
सम्बन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यस्य निवेशासम्भवात् साध्यतावच्छेदक-
सम्बन्धेनैव प्रतियोगिसामानाधिकरण्यमगत्या वाच्यम्, तथा च मनोभिन्न-
भेदस्य^१ तेन सम्बन्धेन मूर्तत्वादिरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यमक्षतमेवेत्यति-

^१ [   ] "साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकताया लक्षणेऽनिवेशः" (अ) (क) ।

^२ इदमुपलक्षणं संन्यान्तरावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याभावमादाय सर्वत्र लक्षणा-
सम्भवोऽपि बोध्यः । अत्र समवायसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकबह्वयभावादायाव्याप्तिमंभवे
तादृशभेदपर्यन्तानुधावनं व्यर्थमिति मन्तव्यम्—रा ।

^३ "मनोभिन्नभेदस्यापि"—अ ।

व्याप्ते । साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यनियेशे वक्ष्य^१
माणस्थलान्तरेऽप्यतिव्याप्तिस्स्यादिति तु नाम्माक^२ दोष इत्यभिप्राय इति
व्याचक्रुः,—

तत्तु न समीचीनतया प्रतिभाति, साध्यतावच्छेदकेत्यादिविशेषण-
व्यावृत्ते पश्चाद्वक्ष्यमाणतया, तदुत्तरमेव साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नेत्यादि
विशेषणैरथले साध्यतावच्छेदकव्यापकप्रतियोगिताकस्त्वविशेषण किन्तोपात्तमि-
त्याकाक्षोदयात् आदावेव तादृशविशेषणपरित्यागरीजकथनस्यासङ्गतत्वादिति ।

गोत्वाद्यभावस्येति । प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यादित्यर्थकेनातथा
त्वादित्यनेनान्वयः, तथा च साध्यतावच्छेदकेत्याद्यनुपादाने^३ असम्भव इति
भावः । यद्यपि गोत्वाभावादेरपि पूर्वक्षणवृत्तित्वादिविशिष्टस्वाभावरूपप्रति-
योगिसामानाधिकरण्यं पर्वतादावप्यस्ति, तथापि व्यापकताया लक्षणाघटकत्वे
साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन 'भावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यं धूमवान् बहे

^१ "वक्ष्यमाणेति" इत्यन्तरेऽपीति दीधितिष्यारवानामरे गदाधरभट्टाचार्ये वक्ष्य-
माणघटत्वाभाववान् मेयत्वादित्यादावित्यर्थः—रा, गदाधरेण धूमत्वप्रकारकप्रमाविशेष्य
तावान् बहेरित्यादौ नाम्माक दोष इति । प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगिसामा-
नाधिकरण्यस्वीकारपक्षे तदोषस्याविशिष्टत्वादिति भावः । तद्वारणप्रकारश्च भावरूपप्रतियोगि-
सामानाधिकरण्यविवक्षया, न चैव घटत्राभाववान् घटत्वादित्यादौ यावदन्तर्गतव्यधिकरण-
धर्मावच्छिन्नसाध्याभावस्यातयात्वादव्याप्तिरिति वाच्यम्, साध्यतावच्छेदकव्यापक-
प्रतियोगिताया भावनिष्ठत्वनिवेशात् । इत्थं च घटावृत्तित्वावच्छिन्नाभावमादाय लक्षणसम-
न्वयः । आकाशाभाववान् मेयत्वादित्यादौ घटत्वपटत्वाभ्यां प्रमेयसामान्याभावमादाय
लक्षणसमन्वय इयं च प्राचीनटिप्पणीति ज्ञेया—अ

^२ "नास्माकमेव दोषः"—मै, एतत्पाठमनुसृत्य कृष्णभट्टीये प्रतीकधारणम्,
न्यायरत्ने, "नास्माक दोषः" इति पाठमनुसृत्य इति ज्ञेयम्—स्व

^३ "स्थाने"—अ

^४ अनुपादाने च—अ

^५ न्यायरत्ने ॥ "साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन" इतिपाठः प्रामादिक इत्युक्तमिति
ध्येयम् कृष्णभट्टीये तादृशपाठः वञ्चित इति—स्व

^६ अत्र साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेनेत्यनेनैव 'धूमवान् बहे' रित्यादौ अतिव्याप्तिवारणेऽपि
'धूमप्रकारकप्रमाविशेष्यतावान् बहे' रित्यादौ अतिव्याप्तिवारणाय भावरूपेत्युक्तमिति
ध्येयम्—रा

रित्यादौ धूमाभावादे पूर्वक्षणावृत्तित्वादिविशिष्टस्वाभावरूपप्रतियोगिमानाधिकरण्यमादायातिव्याप्तेरारणायावश्यं विवक्षणीयम्, तथा चायमसम्भव इति भावः । साध्यप्रतियोगिकाभावनिवेशऽपि गोत्वाद्यभावमादायासम्भवस्य वारणसम्भवात् तत्तत्साध्यव्यक्त्यभावस्येति । अस्य च “नानाव्यक्ति साधकके” इत्यादि, तथा च साध्याभावनिवेशऽपि बहिमान् धूमादित्यादावव्याप्तिस्स्यादिति भावः । साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकत्वञ्च, साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्यबन्निष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वम् । गुण कर्मान्यत्वविशिष्टसत्तावान् जातेरित्यादौ^१ [विशिष्टसत्ताव्यापकतावच्छेदिकाया अपि द्रव्यत्वाद्यभावीयप्रतियोगिताया न साध्यबन्निष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वम्, सत्तावति गुणादौ तादृशप्रतियोगित्वावच्छिन्नाभावसत्त्वात् अतो विशिष्टसत्ताद्यभाव एव लक्षणघटक, तस्य^२ च गुणादौ] सत्तादिरूपप्रतियोगिसमानाधिकरणत्वादतिव्याप्तिः, अतः साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नत्वोपादानम् । तथा च सति द्रव्यत्वाभावप्रतियोगिताया अपि विशिष्टसत्तात्वाद्यवच्छिन्नबन्निष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकतया तादृशाभावानां च गुणादावतथात्वान्नातिव्याप्तिः, ^३यत्किञ्चिद्रूपावच्छिन्नसाध्यवत्तानिवेशः च सत्तावान् जातेरित्यादौ विशिष्टसत्ताव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकद्रव्यत्वाभावादिकमादायाव्याप्तिर्वोध्या ।

साध्यवत्त्वं च साध्यतावच्छेदकसन्धेन बोध्यम्, अन्यथा धूमवान् बहेरित्यादौ धूमाभावायोगोलकान्यत्वाभावादिप्रतियोगिताया कालिक

^१ [ ] एतद्विद्वमध्यस्थं नम्य पाठ इत्युक्तम्—रा, तत्स्थाने “सता व्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताविशिष्टसत्ताद्यभावस्य” इति पाठः—अ

^२ (अ) पुस्तके नम्यपाठत्वेन उक्तावपि कृष्णभट्टीये तस्येत्यम्भार्थवर्णनं दृश्यते—स्व

^३ यत्किञ्चित् पदं साध्यतावच्छेदकपरं तद्घञ्कपरं वा, प्रकृते गुणकर्मन्यत्ववैशिष्ट्यावच्छिन्नव्यापकतामादायातिव्याप्तेरभावादिति भावः—रा

विशेषणताविषयितादिसंबन्धेन धूमाधिकरणकालज्ञानादौ संयोगादिसंबन्धेन स्वावच्छिन्नाभावसत्वात् न केनापि संबन्धेन व्यापकतावच्छेदकत्वमिति केवलान्वयिवाच्यत्वादिनिष्ठप्रतियोगितैव स्वरूपादिसम्बन्धघटितव्यापकता-वच्छेदिका स्यादित्यतिव्याप्तिः । ^१ न च संबन्धसामान्येन धूमादिमन्निष्ठो योऽभावः तदीयविषयतासंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगितानवच्छेदिका या प्रमा-निष्ठप्रतियोगिता तन्निरूपकप्रमाभावस्य च न विवक्षणीयसाध्यतावच्छेदक-सम्बन्धेन साध्यनिष्ठव्याप्यतानिरूपितस्वप्रतियोगित्वावच्छिन्नव्यापकताघटक-यावत्संबन्धेन स्वविशिष्टयावद्वैतत्वधिकरणे प्रतियोगिसामानाधिकरण्यं, साध्य-तावच्छेदकसंयोगादिसंबन्धावच्छिन्नसाध्यनिष्ठव्याप्यतानिरूपितस्वप्रतियोगि-निष्ठव्यापकतायां संयोगादिसम्बन्धावच्छिन्नधूमादिप्रकारतानिरूपितविशेष्य-तासम्बन्धस्यापि घटकतया तेन संबन्धेनायोगोलकादौ प्रतियोगिनोऽसत्त्वा-दिति वाच्यम्; यतो विषयताया विषयतात्वेनैव सम्बन्धता प्रमाणिकी, न तु तथाविधविशेष्यतात्वेनेति । परन्त्वेतादृशदिशा समवायेन ज्ञानादि-साध्यकद्रव्यत्वादिहेतावेवातिव्याप्तिवारणं सम्भवति, तत्र ज्ञानाभावस्य सम्बन्धसामान्येन साध्यनिष्ठव्याप्यतानिरूपितविषयतासम्बन्धघटितव्यापक-तावच्छेदकप्रतियोगिताकस्य, साध्यतावच्छेदकसंबन्धेन साध्यनिष्ठव्याप्यता-निरूपितस्वप्रतियोगिनिष्ठव्यापकताघटकयावत्संबन्धान्तर्गतसमवायेन घटादौ प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविरहादिति । न च सम्बन्धसामान्येन धूमादि-मन्निष्ठो योऽभावः तदीयसंबन्धसामान्यावच्छिन्नप्रतियोगिताया धूमाद्यभावीय-

^१ यद्यपि वक्ष्यमाणरीत्या धूमवन्निरूपितविशेषणतादिना वाच्यत्वाद्यभावस्यापि प्रति-योगिसामानाधिकरण्याभावात् नातिव्याप्तिरिति शङ्कापि सम्भवति, धूमवन्निरूपितविशेषण-तात्वस्य क्वचिदपि अनुस्रेखात् न ताद्रूप्येण संबन्धताशङ्कापि इत्यतो नचेत्यादिना शङ्कते—रा.

^२ विशेषरूपेण संसर्गतास्वीकारे अतिव्याप्त्यभावात् अभावे यावत्त्वविशेषणं निरर्थक-मिति न्यायरत्ने—स्व.

सबन्धसामान्यावच्छिन्नप्रतियोगित्वमप्यनवच्छेदक सयोगत्वाद्यवच्छिन्नसयो
गादिसम्बन्धेन धूमादे यत्किञ्चित्सबन्धेन धूमादिमति अभावसत्वेऽपि स
बन्धत्वरूपव्यापकधर्मावच्छिन्नसयोगादिसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगितान्तदभावा
सत्वात्, तथा च धूमाद्यभावस्यापि लक्षणघटकतया तस्य च साध्यतावच्छेदक
संबन्धावच्छिन्नसाध्यनिष्ठव्याप्यतानिरूपितस्वप्रतियोगित्वावच्छिन्नव्यापकता
घटकसयोगत्वाद्यवच्छिन्नसयोगादिसम्बन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविरहात्ता
तिव्याप्तिरिति वाच्यम्, सबन्धत्वेन सबन्धाना अभावप्रतियोगितावच्छेदक
सम्बन्धत्वे मानाभावात्, तेन रूपेण सम्बन्धाना व्यापकताघटकत्वासम्भवात् ।

वस्तुतस्तु प्रतियोगिसामानाधिकरण्यशरीरे व्यापकताया 'स्वातन्त्र्येण
निवेशस्य 'प्रतिक्षप्यत्वात् ज्ञानवान् द्रव्यत्वादिख्यादावतिव्याप्तिरस्त्येव' ।
वस्तुतस्तु सयोगसमवायादिसाधारणानुगतसंबन्धत्वस्य 'कथञ्चित् सुवचत्वेऽपि
तेन रूपेण सयोगादीना सम्बन्धतया मानस्य 'निर्युक्तिकतया, व्यापकता-
शरीरे लाघवानुरोधात् साध्यप्रकारेणाधिकरणनिवेश साध्यसम्बन्धोऽपि विशि
ष्य ससर्गतया निवेश्य, तथा च विशिष्य साध्यतावच्छेदकसम्बन्धनिवेशन
मावश्यकमिति ध्येयम् । यत्किञ्चित्सबन्धेन साध्यवत्ताया व्यापकताघटकत्वे
तु बहिमान् धूमादित्यादौ विषयितासबन्धेन साध्य प्रति गुणत्वाद्यभाव
प्रतियोगिताया अपि व्यापकतावच्छेदकतया तादृशाभावस्य लक्षणघटकत्वे

१ "प्रतियोग्यधिकरणतानियामकसंबन्धघटकत्वेन"—रा

२ "सबन्धभेदनिबन्धनो दोष" इत्यादि द्वीधितिव्याख्यानावसरे—रा

३ "एतेन जन्यमात्रस्य कालोपाधिवानुपगमे व्ययोगोल्कादौ धूमाद्यगत्वात् सबन्ध
सामान्येन धूमादिक प्रति विशेषणताविशेषेणायोगोल्कान्यत्वादिरेव व्यापक तेन सबन्धेन
प्रतियोगिमद्वैतविरहात् 'धूमवान् वद' इत्यादौ नातिव्याप्तिरभव इत्यल प्रथमव्या
पकताशरीरे सबन्धविशेषनिवेशेनेति परास्तम्" भाषित्वापाठ इति—अ

४ "अलण्डोपाधिवमुपेय" "अन्यतमत्वादि"—रा

५ सबन्धेन घनो नास्ति इति प्रत्ययाभावादिति भाव —रा

तस्य च पर्वतादौ प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविरहादसम्भवो बोध्य इति साध्यतावच्छेदकसम्बन्ध एव ससर्गतया विशिष्य निवेश्य । साध्यवन्निष्ठाभावाप्रतियोगिप्रतियोगिकत्वनिवेशे सर्वस्यैव साध्यवन्निष्ठद्वित्वाद्यवच्छिन्नाभावप्रतियोगितया तादृशभावाप्रतियोगिनोऽप्रसिद्धिरित्यतोऽवच्छेदकगर्भता । तादृशभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वं च तादृशप्रतियोगिताया समानाधिकरणं सत् यदवच्छेदकं तदन्यत्वम्, अन्यथा व्यतिरेकिप्रतियोगितामात्रस्यैव व्यधिकरणधर्मतया साध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकतया विरुद्धघटत्वपटत्वोभयाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकप्रमेयसामान्याभावस्यैव लक्षणघटकत्वेन व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिप्रसङ्गात् ।

यत्तु साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्यवन्निष्ठभेदप्रतियोगितानवच्छेदकप्रतियोगिकत्वरूपसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकप्रतियोगिकत्वनिवेशेनैव सर्वसामञ्जस्यं निरुक्तव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकत्वनिवेशनमफलम् ; बहिमान् धूमादित्यादौ घटत्वादिना बह्व्यभावप्रतियोगिना बह्व्यादीना चालिनीन्यायेन साध्यवन्निष्ठभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वेऽपि घटत्वादिना द्रव्यत्वाद्यभावमादायैव लक्षणसमन्वयसम्भवात्, व्यभिचारिणि व्यभिचारनिरूपकाधिकरणभेदाभावमादायैवातिव्याप्तिवारणसम्भवाच्च । न च साध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकप्रतियोगिताकत्वापेक्षया तादृशविशेषणस्य न लघुशरीरतेति वाच्यम्, व्यापकतावच्छेदकताघटकाभावप्रतियोगितावच्छेदकताया स्वरूपसंबन्धावच्छिन्नत्वस्याधिकस्य^१ निवेशनीयतया एतन्मते तदनिवेशेन लाघवात्, तन्मते तदनिवेशे सर्वासामेव प्रतियोगितानां^२ साध्यवन्निष्ठो

^१ चालिनीग्रामणे तत्स्थितण्डुलादीनां तच्छिद्द्वारा सर्वेषां यथा पतनम्, एव क्वचित् स्थितवस्तूनां सर्वेषां लक्षणबहिर्भावः

^२ “अधिकस्य” इति नास्ति—अ.

^३ साध्यवन्निष्ठो य इति नास्ति—अ.

यो विषयितादिसम्बन्धेन स्वावच्छिन्नस्याभाव तत्प्रतियोगितावच्छेदकतया व्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताया एव अप्रसिद्ध्यापत्ते, भेदप्रतियोगितावच्छेदकताया व्यापकताघटकसम्बन्धावच्छिन्नत्वस्यैतन्मते निवेशवत् भवन्मते प्यभासप्रतियोगिताया तन्निवेशस्यावश्यकतया तदज्ञ 'साम्यादिति,

तदसत्,—यतोऽनवच्छेदकप्रतियोगिकत्व अनवच्छेदकनिष्ठप्रति योगितानिरूपकत्व, प्रतियोगिताया तन्निष्ठत्व च स्वरूपसम्बन्धेन वाच्यम्, अन्यथा वह्निमान् धूमादित्यादावपि विषयतासम्बन्धेन साध्यव्यापके प्रमेय मित्याकारकविश्वविषयकज्ञाने विषयितासम्बन्धेन जलत्वाद्यभावप्रतियोगिताया वृत्ते तादृशाभावस्य लक्षणघटकत्वापातात्, विषयिताया वृत्त्यनियामकतया एतद्दोषानवकाश" इति चेत्? एवमपि "एतद्वह्निमान् एतद्धूमात्" "तद्रूप वान् तद्रसात्" इत्यादौ जलत्वाद्यभावप्रतियोगिताया कालिकसम्बन्धेन साध्यव्यापकसाध्यतत्समानाधिकरणकर्मादौ वर्तमानतया लक्षणघटकत्वापात, तथा च व्यापकनिरूपितवृत्तौ स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नत्वनिवेशस्यैतन्मतेऽप्यावश्य कतया न लाघवावकाश, विपरीतमेव गौरवमाधेयत्वाशनिवेशाधिक्येनेति । न च व्यापकनिष्ठप्रतियोगिताकत्वेनाभावो न निवेशनीय, यनोक्तगौरव स्यात्, अपि तु अनुयोगितासम्बन्धेन व्यापकविशेषित एव, तत्र च व्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकत्वेन अभासनिवेशापेक्षया लाघवम् 'अक्षतमे वेति वाच्यम्, प्रतियोगिविशेषणतापन्नधर्मावच्छिन्ननिरूपितत्वानवच्छिन्नानु योगिताया अभावात् प्रतियोगिसम्बन्धतया भावे पटादिमति घटत्वा वच्छिन्नाभावविषयिण्या द्रव्य नास्तीत्याकारकप्रतीतेरापत्ते, तदवच्छिन्न

^१ अन्योन्याभावस्यालम्ब्यतया तदवच्छिन्ननिरूपितप्रतियोगिताया सबन्धावच्छिन्नत्वे नानिवेशात् अत्यन्ताभावत्वस्यापि अलम्ब्यत्वे दोष स्पष्ट एव इत्याशय —रा

^२ जलत्वाद्यभावप्रतियोगिताया विषयितासम्बन्धेन तत्र वृत्तितात्पर्यादित्याशय —रा

^३ प्रतियोगित्वाप्रवेशेन—रा

निरूपितानुयोगिताया एव संसर्गतया भानोपगमात्, व्यापकत्वावच्छिन्न
विशेषिताभावस्य लक्षणे निवेशे व्यापकत्वावच्छिन्ननिरूपितानुयोगिताया
सम्बन्धविधया निवेशनीयतया सद्भेदौ हेतुसमानाधिकरणसाध्यव्यापकत्वा
वच्छिन्नसाध्याभावस्य सबन्धविशेषावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य कथंचित्
प्रसिद्ध्या लक्षणसमन्वयेऽपि व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिः,^१ व्यभिचारनिरूपकाधि-
करणेऽपि कस्यचित् साध्यव्यापकस्य वृत्ते, व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्य
लक्षणघटकत्वानुपपत्तेश्च । एवमनवच्छेदकपदेनावच्छेदकतापर्याप्तचनधिकरण
त्वमवश्यं वाच्यम् । अन्यथा द्रव्यत्वाभावादेरपि बहिर्निष्ठपूर्वक्षणावृत्तित्ववि-
शिष्टद्रव्यत्वबद्धेदप्रतियोगितावच्छेदकद्रव्यत्वप्रतियोगिकत्वात् लक्षणाघटकत्वा
पत्ते, तथा च घटत्वावच्छिन्नघटाभावादेरपि लक्षणघटकत्वापत्तिः, बहिर्निष्ठ-
भेदप्रतियोगितावच्छेदकताया घटत्वविशिष्टपर्याप्ततया शुद्धघटस्य तत्पर्याप्तच-
नधिकरणत्वात् ।

अथ निरुक्तव्यापकतावच्छेदकताया निवेशे कपिसयोगाभावादि
साध्यकस्थले कपिसयोगाद्यात्मकाभावानां लक्षणघटकत्वानुपपत्तिः, कपि
सयोगाभावादिनिष्ठतत्प्रतियोगितानां साध्यवन्निष्ठकपिसयोगाद्यात्मकाभाव-
प्रतियोगित्वावच्छेदकत्वात् इत्यग्निमैग्रन्थविरोधः । न च व्यापकताघटकाभावे
प्रतियोगिवैयधिकरण्यविशेषणसत्त्वात् साध्यवन्निष्ठकपिसयोगाद्यात्मकाभावस्य
न व्यापकतालक्षणघटकतेति वाच्यम्, प्रकृतव्यापकताया तादृशविशेषण
प्रवेशस्य निष्प्रयोजनकत्वात् ।

^१ साध्यव्यापकाभावस्य—अ

^२ इदमुपलक्षण—यत्समानाधिकरणत्वस्य—स्वविशिष्टत्वस्य वैयर्थ्यं बोध्यम्—रा

^३ अत्रपाठभेदः कृष्णमहीये—स्व

^४ तथा च व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावमादायलक्षणसमन्वयसमत्वात् किं स्वविशिष्ट-

हेत्वधिकरणवच्छेदनेति शेषः—रा

अत्र केचित् ;—व्यापकतालक्षणं अभावे प्रतियोगिवैयधिकरण्य-
 निवेशनमावश्यकम्, अन्यथा अभावे सम्बन्धसामान्येन साध्यवन्निष्ठत्वनि-
 वेशे कालपरिमाणवान् द्रव्यत्वादित्यादौ व्यतिरेकितावच्छेदकप्रतियोगितामात्र-
 स्यैव कालिकसम्बन्धेन साध्यवद्भूतिः यः स्वावच्छिन्नाभावः तत्प्रतियोगि-
 तावच्छेदकतया वाच्यत्वादिनिष्ठप्रतियोगिताया एव व्यापकतावच्छेदकतया
 अतिव्याप्तचापत्तेः . दैशिकविशेषणतासम्बन्धेन तन्निष्ठत्वनिवेशे भावस्य तेन
 सम्बन्धेन वृत्तेरप्रामाणिकृतया बहिमान् धूमादित्यादौ पर्वतत्वाद्यभावनिष्ठप्रति-
 योगिताया अपि व्यापकतावच्छेदकतापत्त्या पर्वतत्वाद्यात्मकाभावस्यापि
 लक्षणघटकत्वापातात् ; हेतुसामानाधिकरण्यघटकाभावीयवृत्तावपि तादृश-
 सम्बन्धावच्छिन्नत्वनिवेशे नानास्थाने तादृशसम्बन्धनिवेशेन प्रतियोगितान-
 वच्छेदकत्वमित्यत्र च व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावीयप्रतियोगितावच्छेदक-
 तावारणाय सामानाधिकरण्यप्रत्यामत्त्यवच्छिन्नत्वनिवेशेन च गौरवात् अभावे
 प्रतियोगिवैयधिकरण्यनिवेशनमेवोचितम् . व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्य
 प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वस्यैव तमादाय दोषासम्भवात्, एतन्मते अवच्छेदक-
 ताया सामानाधिकरण्यप्रत्यासत्त्यवच्छिन्नत्वस्यानिवेशात् अभावीयवृत्तौ सम्ब-
 न्धमेदानिवेशाच्च लाघवम् । प्रतियोगिवैयधिकरण्यं च न प्रतियोगिसमाना-
 धिकरणभिन्नत्वम्, तथा सति तद्वहिसंयोगाद्यभावस्य प्रतियोगिसमानाधि-
 करणतया अभावान्तरमादाय तद्वहिसंयोगादिनिष्ठप्रतियोगिताया अपि बहि-
 त्वाद्यवच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकतापत्त्या तदभावमादायाव्याप्तचापत्तेः ; किन्तु
 प्रतियोग्यनधिकरणवृत्तित्वम्, तथा च प्रतियोग्यनधिकरणीभूतसाध्यवन्निष्ठा-
 भावेत्यभावान्तार्थनिष्कर्षः ।

¹ इदमुपलक्षणम् गङ्गेतुभाजे एव तादृशयावद्भावान्तर्गतस्य तत्तद्वहिसंयोगाद्यात्मका-
 भावस्य स्वविशिष्टहृत्त्वधिकरणवच्छेदेन व्यापकताघटकत्वबन्धेन प्रतियोगिसमानाधिकरण्या-
 भावादसंभवः—य.

अत्र च व्यापकताघटकत्वेन आभिमतो य. सम्बन्ध तेन प्रतियोग्यनधिकरणत्वं वाच्यम्; तेन कालपरिमाणादिसाध्यकस्थले सम्बन्धसामान्येन प्रतियोग्यनधिकरणसाध्याधिकरणाप्रसिद्धावपि न क्षति । कालः 'सर्ववान् कालपरिमाणादित्यादौ साध्यतावच्छेदककालिकसंबन्धेन प्रतियोग्यनधिकरणसाध्याधिकरणाप्रसिद्धा तादृशसंबन्धस्य व्यापकताघटकत्वासम्भवेऽपि न क्षति ; तत्र समवायादिसंबन्धघटितव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकं घटत्वादिना द्रव्यत्वाद्यभावमादायैव लक्षणसमन्वयसम्भवात् । अथैवं दैशिकविशेषणतासंबन्धस्य कापि व्यापकताघटकत्वं न स्यात्, सर्वस्यैवाभावस्य पूर्वक्षणादिवृत्तित्वविशिष्टस्वाभावात्मकप्रतियोगिन तेन सम्बन्धेन साध्यवति वृत्ते, तेन सम्बन्धेन स्वप्रतियोग्यनधिकरणीभूतसाध्यवन्निष्ठाभावाप्रसिद्धे । न च तादृशसंबन्धस्य व्यापकताघटकत्वेऽपि क्षतिविरहः, सामान्यादिमात्रवृत्तिसाध्यकस्थलेऽपि विषयतासम्बन्धघटितव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकसाध्यवत्त्वादिप्रकारकप्रमाभावमादायैवोपपत्तिसम्भवात् इति वाच्यम्; तादृशसम्बन्धस्यातथात्वे तेन संबन्धेन कपिसंयोगाभावादिसाध्यकप्रमेयत्वादिहेतुकस्थले तन्निष्ठकपिसंयोगाद्यात्मकाभावीयप्रतियोगिताया व्यापकतावच्छेदकतानुपपत्त्या अग्रिमग्रन्थासङ्गतितादवस्थमिति चेन्न ;— लाघवानुरोधेन येन येन संबन्धेन यादृशप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टानधिकरणं साध्यवत् तादृशप्रतियोगितानवच्छेदकत्वमेव तादृशसम्बन्धघटितव्यापकतावच्छेदकत्वमिति वक्तव्यम्; इत्थं च कपिसंयोगाभावादिसाध्यकस्थले

१ अत्र कालिकसंबन्धेन घटादे साध्यत्वे तेन संबन्धेन साध्यवत् किञ्चित्भूतलादे. तेन संबन्धेन तदसमानकालीनयत्किञ्चित्त्व्यक्त्यनधिकरणतया तद्व्यक्त्यभावस्य व्यापकताघटकत्वसमवान् सर्वसाध्यकानुधावनम्—रा.

२ वाच्यत्वादिसाध्यकजातित्वज्ञेयत्वादिहेत्यावपि इत्यर्थः । अत्र मात्रपदं व्यर्थमिति मन्तव्यम्—रा. कुष्णमष्टीये न्यायरत्ने च वैयर्थ्यपरिहार—स्व.

३ तादृशभावो व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकः—रा

तन्निष्ठप्रतियोगितावच्छिन्नप्रतियोगिता नोक्तयादृशपदेनोपादातुं शक्यते, तादृशप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टानधिकरणत्वस्य साध्यवत्यसम्भवात्, किन्तु घटत्वाद्यभावनिष्ठप्रतियोगितैव, दैशिकविशेषणतया तदवच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणत्वस्य साध्यवति घटादौ सत्त्वात्० तदनवच्छेदकत्वञ्च कपिसयोगाभावादिनिष्ठप्रतियोगिताया इति कपिसयोगादे दैशिकविशेषणताघटितव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकृत्यनिर्वाहं समनियताभावैवयमते घटाद्यभावा नामपि घटत्वादिना प्रमेयसामान्याभावामिन्नतया प्रमेयमात्रप्रतिशेगिकत्वेन प्रतियोग्यनधिकरणीभूतसाध्यवतोऽप्रेसिद्धिः, अतः प्रतियोगितावदनधिकरणत्वविहाय प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टानधिकरणचनियेश । न च घटाद्यभावानां प्रमेयमात्रप्रतिशेगिकत्वेऽपि तदीयघटादिमात्रवृत्तिप्रतियोगितावदनधिकरणत्वमादाय व्यापकतालक्षणसामञ्जस्यमिति वाच्यम्, तादृशाभावानामभेदे घटो नास्तीत्यादिप्रतीतीनामपि घटत्वादिविशेषितघटादिवृत्तित्वेन यावत्प्रमेयनिष्ठप्रतियोगितावगाहित्वसम्भवात् घटादिमात्रवृत्तिप्रतियोगिताया अप्रामाणिकत्वात् समनियताभावानामभेदानभ्युपगन्तुमतेऽपि साध्याभावादिप्रतियोगितया साध्यवदवृत्तिपदार्थाभावस्य प्रतियोगितामादाय तादृशप्रतियोगितानां व्यापकतानवच्छेदकत्वापत्तिवारणाय प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टानधिकरणत्वनिवेशनमावश्यकम् । अथ द्रव्यत्वाद्यभावीयद्रव्यत्वादिनिष्ठप्रतियोगितानामपि सयोगादिव्यधिकरणसम्बन्धघटितव्यापकतावच्छेदकसापत्तिः, सयोगादिना तादृशप्रतियोगितात्मकप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टाधिकरणाप्रसिद्ध्या यादृशप्रतियोगितेत्यत्र तादृशप्रतियोगितावच्छिन्नताया प्रतियोगिताया उपादातुमशक्यतया प्रतियोगित्वान्तरमुपादाय तत्रानवच्छेदकत्वान्तसत्त्वात्, तथा च

‘यदि च घटत्वेन प्रमेयाभावस्य घटमात्रवृत्तिप्रतियोगिकत्वमुक्तरीत्या स्वीक्रियत इति नाप्रसिद्धिरिति विमान्वये तदा समस्तित्वाभावात्तानाप्रमेयत्वात् तद्व्यप्राप्तदोषोऽत्र बोध्यः — रा, अनधिकरणसाध्यवत इति प्रतीक व्याख्येते

यावद्व्यापकताघटकसंबन्धान्तर्गतसंयोगादिना द्रव्यत्वाद्यभावस्य प्रतियोगि-
सामानाधिकरण्यासम्भवादसम्भवः । न च संयोगादिना द्रव्यत्वाद्यभावस्य
स्वसमनियतघटत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकवह्याद्यभावामिन्नतया संयोगादिना
वह्यादिरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यसत्त्वान्नासम्भवः इति वाच्यम् ; एवमपि
सत्तावान् जातेरित्यादौ हेत्वधिकरणावच्छेदेन तादृशाभावानां संयोगेन प्रति-
योगिसामानाधिकरण्यासम्भवेनाव्यासेर्दुर्बारत्वात् ; मैवम्—व्यापकताघटक-
त्वेन अभिमतो यः सम्बन्धः तेन सम्बन्धेन वृत्तिमन्निष्ठत्वेन प्रतियोगिताया
विशेषणीयत्वात् द्रव्यत्वादेः संयोगादिना अवृत्तितया उक्तदोषानवकाशः
इत्याहुः ।

वस्तुतस्तु—लघुरूपसमनियतगुरुधर्मस्य अनवच्छेदकत्वे घटाद्यभाव-
प्रतियोगिताया अपि वह्यादिव्यापकतावच्छेदकत्वापत्तिः, तादृशप्रतियोगि-
ताविशिष्टघटाद्यभावीयप्रतियोगितायां लाघवेन घटत्वादेरेवावच्छेदकतया
घटाद्यभावीयप्रतियोगितानां तदनवच्छेदकत्वात् । न च प्रतियोगितायास्तद-
भावीयप्रतियोगितात्वेन अवच्छेदकतायां गौरवेऽपि स्वरूपतोऽवच्छेदकत्वे
अविशेषः, प्रतियोगितायाः स्वरूपतो भानाभावेन तेन रूपेणावच्छेदकताया
अपि असम्भवादिति पारिभाषिकमवच्छेदकत्वं व्यापकतावच्छेदकताशरीरे
निवेशनीयम्, तथा च साध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदको यो धर्म-
स्तदवच्छिन्नाभाववदसम्बद्धस्वविशिष्टसामान्यकत्वं फलतः साध्यवद्यत्किञ्चि-
द्व्यक्त्यसम्बद्धस्वविशिष्टसामान्यकं यद्यत्त्वं तत्तदन्यत्वमेव व्यापकतावच्छेद-
कत्वं, तथा च कपिसंयोगाद्यात्मकाभावस्यापि साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्या-
पकतावच्छेदकप्रतियोगिताकत्वमन्यायासेनैव निर्वहति, यतः कपिसंयोगाद्य-

^१ प्रतियोगितावच्छेदसंबन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्योच्चावपि दोषलाभार्थ-
मिदम्—कृ.

^२ प्रतियोगिवैयधिकरणाननिवेशेनैव—कृ.

भावनिष्ठप्रतियोगिताविशिष्टस्य सर्वत्रैव साध्यवन्ति वृत्तेः तस्याः स्वपदेन उपादातुमशक्यत्वात् तादृशं स्वं धर्मान्तरमेव, तदन्यत्वं च तादृशप्रतियोगितायामक्षतमिति । असम्बद्धत्वशरीरं च व्यापकताघटकत्वेन अभिमतो यः सम्बन्धः स एव निवेशनीयः, द्रव्यत्वादिनिष्ठप्रतियोगित्वं च संयोगादि-सम्बन्धेन साध्यवदसम्बद्धस्वविशिष्टसामान्यकमेव, अतो न संयोगघटितव्यापकत्वावच्छेदकत्वं तस्येति नोक्तदोषावकाश इति दिक् ।

येन सम्बन्धेन हेतुरिति । व्याप्यतावच्छेदकत्वेनाभिमतो यः सम्बन्धः इत्यर्थः । बोध्यमित्यस्य “हेतुसामानाधिकरण्यघटक” मित्यादिः, तेन—तादृशसम्बन्धविवक्षणेन । आत्मत्ये साध्य इति । अयमात्मा ज्ञानादित्यादावित्यर्थः । साध्याभावस्य—साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्याभावस्य । अतथात्वेऽपि—स्वविशिष्टस्य हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन हेत्वधिकरणस्य अप्रसिद्ध्या ^१विवक्षणीयप्रतियोगिसामानाधिकरण्यविरहेऽपि । न क्षतिः—नाव्यासिः । वह्निमान् घूमादित्यादौ धूमावयवादिवृत्तेर्वह्नित्वाद्यवच्छिन्नाद्यभावस्य स्वविशिष्टं यद्वेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन हेत्वधिकरणं तदवच्छेदेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यं सम्भवत्येव, तथाविधहेत्वधिकरणपर्वतादेः जन्यमात्रस्य कालोपाधितया कालिकसम्बन्धेन तादृशाभावविशिष्टत्वात् तदन्तर्भावेन तेन सम्बन्धेन तादृशप्रतियोगिसामानाधिकरण्यस्यापि सत्त्वाच्च, अभाववैशिष्ट्यादौ सम्बन्धविशेषानिवेद्यादित्यभिप्रायेण नित्यमात्रवृत्तिहेतुकस्थलानुधावनम् ।

अथ वह्निव्यापकस्य चरमक्रियाभावस्य योऽभावः चरमक्रियात्मकः तस्य कालिकसम्बन्धेन हेत्वधिकरणे महाकाले वर्तमानस्य न विवक्षणीय-

^१ “घटकत्वेन”—अ.

^२ विवक्षणीयस्वविशिष्टहेत्वधिकरणावच्छेदेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविरहेऽपि—अ.

प्रतियोगिसामानाधिकरण्यसम्भव तद्विशिष्टस्य हेतुतावच्छेदकसयोगेन धूमा
 धिकरणस्याप्रसिद्धे, धूमाधिकरणपर्वतादे तदसमानकालीनतया तत्र कालिक
 सम्बन्धेनापि तद्विशिष्टासम्भवादिति आत्मत्वसाध्यकर्षणानुधावनमफलम् ।
 न च वृत्त्यनियामकसयोगेन धूमसम्बन्धिपरमाणवेव चरमक्रियावैशिष्ट्यस्य
 प्रसिद्ध्या तत्र चरमक्रियाभावरूपप्रतियोगिनोऽपि सत्त्वात् समवत्यव विव
 क्षणीयप्रतियोगिसामानाधिकरण्यम्, तादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्नहेतुकस्थलानु
 रोधेन हेत्वधिकरणावच्छेदेनेत्यत्र हेतुसम्बन्धित्वमात्रस्यैव विवक्षितत्वादिति
 वाच्यम्, यादृशपरमाणौ कदापि धूमसयोगो नासीत् तदीयचरमक्रियात्मका
 भाववैशिष्ट्यस्य हेतुसम्बन्धिन्यसत्त्वेन तमादायैवाव्याप्तिरसम्भवादिति चेन्न,
 महाकालस्यैव वृत्त्यनियामकसयोगसम्बन्धेन हेतुसम्बन्धितया तत्र कालिक
 सम्बन्धेन चरमक्रियात्मकाभाववैशिष्ट्यस्य दैशिकविशेषणतया तदभावस्यापि
 सत्त्वेन विवक्षणीयप्रतियोगिसामानाधिकरण्यसम्भवात्, वृत्त्यनियामकसयोग
 स्यापि सयोगत्वेन हेतुतावच्छेदकसम्बन्धत्वात् । न च तथापि वृत्तिनियामक
 सयोगेन धूमहेतुकस्थले अव्याप्तिरस्त्येवेति दाच्यम्, तेन रूपेण सम्बन्धताया
 मानाभावात्, कालस्यावृत्तितया कालधूमसयोगस्य कालनिष्ठधमाधेयत्वा
 नियामकत्वेऽपि धूमस्य तेन सम्बन्धेन कालवृत्तित्वमस्त्येवेत्यस्यापि सुवचत्वाच्च,
 बहिमान् धूमादित्यादौ साध्याभावमादाय नाव्याप्तिरभव, किन्तु चरम
 क्रियाद्यात्मकमभावमादायैवेत्यव्याप्ते स्फुटतरप्रतिपत्त्यर्थं आत्मत्वादिसाध्यक
 स्थलानुधावनस्य सार्थकत्वाच्चेति ।

ननु ज्ञानवानात्ममहाकालान्यतरत्वादित्यादौ हेतुसमानाधिकरणानां
 साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकयावदभावानामेव
 स्वविशिष्टहेत्वधिकरणमहाकाले कालिकसम्बन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्य
 सत्त्वादित्यव्याप्ति, न च तादात्म्येन ज्ञानव्यापकस्यात्मनोऽभाव एव न काले

प्रतियोगिसामानाधिकरणः, आत्मनोऽवृत्तितया काले कालिकसम्बन्धेनावृत्तेरिति वाच्यम्, आत्मनः कालावृत्तित्वे कालवृत्तित्वपटितकारणत्वाद्यनुपपत्त्या तदुपगमस्यावश्यकत्वात् । 'नित्यद्रव्याणां कालावृत्तित्वेऽपि "महाकालभिन्नो द्रव्यत्वात्" "ईश्वरज्ञानभिन्नं गुणत्वात्" इत्यादावतिव्याप्तिः, वृत्तिमतामेव' महाकालभेदेऽश्वरज्ञानभेदव्यापकतया तदभावानां यावतामेव महाकालेश्वर-ज्ञानादौ कालिकविशेषणताविषयितासम्बन्धघटितप्रतियोगिसामानाधिकरण्य-सत्त्वादित्यत आह—एवं दलान्तरेऽपीति ।

दलान्तरे—प्रतियोगिसामानाधिकरण्यघटकप्रतियोगिमत्तादले । सम्बन्धभेदनिवन्धनो दोषः—कालिकादिसम्बन्धमादायातिव्याप्तिरूपः । सम्बन्धैक्यविवक्षया—व्यापकताघटकसम्बन्धप्रतियोगिमत्ताघटकसम्बन्धयोरैक्य-विवक्षया । तथा च "ज्ञानवानात्ममहाकालन्यतरत्वात्" "महाकालभिन्नो द्रव्यत्वात्" इत्यादौ साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यनिष्ठव्याप्यतानि-रूपितव्यापकताघटकसमवायदेशिकविशेषणतादिसम्बन्धेन ज्ञानाभावमहाकाल-भेदाभावादिप्रतियोगिनां कालादाववृत्तेर्नातिव्याप्तिरिति भावः ।

अत्र च येन सम्बन्धेन स्वप्रतियोगित्वावच्छिन्नस्य साध्यतावच्छेद-कावच्छिन्नव्यापकता, तेन तेन सम्बन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यमभावस्य विवक्षणीयम्, अन्यथा "इदं नित्यज्ञानम्—नित्यत्वे सति सविषयकत्वा" इत्यादौ हेतुसमानाधिकरणक्रियज्ञानत्वाद्यभावस्य प्रतियोगिनः साध्यं प्रति विषयितासम्बन्धेनापि व्यापकतया तेन सम्बन्धेन हेत्वधिकरणेश्वरेच्छावृत्त्योः प्रतियोगिसामानाधिकरण्येनातिव्याप्तिः, येन येनेत्युक्तौ च तथाविधसमवा-यादिसम्बन्धेन व्यत्यास्तावतिव्याप्तिः । अत्र च साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-

१ पूर्वज्ञानावच्छिन्नभावाप्रतियोगित्वस्य कारणतापट्यत्वे त्वाह—“नित्येति”—रा.

२ अस्तीनां व्यापकत्वासंभव वक्तुमेवकारः न ॥ यावतां वृत्तिमता व्यापकत्वं वक्तुम्—रु.

व्याप्यतानिरूपितस्वप्रतियोगित्वावच्छिन्नव्यापकताघटकसम्बन्धत्वेन तादृश-
सम्बन्धस्य प्रतियोगिसामानाधिकरण्यशरीरे न स्वातन्त्र्येण निवेश, तथा
सति अभावे साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकत्व-
विशेषणवैयर्थ्यात् ; न हि तादृशविशेषणानुपादाने गोत्वाद्यभावमादाय अस-
म्भवः सम्भवति, गोत्वाद्यभावानामपि हेत्वधिकरणे पूर्वक्षणवृत्तित्वविशिष्टस्वा-
भावरूपप्रतियोगिनिष्ठव्यापकताघटकद्वैतिकविशेषणतासम्बन्धेन प्रतियोगिसा-
मानाधिकरण्यसत्त्वात्, धूमवान् वह्नेरित्यादौ धूमाद्यभावस्य अयोगोलके पूर्व-
क्षणादिवृत्तित्वविशिष्टस्वाभावात्मकप्रतियोगिसामानाधिकरण्येऽपि यावद्व्या-
पकताघटकसम्बन्धान्तर्गतसंयोगादिना प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविरहात्,
घटत्वाभाववान् मेयत्वादित्यादौ घटत्वाद्यात्मकाभावस्य तादृशप्रतियोगिसामा-
नाधिकरण्येऽपि विशेष्यतासम्बन्धघटितसाध्यव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिता-
कस्य घटावृत्तेर्घटत्वाभावादिप्रमायास्तादृशसम्बन्धेन अभावस्य यावद्व्यापकता-
घटकसम्बन्धान्तर्गतादृशसम्बन्धेन घटे प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविरहादति-
व्यासन्नवकाशात्, अपि तु साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्याप्यतानिरूपित
यद्यत्सम्बन्धघटितव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताका ये ये अभावा तेन तेन
सम्बन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरणा इत्येवं क्रमेणैव निवेशात् व्यापकताया-
एकदैव लक्षणं प्रवेश इति ।

यत्तु—साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यनिवे-
शात् न ज्ञानवानात्ममहाकालान्यतरत्वादित्यादौ अतिव्याप्ति इत्यञ्च व्यापक-
तापि साध्यतावच्छेदकसम्बन्धघटिता ग्राह्या, अत एव वह्निमान् धूमादि-
त्यादौ घटत्वादिना घटवृत्तित्वविशिष्टद्रव्यत्वत्वादिना वा द्रव्यत्वादेरभावस्य

^१ विशेष्यतासम्बन्धेनेत्यर्थं—स्व

^२ हेतुसामानाधिकरण्यसंपत्तये—स्व.

समवायादिसम्बन्धघटितसाध्यव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकस्य साध्यतावच्छेदकसंयोगादिसम्बन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविरहेऽपि न क्षतिरिति ;

तत्र, तथा सति कालिकविशेषणतया महाकालान्यत्वविशिष्टघटादौ साध्ये कालत्वादिहेतावतिव्याप्यापत्तेः, तत्र महाकालान्यत्वविशिष्टघटाभावमहाकालान्यत्वाभावादीनां कालिकसम्बन्धेन महाकाले घटादिरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यसत्त्वात् । यदि च महाकालान्यत्वविशिष्टोऽपि घटो महाकाले वर्तते. अन्यथा सिद्धान्तलक्षणे महाकाले घटवान् कालपरिमाणादित्यादौ महाकालान्यत्वविशिष्टघटाभावस्यैव प्रतियोगिव्यधिकरणस्य प्रसिद्धतया उभयाभावघटितप्रतियोगिवैयधिकरण्यनिर्वचनायासस्य निष्प्रयोजनकतापत्तेरिति दर्शितविशिष्टसाध्यकस्थले कालत्वादि सद्भेदतुरेवेति मन्यते ; तदापि घटत्वाभाववान् मेयत्वादित्यादौ घटत्वाद्यात्मकाभावस्य साध्यतावच्छेदकद्वैशिकविशेषणनासम्बन्धेन किञ्चिद्विशिष्टस्वाभावात्मकप्रतियोगिसामानाधिकरण्यसत्त्वादितिव्याप्तिरेतन्मते दुर्वारैव ; न च तेन सम्बन्धेन भावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यस्य विवक्षणीयतया नायं दोष इति वाच्यम्, तथा सति अभावसाध्यकसद्भेदौ निरुक्त्यावद्भावान्तर्गतभावरूपसाध्याभावस्य 'भाव' रूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यसम्भवादव्याप्तेः, अभावपदस्य भावभिन्नाभावपरत्वे कपिसंयोगाभावसाध्यकस्थले कपिसंयोगात्मकाभावमादायाग्रे स्वविशिष्टपदव्यावृत्तिकथनस्य असाङ्गत्यापत्तेः ; एवं साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन व्यापकत्वादिनिवेशे " सर्वत्र " त्यादिना धूमवान् बहेरित्यादौ वाच्यत्वाद्यभावमादायादितिव्याप्तिप्रदर्शनस्य असाङ्गत्यापत्तेश्चेति ।

यत्तु—विशेषणताविशेषेण व्यापकता, तेनैव सम्बन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यं, सर्वत्र साध्यवत्त्वप्रकारकप्रमाविषयत्वाद्यभावमादायैव लक्ष-

णसङ्गमनमतिव्याप्तिवारणञ्चेति, 'तदपि उक्तातिव्याप्ते' आत्मत्वादिसाध्यकस्थले साध्याभावमादाय हेतुतावच्छेदकसम्बन्धव्यावृत्तिप्रदर्शनविरोधाच्चानुपादेयमेव ।

केचित्तु—प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यनिवेशान्न प्रागुक्तातिव्याप्ति, इत्थं च व्यापकतापि तेनैव सम्बन्धेन वाच्या, अतो बहिमान् धूमादित्यादौ सयोगादिघटितसाध्यव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकस्य समवायादिसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकबह्व्याघभावस्य हेत्वधिकरणे समवायादिना प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविरहेऽपि न क्षति, तादृशाभावानां साध्यतावच्छेदकसम्बन्धघटितसाध्यनिष्ठव्याप्यतानिरूपितस्वप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धघटितव्यापकतावच्छेदकस्वप्रतियोगिताकत्वाभावेन निरुक्त्यावदभावानन्तयातितात् । न चैव व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्य सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वे मानाभावेन तादृशाभावस्य लक्षणघटकत्वा नुपपत्तिरिति वाच्यम्, सयोगेन घटत्वेन पटो नास्तीत्यनुभवबलात् तादृशाभावप्रतियोगितायामपि सम्बन्धस्यावच्छेदकत्वात्, अनुभवानादरे^१ समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावप्रतियोगितायामपि सम्बन्धस्य अवच्छेदकत्वासिद्धे । अथ बाधबुद्धिप्रतिबन्धकताया सम्बन्धविशेषनियन्त्रितत्वानुरोधेन^२ समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वमावश्यकम्, अन्यथा एकैकविधघटाद्यभावज्ञानस्य सयोगसमवायादिरूपनिखिलससर्गावगाहिज्ञानप्रतिबन्धकत्वप्रसगात् । न च सयोगादिसम्बन्धावच्छिन्नघटादिप्रकारकबुद्धिं प्रति वस्तुगत्या सयोगादिसम्बन्धेन घटादिमत्ताविरोधी

^१ अनादेयमेवेत्यनेनान्वय —स्व

^२ आत्मत्वसाध्येकेति प्रतीक न्यायरत्ने—स्व

^३ “अनुभवानादरे च”—अ

^४ अनुरोधादिति प्रतीक न्यायरत्ने—स्व

योऽभावः तज्ज्ञानत्वेन प्रतिबन्धकत्वान्नोक्तातिप्रसङ्ग इति वाच्यम्, वास्तव-
तादृशाभावज्ञानत्वादिना प्रतिबन्धकत्वे घटाभावत्वादिना पदार्थान्तरावगाहि-
ज्ञानस्य घटादिगताज्ञानाविरोधित्वप्रसङ्गात्; तस्मात्तत्संसर्गकविशिष्टबुद्धौ
तत्तत्संसर्गावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वावगाहिज्ञानत्वेनैव प्रतिबन्धकताया
वक्तव्यतया समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगितायां सम्बन्धस्यावच्छे-
दकतासिद्धिरिति चेत्? तर्हि घटत्वादिविशिष्टपटाद्यवगाहिज्ञानघटत्वा-
वच्छिन्नपटाद्यभावज्ञानयोरपि प्रतिबद्धचप्रतिबन्धकभावसत्त्वात्, तादृशप्रति-
बद्धचप्रतिबन्धकभावस्य सम्बन्धविशेषनियन्त्रितत्वानुरोधेन व्यधिकरणधर्मा-
वच्छिन्नप्रतियोगिताया अपि सम्बन्धावच्छिन्नत्वावश्यकत्वात् । व्यधि-
करणधर्मावच्छिन्नाभावज्ञानस्य अप्रतिबन्धकत्वे बाधग्रन्थे 'लाघवोपनीत-
काञ्चनमयत्वादिना बहुधाद्यनुमितिबिरोधितया काञ्चनमयत्वावच्छिन्नप्रतियो-
गिताकवद्बुद्ध्याद्यभावस्य हेत्वाभासत्वेत्तेरसाङ्गत्यापत्तेरित्यलमप्रस्तुतविचारणेति
वदन्ति ;

तदपि न साधीयः;—निखिलाभावस्य किञ्चिद्विशिष्टस्वाभावनिष्ठ-
प्रतियोगितावच्छेदकीभूतदैशिकविशेषणतासम्बन्धेन तादृशप्रतियोगिसामाना-
धिकरण्यसत्येन व्यभिचारिणि अतिव्याप्तेः । यावत्प्रतियोगितावच्छेदक-
सम्बन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यनिवेशे च निखिलव्यधिकरणधर्मावच्छि-
न्नाभावानामैक्यमते निखिलसम्बन्धानामेवैक्यतादृशाभावप्रतियोगितावच्छे-
दकतया कचिदपि हेत्वधिकरणे संयोगविषयित्वादिरूपसकलसम्बन्धेन प्रति-
योगिनोऽवृत्तेरसम्भवापत्तेः, प्रकारान्तरानुसरणे च गौरवादिति ।

१ " भ्रम "—अ.

२ लाघवपदं संपातायातमिति—क.

३ बहुपनुमितीति न्यायरत्नम् .

अथ यावत्त्वमनुपादाय साध्यतावच्छेदकव्याप्यप्रतियोगिताकस्य
 ('तदुपादाय साध्यतावच्छेदकव्यापकप्रतियोगिताकस्य वाऽभावस्य निवेशे)
 उभयत्वावच्छिन्नसाध्यके व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिरुक्ता, न तु रूपसामान्याभा-
 वादिसाध्यके, प्राचीनमते विरुद्धे पृथिवीत्वादिहेतावित्यत्र किं बीजम्? तथा
 सति तत्रापि रूपसामान्याभावाभावस्य रूपाद्यात्मकाभावस्य स्वध्वंसप्राग-
 भावादिरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यसत्त्वेन अतिव्याप्तिरसम्भवादित्याशङ्का-
 परिहाराय तस्य 'स्वमते लक्ष्यत्वमेवोपपादयति—रूपादीति । यथोक्त-
 लक्षणेऽतिव्याप्तिशङ्काया तु नैतद्ग्रन्थावतारः, तत्र पृथिव्यन्यत्वाद्यभावस्यापि
 यावदन्तर्गततया तस्य पृथिव्यां पृथिवीमेदरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्या-
 सम्भवेनातिव्याप्त्यनवकाशात् ।

यत्तु—उत्पत्तिकालावच्छेदेन रूपसामान्याभावस्य पृथिव्यामपि
 सत्त्वेन न पृथिव्यन्यत्वाभावस्य रूपसामान्याभावव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगि-
 ताकतेत्यमिसन्धिपूर्विकां प्राचीनप्रवादमात्रेणासद्देतुत्वाभिमानिनां तर्दस्थानां
 यथोक्तलक्षणे अतिव्याप्तिशङ्कां निराकरोति—रूपादीति । सद्देतुरेवेति ।
 यादृशरीत्या पृथिव्यन्यत्वाभावस्य लक्षणार्घटकत्वोपपत्तिः तादृशरीत्या 'साध्य-
 वति हेतुसत्ताया अप्यावश्यकतया सद्देतुरेवेत्यर्थ इति व्याख्यातम्; तदनु-
 पादेयमेव, तादृशाशङ्कितुः पृथिव्यां रूपसामान्याभावसत्त्वे अविप्रतिपत्तावे-

^१ एतच्चिह्नान्तर्गतपाठः प्रामादिकः—र.

^२ "साध्याभावस्य"—अ.

^३ रूपात्मकाभावस्येति प्रतीकम्—र.

^४ अभावस्येति प्रतीकम्—र.

^५ "स्वमताभिप्रायेण लक्ष्यत्वमाह रूपादीति"—अ.

^६ वादिप्रतिवादिभावानापक्षानामित्यर्थः—स्व.

^७ न लक्षणघटकत्वोपपत्तिः—अ.

^८ "हेतुमति साध्यवत्तायाः"—अ.

यातिव्याप्तिशङ्कासम्भवेनाग्रे पृथिन्या रूपसामान्याभावव्यवस्थापनोपयि-
काङ्क्षानुत्पत्त्या तदसाङ्गत्यापत्तेः ।

प्रलये—महाप्रलये । परमाणूना नित्यतया तत्रोत्पत्तिकालावच्छेदेन
रूपसामान्याभावासम्भव इति भावः । यद्यपि पाकाद्रूपनाशोत्पत्तिकाले पूर्व-
रूपात्मकप्रतिबन्धकसत्त्वेन रूपान्तरानुत्पादेन हृदानीमपि परमाणौ रूप-
सामान्याभावसम्भव तथापि अविनश्यदवस्थस्य रूपस्य 'रूपप्रतिबन्धकत्वे
पूर्वरूपनाशोत्पत्तिक्षण एव पाकजरूपोत्पत्तिसम्भव इत्यभिप्रायेण प्रलयपर्य-
न्तानुधावनम् । उत्पत्तिकाल इति । अवयविद्रव्यस्य जन्यतया प्रलये
असत्त्वात् तदवच्छेदेन तत्राभावासम्भव इति भावः । तत्सत्त्वात्—रूपादि-
सामान्याभावसत्त्वात् ।

ननु सामान्यधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य अत्यन्ताभावात्मक-
तया रूपप्रागभाववत्युत्पत्तिकालावच्छिन्नावयविनि रूपध्वंसवति प्रलया-
वच्छिन्नपरमाणौ कथं रूपसामान्याभावसम्भवः ? ध्वंसप्रागभावयो अत्यन्ता-
भावविरोधित्वादित्याशङ्क्य निरस्यति—न चेति । प्रतियोगिवदिति । यथा
प्रतियोगिन एककालावच्छिन्नैकदेशवृत्तित्वरूपस्वात्यन्ताभावविरोधिता तथा
स्वध्वंसप्रागभावयोरपि स्वात्यन्ताभावविरोधिनेति नेत्यर्थः । मानाभावादिति ।
ननु रूपध्वंसप्रागभावावच्छिन्नाधिकरणे तदत्यन्ताभावस्य वृत्तौ प्रमाणाभावः,
घटाद्युत्पत्तिक्षणे तद्वितीयक्षणे च तत्प्रत्यक्षासम्भवेन तद्वृत्तित्वेन रूपात्यन्ता-

१ “प्रतिबन्धकत्वेन”—अ

२ तदभाव—अ

३ “आशङ्का निरस्यति”—अ

४ बालपद क्षणपरम् । तेन दिवसात्मकस्थूलकालावच्छिन्नप्रागभावे सयोगतदभावा-
वच्छेदकत्वेऽपि न क्षतिः । देशपदम् अवच्छेदकदेशान्तरावच्छिन्नदेशपरम्, अतो विभिन्न
भागावच्छिन्नस्थूलत्रयस्य प्रतियोगितदभावोभयावच्छेदकत्वेऽपि न क्षतिः—स्व.

भावप्रत्यक्षस्य सुतरामसम्भवात्, द्वितीयादिक्षणावच्छेदेन रूपस्यैव तत्रोत्पत्त्या तदभावीयविशेषणताया असत्त्वेन तृतीयक्षणादावपि तादृशप्रत्यक्षासम्भवात् अनुभवे विप्रतिपन्नस्य प्रत्यक्षप्रमाणमुद्धान्य निरसितुमशक्यत्वाच्च । अनुमानाप्रयोजकमिति ध्वसप्रागभावयोरत्यन्ताभावविरोधित्वम् अर्थादायातमित्यत आह—अत एवेति । ध्वसप्रागभावयोरत्यन्ताभावविरोधित्वाभावादेव । अन्तरा श्यामे—पूर्वापरदशाया रक्ते मध्यदशाया श्याम इत्यर्थः । रक्त रूपं नास्तीति प्रत्यय इति । ध्वसप्रागभावयोरत्यन्ताभावविरोधित्वे तत्र पूर्वैरक्तध्वसभाविरक्तप्रागभावयो सत्त्वेन अत्यन्ताभावावगाहिन्या प्रमात्मक तादृशप्रतीते अनुपपत्तिरिति भावः । एषः—रक्त रूपं नास्तीति प्रत्ययः । ध्वसादीत्यादिना प्रागभावपरिमहः । पूर्वापरेति । यत्र घटादौ पाकादेक रक्तरूपनाशानन्तर रूपान्तरमुत्पन्न तन्नाशानन्तर च रक्तान्तरं ततः तन्नाशान्तरोत्पन्नरूपान्तरनाशानन्तर रक्तान्तरम् उत्पद्यते तत्र मध्यरक्तदशाया रक्त रूपं नास्तीति प्रतीत्यापत्तेरित्यर्थः, तत्रापि रक्तरूपध्वसप्रागभावयो सत्त्वादिति भावः । एतेन भवन्मते रक्तत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकात्यन्ताभाववत् तादृशध्वसप्रागभाववैव तादृशप्रतीतिविषयौ, अन्तरा ^१रक्तसमान फालीनौ पूर्वापररक्तध्वसप्रागभावौ च न तथाविधौ इति नातिप्रसङ्ग इति निरस्तम् । तादृशध्वसप्रागभावयोरेव रूपान्तरदशाया तादृशप्रतीतिनियामकतया तयोरपि तथात्वस्वीकारस्य आवश्यकत्वात्, तत्र मध्यरक्तध्वसप्रागभावयो तथात्वस्वीकारे तु पूर्वापररक्तदशाया तादृशप्रत्ययापत्तेः ।

अथ रक्तत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वेन ध्वसादिरेव तादृशप्रतीतिविषयः, इत्थं च रक्तरूपदशाया लौकिकप्रत्यक्षात्मक तादृशप्रत्यय आपा

^१ अविरोधित्वादेव—अ

^२ रक्तरूप—अ

^३ परास्ताम्—अ

यते ? अनुगित्यात्मको वा, आद्ये रक्तरूपलौकिकप्रत्यक्षसामग्र्या रक्तत्वा-
च्छिन्नप्रतियोगिताकत्वेन तदभावप्रत्यक्षं प्रति प्रतिबन्धकत्वात्पक्षः, अन्य-
था भवन्मतेऽपि रूपान्तरकालावच्छेदेन तद्वृत्तिरक्तत्वावच्छिन्नात्यन्ताभावस्यैव
तदानीं धर्म्यन्तरपटितसन्निकर्षात् तद्वृत्तितया प्रत्यक्षापत्तेः, विशेष्यघटित-
सन्निकर्षत्वेन सन्निरूपस्याहेतुत्वात् । रक्तरूपग्रहप्रतियन्धकदोषादिसत्ये च
तादृशप्रत्यक्षस्येष्टत्वात् । नान्त्यः; तद्रूपावच्छिन्नव्याप्यवताज्ञानादिसत्ये
आनुमानिकतथाविधप्रत्ययस्येष्टत्वात् । न च तादृशप्रत्ययस्य प्रमात्वापत्तिः,
भवन्मतेऽपि तथाविधात्यन्ताभावस्य तत्र सत्त्वात् तादृशप्रत्ययस्य प्रमाद्येनेष्टा-
पत्तेः, यदा च तत्र रक्तरूपं तत्कालावगाहिनः इदानीमत्र रक्तरूपं नास्तीति
प्रत्ययस्य प्रमात्वं पुनः अशक्यापादनम्, तादृशप्रत्ययेन रक्तत्वावच्छिन्न-
प्रतियोगिताकत्वे तत्कालावच्छिन्नत्वावगाहनात्, यदा च न तत्र रक्तरूपं
तत्कालावच्छेदेनैव च ध्वंसप्रागभावयोः रक्तत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वस्वी-
कारेण तादृशविषयबाधात् । तद्धर्मोपलक्षिताभावांशे तत्कालावच्छिन्नत्वाव-
गाहिप्रत्ययस्य प्रमात्वं पुनः इष्टमेव । न च तद्धर्मिनिष्ठध्वंसादौ तत्कालावच्छे-
देन रक्तत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं कल्प्यते; किं वा तत्कालावच्छेदेन तत्र
धर्मिण्येव रक्तत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकात्यन्ताभावः कल्प्यते इत्यत्र विनि-
गमनाविरहात् ध्वंसाद्यधिकरणे अत्यन्ताभावसिद्धेः निष्प्रत्यूहतेति वाच्यम्,
ध्वंसप्रागभावाधिकरणे अत्यन्ताभावाकल्पने ध्वंसादेः अतिरिक्तात्यन्ताभावा-
कल्पनेन लाघवात् रक्तरूपात्यन्ताभावस्यैतन्मते रक्तरूपध्वंसात्यन्ताभाव-
समनियततया तस्यैव ध्वंसात्यन्ताभावत्वात् ;

मैवम्; तत्तद्धर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वस्य अव्याप्यवृत्तित्वोपगमे
विशेषामादानामेव अधिकरणविशेषावच्छेदेन सामान्यधर्मावच्छिन्नप्रति-

योगिताकत्वसम्भवात् अतिरिक्तसामान्याभावासिद्धिप्रसङ्गः, एवमेकस्यैवाभाव-
स्य अधिकरणविशेषकालविशेषवृत्तित्वावच्छेदेन घटत्वपटत्वादिरूपनिखिल-
धर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वसम्भवेन अभावमेदविलोपप्रसङ्गः, एवं रक्तानधि-
करणकालावच्छेदेन रक्तध्वंसादेः रक्तत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वोपगमे तत्स-
मानाधिकरणतत्समनियतध्वंसान्तरस्य तत्समानाधिकरणैकत्वादेरेव वा तादृश-
कालावच्छेदेन तत्कल्पनमादाय विनिगमनाविरहप्रसङ्गश्चेति ध्वंसप्रागभावाधि-
करणे अत्यन्ताभावकल्पनमेव न्याय्यम् ।

अथ एतादृशयुक्त्या रक्तध्वंसादिमति तदत्यन्ताभावसिद्धावपि
रूपध्वंसादिमत्यां पृथिव्यां रूपत्वावच्छिन्नाभावः निर्युक्तिक एवेति चेन्न,
रूपोत्पत्तेर्द्वितीयक्षणे पुनः तदधिकरणे सामान्यसामग्रीबलात् रूपान्तरोत्पत्ति-
वारणाय रूपं प्रति रूपत्वावच्छिन्नाभावस्य हेतुत्वं कल्पनीयम्, एवं च
उत्पत्तिकाले पाकात् रूपनाशोत्पत्तिक्षणे च रूपत्वावच्छिन्नाभावास्वीकारे
तदुत्तरं रूपानुत्पादप्रसङ्गः, रूपोत्पादानन्तरं रूपसामान्यस्य पुनरुत्पादश्च
प्रागभावहेतुतया दुर्बारः ; रूपवत्यपि पाकजमाविरूपप्रागभावसत्त्वात् । न चैव-
मपि पृथिव्यां रूपत्यन्ताभावो निर्युक्तिकः, यत्कालावच्छेदेन तत्र रूपत्य-
न्ताभावो भवता स्वीक्रियते तत्कालावच्छेदेन रूपप्रागभावे रूपत्वावच्छिन्न-
प्रतियोगिताकत्वस्वीकारेणैव उपपत्तेरिति वाच्यम् ; दत्तोत्तरत्वात् ।

इदं त्वयधेयम् ; उक्तयुक्त्या उत्पत्तिकालावच्छेदेन घटादौ रूपत्वा-
वच्छिन्नाभावसिद्धावपि प्रलयकालावच्छेदेन परमाणौ तत्सत्त्वे मानाभावः,
एवं रूपं प्रति रूपत्वावच्छिन्नाभावहेतुत्वमेव न कल्प्यते, स्पष्टोत्पत्त्यनुरोधेन
अवश्यकल्पनीयस्पर्शसामान्याभावस्य तद्भेदतुल्यैव रूपमिति रूपान्तरापत्तेः

^१ समानाधिकरणेति अर्थमिति आशङ्क्य परीहारः वर्णितः—२.

^२ पत्तिद्वितीयक्षणे—अ.

शवयवारणत्वात् । वायौ स्पर्शोत्पत्त्यनन्तरं स्पर्शोत्पत्तिवारणाय स्पर्शं प्रति
रूपाभावहेतुताया वस्तुमशक्यत्वात्, स्पर्शाभावहेतुताया आवश्यकत्वात् ।
न च रूपं प्रति स्पर्शाभावहेतुत्वे यत्र पाकात् रूपसत्त्वे स्पर्शनाशं तत्र
स्पर्शान्तरोत्पत्तिकाले रूपान्तरोत्पादप्रसङ्ग इति वाच्यम्, एकजातीयस्यैव
अमिसयोगस्य रूपरसगन्धस्पर्शनाशकतया स्पर्शनाशकाले रूपनाशस्य आवश्य-
कत्वादिति । एवं ध्वसप्रागभावाधिकरणं सामयिकात्यन्ताभावानभ्युपगन्तृमते
तादृशात्यन्ताभावो न तदधिकरणे^१ कल्प्यते, अनन्ताधिकरणेषु तादृशा
भावकल्पनामपेक्ष्य लाघवात् एकैकेषु^२ तद्वर्मावच्छिन्नवद्भेदेषु^३ तद्वर्मा
वच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वकल्पनेनैवोपपत्तेरिति ध्येयम् ।

तत्सामानाधिकरण्यम्—प्रतियोगिसामानाधिकरण्यम् । स्वविशिष्टे
ति । स्यम्—यत्राभावे प्रतियोगिसामानाधिकरण्यं ग्राह्यम् स एव ।

हेत्वधिकरणावच्छेदेनेति । हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन यद्धेतुतावच्छेद-
कावच्छिन्नाधिकरणं तर्लभामान्यन्तर्भावेनेत्यर्थः । तेन बहुधाद्यभावस्य धूमाव-
यवाद्यवच्छेदेन द्रव्य विनिष्टसत्त्वादित्यादौ द्रव्यत्वाद्यभावस्य गुणाद्यवच्छेदेन
प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविरहेऽपि न क्षतिः । पर्वतादेः कारोपाधित्वानभ्युपगमे
धूमवत्त्वप्रकारकप्रमाविषयत्वाद्यभावस्य कन्निदपि प्रतियोगिसामानाधिकरण्य-
म्योपपादयितुमशक्यतया धूमवान् बहेरित्यादौ अतिव्याप्त्यप्रसङ्गे दर्शित-
विवक्षायाः स्थलान्तरे प्रयोजनमाह—तेन मोत्येति । तद्वति—गवादिमति ।

^१ “तदधिकरणेषु” ■, “तत्तद्रागभावविशेषकसविशेषाधिकरणेषु”—रा

^२ “तत्तद्रूपप्रागभावादिमद्भेदेषु” रा

^३ “तत्तद्रूपत्वावच्छिन्नप्रतियोगितावस्थामयिवाल्पान्ताभावकत्वम्”—रा

^४ हेत्वधिकरणसामान्येति प्रतीकम्—र, तत्सामान्येति—क

^५ विषयत्वाभावस्येति प्रतीकम्—आदिपदघटितराद्यनुसारेणार्थवर्णनं च—र

^६ विशेषरूपेण ससर्गत्वोपगमात् पाकादौ धूमवत्त्वप्रकारकप्रमाविषयत्वस्य प्रतियोगि-
सामानाधिकरण्यविरहादिति भावः—रा

कालिकसम्बन्धेन गोत्वादिना गवादौ साध्ये प्रलयान्तमविन व्यभिचारिणि गोत्वादिहेतौ लक्षणघटकाना गोत्वाद्यवच्छिन्नाभावाना गवादिमति एतत्काले गवाद्यनधिकरणदेशवच्छेदेन महाकाले च प्रलयावच्छेदेन वर्तमानतया प्रतियोगिसामानाधिकरण्यमक्षतमेव । एवं दैशिकविशेषणताविशेषेण गवादिव्यापक-प्रलयान्यत्वादेरभावोऽपि तेन सम्बन्धेन प्रलयान्यत्वादिमति महाकाले कालिक-सम्बन्धेन वर्तमानतया प्रतियोगिसामानाधिकरण एव, प्रतियोगिसामानाधिकरण्यघटकीभूताभाववृत्तौ सम्बन्धविशेषानिवेशात् इति अतिव्याप्तिस्स्यात्, निरुक्तविवक्षणे च स्वविशिष्ट्यावद्धेत्वधिकरणान्तर्गतप्रलयान्तभावेन तादृशा भावानां न प्रतियोगिसामानाधिकरण्यं, प्रलये तत्प्रतियोगिनो अवृत्तेरिति समुदायार्थः । गवादिव्यापकस्य चरमध्वंसादेरभावस्य योऽभावश्चरमध्वंसादि तस्य गवादिमति खण्डकाले न प्रतियोगिसामानाधिकरण्यम्, तत्र तस्या-वृत्तेरित्यतो महाकाले वेत्युक्तम् । महाकाले च कालिकसम्बन्धेन वृत्ते तथा-त्वमक्षतमेव ।

गोसाध्यकस्थले साध्यव्यापकतावच्छेदकजन्यद्रव्यत्वप्रलयावृत्तित्वाद्यवच्छिन्नाभावमादायातिव्याप्तिवारणं न सम्भवतीति स्फुटीकरणाय तत्तद्रूपावच्छिन्नसाध्यकस्थलेऽपि अतिव्याप्तिमाह—यदा कालत्वमित्यादिना । अथ एतादृशविवक्षापेक्षया लाघवात् प्रतियोगिसामानाधिकरण्यघटकाभागीयवृत्तौ दैशिकविशेषणताविशेषसम्बन्धावच्छिन्नत्वमेव निवेद्यताम्, तथा सति दैशिक-विशेषणताविशेषसम्बन्धेन प्रलयान्यत्वादेरभावस्य प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविरहेणातिव्याप्युद्धारस्य शक्यत्वात् । न चैव बहिमान् धूमादित्यादौ कालिकविशेषणताविशेषसम्बन्धेन हेत्वधिकरणवृत्ते द्रव्यत्वत्वादिना द्रव्य-त्वादेरभावस्य दैशिकविशेषणतया द्रव्यवृत्तित्वाभावादव्याप्तिरिति वाच्यम्,

हेतुसामानाधिकरण्यशरीरिऽपि अभावीयवृत्तौ दैशिकविशेषणताविशेषसम्बन्धा-
वच्छिन्नत्वस्य निवेशनीयत्वात् तावतापि लाघवानपायात् । न च दैशिक-
विशेषणताविशेषेण प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविवक्षणेऽपि उक्तस्थलेष्वति-
व्याप्तिः तदवस्थैव, प्रलयान्यत्वाभावस्य प्रलयमात्रवृत्तेरभावमात्राधिकरणकतया
प्रलयात्मकाधिकरणस्वरूपत्वात् तस्य च प्रलयान्यत्वरूपप्रतियोग्यधिकरण-
परमाज्वादी दैशिकविशेषणतया वृत्तेरिति वाच्यम्, एवमपि प्रलयान्यकाल-
त्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वादेरभावस्य प्रलयातिरिक्तगगनादावपि वर्तमानस्य
प्रलयानात्मकतया प्रतियोगिसामानाधिकरण्यस्य दुरूपपादतया अतिव्याप्तश-
नवकाशात् ।

मैवम्, दैशिकविशेषणतया प्रतियोगिसामानाधिकरण्यनिवेशेऽपि दैशि-
कविशेषणतासम्बन्धेन प्रलयावृत्तिसाध्यके कालत्वादिहेतौ अतिव्याप्तिर्दुर्वारैव,
तत्र प्रलयमात्रस्य व्यभिचारनिरूपकाधिकरणतया साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन
साध्यं प्रति व्यापकतावच्छेदिका यदभावीयप्रतियोगिता, व्यापकताघटक-
सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य तस्य प्रलयमात्रवृत्तितया प्रलयात्मकत्वात्
निरुक्तीत्यैव प्रतियोगिसामानाधिकरणत्वात् इतरसम्बन्धावच्छिन्नाभावस्य
प्रलयानात्मकत्वेऽपि प्रलयान्यवृत्तितया सुतरामेव प्रतियोगिसामानाधिकरणत्व-
मिति निरुक्तविवक्षणमावश्यकम्, एतदभिप्रेत्यैव प्रलयावृत्तिसाध्यकानुधावनं
ग्रन्थकृत इति ।

वस्तुतस्तु प्रलयादिमात्रवृत्तेरभावस्य प्रलयाद्यनात्मकत्वेऽपि दर्शित-
स्थलेषु उक्तविवक्षामन्तरेणातिव्याप्तिवारणमशक्यम्, प्रलयान्यत्वादेरभावस्यापि
स्वप्रतियोगिनिष्ठव्यापकताघटकस्वरूपसम्बन्धेन प्रलयात्मकनानाध्वंसान्तर्गत-

१ प्रलयान्यकालत्वादेरभावस्य—अ; एतादृशाः कृष्णमदीये दर्शितः—कालत्व-
विशिष्टप्रलयान्यत्वादेरभावस्येत्यर्थः—क.
२ इतरसंबन्धः—व्यधिकरणः—स्व.

यत्किञ्चिद्व्यंसवृत्तित्वविशिष्टस्वाभावरूपप्रतियोगिनोऽधिकरणे ध्वसान्तरे स्वस्य प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वात् यत्किञ्चिद्व्यंसान्यत्वाभावस्य यत्किञ्चिद्व्यंसमात्रवृत्ते तद्व्यंसवृत्तित्वविशिष्टस्वाभावाधिकरणे ध्वसान्तरे असत्वेऽपि कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्वाभावस्य स्वानधिकरणध्वंससवच्छेदेन स्वाधिकरणेऽपि सत्त्वेन तत्रैव तत्प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वात् प्रत्ययान्यविषयकत्वोपलक्षितप्रमाया विषयतासम्बन्धेन केवलान्वयितया तादृशसम्बन्धावच्छिन्नतादृशप्रमाभावाप्रसिद्धे ; प्रत्ययान्यविषयकत्वविशिष्टप्रमाभावस्य प्रत्यये प्रसिद्धावपि प्रत्यये तदन्यविषयकन्त्यप्रमारूपप्रतियोगिसमानाधिकरणत्वात् प्रत्ययाविषयकप्रमाभावस्य च जन्यप्रमामात्रप्रतियोगिकतया कालिकाव्याप्यवृत्तित्वेन प्रतियोगिमत्यपि तच्छून्यकालावच्छेदेन वृत्ते तादृशमावमादायातिव्याप्तिवारणासम्भवात्, ^१ उक्तविवक्षणे तु प्रत्यये ^२ प्रत्ययाविषयकप्रमाभावस्य विषयतया प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वविरहात् अतिव्याप्तिवारणसम्भव, एवमुक्तरीत्या घटत्वाभाववान् मेघत्वादित्यादावपि व्यावृत्तिर्बोद्ध्या ।

हेतुमति प्रत्यय इति । हेतुस्तत्सामान्यान्तर्गतप्रत्ययान्तर्भावेनेत्यर्थः । तत्सामानाधिकरण्याभावात्—गवादिरूपप्रतियोगिसमानाधिकरण्याभावात् । अत्र गवादेरभावस्येत्वनुपज्यते । हेतुमति स्ववैशिष्ट्यनिवेशनफलमाह—स्वविशिष्टेतीति । साम्प्रदायिकैर्द्रव्ये सयोगसामान्याभावानभ्यु-

^१ जन्यप्रमाभावस्य—अ

^२ एतत्पूर्वं “प्रतियोगिताया स्वरूपसम्बन्धातिगत्या प्रतियोगिभेदेन भिन्नया प्रत्ययान्यभेदप्रतियोगिताया न तादात्म्येन साध्यव्यापकतायामस्येदृक्त्वमिति तादृशभेदस्याधिकरणे प्रत्ययान्यत्वरूपप्रतियोगिन्स्तेन सवन्वेनासत्वेऽपि नातिव्याप्त्युद्धार ” अधिकपाठ—अ

^३ “प्रत्ययाविषयकप्रत्ययान्यत्वप्रकारकतावत्प्रत्ययान्यविशेषकप्रमाभावस्य विनाशतया प्रतियोगिसमानाधिकरण्यविरहात् अतिव्याप्तिवारणसम्भव ”—अ

^४ इदं तु बोध्यमित्यादिना दृष्टिम्—क

पगमात् सद्देतुत्वार्थं कपिसंयोगाभावपर्यन्तानुधावनम् । सकलहेत्वधिकरणा-
वृत्तित्वेऽपीति । नित्यगुणादौ केनापि सम्बन्धेन कपिसंयोगासत्त्वादिति भावः ।
एतेन हेत्वधिकरणसामान्यान्तर्भावेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यं नास्तीति
सूचितम् । नाव्याप्तिरिति । नित्यगुणादेः स्वविशिष्टत्वाभावात् तदन्तर्भावेन
अतथात्वेऽपि स्वविशिष्टहेत्वधिकरणान्तर्भावेन तथात्वस्य अक्षतत्वात्^१ । अत्र
व्यापकताघटकाभावे उक्तयुक्त्या प्रतियोगिवैयधिकरण्यस्य निवेशनीयतया
साध्यवद्यत्किंचिद्व्यक्त्यसम्बद्धस्वविशिष्टसामान्यकमिन्नत्वरूपव्यापकतावच्छे-
दकत्वस्य निवेशनीयतया वा कपिसंयोगाभावादिनिष्ठप्रतियोगिताया अपि व्या-
पकतावच्छेदकतानिर्वाहः इत्यभिप्रेत्य कपिसंयोगाद्यात्मकाभावमादाय अव्या-
प्तिराशङ्किता, अन्यथा पुनः सत्तावान् जातेरित्यादौ काले कालिकसम्बन्धेन
हेतुसमानाधिकरणानां सत्ताव्यावच्छिन्नतामावानां हेत्वधिकरणसामान्यान्तर्गत-
गगनाद्यन्तर्भावेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविरहात् प्रसक्ताव्याप्तेर्वारणाय
स्वविशिष्टेतिविशेषणमावश्यकमिति ; आदिपदग्राह्यमपि तादृशस्थलमेवेत्यपि
बोध्यम् ।

अत्र तु साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताका
यावन्तोऽभावाः प्रत्येकं यद्देतुतावच्छेदकविशिष्टाधिकरणसामान्यान्तर्भावेन
यत्र कुत्रचित्^२ तत्तत्प्रतियोगिसामानाधिकरण्यकाः, साध्यतावच्छेदका-
वच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताका यावन्तोऽभावाः यद्रूपविशिष्टाधि-

^१ अपार्यवपरमाणुपरस्परसंस्पर्शमांसिद्धिकद्रवत्वब्रह्मगुणवस्थितित्वापकनित्यद्रव्यगतैक-
त्वप्रपञ्चपरिमाणेभ्योऽप्युद्गीच्छाप्रयत्नाः नित्यगुणाः—स्व.

^२ “अद्वैतत्वादिति भावः”—अ.

^३ “कुत्रचित् पदार्थे”—अ ; यत्र कुत्रचित् इति नास्ति(मे)यत्र कुत्रचित् इति शेषः

इति—कृ.

^४ सामानाधिकरण्यम्—अ.

करणत्वव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताका तद्रूपवत्त्वमित्यादिक तादृशभावो हेतुसामानाधिकरण्यविशेषणाघटित हेत्वधिकरणे स्वविशिष्टत्वविशेषणाघटित च व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावघटित लघुलक्षण सम्भवतीति बोध्यम् ।

ननु धूमवान् बहेरित्यादावतिव्याप्तिः, धूमाभावादेरपि अयोगोल कादौ गोत्वाभावरूपप्रतियोगिसमानाधिकरणत्वात्, 'गोत्वाद्यभावस्य तत्प्रति योगित्वं च धूमाभावे जलवृत्तित्वविशिष्टगोत्वाभावो नास्तीति प्रतीतिनित्या मकाभावस्य अभावाधिकरणकाभावप्रतियोगिकाभावतया अधिकरणीभूतधूमा भावस्वरूपत्वात् 'जलवृत्तित्वविशिष्टगोत्वाभावस्य शुद्धविशेष्यानतिरिक्तत्वादि त्याशक्यं जलवृत्तित्वविशिष्टगोत्वाभावाभावस्य धूमाभावातिरिक्तकल्पाभाव स्वरूपता प्रदर्शयन् तत्स्वरूपता प्रतिक्षिपति— जलेत्यादिना । न च धूमाभावस्य स्वप्रतियोगिनिष्ठव्यापकताघटकभावः समन्धान्तर्गतसयोगसंबन्धेन प्रतियोगिसा मानाधिकरण्यविरहात् कथम् अतिव्याप्तिशङ्केति वाच्यम्, जलवृत्तित्व विशिष्टगोत्वाभावद्रव्यान्यतराभावस्यापि उक्तयुक्त्या धूमाभावस्वरूपता सभवात् सयोगसंबन्धेन द्रव्यात्मकप्रतियोगिनैव सामानाधिकरण्यसत्त्वात् । न चैव जलवृत्तिद्रव्यमेव तत्प्रतियोगि, तस्यैव प्रतियोगितावच्छेदकजल वृत्तित्ववैशिष्ट्याक्रान्तत्वात्, तस्य च धूमाभावविशिष्टसकलवह्निमति वृत्तौ मानाभावात् नातिव्याप्तिर्नैव सकि, यदि च जलवृत्तित्ववैशिष्ट्यमन्यतरत्व घटकीभूतभेदप्रतियोगिनि गोत्वाभावत्वावच्छिन्न एव विशेषणम्, न तु अन्यतरत्वावच्छिन्ने विशेषणतया प्रतियोगितावच्छेदकमिति जलवृत्ति द्रव्यस्यापि तत्प्रतियोगित्वमित्युच्यते, तदा तादृशभावस्य विशिष्टा

१ घटित च—अ

२ गोत्वाभावस्य—अ

३ जलवृत्तित्वविशिष्टत्वापि गोत्वाभावस्य—अ

४ प्रसज्यते—अ

भावानात्मकतया अन्यतरत्वरूपप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टगोत्वाभावाधिकरणधूमाभावाद्यधिकरणकत्वानुपपत्तिरिति वाच्यम्, जलवृत्तिद्रव्य धूमाभावाविशिष्टयादृशहेत्वधिकरणे नियमतो वर्तते, तादृशव्यभिचारिहेतुकस्थल एव धूमाभावात्मकनिरुक्तविशिष्टाभावप्रतियोगिद्रव्यसामानाधिकरण्यमादायातिव्याप्तिमाशङ्क्य 'जलादिवृत्तित्वेत्यादिग्रन्थस्यावतरणीयत्वात्' । न चैव तादृशान्यनरामावस्यैव धूमाभावस्वरूपताप्रतिक्षेप उचित इति विशिष्टगोत्वाद्यभावस्याभाव इति ग्रन्थासंगतिर्दुर्वारिवेति वाच्यम्, 'तादृशग्रन्थस्यापि गोत्वाभाप्रतियोगिकाभावत्वेन रूपेण जलवृत्तित्वविशिष्टतादृशान्यतरत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावपरत्वात् । न चैवमपि अयोगोलकभेदाभावस्यायोगोलकत्वादिरूपभावात्मकस्य स्वनिष्ठजलवृत्तित्वविशिष्टगोत्वाभावाभावस्वरूपताविरहात् तस्य प्रतियोगिसामानाधिकरण्यं न घटत इति अतिव्याप्त्यप्रसक्तिः, साध्यतावच्छेदकसंबन्धेन व्यापकताया लक्षणघटकत्वप्रागेव दूषितम्, अतो नायोगोलकभेदाभावस्य लक्षणघटकत्वासम्भवं इति वाच्यम्, अयोगोलकभेदाभावादेरपि पूर्वक्षणवृत्तित्वविशिष्टत्वाभावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यसम्भवात्' । न चैव धूमाभावस्य गोत्वाभावाद्यप्रतियोगि

१ प्रसिद्धहेतुकस्थलेऽतिव्याप्ति अस्ति इति—क

२ "जलवृत्तीत्यादिग्रन्थस्य"—अ

३ जलवृत्तित्वं सयोगविशेषणतान्यतरसंबन्धेन, तद्विशिष्टान्यतरत्वावच्छिन्नद्रव्ये प्रति योगिनिर्वाहाय सयोगान्तर्भावस्यावश्यकत्वात् विशिष्टगोत्वाभावस्याभाव इति ग्रन्थस्यापि विशिष्टगोत्वाभावप्रतियोगिकाभावत्वेन रूपेण जलवृत्तित्वविशिष्टत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावपरता बोध्या । अधिकपाठ—अ

४ एतादृश—अ, क

५ भेदाद्यभावस्य—अ, क

६ भेदाद्यभावस्य—अ, अन्यत्वाद्यभावस्य—क

७ अयोगोलकभिरभेदस्यायोगोलकत्वनिष्पत्तायोगोलकभिरनिष्ठप्रतियोगिताया तादात्म्यसंबन्धेन साध्यव्यापकतायामवच्छेदकत्वं प्रतियोगिताया प्रतियोगिस्वरूपतामते न

कत्वेऽपि पूर्वक्षणवृत्तित्वविशिष्टस्वाभावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यसत्त्वाद्-
तिव्याप्तितादवस्थ्यमिति वाच्यम्, तादृशप्रतियोगिनः स्वप्रतियोगिनिष्ठव्या-
पकताघटकयावत्संबन्धान्तर्गतसंयोगादिना सामानाधिकरण्यविरहात् “घटत्वा-
भाववान् मेयत्वादित्यादा” वपि घटत्वाभावादिप्रकारकप्रमाभावस्य यावद्व्या-
पकताघटकसंबन्धान्तर्गतविशेष्यतासंबन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविर-
हेणातिव्याप्यनवकाशात् । न चैवं जलवृत्तित्वविशिष्टगोत्वाभावद्रव्यान्यतरा-
भावस्य “धूमभावस्वरूपतया संयोगेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यसंभवेऽपि
“धूमादिप्रकारकप्रमाभावस्य यावद्व्यापकताघटकसंबन्धान्तर्गतविशेष्यता-
संबन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावात् “धूमवान् बहे” रित्यादौ अति-
व्याप्यप्रसक्त्या तादृशभावस्य धूमाभावस्वरूपताप्रतिक्षेपो न युक्त इति
वाच्यम्; तादृशभावस्य तत्स्वरूपत्वे तुल्ययुक्त्या “धूमादिप्रकारकप्रमा-
भावनिष्ठस्य” जलादिवृत्तित्वविशिष्टगोत्वाभावद्रव्यत्वप्रकारकप्रमान्यतराभावस्य
तत्स्वरूपतया द्रव्यत्वप्रकारकप्रमाया अपि तत्प्रतियोगित्वेन तयैव समं विशे-
ष्यतासंबन्धेन तादृशभावस्य सामानाधिकरण्यसत्त्वादतिव्याप्तिप्रसक्तेरिति ।
इति प्रथमस्वलक्षणम् ।

ममवतीति अयोगोलकभिन्नात्मकतत्प्रतियोगिनः तादृशत्वेन अयोगोलकेऽमत्वेऽपि नाति-
व्याप्त्युद्धारः एव ॥ धूमसामान्यमाध्यकस्थले धूमसामान्याभावीयप्रतियोगिताया धूम-
सामान्यव्यापकतावच्छेदकत्वासंभवेऽपि तत्तद्धूमव्यक्तिमाध्यकस्थले तादृशभावस्य लक्षण-
घटकतया तदभिप्रायेण तस्य गोत्वाभावप्रतियोगिकत्वनिराकरणं तत्तद्धूमव्यक्तिरेपि
अनेकाधिकरणवृत्तितया नायोगोलकमित्यस्य वस्यापि तादृशत्वेन तत्र साध्यव्यापकत्वमिति ।
अधिकपाठः—अ ; कृष्णमट्टीयपर्यालोचनायामेतादृशपाठ गादाधर्या नास्तीति गम्यते—स्व.

१ अन्यप्रमायाः अभावस्य—अ, “अन्यप्रमाभावस्य”—क.

२ “धूमाद्यभावस्वरूपतया”—अ.

३ “धूमवत्त्वादिप्रकारकप्रमाभावस्य”—अ.

४ “धूमवत्त्वादिप्रकारकप्रमाभावनिष्ठस्य”—अ.

५ “विषयताविशेषणताविशेषान्यतरसंबन्धेन” अधिकः—अ.

नन्वेवमपि “धूमवान् बहे” रित्यादावतिव्याप्तिर्दुर्वारैव, उक्ताभावस्य जलत्वाद्यभावस्वरूपत्वे तु तुल्ययुक्त्या धूमवद्भूतत्वविशिष्टतादृशाभावस्य धूमाभावस्वरूपत्वेन द्रव्यसामान्यस्य तत्प्रतियोगित्वानेपायात् । एवं धूमाद्यभावस्य धूमत्वादिना प्रमेयसामान्याभावसमनियतत्वेन तत्तदभिन्नत्वोपगमात् प्रमेयमात्रस्यैव तत्प्रतियोगित्वात् । यदि च धूमत्वादिना प्रमेयं नास्तीत्यादिप्रतीतौ धूममात्रस्यैव प्रतियोगित्वप्रहः ; न प्रमेयान्तरस्य, अथवा प्रतियोगिसामानाधिकरण्यशरीरे ^१न्यूनवृत्तिसमानाधिकरणधर्मानवच्छिन्नप्रतियोगिता निवेशनीया, ^२एवं च तादृशप्रतियोगिताको हेतुसमानाधिकरणाभावो ^३‘माद्यः, यावत्प्रमेयनिष्ठप्रतियोगिता च तथाविधधूमत्वावच्छिन्नैव, तादृशधर्मानवच्छिन्ना च धूमादिमात्रवृत्तिधूमाभावीयप्रतियोगितैव, तदाश्रयसामानाधिकरण्यं च नायोगोलकाद्यन्तर्भावेनेति मन्यते, तदापि धूमाभावस्य बहिर्धूमोभयत्वावच्छिन्नाभावसमनियततया तदभिन्नत्वेन बहेरपि तदभावप्रतियोगितया, अयोगोलकान्यत्वाभावस्य अयोगोलकान्यवृत्तित्वविशिष्टाकाशाभावाभावसमनियततया तदभिन्नत्वेन आकाशाभावस्यापि तत्प्रतियोगितया, धूमवत्त्वप्रकारकप्रमाभावस्य धूमवद्विशेष्यकत्वविशिष्टद्रव्यत्वादिप्रकारकप्रमाभावसमनियततया

१ “इदं विचारसदम्” —रा.

२ स्वसमानाधिकरणत्वे सति स्वसमानाधिकरणभेदप्रतियोगितावच्छेदकमित्यर्थः —रा.

३ घटत्वेन प्रमेयसामान्याभावमादायान्यासिवावस्थायाह — एवं चेति —रा.

४ अन्यथा “बद्धिमान् धूमादि” त्यादौ यावदन्तर्गतस्य घटत्वादिना प्रमेयसामान्याभावस्य स्वन्यूनवृत्तिधर्मानवच्छिन्नघटादिमात्रवृत्तिप्रतियोगितैवेति तदाश्रयसामानाधिकरण्यं न हेतवधिकरणावच्छेदेनेति असंभवापत्तेरिति भावः —रा.

५ तथापीति प्रतीकम् —क.

६ यदि च धूमत्वादेरपि उभयाभावप्रतियोगितावच्छेदकतया न तत्प्रतियोगिताया अपि स्वन्यूनवृत्तिधर्मानवच्छिन्नत्वं तदा धूमवद्भूतत्वविशिष्टद्रव्यसामान्याभावस्य धूमाभावसमनियततया अतिव्याप्तेरवश्यकत्वं बोध्यम् —रा.

द्रव्यत्वादिप्रकारकप्रमाया अपि तत्प्रतियोगित्वेन, धूममेदस्य धूमत्वसदुभय-
त्वावच्छिन्नाभावसमनियतत्वेन सन्मात्रस्यैव तत्प्रतियोगितया, हेतुसमानाधि-
करणतादृशाभावाना स्वविशिष्टयावद्धेत्वधिकरणान्तर्भावेन दर्शितप्रतियोगिभि
सामानाधिकरण्यमक्षतमेवेत्यतिव्याप्ति ।

अथ साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदिका या या प्रति-
योगिता तत्तन्निरूपकाभावाना स्वविशिष्टयावद्धेत्वधिकरणान्तर्भावेन तत्प्रति-
योगिताश्रयसामानाधिकरण्यं विवक्षणीयमिति नातिव्याप्तिरिति चेत्—तर्हि
तादृशी या या प्रतियोगिता तदाश्रयसामानाधिकरण्यं यत्र कश्चित्
यावद्यदधिकरणान्तर्भावेन तत्त्वमित्येतावतैव सामञ्जस्येऽभावे यावत्त्वस्य
तत्प्रतियोगितानिरूपकत्वस्य हेतुसामानाधिकरण्यस्य विशेषणस्य हेत्वधि-
करणे च स्वविशिष्टत्वविशेषणस्य वैयर्थ्यप्रसंगः, “एवं सर्वत्र हेतुसमानाधि-
करणमुभयत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकं साध्याभावमादाय लक्षणसमन्वयसंभवात्
व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्याप्रामाणिकत्वेऽपि क्षतिविरहेण एतादृशव्याप्ति-
लक्षणशंकाया प्रतियोग्यवृत्तिश्चेत्यादिना तादृशाभावखण्डनस्यासाङ्गत्यापत्तिः
अतो लक्षणान्तरमाह — “यत्समानाधिकरणानामिति । अत्रापि यत्त-
त्पदयोः पूर्ववत् यत्तद्धर्मावच्छिन्नपरता बोध्या । “वह्निमान् धूमादि”त्यादौ
साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावा
वह्नित्वादिना घटाद्यभावा एव, तेषाञ्च स्वविशिष्टयावद्धेत्वधिकरणान्तर्भावेन
वह्नित्वादिरूपप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसमानाधिकरणतया लक्षणसमन्व-
यः । अत्रापि प्रतियोगिसामानाधिकरण्यनिवेशे उक्तक्रमेण “धूमवान्
वहे”रित्यादावतिव्याप्तिः, अतः प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधि-
करण्यनिवेशः ; तथा च धूमाद्यभावाना वह्निधूमोभयत्वावच्छिन्नप्रतियोगिता-

1 “अवच्छेदेन—अ.

2 “एवं सर्वत्र हेतुसमानाधिकरणमुभयत्वावच्छिन्नाभावमिति प्रतीकारणम्—र.

श्रयवद्वादिसामानाधिकरण्यसत्त्वेऽपि प्रतियोगितावच्छेदकीभूततादृशोभय-
 त्वावच्छिन्नसामानाधिकरण्यमावाचातिव्याप्तिः । [‘एवं तादृशभावाधि-
 करणकधूमवद्बृत्तित्वविशिष्टगोत्वाभावद्रव्यान्यतराभावस्य धूमाभावस्वरूपत्वेऽपि
 तादृशभावप्रतियोगितावच्छेदकधूमवद्बृत्तित्वविशिष्टत्वावच्छिन्नेन समं तादृश-
 भावस्य स्वविशिष्टहेत्वधिकरणान्तर्भावेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविरहा-
 न्नातिव्याप्तिः], द्रव्यत्वेन धूमो नास्तीत्यादिप्रतीतौ च द्रव्यत्वादेः प्रतियोगि-
 तावच्छेदकत्वं न भासते, अपि तु धूमत्वादेरेव, द्रव्यत्वादेस्तु
 तृतीयोल्लिखितवैशिष्ट्यमात्रं धूमादौ भासते इत्युपेयते, अतः तादृश-
 प्रतीतिविषयाभावस्य धूमाभावादिसमनियततया तत्प्रतियोगितावच्छेदकं
 द्रव्यत्वादिकमपि धूमाभावप्रतियोगितावच्छेदकमिति प्रतियोगितावच्छेद-
 कावच्छिन्नसामानाधिकरण्यविवक्षणेऽपि अतिव्याप्तेर्दुर्वारता इत्याशंकाया
 नावकाशः ।

एतेन धूमकालावच्छिन्नधूमवद्बृत्तित्वविशिष्टस्य बहिस्वरूपेण यो-
 ऽभावः तस्य धूमाभावसमनियततया बहिस्त्वमपि धूमाभावप्रतियोगितावच्छे-
 दकमित्यपास्तम्; बहिस्त्वेन तादृशधूमवद्बृत्तित्वविशिष्टं नास्तीति प्रतीतौ
 तादृशधूमवद्बृत्तित्ववैशिष्ट्यस्यैव प्रतियोगितावच्छेदकत्वावगानोपगमात्;
 अन्यथा धूमवद्बृत्तित्वविशिष्टवहिमिति धूमशून्ये बहिस्वरूपप्रतियोगिता-
 वच्छेदकविशिष्टबहिरूपप्रतियोगिसत्त्वेन तादृशप्रतीत्यनुदयप्रसंगात्, अस्तु
 वा तत्र तादृशवैशिष्ट्यसहितस्यैव बहिस्त्वस्य तथात्वम्; तावतापि न

^१ ब्रह्मचित्कोऽयं पाठः इति—अ.

^२ अन्ववाचः—अ.

^३ “इदं च धूमशून्यबद्धिकाले धूमाभावसत्त्वात् समनैयत्यरसायं”—रा; धूमकाली-

नेति प्रतिकम्—क.

^४ तादृशप्रतियोगिता—अ.

क्षतिः प्रतियोगितावच्छेदकपदस्य प्रतियोगितावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणार्थ-
कत्वात् ।

अथैवमपि घटभिन्नत्वेन धूमघटान्यतरत्वास्तीत्यत्र घटधूमान्यतरत्व-
मात्रस्य न प्रतियोगितावच्छेदकत्वभानम्, धूमशून्ये घटवति तादृशप्रती-
त्यनुपपत्तेः; नापि घटभिन्नत्वसहितस्य तस्य, गौरवात्; किन्तु घटभिन्नत्व-
मात्रस्यैव, एवं च तादृशभावस्य धूमाभावसमनियततया धूमाभावस्यापि
घटभिन्नत्वं प्रतियोगितावच्छेदकम्; एवं भेदत्वेन अयोगोलकभेदघटात्यन्ता-
भावान्यतराभावस्य अयोगोलकभेदत्वावच्छिन्नाभावसमनियततया भेदेत्वमपि
अयोगोलकभेदाभावप्रतियोगितावच्छेदकम्, एवं द्रव्यत्वभिन्नत्वेन द्रव्यत्व-
धूमत्वान्यतराभावस्य धूमभेदसमनियततया द्रव्यत्वभिन्नत्वमपि धूमभेदप्रति-
योगितावच्छेदकम्; तादृशधर्मावच्छिन्नानाञ्च अयोगोलकादावपि सत्त्वादति-
व्याप्तिस्तदवस्थैवेति चेत् तर्हि प्रतियोगितावच्छेदकेत्यनेन प्रतियोगिताया
न्यूनवृत्तिभिन्नं सत्, यदवच्छेदकं तदेव विवक्षणीयम्, न्यूनवृत्तित्वं च
स्वसमानाधिकरणभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वे सति स्वसमानाधिकरणत्वम्,
तद्भिन्नत्वं च व्यधिकरणधर्मसाधारणम्; घटधूमान्यतरादिनिष्ठप्रतियोगिताया
न्यूनवृत्त्येव घटभिन्नत्वादिकम्, 'न च बहिर्वत्वेन प्रमेयं नास्तीत्यत्र
मेयसामान्यवृत्तित्वेन बहिर्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिता या प्रतीयते, बहिर्नास्ती-
यत्रापि बहिर्वृत्तितया सैव प्रतीयत इत्युपेयते, एकधर्मावच्छिन्नविभिन्न-
प्रतियोगिताकल्पने गौरवात्, तथा च कालिकसंबन्धेन हेतुसमानाधिकरण-
बहिर्त्वावच्छिन्नबह्व्याघावप्रतियोगिताया न्यूनवृत्तिभिन्नावच्छेदकाप्रसिद्ध्या

१ अयोगोलकेऽपि तादृशप्रतीतिः सत्त्वान् अन्यतरत्वं न तत्प्रतियोगितावच्छेदकम् ”—रा.

२ “ घटादौ तादृशप्रतीतिसत्त्वात् नान्यतरत्वं तथा ”—रा.

३ न चेत्यस्य वाच्यमित्यनेन अन्वयः—स्व.

४ “ बहिर्त्वावच्छिन्नबह्व्याघावप्रतियोगिता ”—अ.

‘अव्याप्तिरिति’ वाच्यम्, ‘बह्वित्त्वेन प्रमेयं नास्तीति प्रतीतौ प्रमेयत्व-
विशेषितस्य ‘बह्वेरेव प्रतियोगिता भासते नान्यस्येत्यभ्युपगमात् तादृशाभाव-
प्रतियोगितायां प्रमेयसामान्यवृत्तित्वस्यैवासिद्धेः ।

अथवा प्रतियोगितावच्छेदकपदं प्रतियोगिताया अनतिरिक्तवृत्ति
सत् यदवच्छेदकं तत्परम्, अनतिरिक्तवृत्तित्वञ्च स्वव्यापकतत्कान्यत्व-
तत्सामानाधिकरण्योभयाभाववत्त्वम्, तथात्वं च व्यधिकरणधर्मसाधारणमपि,
घटधूमान्यतरादिनिष्ठप्रतियोगितायाश्च अतिरिक्तवृत्त्येव घटभिन्नत्वादिकम्,
तादृशप्रतियोगिताया यावद्धटभिन्नादिसाधारण्याप्रसक्तेः । बह्वित्वाद्यवच्छिन्न-
प्रतियोगितायाः प्रमेयसामान्यवृत्तित्वेऽपि तदनतिरिक्तवृत्त्यवच्छेदकं बहि-
त्वादिकमेव, स्वव्यापकतत्कान्यत्वस्यावृत्तौ प्रसिद्धत्वादिति नानुपपत्ति-

‘यदि हेतुसमानाधिकरणोऽपि तादृशधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताक एव प्राज्ञः, व्यधि-
करणधर्मावच्छिन्नभावमादाय सदेतौ लक्षणसमन्वयः, तदा धूमवान् बह्वेरेत्यादौ धूम-
त्वाद्यवच्छिन्नधूमाद्यभावानामुपलक्षणाघटकतया व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नभावस्य बह्वित्त्वेन
घटाभावसमनियततया तत्प्रतियोगितावच्छेदकवदित्वावच्छिन्नसामानाधिकरण्यादितिव्याप्ति-
र्बोध्या—रा.

‘अनन्तरं—एवं घटभिन्नत्वेन महानसीयवद्विषयान्यतराभावादेः धूमादिहेतुसमानाधि-
करणस्य महानसीयवद्विषयावच्छिन्नतदभावसमनियतत्वेन तदभिन्नत्वस्य महानसीयवद्विषया-
वच्छिन्नमहानसीयवद्विषयावृत्तिप्रतियोगिताया. न्यूनवृत्तिभिन्नमवच्छेदकं महानसीयवद्विषया-
दिकं तदवच्छिन्नेन तादृशाभावस्य हेतुमति पर्वतादौ सामानाधिकरण्यासत्त्वात् अव्याप्तिः ।
यदि च विशिष्टमाध्यव्यापकतावच्छेदकवन्त्यूनवृत्तिभिन्नरूपावच्छिन्ना यदीयप्रतियोगिता ता-
दृशाभाव एव निवेद्यते ; तथा सति उक्ताभावानां लक्षणाघटकतया व्यधिकरणधर्मावच्छिन्ना-
भावमादायैव सदेतौ लक्षणसमन्वय इत्युच्यते तदा धूमवान् बह्वेरेत्यादौ अपि धूमत्वा-
वच्छिन्नधूमाभावस्य उक्तीत्या लक्षणाघटकतया व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावमादायाति-
व्याप्तिः । इति । साकट्टे दशमपञ्चौ अधिकपाठ —अ.

‘धूमत्ववद्विषयादिना’—रा.

‘धूमवद्व्यादेः’—रा.

‘अप्रसिद्धेः’—अ.

गन्धोऽपीति । ['प्रतियोगिताया स्वन्यूनवृत्तिभिर्नाया यदवच्छेदक तदवच्छिन्नसामानाधिकरण्य' विवक्षितम् न्यूनवृत्तित्वं च सामानाधिकरण्यघटितमिति व्यधिकरणधर्मपरिग्रह] । तत्प्रतियोगितासमानाधिकरणं सत् तत्प्रतियोगितानिरूपकाभाववद्वृत्तितावच्छेदकं यत् तदन्यप्रतियोगितावच्छेदकं वा निवेश्यम्^१ । एतल्लक्षणे साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकाभावनिवेशे बहिमान् धूमादित्यादौ बहित्वादिना घटाभावसमनियतत्वेन घटत्वादिना बह्व्यापकभावस्य हेत्वाधिकरणावच्छेदेन 'बह्व्यापकप्रतियोगिसामानाधिकरण्यसम्भवेऽपि बहिघटोभयत्वावच्छिन्नाभावस्यापि तथाविधतया तस्य^२ प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यभावेनासंभव इत्यतो व्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वमुक्तम्, अतएव व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावानभ्युपगमे हेतुसमानाधिकरणस्य साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नाभावस्याप्रसिद्ध्या असंभवः, "अयमात्मा ज्ञानादि"त्यादौ केवलान्वयिसाध्यके चाव्याप्तिर्वा भवतीत्यभिप्रायकतया प्रतियोग्यवृत्तिश्चेत्यादिग्रन्थसंगतिः । न चा "यमात्मा ज्ञानादि"

^१ [ ] ज्ञातित्वं पाठ इति—अ, स्वन्यूनेति प्रतीकम्—क
न्यायश्ले "स्वन्यूनवृत्तिभिर्नाया प्रतियोगिताया" इति प्रतीकधारणम्—
तन्मात् सार्वत्रिकत्वम्—स्व

^२ "स्वन्यूनवृत्तिभिर्नाया (इति)—अ, क

^३ अनन्तरम् "वा"कार —क

^४ अनन्तरं घटमित्यत्वादिना महानसीयवद्विषयान्यतराभावादाय उक्तव्याप्तिवारणाय उक्तप्रतियोगितावच्छेदकविशेषणं व्यापकतावच्छेदकरूपेऽपि निवेश्यम् अतो न तादृशाभावाना लक्षणपक्तेरिति । अधिकपाठ —अ

^५ बह्व्यापकप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यसम्भवेऽपि—अ

^६ तस्य च—अ

^७ असंभवेन—अ

^८ प्रतियोगिताकाभावस्य—अ

त्यादौ पूर्वक्षणवृत्तित्वविशिष्टात्मत्वत्वादेरात्मत्वादिव्यापकतावच्छेदकतया तद-
वच्छिन्नाभावस्य उत्तरक्षणावच्छेदेन हेतुसमानाधिकरणतया “इदं वाच्यं
ज्ञेयत्वादि” त्यादावपि ^१ एतत्क्षणान्यवृत्तित्वविशिष्टवाच्यत्वत्वादेः विषयता-
संबन्धेन जन्यज्ञानत्वविश्वविषयकजन्यज्ञाननिष्ठतद्व्यक्तित्वादेः साध्यव्यापक-
तावच्छेदकतया तदवच्छिन्नाभावस्य एतत्क्षणावच्छेदेन प्रलयावच्छेदेन
च हेतुसमानाधिकरणतया व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावानभ्युपगमेऽपि न
तादृशाभावाप्रसिद्धिरिति वाच्यम्, प्रतियोगिवैयधिकरण्याघटितव्यापकताया
^२ एव निवेशनीयतया निरुक्तधर्मावच्छिन्नाभावानामपि साध्यवति सत्त्वेन
तादृशधर्माणां व्यापकतावच्छेदकत्वासंभवात् । न च साध्यतावच्छेदका-
वच्छिन्नप्रतियोगिताकाभाव एव किम् न निवेश्यते ? प्रमेयसाध्यक-
स्थले संयोगसमवायादिरूपव्यधिकरणसंबन्धावच्छिन्नप्रमेयत्वादिनिष्ठप्रतियोगि-
तावच्छेदकताकाभावमादाय लक्षणसमन्वयसंभवादिति वाच्यम्, तथा
सति लघुरूपसमनियतगुरुधर्मस्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वेन तद्रूपा-
वच्छिन्नसाध्यके तथाविधाभावाप्रसिद्ध्या अव्याप्त्यापत्तेः ॥

अत्र च “ज्ञानवान् आत्ममहाकालान्यतरत्वादि” त्यादावतिव्या-
प्तिवारणाय साध्यतावच्छेदकसंबन्धेन ^३ “व्यापकत्वं तेनैव संबन्धेन” प्रतियो-
गिसमानाधिकरण्यं विवक्षणीयम्, महाकालान्यत्वविशिष्टघटादिसाध्यकस्थले

^१ “एतत्क्षणान्यवृत्तित्वविशिष्टवाच्यत्वत्वादेः”—अ; एतादृशपाठः कृष्णभट्टी-

येऽपि दर्शितः—स्व.

^२ “एव” शब्दो नास्ति—अ.

^३ “अनवच्छेदकत्वे”—अ.

^४ अत्र च भवानन्दमतमुपन्यस्य दूषयति—रा.

^५ बहिमान् धूमादित्यादौ इव्यत्वाभावमादावाव्याप्तिवारणाय व्यापकतायां साध्य-

तावच्छेदकसंबन्धावच्छिन्नत्वनिवेश इत्याद्युक्तम् ।—रा.

^६ “प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसमानाधिकरण्यम्”—अ.

कालत्वादेः व्यभिचारित्वेऽपि तत्र हेतुसमानाधिकरणस्य महाकालान्यत्वविशिष्ट-
घटाद्यभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टसामानाधिकरण्याभावेनातिव्या-
प्यसंभवात् । तादात्म्यसंबन्धेन प्रमेयसाध्यकस्थले तादृशसंबन्धेन साध्यं प्रति
तादृशसंबन्धेन व्यापकतायाम् अवच्छेदकीभूतो यः प्रमेयत्वादिरूपकेवलान्व-
यिधर्मः तदवच्छिन्नस्य संयोगसमवायिविषयितादिसंबन्धावच्छिन्नाभावमा-
दायैव लक्षणसमन्वयसंभवात् अभावप्रतियोगितायां साध्यतावच्छेदकसंबन्धा-
वच्छिन्नत्वस्य प्रयोजनविरहेणानिवेशात् ; ^१तन्निवेशेऽपि व्यधिकरणसमवा-
यित्वावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकताकं प्रमेयत्वादिमद्भेदमादाय लक्षणसम-
न्वयसंभवात् । “समवायितया वाच्यत्ववद्भेदोऽपि द्रष्टव्य” इति मिश्रोक्त्या
तादृशभेदस्यापि सौन्दर्यसम्मतत्वादिति केचित् ; तदसत् , “घटत्वाभाववान्
मेयत्वादि” त्यादौ पूर्वोक्तदिशा अतिव्याप्तेः । ^२स्वप्रतियोगितावच्छेदकाव-
च्छिन्नव्यापकताघटक्यावत्संबन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधि-
करण्यनिवेशनमपि न सत् ; तथा सति “इदं वाच्यं ज्ञेयत्वादि” त्यादौ
विषयतासंयोगादिसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावमादाय व्यधिकरणधर्माव-
च्छिन्नाभावानभ्युपगमेऽपि लक्षणसामञ्जस्यात् प्रतियोग्यवृत्तिश्चेत्यादिग्रन्था-
संगतेः । एतेन—विषयतासंबन्धेन व्यापकता तेन संबन्धेन ‘प्रतियोगि-
सामानाधिकरण्यं विवक्षणीयम् , साध्यवत्त्वप्रकारकप्रमात्वाद्यवच्छिन्नाभाव-
मादाय सर्वत्र लक्षणसंगमनमतिव्याप्तिनिरासश्चेति निरस्तम् ; ज्ञेयत्वत्वादिना
वाच्यत्वादीनामभाव” इत्येतादृशग्रन्थासंगतेश्च ज्ञेयत्वस्य ज्ञानविषयतात्मकस्य

^१ “अभावात्”—अ.

^२ सर्वत्र व्यधिकरणसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावेनैव लक्षणसमन्वये प्रतियोग्य-
वृत्तिश्चेत्यादि ग्रन्थावतारासंगतिरित्यत आहः—“तन्निवेशेऽपीति ।—रा.

^३ भवानन्दस्य कल्पान्तरमपि दृष्टयितुमुपन्यस्यति—रा.

^४ “प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यम्”—अ.

^५ मुलभः इत्यधिकः—अ.

विषयतासंबन्धेनाव्यापकत्वात् । किन्तु स्वप्रतियोगितावच्छेदकसंबन्धेन व्यापकत्वम्, तेनैव^१ प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नभावसामानाधिकरण्यं विवक्षणीयम्, व्यभिचारिणि साध्याद्यभावस्य विशेषणताविशेषेण किञ्चिद्विशिष्टस्वाभावनिरुद्धतादृशाभावत्वरूपप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्येऽपि तदवच्छिन्नभावसामानाधिकरण्याभावात् नातिव्याप्तिः; किञ्चिद्विशिष्टस्य स्वस्य योऽभावः सामानाधिकरण्यसंबन्धेन तद्विशिष्टस्याभावश्च विशिष्टस्वसमनियतोऽपि स्वस्मादतिरिक्त एव, अभावमात्रप्रतियोगिताकाभावस्यैव^२ तदभावप्रतियोगिस्वरूपतायाः सिद्धान्तसिद्धत्वात्; अतो धूमाद्यभावस्य सामानाधिकरण्यसंबन्धेन हृदादिवृत्तित्वविशिष्टधूमाद्यभावाभावविशिष्टत्वावच्छिन्नभावसामानाधिकरण्येऽपि न क्षतिः ।

[वस्तुतस्तु प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्ने भावत्वमनिवेश्य प्रतियोगितावच्छेदकेऽभावावृत्तित्वमेव निवेद्यम्, तादृशविशिष्टत्वं चाभावसाधारणमिति ।]

यावदभावानामित्यत्रापि अभावपदं भावभिन्नपरम्. अतः कालिकादिसंबन्धेन हेतुसमानाधिकरणस्य बह्व्यादिव्यापकतावच्छेदकहृदत्वाद्यभावत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य हृदत्वादेः स्वप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नभावसामानाधिकरण्यासंभवेऽपि न क्षतिः; न च हृदत्वाभावाभावस्य हृदत्वाभावप्रकारकप्रभाविषयत्वाभावसमनियततया स्वप्रतियोगितावच्छेदकतादृश-

^१ “तेनैव संबन्धेन”—रा.

^२ भावपदं चतुर्थेऽङ्के व्यर्थम्—क.

^३ “तदभिन्नाभावप्रतियोगिण्यताया इत्यर्थः यथा घटाभावमात्रप्रतियोगिकाभावस्यैव घटाभावप्रतियोगिण्यत्वरूपत्वम्”—रा.

^४ “अयोगोल्लीयवद्व्यादि”—रा.

^५ [ ] “क्वाचित्कोऽय पाठः” इति—अ.

प्रमाविषयत्वत्वावच्छिन्नभावसामानाधिकरण्यमस्त्येवेति वाच्यम्, तस्य ^१भाव
तथा भिन्नत्वात् । ^२एवं च सति “कपिसंयोगाभाववान् मेयत्वादि”त्यादौ
कपिसंयोगात्मकाभावस्य लक्षणाघटकत्वेऽपि विवक्षणीय “स्वविशिष्टे”त्यस्य
सार्थकता ^३पूर्वोक्तदिशा अवसेया ।

न च भावभिन्नाभावविवक्षणेऽपि “अयमात्मा ज्ञानादि”त्यादौ
दैशिकविशेषणतया हेतुसमानाधिकरणस्य साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापक-
तावच्छेदकीभूतकालिकसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाकाशाभावाभावत्वाद्यव-
च्छिन्नप्रतियोगिताकस्य आकाशाभावादे स्वप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-
भावसामानाधिकरण्यासंभवात् लक्षणसमन्वयासंभव इति वाच्यम्, “आका-
शाभावीयतादृशाभावत्वस्य दैशिकविशेषणतया साध्यवद्भूतेः आकाशाभावस्य
प्रतियोगितावच्छेदकतया साध्यव्यापकतावच्छेदकत्वविरहेण तदवच्छिन्ना-
भावस्य लक्षणाघटकत्वात्; अस्तु वा व्यापकतावच्छेदकरूपाश एव
भाववृत्तित्वविशेषणम्, “इदं वाच्यं ज्ञेयत्वादि”त्यादौ च व्यधिकरण-
संबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकवाच्यत्वाद्यभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकं न
प्रतियोगितावच्छेदकसंबन्धघटितव्यापकतावच्छेदकम्, अतस्तादृशाभावस्य न
लक्षणघटकेति नोक्तप्रतियोग्यवृत्तिश्चेत्यादिग्रन्थासंगतिरिति ।

^१ “तथा च समनियतयो भावमिन्द्रियैरेवेत्य न तु भावाभावयोरेपीति भावः” (रा)
भावनयेतीति प्रतिकम्—कृ.

^२ “एवं सति” इति (अ) कृष्णम्भट्टीये अपि एव सतीति प्रतीकम्—स्व.

^३ “सत्तावान् जातेरित्यादौ पूर्वोक्तदिशा अवसेया”—अ

^४ आकाशाभावस्यात्मत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यतात्वेन घटाभावसमनियततया भावसामा-
नाधिकरण्यसमवेन इयमात्रंका अनुपपन्ना; इदमेव साधनं कुतो न कृतमित्याशङ्कामपि
निरस्त्यति “आकाशाभावीये”त्यादिनेति । वस्तुनो व्यापकत्वविरहात् कालिकसंबन्धेन
षट्प्रभावप्रकारकप्रमाभावमादायाव्याप्तिर्बोध्यता ।—रा.

न च प्रतियोगितावच्छेदकसंयन्त्रेण व्यापकताविवक्षणेऽपि “इदं वाच्यं ज्ञेयत्वादि”त्यादौ विषयितादिसंयन्त्रेण वाच्यत्वत्वादिमतो ज्ञानादे-
यः स्वरूपसंयन्त्रेणाभावः तस्य स्वप्रतियोगितावच्छेदकीभूतस्वरूपसंयन्त्र-
घटितवाच्यत्वनिष्ठव्यापकतावच्छेदकवाच्यत्वत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकृतया
हेतुसमानाधिकरणतया स्वरूपसंयन्त्रेण प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नवाच्य-
त्वादिसमानाधिकरणतया च तत्र व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावानभ्युपगमेऽपि
तमादायैव लक्षणसामञ्जस्यमिति तादृशग्रन्थासंगतितादवस्थमिति वाच्यम्,
“धूमवान् यद्दे”रित्यादौ संयोगादिसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकधूमाद्य-
भासस्य कालिकसंयन्त्रेण धूमत्वादिविशिष्टवह्वादिना संयोगेन—समवाय
संयन्त्रावच्छिन्नप्रतियोगितास्य अयोगोलकावृत्तिजातित्वाद्यवच्छिन्नाभावस्य
कालिकादिसंयन्त्रेण तादृशजातित्वादिविशिष्टायोगोलकीयरूपादिना समं सम-
वायेन—स्वरूपसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगितास्य धूमवत्त्वप्रकारकप्रमाविषय-
त्वाद्यभासस्य कालिकादिसंयन्त्रेण—तादृशविषयत्वत्वादिविशिष्टसंयोगादि-
भ्यमेन अनुयोगिताविशेषसंयन्त्रेण तादृशविषयत्वत्वादिविशिष्टतादृशविषय
त्वाद्यभासेन च समं स्वरूपसंयन्त्रेण—विषयतासंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताक
धूमवत्त्वप्रकारकप्रमाद्यभासस्य विषयितासंबन्धेन, कालिकसंयन्त्रेण वा तादृश
प्रमात्वविशिष्टं यद्ययोगोलकादिविषयकज्ञानं तेन समं विषयतासंयन्त्रेण—
सामानाधिकरण्यमत्त्वादित्यासेरारणाय प्रतियोगितावच्छेदकत्वपैटकमसंयन्त्रे
नैव प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टत्वस्य विवक्षणीयतया “यद्विमान् धूमादि”-
त्यादौ विषयितासंयन्त्रेण द्रव्यत्वत्वादिमतः समवायादिसंबन्धावच्छिन्नाभावस्य
स्वप्रतियोगितावच्छेदकसमवायादिसंबन्धघटितद्रव्यत्वादिनिष्ठव्यापकनायां भव-
रूपसंयन्त्रेण अरच्छेदकीभूतो यो द्रव्यत्वत्वादि तदवच्छिन्नप्रतियोगिता

१ न्यायशब्दे = संयोगभ्यमेने “ति प्रतीकप्रमाणम्—एव

२ “प्रतियोगितावच्छेदकतावच्छेदकसंयन्त्रेण” —अ

कस्य स्वप्रतियोगितावच्छेदकत्वघटकविषयितादिसंयन्धेन प्रतियोगितावच्छेदक-
विशिष्टज्ञानादिना सम हेत्वधिकरणे स्वप्रतियोगितावच्छेदकसमवायादिना
सामानाधिकरण्यं न संभवतीति व्यापकतावच्छेदकतायामपि स्वप्रतियोगि-
तावच्छेदकताघटकसंबन्धावच्छिन्नत्वम्यावश्यं निवेशनीयत्वेन “इदं वाच्यं
ज्ञेयत्वादि” स्यादौ दर्शिताभावानां लक्षणाघटकत्वादिति दिक्^१ ।

नन्यत्र लक्षणे समवायित्वादिना वाच्यत्वाद्यभावीयसमवायित्वादि-
रूपप्रतियोगितावच्छेदकस्य वाच्यत्वादिव्यापकतानवच्छेदकत्वात् वाच्यत्वादि-
साध्यकस्थले न तादृशाभावानां लक्षणघटकता, तथा च तत्र तादृशाभाव
एव दुर्लभ इत्यत आह—ज्ञेयत्वत्वादिनेति । वाच्यत्वादीनाम् इत्यादि-
पदात्त ‘घटादेरपि परिग्रह । शेषमिति । स्वविशिष्टयावद्धेत्यधि-
करणान्तर्भावेन प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यविवक्षणं हेतु-
सामानाधिकरण्यादिशरीरे संबन्धविशेषनिवेशनं तत्प्रयोजनञ्चेत्यर्थः । अत्र च
निरुक्ताभावेपु स्वविशिष्टहेत्वधिकरणसामान्यान्तर्भावेन प्रतियोगितावच्छेदका-
वच्छिन्नसामानाधिकरण्यनिवेशापेक्षया प्रतियोगिवृत्तित्वमेव निवेशयितुं
मुचितम्, सद्धेतौ व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकानां तादृशाभावानां
वैयलान्वयितया प्रतियोगिन्यपि वृत्ते लक्षणसमन्वयसंभवात् बहिमान्
धूमादित्यादौ कालिकादिसंबन्धेन हेतुसामानाधिकरण्यं रूपान्यत्वप्रकारक-
प्रमाविषयत्वाद्यभावस्य दैशिकविशेषणतया हेतुसामानाधिकरण्यनिवेशेन^२

१ “व्यापकतावच्छेदकताघटकमन्यन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकताघटकवैशिष्ट्याभिधाने
नातिव्याप्तिशरणमंभवे स्वप्रतियोगितावच्छेदकताघटकमन्यन्धेन तद्वैशिष्ट्यं निवेश्य बहिमान्
धूमादित्यादौ अव्याप्तिं प्रदर्श्य तेनैव संबन्धेन व्यापकतावच्छेदकत्वसंबन्धनमुपपत्तिमिति
ध्येयम्” —रा

२ “घटत्वादे” —अ

३ “यावद्धेत्यधिकरणान्तर्भावेन” —अ

४ प्रतियोगित्वस्य इति न्यायरत्ने प्रतीकशरणम् । तादृशीन्या पाठो न दृश्यते —र

५ “हेतुसामानाधिकरण्यनिवेशेन तद्विशेषण” —अ

वह्यादिभेदस्य प्रतियोगितावच्छेदकतादात्म्यसंबन्धघटितसाध्यव्यापकता-
 वच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वविरहेण लक्षणाघटकतया प्रतियोग्यवृत्तित्वे-
 ऽपि क्षतिविरहात्; कपिसंयोगाभाववान् मेयत्वादित्यादौ कपिसंयोगादेः
 उक्तरीत्या व्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वविरहेण दैशिक-
 विशेषणतया हेतुसामानाधिकरण्याभावेनाभावे भावभिन्नत्वविरहेण च लक्षणा-
 घटकतया प्रतियोग्यवृत्तित्वेऽपि न क्षतिः । “धूमवान् वह्ने” रित्यादौ
 धूमाद्यभावस्य प्रतियोग्यवृत्तित्वेऽपि अयोगोलकान्यत्वादिप्रकारकप्रमाविषय
 त्वाद्यभावस्य भावप्रतियोगिकतया अयोगोलकत्वाद्यतिरिक्तस्य प्रतियोग्य-
 वृत्तित्वात् नातिव्याप्तिरित्यववेयम् ।

इति द्वितीयस्वलक्षणम् ।

- १ “विशेषणतया साध्यव्यभिक्तत्वस्य निवेशात् तस्य व्यापकतावच्छेदकत्वं दुर्भारमिति
 बोध्यम्” —रा.
 २ “विरहेण” —अ.
 ३ इदमनास्थायाम् —क.
 ४ आदिपदाघटितपाठ — (अ) अयोगोलकान्यत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वाभावस्येति प्र-
 तीकम् —क.

कृष्णम्भट्टीये चतुर्दशलक्षणी

“मूलमित्यादि” । इच्छैव वाच्यत्वं, समवायित्वेन तदभावो विषय-
तासंनन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताको यद्यप्यप्रसिद्धः, तथापि सनन्धान्तराव-
च्छिन्नतत्सौलभ्यमिति तु न संभवति. सामान्यरूपेण 'विशेषाभावास्वी-
कारात्. न्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्येति ग्रन्थविरोधाच्चेति भावः । “न
चैवमि”ति मूलम्. “व्यभिचारः” । ज्ञेयत्वं वाच्यत्वव्यभिचारीति
व्यवहारापत्तिः । वाच्यत्वत्वेन घटाद्यभावमादाय तद्वारणाय “साध्ये”ति ।
“न चे”ति । घटे यो वाच्यत्वाभावः स न तादृशः, स्वावच्छिन्नस्वरूप-
संनन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वसंबन्धेन वाच्यत्वत्वाभाववानित्यर्थः । घट-
निष्ठवाच्यत्वाभावप्रतियोगिता वाच्यत्वत्वाच्छिन्नत्वस्वरूपसंबन्धावच्छिन्नत्वो-
भयशून्येति वा ।

गादाधर्यो “प्रसिद्धायेवे”त्यनेन “घट एव प्रसिद्धः” इति
मूले; घटे प्रसिद्ध एवेति योजना सूचिता । ननु व्यभिचारलक्षणे अन्या-
दशसाध्याभावनिवेशेऽपि, व्याप्तिरूपेण साध्यप्रतियोगिकाभाव एव निवे-
श्यते, इत्यत आह “अन्यथे”ति । ननु साध्याभाव इव तद्वृत्तित्वा-
भावोऽपि तादृशवृत्तित्वप्रतियोगिक एव निवेद्य, न तु तादृशवृत्तित्वसामा-
न्याभावः, एवं च व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नवृत्तित्वाभावमादायामभवावगणा

१ “विशेषाभावस्वीकारात्प्राप्तात्”—अ

२ प्रसिद्धत्वात् इत्यपि पाठो दृश्यते । म ॥ अप्रामाणिक एव—स्व

दाह “अतिव्याप्तेर्वे”ति । तथा च, तुल्ययुक्त्या व्यधिकरणधर्मावच्छिन्न-
वृत्तित्वाभावमादायातिव्याप्तिरिति भावः । “अनुपपत्तेश्चे”ति । तादृश-
वृत्तित्वसामान्याभावस्यैव अव्यभिचारपदार्थता, व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभाव-
रूपत्वानुरोधेन, तादृशवृत्तित्वप्रतियोगिकाभावस्य तथात्वे, व्यभिचारसामा-
न्याभावरूपतानुपपत्तेरित्यर्थः । “वस्तुतस्तु साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्या-
भावस्य तत्राघटकत्वात्, तदनुपपत्तेरित्यर्थः । “मात्रे”ति । साध्याभावा-
प्रसिद्धिवारणैकतानस्य दर्शितदोषास्फुरणेन तदवारणेऽपि, क्षत्यभावान् । न च
साध्याभावे यश्चिद्धित्वं निवेद्याव्याप्त्यादिकं वार्यताम्, तथापि वहिधूमान्य-
तराभावमादायातिव्याप्तेः । “महानसीये”ति । साध्यतावच्छेदकावच्छिन्ना-
भावनिवेशेऽपि, महानसीयवह्वाद्यभाववारणं न स्यात्, अतः, साध्यतावच्छे-
दकेतरधर्मानवच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावो निवेद्यः; तत्र स्वसमानाधिकरण-
त्वेन धर्मे विशेषिते, केवलान्वयिसाध्यकेऽभावः प्रसिध्यति, परंतु प्रेमेय-
वत्साध्यके, साध्यतावच्छेदकेतराप्रसिद्धिरतो अपर्याप्तान्तमवच्छेदकताविशे-
षणम् । साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नाभावे विशिष्टसाध्याभाववारकपर्याप्तित्या-
गात्, पुनरभिमानानुधावनम् । “स्वम्” । भेदप्रतियोगिता । घटाभावा-
दिवारणाय भेदकूटो निवेद्यः । स्वनिरूपकत्वस्वाश्रयधर्मसमानाधिकरणत्वो-
भयसंबन्धेन तादृशावच्छेदकताविशिष्टप्रतियोगिताप्रतियोगिक एक एव या
भेदः । तादृशप्रतियोगिताकान्याभावनिवेशे, व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभाव-
स्याकाशाभावरूपतया अप्रसिद्धिः स्यात्, अतः तन्नोक्तम् । प्रतियोगितायां

१ “अव्यभिचाररूपतानुपपत्तेश्चे”ति—अ.

२ एतत्पूर्वं—द्वितीयाभावस्येति पाठः—मै; तादृशपाठः नास्ति—अ.

३ सामानुरोधेन—अ.

४ “वस्तुतस्तु” स्थाने “एवमि”ति पाठः—अ.

५ “तदनुपपत्तिर्वोच्या”—अ.

साध्यतावच्छेदकताघटकसंबन्धावच्छिन्नावच्छेदकताकत्वनिवेशात्, न “गुण-
वान् द्रव्यत्वा”दित्यादौ, विषयितासंबन्धेन गुणत्वविशिष्टस्याभावमादाय
अव्याप्तिः । तत्रैव साध्यतावच्छेदकसंबन्धावच्छिन्नत्वनिवेशात्, न वाच्यत्व-
भेदमादाय तत्प्रसिद्धिः । पर्याप्तिनिवेशनप्रयोजनमाह “प्रमेयत्वादिने”ति ।
“तादृशावच्छेदकता” । साध्यतावच्छेदकापर्याप्तावच्छेदकता । “मात्र-
मेवे”ति । घटत्वेन पटो नास्तीति, प्रतीतिविषयाभावप्रतियोगितानामपि
लक्षणघटकत्वात् । अत्र साध्यतावच्छेदकस्य वृत्त्यनियामकपर्याप्तिसंबन्धाव-
च्छिन्नाधेयतासंबन्धेन अभावो ऽलीकः । साध्यतावच्छेदकानुयोगिकपर्याप्ति-
प्रतियोगित्वाभावश्च, अनुयोगिताया अव्यासज्यवृत्तित्वात्, उक्तस्थले घटत्व-
निष्ठावच्छेदकत्वे न संभवति । यद्रूपावच्छेदेन साध्यतावच्छेदकतापर्याप्तिः,
तद्रूपावच्छिन्नपर्याप्तिसंबन्धावच्छिन्नाधेयत्वाभावनिवेशे, तादृशपर्याप्तिप्रतियो-
गित्वाभावनिवेशे, वा, गौरवम् । वृत्त्यनियामकप्रतियोगित्वसंबन्धावच्छिन्न-
तादृशपर्याप्त्यभावस्तु, अलीक इत्यत आहः-“साध्यते”ति । साध्यतावच्छे-
दकपर्याप्तिरूपकताकावच्छेद्यत्वाभावेत्यर्थः । पर्याप्तिसंबन्धेन साध्यतावच्छे-
दकस्यावच्छेदकताविशेषणत्वात्, लाघवं बोध्यम् । समवायेन प्रमेयवद्भाव

‘पर्याप्तिसंबन्धे किम् मानमिति चेत्? “आकाशी” इत्यादिवाक्यस्याप्रमाण-
निर्वाहाय पर्याप्तिसंबन्ध आवश्यकः, तदभ्युपगम एव प्रकृत्यर्थतावच्छेदकव्याप्यत्वविशिष्ट-
पर्याप्तिसंबन्धेन द्वित्वादेरन्वयबोधस्य शक्याभ्युपगमतया तदप्रामाण्यसंभवात् । प्रकृत्यर्थ-
तावच्छेदकव्याप्यत्वविशिष्टममवायेन द्वित्वादेरन्वयः स्वीकर्तुम् ॥ शक्यते, समवायस्य
एकत्वेन प्रकृत्यर्थतावच्छेदकव्याप्यत्वात् । एवमपि द्वित्वादीना अधिकरणभेदेन भिन्नया
तेषां व्याप्यत्वसंभवात् प्रकृत्यर्थतावच्छेदकवैशिष्ट्यं द्वित्वे निवेश्य तादृगद्वित्वममवायस्य
संबन्धत्वस्वीकारात् न दोष इति चेन्न, लाघवात् तादृगद्वित्वस्यैव संबन्धत्वस्वीकारात् ।
तावदेव पर्याप्तिः संसर्गतामिदिः । पर्याप्तिः द्वित्वानतिरेकात् । तदुक्तं दीधितिरुना
“भममेको घटः इमौ द्वौ” इत्यादिप्रतीतिसाक्षिकः स्वल्पसंबन्धविशेषः पर्याप्तिरिति ।
पर्याप्तिव्याप्यवृत्तिरिति केचित् । अव्याप्यवृत्तिरित्यन्दे—स्व.

प्रतियोगित्वादौ मेयावच्छेद्यत्वं सुलभम् । प्रतियोगिविशेषणतावच्छेदकान्त-
र्भावेन पर्याप्तिनिवेशात्, तदनवच्छिन्नत्वप्रसिद्धिः । प्रतियोगिविशेषणीभूत-
सकलधर्मेण^१ अवच्छेदकतापर्याप्त्युपगमात्, महानसीयबहुचभावव्युदासः ।
अत्र एवं सति^२ कवलान्वयिसाम्यके वाच्यत्वाभावरूपेण प्रसिद्धिकरणवैयर्थ्यम्
अस्वरसः ।

ननु दर्शितरीत्याऽभावनिवेशे, मूलसगमनेऽपि, मणिदीधित्योक्त्वा
व्यतामङ्गप्रसङ्गः । तथा सति गगनत्वेन प्रमेयाभावादिवैयर्थ्येन, दीधिति
कृता तथाऽभावनिवेशाभिप्रायासम्बादित्याशङ्कते — “न चैवमि”ति । नन्वेवं
“समवेतवान् जाते”रित्यादौ एतद्रूपान्यत्वविशिष्टाभावस्य प्रसिद्धिसाध्यके
तार्णातार्णोभयाभावस्य वा न व्यावृत्तिः ; विशेषणान्तरदाने च, गौरव
मित्यत आह—“साध्ये”ति । “एवमपि वाच्यत्वसाध्यके, गुरुधर्म-
स्याभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्वीकारे, विशिष्टाभावोपेक्षा निर्बीजा स्यादि-
त्यवतारणं सम्यक् । “यन्निशिष्टाधिकरणं साध्यमि”ति । यत्तदम्—
अवच्छेदकतापर, तथा च यादृशावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणीभूतो यो धर्मः,
तादृशधर्मविशिष्ट साध्य भवति, तादृशी या साध्यनावच्छेदकतापर्याप्तावच्छेद-
कता, “तन्निरूपकप्रतियोगिताभिन्नप्रतियोगिताकाभावेत्यर्थः । शुद्धबहिर्त्वा-
पर्याप्ताया, महानसीयबहिर्त्वपर्याप्तावच्छेदकताया, यत्पदेनोपादानसम्भावात्
महानसीयबहुचभावनिरासः । न चैवं सति, “बहिमान् धूमादि”त्यादौ
घटाभावादेरपि साध्याभावत्वापातादव्याप्तिरिति वाच्यं, लक्षणघटकाभाव
प्रतियोगिताया साध्यनिष्ठत्वेन विशेषणीयत्वात् ।

^१ “धर्मे” इति—अ

^२ इत पर “मूलकृताम्” इति—अ

^३ साध्यतेति प्रतीकम्—अ

^४ इत पूर्व “ननु” इति पाठ—मे

^५ सत्त्वप्रतियोगिताभिन्नप्रतियोगिताकाभावेत्यर्थः—अ

अत्र पाठे गगनत्वेन प्रमेयसामान्याभावस्य, लक्षणाघटकतया अग्रे तत्प्रदर्शनं विरूप्यत इति यत्पर्याप्त्यधिकरणविशिष्टाधिकरण साध्यवदिति पाठमादारायाचकु । यादृशावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणीभूतो यो धर्मः, तादृशधर्मविशिष्टो यः पदार्थः, तादृशपदार्थाधिकरणं साध्यवत् भवति, तादृशी या साध्यतावच्छेदकापर्याप्तावच्छेदकता, तन्निरूपकप्रति योगिताभिन्नप्रतियोगिताकभावेत्यर्थः । अत्रापि घटाभावादेर्वा रणीयं प्राग्वत्, साध्यनिष्ठत्वं प्रतियोगिताविशेषणं देयम् ।

अथवा पूर्वपाठे साध्यमित्यपहाय प्रमेयमिति, एतत्पाठे साध्यवदित्यस्य स्थाने प्रमेयवदिति, विवक्षया घटाभावादिर्वा रणीयः, तेन न साध्यनिष्ठत्वस्य प्रतियोगिताविशेषणत्वेन गौरवम् । अत्र “यद्विशिष्टाधिकरणं वृत्तिमत्साध्य मि”ति विवक्षया गगनत्वेन प्रमेयसामान्याभावसमग्रहसमवात् पाठान्तरं कल्पनं, वृथैवेति ध्येयम् ।

साध्यतावच्छेदकसमनियतप्रतियोगिताकाभावकल्प एव गगनत्वेन प्रमेयसामान्याभावकथनं, नोत्तरकल्प इत्यप्याहुः ।

अत्र, साध्यतावच्छेदकानवच्छिन्नत्ववन्तुवृत्तिधर्मावच्छिन्नत्वोभयाभावप्रतियोगिताकाभावः शक्यनिषेधनः, वस्तुवृत्तिधर्मावच्छिन्नत्वञ्च, स्वविशिष्टाधिकरणवस्तुकावच्छेदकताकत्वम्, गगनत्वेन प्रमेयसामान्याभावस्य संग्राह्यत्वे स्वपर्याप्त्यधिकरणधर्मविशिष्टाधिकरणवस्तुकत्वम्, अवच्छेदगाया निषेधमिति । अत्र निरुक्तसाध्याभावसंज्ञार्थाया यः, तत्तदधिकरणवृत्तिभावा, इति विवक्षया सामञ्जस्यऽपि, गुरुधर्मस्य साध्यतावच्छेदकत्वे, तस्य प्रतियोगितानवच्छेदकतया, तदवच्छिन्नताभावाप्रसिद्धे व्यधिकरणधर्मा-

१ साध्यमावन्वापत्तिरन्वयेत्यर्थः —स्व

२ न्यायसूत्रे तु पाठान्तरमेव अद्वीकृतमिति हेयम् —स्व.

वच्छिन्नाभावमादायातिव्याप्तिः, साध्यतावच्छेदकस्थाने, साध्यव्यापकतावच्छेदकत्वनिवेशे च तदवच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वोक्त्यैव निर्वाहात् ज्ञेयवैयर्थ्यमन्यादत्तः, गुरुधर्मस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वमेवोपेयम्, न तु तथाविधविवक्षापि। यदि च, साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नाभावशरीरे पर्याप्तिमनिवेश्यान्यादृश एव साध्याभावोऽङ्गीक्रियते, तथा साध्यव्यापकतावच्छेदकावच्छिन्नाभावशरीरे, पर्याप्तिमनिवेश्य साध्यव्यापकतावच्छेदकावृत्तिसमानाधिकरणधर्मवृत्तौ स्यादिक्रमेण, साध्याभाव परिष्कार्यः. गुरुधर्मस्य प्रतियोगितानवच्छेदकत्वञ्चोपेयमित्युच्यते, तदापि, साजात्यादिनिवेशस्य मिश्रमात्रसम्मततया उपाध्यायादीनामसम्मतत्वमालोच्य, साध्याभावप्रसिद्धावेव, लक्षणम्प कथंचित् निर्दोषतेत्यभिहितम्. अत एव “तर्हो”ति मूलन्याख्याने, असंभवातिव्याप्ती पूरिते इति।

नन्वेतत्पाठेऽपि, समवायितया वाच्यत्वाभावो. लक्षणघटको न भवतीति मणिविरोध इत्यत आह—“वस्तुतः” इति। इदं तु चित्यम्। समवायितापदस्य योगेन गगनत्वविरुद्धघटत्वपटत्वोभयान्यतरपरत्वसंभवात्. यत्पर्याप्त्यधिकरणधर्मविशिष्टस्य, साध्यतावच्छेदकसंबन्धेन अधिकरणमिति विवक्षया, तस्य यथाश्रुतत्वेऽपि वा सामञ्जस्यमिति। परंत्वीदृशाभिप्राये, वाच्यत्वसाध्यके घटत्वादिना पटाभावेदेरपि, लक्षणघटकत्वसंभवान्, मणिका-राणां साध्यप्रतियोगिकामावानुसरणं, व्यर्थमित्येकवाक्यताभङ्ग एव। यदि च, वाच्यत्वसाध्यके एव घटाभाववारणाय, साध्यनिष्ठप्रतियोगिताकल्प एवा-दरणीयः तदा, सौन्दलमतावलम्बनं व्यर्थम्, वाच्यत्वादिभेदसंभवात्. प्रमेय-साध्यके, समवायादिसंबन्धावच्छिन्नमेयामावादि, साध्यतावच्छेदकसंबन्धा-वच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं निवेश्य, तन्मतावलम्बने च. प्रयासाधिक्यमित्यवता-

रणीयम् । एतत्कल्पे, विशिष्टवाच्यत्वाभावादौ, वाच्यत्वत्वादेरवच्छेदक-
प्रवेशानुपगमात्, विशिष्टाभावोपेक्षा ।

“दीधिति”ति । अशुद्धस्यापि शंकितुरभिप्रायविषयत्वे, बाधकाभाव
इत्याशयः । ननु “अये”त्यादिग्रन्थस्य, यदि कूटघटितलक्षणाभिप्रायकत्वं
स्वम्याप्यभिमतं, तदाग्रे तद्दूषणाभिधाने संदर्भविरोध, स्वानभिप्रेतार्थ-
स्यैव, दूषणीयत्वात्, अतः संदर्भशुद्धिमाह “व्यधिकरणे”ति । एवं
च “अये”त्यादिग्रन्थस्य, अगत्या कूटघटितलक्षणाभिप्रायकत्वेऽपि,
तस्य “प्रतियोग्यवृत्तिश्चे”ति ग्रन्थावतारकत्वं, न संभवति, दुष्टत्वात्,
निराकृतस्य अभावखण्डनेन निराकरणस्य व्यर्थत्वादिति भावः । तथा च,
“अये”त्यादिग्रन्थस्य कूटघटितलक्षणाभिप्रायकत्वं स्वाभिमतं, तच्च न
दूषितं, किं ॥ “प्रतियोग्यवृत्तिश्चे”ति ग्रन्थावतारकत्वमेव, स्वान
भिमतत्वादिति, तद्दूषणे, न संदर्भविरोध इति । ननु “अये”त्या
दिग्रन्थस्यापि “यत्समानाधिकरणा” इत्यादिनिर्दुष्टलक्षणाभिप्रायकत्व-
मस्तु इत्यत आह “यदि”ति । साध्याभाववदवृत्तित्वरूपलक्षण-
कर्तुरेव साध्याभावाप्रसिद्धिनिराकरणार्थम् “अये”त्यादि शङ्केति, तस्या
“यत्समानाधिकरणा” इति लक्षणस्य, तल्लक्षणपरिष्काररूपत्वाभावेन,
तदभिप्रायकत्वं न संभवतीत्यर्थः । कथं तर्हि “यत्समानाधिकरणा”
इत्यस्य “प्रतियोग्यवृत्तिश्चे”ति ग्रन्थावतारकत्वं ? चकारेण “अये”त्यादि
शङ्काभिप्रेतलक्षणे एव, दूषणस्य समुच्चेयत्वादित्यत “अये”त्याद्याशङ्काभि-
प्रेतलक्षणं, नैव तेन दूष्यते, किन्तु अन्यदेवेति मनसिऽस्य, व्यधिकरणधर्मा-
वच्छिन्नाभावमैत्रनिराकरणपरत्वे, अर्थान्तरापत्तिरिति लक्षणान्तरम्यावतार-
कत्वमुपपादयितुं, प्रथमदूषणं स्पष्टयति “व्यभिचारे”ति । “कबले”ति ।

कूटघटनया परिष्करणीयसाध्याभाववदवृत्तित्वमित्यर्थः । एतस्य केवलान्वयि
साधारण्यमक्षतम् । “एवं चे”ति । यद्यपि, घटत्वेन पटाभावो, घटत्वेन
घटमिन्नाभाव एव, तस्य च, घटान्यत्वेन घटाभावेन प्रतियोगितयोरकीकर-
णामावेऽपि, सकलव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावानां समनैयत्यादैक्यमिति, कथं
तस्यागः ? तथापि, समनियताभावभेदपक्षे इदम् । अन्यथा भावत्वेनेत्या-
दिरिति साम्यम् ।

“विशेष्यतासंबन्धेने”ति । घटपदजन्यबोधविषयत्वनिष्ठप्रकारतानि-
रूपितघटनिष्ठविशेष्यतास्यसंबन्धेनेत्यर्थः . अन्यथा, शुद्धविशेष्यतासंबन्धेन
तद्धर्मप्रकारकत्वविशिष्टेच्छाया अपि, केवलान्वयितया, पटादेरपि घटपद-
वाच्यत्वापत्तेरिति केचित् ।

वस्तुतस्तु ; घटपदवाच्यत्वादिप्रतीतौ, विशिष्टाधिकरणता निया-
मिका, तस्यां च निरुक्तविशेष्यतेति, यथाश्रुतमेव, सम्यक् ।
विशिष्टाभावप्रतियोगितायाः, विशेष्यविशेषणोभयत्वावच्छेदेन
पर्याप्तिः, तस्या व्यासज्यवृत्तित्वादित्याशङ्कते ; “न चे”ति । “विशिष्टे-
च्छायाः” । बोद्धव्यत्वप्रकारकत्वविशिष्टेच्छाया । ननु प्रतियोगितायाः
व्यासज्यवृत्तित्वेऽपि, समवायित्वे इच्छान्तर्भावेन प्रतियोगितासामानाधि-
करण्यसत्वात्, कथं समवायितया विशिष्टाभावस्य, व्यधिकरणधर्मावच्छिन्न-
प्रतियोगिताकत्वम् ? न च, प्रतियोगिताव्यधिकरणत्वं, स्वरूपसंबन्धेन
प्रतियोगितानधिकरणवृत्तित्वं, तच्च, समवायित्वस्य प्रतियोगितानधिकर-
णघटादिवृत्तित्वेन अक्षतमिति वाच्यम्. तथा सति सामान्यरूपेण विशेषा-
भावात्मनो, वाच्यत्वेन बह्व्यभावस्य, व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावत्वापत्तेः,
बहिर्निष्ठप्रतियोगितानधिकरणवृत्तित्वस्य, वाच्यत्वादावक्षतत्वादिति चेन्न ;

प्रतियोगित्वाधिकरणवृत्तित्वस्य, प्रतियोगित्वपर्याप्त्यवच्छेदकावच्छिन्नापर्याप्ति
 कत्वस्य, व्यधिकरणपदार्थत्वात् । “तद्विषयाभावादि”ति । घटत्वेन, घट
 पटोभय नास्तीति प्रतीतिविषयमावस्य, स्यातुमशक्यत्वादित्यर्थ । “अभा
 वनिगमे”ति । उभयाभावविशिष्टाभावेत्यर्थ न तु अभावमात्रस्य बह्व्या
 दिसामान्याभावस्य प्रतियोगिताया, अन्यासज्यवृत्तित्वे बाधकाभावात्,
 व्यासज्यवृत्तित्वे केवलान्वयित्वापत्तेश्चेति भाव । विशेषपद, प्रतियोगि
 विशेषणधर्मसाजात्यस्य प्रतियोगिताया सूचकम् अन्यथा, घटत्वपटत्वाभ्या
 प्रमयेसामान्याभाव इत्यत्र घटत्वपटत्वान्यतरोपादानवेयर्थ्यात् । ननु उभयस्य,
 घटत्वविशिष्टत्वासम्भवेऽपि प्रत्येकस्योभयानतिरिक्ततया प्रतियोगितापर्याप्ति, घट
 त्वेनोभयाभावस्य, कथं केवलान्वयित्वमित्वाशङ्क्य, तस्य केवलान्वयित्वनिर्वा
 हायाह—“यद्वर्मे”ति । प्रतियोगितापर्याप्त्यवच्छेदकधर्मावच्छिन्नपर्याप्तिक
 प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोग्यधिकरणतया अभावस्य विरोध इत्यर्थ ।
 प्रकृते च, प्रतियोगितापर्याप्त्यवच्छेदकीभूतोभयस्वरूपधर्मावच्छिन्नपर्याप्तिक
 प्रतियोगितावच्छेदकस्यैवाप्रसिद्धत्वेन, विरोध्यभावात् उक्ताभावस्य केवलान्व
 यित्वमिति भाव । पर्याप्त्यनुपगमेऽपि उपपत्तिसम्भवात् तदुपगमोज्जर्यक,
 इत्याशयन समाधत्ते—“प्रतियोगिताया” इति । एकधर्म्यवृत्तित्वरूप
 विरोधासम्भवाद्वाह—“एके”ति । न च विरोधस्यावच्छेदकत्वाधटकतया
 अभावस्य कथम् सार्वत्रिकत्वम् तेन विरोधघटकसम्भवावच्छिन्नत्वस्य अय
 च्छेदकताया सिद्धे । “विरुद्धे”ति । प्रमेयत्वावच्छिन्ने प्रतियोगिताया
 व्यासज्यवृत्तित्वासम्भवेन, घटत्वपटत्वोभयस्य तदवच्छेदकत्व तस्य व्यासज्य
 वृत्तित्व चावश्यकम् । अन्यथा, केवलान्वयित्वानुपपत्तिरिति, अन्यत्रापि, तथैवो

^१ उभेदाभावे—अ

^२ इत्यत्रेति नास्ति—अ

^३ विरोधाभावाद्—अ

पपत्तौ, प्रतियोगितापर्यासिस्वीकारवैयर्थ्यमिति स्फोरणाय दृष्टान्तानुसरणम् ।
अत्र, घटत्वे प्रतियोगितावच्छेदकत्वानुपगमे, तादृशाभावस्य केवलान्वयित्वं
न स्यात्, अतः, तत्रापि प्रतियोगितावच्छेदकत्वमावश्यकम् । एवं च,
घटत्वेन तद्वदतदन्यघटोभयाभाव-वहित्वेन तार्णातार्णवहचुभयाभावादीनां
घटत्ववहित्वादेः न प्रतियोगितावच्छेदकत्वं । प्रतियोगिविशेषणस्यैव प्रति-
योगितावच्छेदकत्वेनोपपत्तेरिति ।

ननु घटपटौ न स्तः, इति प्रतीतिः केवलभयत्वे, अवच्छेदकत्वं नाव-
गाहन्तं, यत्किञ्चिदुभयवति कुञ्चयुसूलोभयवत्तूले, तादृशप्रतीत्यनुदयापत्तेः ।
एवं, केवलघटत्वे, केवलपटत्वे, वा द्रष्टव्यम् । किन्तु घटपटोभयत्वे घटत्वे
पटत्वे च त्रिप्येव, अवच्छेदकत्वमवगाहते इत्यवश्यं वाच्यम् । तेषां च त्रया-
णामेकधर्मावच्छिन्नापर्यासत्वरूपविरोधशालित्वात् । विरुद्धोभयधर्मावच्छिन्ना-
भाववत्, उक्ताभावस्यापि केवलान्वयित्वप्रसङ्गः । तस्यापि विरुद्धधर्मावच्छिन्न-
प्रतियोगिताकत्वादित्याशङ्कते — “यद्यपी”ति । “पर्यासमि”ति । तथा
च, पूर्वोक्तरीत्या, घटपटोभयाभावप्रतियोगितावच्छेदकतापर्यास्यधिकरणधर्म-
विशिष्टस्याप्रसिध्या, तस्यापि केवलान्वयित्वापत्तिः । तदुभयवति तदुभया-
भावसत्त्वं चानिष्टमितिभावः । न ह्यभावस्य, निरुक्तविरोधशालिधर्मावच्छिन्न-
प्रतियोगिताकत्वमात्रं केवलान्वयित्वे तन्त्रं, किन्तु अन्यदेव किञ्चिदित्याशयेन
समाधत्ते — “तथापी”ति । “द्वित्वे”ति । [‘अनेनैव द्वित्वे अवच्छेद-
कत्वलाभः’] । “अवच्छेदकता” । द्वित्वव्याप्यस्वविशिष्टसमवायसंबन्धेन
प्रतियोगितावच्छेदकता । “स्वातन्त्र्येणापी”ति । शुद्धसमवायेनापीत्यर्थः ।
अयमभिप्रायः । यद्यत्संबन्धावच्छिन्नतत्त्वधर्मनिष्ठावच्छेदकतानिरूपितप्रतियो-
गावच्छेदकता, तत्तत्संबन्धावच्छिन्नतत्त्वधर्मनिष्ठावच्छेदकतानिरूपितप्रतियो-

गिनिष्ठाधेयतानिरूपिताधिकरणतया साकमभावस्य विरोधः । घटपटो न स्तः, इत्याकारकप्रतीत्या च घटपटोभयत्वे, घटत्वे, पटत्वे, च प्रतियोगितावच्छेदकत्वमवगाह्यते । तत्रापि घटपटोभयत्वे घटत्वव्यापकत्वे समवायसंबन्धावच्छिन्नावच्छेदकत्व घटत्वे पटत्वे च द्वित्वव्याप्यत्वविशिष्ट समवायसंबन्धावच्छिन्नावच्छेदकत्व वर्तते पर्याप्तितदन्यसंबन्धभेदेन, निरवच्छिन्नत्वसावच्छिन्नत्वभेदेन, च अवच्छेदकताना नानात्वेऽपि, तत्प्रतियोगितावच्छेदकतात्वेन व्यासज्यवृत्तित्व सिद्धान्तलक्षणे^१ व्यवस्थापयिष्यते । एव च भूतल घटपटोभयवदिति प्रमासत्वेन घटपटोभयनिष्ठाधेयताया तत्तन्निरुक्तसंबन्धावच्छिन्नतत्तत्तन्निष्ठावच्छेदकतानिरूपकत्वस्वीकारात् तथाविधाधेयतानिरूपिताधिकरणत्वस्य घटपटोभयाभावविरोधिन घटपटोभयवत्यव सत्वेन न तादृशाभावस्य केवलान्वयित्वप्रसङ्गः । न चोभयत्वसमवाय घटत्वादिव्यापकत्व घटत्वादिसमवाये च तदुभयत्वव्याप्यत्व वा कथमासने इति वाच्यम्, घटपटौ न स्त इत्यत्र घटके घटपटादित्यश उद्देश्यविधेयभावमहिम्ना उद्देश्यतावच्छेदकीभूतघटत्वादिव्यापकत्व विधेयीभूतद्वित्वसंगे भासते । एव च तुल्यवित्तिवैधैतया तादृशोभयत्वव्याप्यत्वस्य घटत्वपटत्वादिसमवाय भानं संभवतीति । घटत्वेन घटपटोभय नास्तीत्यादौ तु निरुक्तसंबन्धावच्छिन्नावच्छेदकत्व धर्मत्रयेऽपि भासते । घटत्वेनेत्यत्र घटत्वमात्रे शुद्धसमवायसंबन्धावच्छिन्नावच्छेदकत्वमपि । एव च भूतल घटत्वेन घटपटोभयवदिति प्रमाविरहेण तादृशाधेयताया शुद्धसमवायसंबन्धावच्छिन्नघटत्वनिष्ठावच्छेदकतानिरूपकत्वासत्वात् तादृशावच्छेदकनिष्ठावच्छेदकता

^१ संबन्धेन—अ

^२ नपूज्यत्वासेन साध्यतावच्छेदके प्रतियोगितावच्छेदकभेदनिवेशविचारावसरे—स्व

^३ एवमानविषयतयेत्यर्थः—स्व

निरूपिताधेयतानिरूपिताधिकरणताया अप्रसिध्यैव तादृशाभावस्य केवला
न्ययित्वोपपत्तिः । प्रतियोग्यशे प्रकारीभूतधर्मस्यापि प्रतियोगितावच्छेदकत्वात्
द्वित्वस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वं बोध्यमिति न काप्यनुपपत्तिरिति ।
अत्र वदन्ति — एव सति एकधर्मावच्छिन्नापर्याप्तत्वरूपविरोध

निष्कृत्य अवच्छेदकताया व्यासज्यवृत्तित्वस्वीकारवैयर्थ्यप्रमङ्गः ।

वस्तुतस्तु घटपटोभय नास्तीत्यादौ घटत्वव्यापकत्वविशिष्टपटत्वव्या
पकत्वविशिष्टपर्याप्तिसम्बन्धावच्छिन्नद्वित्वे निष्ठावच्छेदकताक एवाभाव प्रती
यते । घटपटोभयवति च तादृशसम्बन्धेनोभयत्वविशिष्टस्य सत्वात्^१ न
तादृशाभावस्य सार्वत्रिकत्वम्, प्रतियोगितावच्छेदकतापर्याप्त्यधिरणधर्म
विशिष्टप्रतियोग्यधिकरणतया सार्धमभावस्य विरोधात् । घटत्वेन घटपटोभय
नास्तीति प्रतीतिसिद्धाभावप्रतियोगितावच्छेदकताया^२ [घटत्वतादृशोभय
त्वैतदुभयपर्याप्ततया पूर्वोक्तरीत्या तयोर्धर्मयो विरुद्धतया] तथाविधावच्छे
दकतापर्याप्त्यधिकरणोक्तधर्मद्वयविशिष्टप्रतियोग्यप्रसिध्या सार्वत्रिकत्वमित्येव
भट्टाचार्याणामाशय इति । घटत्वादे धर्मितावच्छेदकत्वोक्त्या धर्मि
तावच्छेदकव्यापकत्वस्य द्वित्वसम्बन्ध लाभः । “अवच्छेदकत्व प्रतीयते”
इति । ससर्गतायामित्यादि । तथा च घटपटोभय नास्तीत्यादिप्रतीतौ
घटत्वपटत्वयो प्रतियोगितावच्छेदकत्वानुपगमात् न तदभावस्य सार्वत्रिकत्व

^१ घटपटीवद्वित्व—अ

॥ तादृशाभाव इति न तादृशाभासस्य सार्वत्रिकत्वम् ”—अ

^२ [ ] एतत्त्रिहान्तगतपाठस्थाने “ पूर्वोक्तरीत्या विरुद्धघटत्वतादृशोभयत्वै
तदुभयपर्याप्ततया विरोधघटकसम्बन्धेन ” इति—अ

“अवच्छेदकता प्रतीयते” इति गद्याधरीपाठ पूर्वमपि अवच्छेदकता इति
प्रतीकधारणम् कृष्णम्महोदये—एव

मितिभावः । “स्वातन्त्र्येणापी”ति । प्रतियोगितांशेऽपीत्यर्थः । तेन प्रति-
योगितावच्छेदकताया व्यासज्यवृत्तित्वलाभ इति ।

प्रतियोग्यंशे प्रकारीभूतधर्मस्य न प्रतियोगितावच्छेदकत्वमिति
मते त्वाह । “आस्तां वे”ति । एतन्मते च प्रतियोगितापर्यास्यवच्छेद-
कावच्छिन्नापर्यासधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं, व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रति-
योगिताकत्वं, बह्वित्येन तार्णातार्णोभयाभावादिवारणं प्राग्वत् । याव-
त्तार्णादौ प्रतियोगितायाः पर्यास्यभावेन व्यतिरेकित्वं बोध्यम् । “अप्रा-
माणिकमेवे”ति । व्युत्पादयिष्यते च विशिष्टाभावस्य विशेप्यमात्रप्रति-
योगिकत्वमिति सिद्धान्तः । ननु अभ्रान्तानां पुरुषत्वेन दण्डविशिष्टो
नास्तीति व्यवहारमूलप्रतीत्या पुरुषत्वावच्छिन्नविशेष्यविशेषणोभयपर्यास-
प्रतियोगिताकाभावो विषयीक्रियतं । तादृशप्रतीतेः पुरुषत्वदण्डोभयाव-
च्छिन्नप्रतियोगिताकाभावावगाहित्वोपगमे दण्डिपुरुषाधिकरणाधिकरणकत-
वभावावगाहित्वानुभवविरोध इत्यतस्तादृशप्रतीतिमेव निराकरोति—
“दण्डी”ति । दण्डविशिष्टो वस्तुगत्या पुरुषः । एवं च वाच्यत्वस्य
विशिष्टेच्छारूपत्वे विशिष्टाभावप्रतियोगिताया विशेप्यमात्रवृत्तित्वेन अन्या-
सज्यवृत्तितया कथं समवायित्वं व्यधिकरणधर्मे इत्याशयः ।

बन्धातोरिच्छार्थः, यत्प्रत्ययस्य विषयः, तस्य भावो वाच्यत्वम्,
इच्छाविषयत्वम्, समुदितार्थ इत्याशयेनाह—“वाच्यत्वमि”ति । एवं
च घटे वर्तमानस्य तस्य पटेऽभावान्नपटस्य घटपदवाच्यत्वापत्तिः, विषय-
भेदेन विषयताभेदात् । वाच्यत्वशब्दस्य शक्तिमात्रार्थकत्वे यत्प्रत्य-
यानर्थक्यरूपं दोषमाह—“न त्वि”ति । अत्र च घटपदबोध्यत्वप्रकार-

^१ सिद्धान्तान्—अ.

^२ इत्यतः तत्र—अ.

कत्वविशिष्टेच्छावत्वासत्वेन पटेऽतिप्रसङ्गवारणेऽपि घटपदवाच्यत्वं पटवृत्ती-
त्यादिप्रतीत्यापत्तिः । न च घटपदबोध्यत्वप्रकारकत्वेऽवच्छेदकत्वाव-
लम्बनायां नापत्तिः, सामानाधिकरण्यावलम्बनायां त्विष्टापत्तिरिति वाच्यम्,
विशिष्टसत्ता गुणवृत्तिरिति सामानाधिकरण्यावलम्बनायामनायत्या इष्टा-
पत्तिसंभवेऽपि अत्र तस्या अयुक्तत्वादित्यपि द्रष्टव्यम् । “प्राचीने”ति ।
अतिरिक्तविषयतावादिनां प्रकारताया विषयतानात्मकत्वेन सिद्धान्तलक्षणे
वक्ष्यमाणमतात् भेदमाविष्कर्तुम् “मणिकारे”ति ।

अत्रेदं चिन्त्यते; सिद्धान्तमतेऽपि मणिकारत्वेऽनं संगच्छत एव,
इच्छारूपवाच्यत्वे संयोगादिसंबन्धेन समवायित्वस्यासत्वात् । तत्संबन्धा-
वच्छिन्नसमवायित्वनिष्ठावच्छेदकताकवाच्यत्वनिष्ठप्रतियोगिताकाभावसौल-
भ्यात् । अन्यथा घटत्वादिना पटामावादेरपि व्यधिकरणधर्मावच्छिन्ना-
भावत्वानुपपत्तिः । पटादौ कालिकादिसंबन्धेन घटत्वादेः सत्वात् । तथा
च येन संबन्धेन प्रतियोग्यवृत्तित्वं धर्मस्य तत्संबन्धावच्छिन्नतन्निष्ठप्रतियो-
गितावच्छेदकताकत्वं तत्त्वं प्रतियोगितावच्छेदकस्य तेन संबन्धेन वृत्ति-
मत्ताया अतन्त्रत्वादिति ।

अत्र समाधानं वक्ष्यामः; वाच्यत्वस्य इच्छात्मकतया शंकाया
उत्तरीत्या परिहारसंभवेऽपि दीधितिकारैः वाच्यत्वस्य इच्छानात्मकत्वं स्वम-
तमवलम्ब्य परिहृतमिति ।

“भावत्वेने”ति । यद्यपि समवायित्वेन वाच्यत्वाभावस्य वाच्यत्व-
त्वेन वाच्यत्वभिन्नाभावस्य चैक्यात् कृताभावेनैव प्रसिद्धेः तदभ्याभावकथनं
व्यर्थम्; तथापि समवायित्वम् आश्रयत्व-सामानाधिकरण्यान्यतरसंबन्धेन

^१ इतः पूर्वं यदा इति—अ.

^२ तायां—अ.

^३ तथात्वं—अ.

समवायवत्त्वं तच्च भावत्वमिति रीत्या अस्यापि क्लृप्ताभावत्वम् ; यदि प्रति-
योगितैकीकरणेन समवायित्वेन वाच्यत्वाभाव-समवायित्वेन प्रमेयत्वाभावादेः
समवायित्वेनासमवाय्यभावतयाऽसमवायित्वेन समवाय्यभावैरन्येनापि निर्वाहो
अस्ति तदा ईदृशायासमयादेव तथोक्तम्, पदार्थविभाजकयोरनयो विरुद्ध-
त्वस्य सुव्यक्तत्वादिति । “तत्प्रतियोगितात्वेन”ति । सामान्याभावप्रति-
योगितायाः स्वरूपसंबन्धरूपतामते धूमसामान्याभावस्य लक्षणाघटकत्वप्रसङ्गः ।
कस्यामपि धूमरूपप्रतियोगितायां धूमत्वसमनैयत्यासंभवात् । अतो भावप्रति-
योगितात्वेन साध्यतावच्छेदकसमनैयत्यं निवेश्यम् । तच्च तेन रूपेण
भावत्वाभावत्वावच्छिन्नप्रतियोगितयोरक्षतमिति भावः । एतच्च प्रकृताभि-
प्रायेण । एकावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगितात्वेन समनैयत्यादिपक्षे एतद-
भावस्य लक्षणाघटकत्वात् । “विशेषे”ति । न च तत्प्रतियोगिताव्या-
पकत्वमुभयाभावादिकमादाय तत्प्रवृत्तवारणाय साध्यतावच्छेदकवृत्तिधर्मेण
प्रवेश्यम्, तथा च निरवच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकस्थलीयव्याप्तेः अवच्छिन्नसा-
ध्यतावच्छेदकघटितत्वापात इति वाच्यम्, वैशिष्ट्याद्यनवच्छिन्नप्रतियोगि-
ताया एव तत्घटकत्वात् । यदि च तत्प्रतियोगिताश्रयनिष्ठभेदप्रतियोगितान-
वच्छेदकत्वरूपव्यापकता प्रवेश्यते, लाघवात्, तदा तुल्यरीत्या साध्य-
तावच्छेदकव्यापकताप्रवेशं प्राप्योत्तरग्रन्थमवतारयति—“नन्वि”ति ।
“चेदि”ति । प्रतियोगिताव्यापकत्वस्य भेदघटितत्वेऽपि साध्यतावच्छेद-
कव्यापकत्वमत्यन्ताभावघटितमुपादीयते तदा न दोष इत्यावेदनाय ।

यत्तु प्रमेयसाध्यके चेति पङ्क्तेः स्वयं वक्ष्यमाणस्वपरसाधारणयावत्त-
क्षणेपु प्रमेयसाध्यके व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावं दर्शयतीत्यवतारणम्, तत्र,
वदित्वेन प्रमेयसामान्याभाव इत्यन्यासंगने । द्वितीयलक्षणे व्यापकता-
वच्छेदकरूपावच्छिन्नाभावनिवेशात् वदित्वस्य व्यापकतानवच्छेदकत्वात् । न

च प्रथमलक्षण एव तदुपदर्शनसंगतिः । तत्र समवायित्वेन वाच्यत्वाभावस्यैव संभवात् ; "स्वपरसाधारणयावदि"त्यस्यासंगतेश्चेति ।

"तादृशाभावीये"ति अन्योन्याभावघटितव्यापकत्वोपादानेप्येकधर्मा-

वच्छिन्नत्वेन तत्प्रतियोगिताया ऐक्यान्नाभावाप्रसिद्धिरिति भावः । "वह्नि-
भिन्नत्वादिने"ति । नन्वेतादृशाभावानुसरणं व्यर्थम् ; घटत्वादिना वह्न्याद्य-
भावस्य लक्षणघटकत्वसंभवात्, न च "अवच्छेदकैक्ये" इत्याद्यग्निनियमेन
घटत्वेन पटाद्यभावप्रतियोगितातो नोक्ताभावप्रतियोगिता मिद्यते घट-
त्वस्यैकत्वादिति तत्प्रतियोगितायाः पटादिवृत्तित्वेन न साध्यतावच्छेद-
कीभूतवह्नित्वादिसमनैयत्यमिति न घटत्वेन वह्न्यभावो लक्षणघटक
इति वाच्यम्. एकधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिता एकैवेति न नियमः ।
घटत्वेन वह्न्यभावघटसामान्याभावप्रतियोगितयोरैक्यप्रसंगात् । इष्टापत्तौ च
घटवति घटत्वेन वह्न्यभावासत्त्वप्रसंगः । न च व्यधिकरणीभूतैकधर्मा-
वच्छिन्नप्रतियोगितानामेवैक्यमिति नियमः व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नस्थल
एवेति वाच्यम् ; तावतापि वह्निभिन्नत्वेन वह्न्यभावस्य न लक्षणघटक-
तासंभवः । तत्प्रतियोगिताया वह्निभिन्नत्वेन वह्निघटोभयाभावप्रति-
योगितैक्यापत्तेः, एकधर्मावच्छिन्नत्वात् । यदि चैवं सति तादृशाभावा-
प्रसिध्यैव नातिव्याप्तिरित्युच्यते. तदाऽसंभवापत्तिरिति चेन्न, व्यधि-
करणीभूतैकधर्मावच्छिन्नसजातीयप्रतियोगिताया एवैक्यम् इति नियमः ।
"आस्तां वा उभयाभावप्रतियोगिताया व्यासज्यवृत्तित्वमि"ति भट्टाचार्ये-
णोक्तत्वात्, वह्निभिन्नत्वेन वह्निघटोभयाभावप्रतियोगिता व्यासज्यवृत्ति-
रिति वह्निभिन्नत्वेन वह्न्यभावप्रतियोगितासजात्याभावेन भिन्नैव । एवं
च घटत्वेन वह्न्यभावमुपेक्ष्य वह्निभिन्नत्वेन वह्न्यभावपर्यन्तानुसरणम्
युक्तमेव ।

१ वह्निभिन्नत्वेनेति प्रतीकम्—१ ; वह्निभिन्नत्वादिना इत्येव गदाधरीपाठः—स्व.

अथवा एकधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताया एकत्वमित्यत्र एकधर्मावच्छि-
न्नत्वमेकधर्मपर्याप्तावच्छेदकताकत्वं, तथा च स्वावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरण-
धर्मपर्याप्तावच्छेदकताकप्रतियोगिताया एकत्वमिति नियमनिष्कर्षः । एवं च
बहिर्भिनत्वेन बहिर्घटोभयाभावप्रतियोगिता न बहिर्भिनत्त्वमात्रेणावच्छिन्ना ;
किन्तु 'प्रतियोगिविशेषणेनोभयत्वेनापि इति तद्भेदः उभयत्वानवच्छिन्नप्रति-
योगितायामक्षत एव । न चैवं सर्वेष्वपि व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावेऽपि
प्रतियोगिविशेषणस्योक्तरीत्या प्रतियोगितावच्छेदकत्वात् सर्वापि तत्प्रतियो-
गिता नियमतो धर्मद्वयावच्छिन्नैवेति उक्तनियमकरणमसंगतमिति वाच्यम् ।
बहिर्भिनत्वादिना उभयाभावस्थल एव प्रतियोग्यं प्रकारीभूतस्यावच्छेदकत्वं,
न तु व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावमात्रस्थले मानाभावादित्याशयेन प्रति-
योगितैकीकरणनियमसंगतेरिति ।

“असति बाधक” इत्यस्य प्रयोजनगाढ—“बह्वित्ये”ति ।
“उक्तविशेषे”ति । पृथिमदृष्टिधर्मस्यावृत्तिस्त्वनियामकसंबन्धावच्छिन्न-
प्रतियोगितावच्छेदकत्व एव प्रतियोगितैक्यं नान्यथेति विशेष्यार्थः ।
पृथिमदृष्टिधर्मस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वे प्रतियोगितैक्यासंभवात् प्रमेयत्व-
समनैयार्थं न तस्यां, किन्त्वस्यामेवेति वा विशेषः । “सत्ता-
वानि”ति । ननु कूटपटितलक्षणे साध्यतावच्छेदकसंबन्धावच्छिन्नाभाव-
नियमनं गगनत्वावच्छिन्नविषयितासंबन्धावच्छिन्नाया गगनभित्तिनिष्ठप्रति-
योगितायाः तथाविधगगननिष्ठप्रतियोगित्वाभेदे विषयितासंबन्धेन गगनवति
ईश्वरज्ञाने तादृशाभावात्त्वं म्यादिति तद्भेदो वाच्यः । तथा सति साध्य-
तावच्छेदकीभूतप्रमेयत्वसमनियतविषयितासंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताया एवा-
प्रसिद्धेः साध्यनसामानाधिकरण्यपर्यन्तासत्त्वेऽपि संगत्वात् किमर्थं तदुत्कीर्तन-
मिति चेदत्राहुः—गगनत्वेन प्रमेयसामान्याभावप्रतियोगित्वस्य बह्वित्येन

प्रमेयसामान्याभावप्रतियोगितातुल्यत्वेन साध्यतावच्छेदकसमनियतत्वस्य दूषि-
तत्वेऽपि बहिर्नास्तीति बह्वित्वेन प्रमेयं नास्तीति प्रत्ययाम्यां प्रतियोगित्वयो-
र्भेदोपगमेऽपि कूटघटितलक्षणानिर्वाहं वक्तुं तदुत्कीर्तनमिति । विरुद्धत्व-
द्विवचनयोक्तृपादानफलं केवलान्वयितानिर्वाह एवेत्याह—“येने”त्यादि ।
उभयत्वस्यावच्छेदकतापर्याप्त्यवच्छेदकत्वेऽपि न क्षतिरिति तु बोध्यम् ।

ननु “बह्वित्वेन निर्वहौ” इत्यादिना दीधितिकृता केन संबन्धेन

प्रमेयसामान्यस्य साध्यतायामभावप्रसिद्धिः क्रियते ? न तावत् स्वरूप-
संबन्धेन ; तत्संबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य बह्वित्वेन प्रमेयाभावस्य
केवलान्वयितया बहिर्मत्यपि सत्त्वेन “निर्वहौ” इत्यस्य वैयर्थ्यात् ।
नापि संयोगसमवायादिना ; तत्संबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकप्रमेयसामा-
न्याभावस्य गुणादावेव प्रसिद्धे बह्वित्वेनेत्यस्मात्सांगत्यापत्तेः । न च
संयोगेन प्रमेयसामान्यसाध्यकद्रव्यत्वादिहेतौ तादृशाभावस्य गुणादौ प्रसि-
द्धत्वेऽपि कूटघटितलक्षणे साधनसामानाधिकरण्यस्य साध्याभावविशेषण-
तापक्षे तत्र तदभावात् बह्वित्वेनेत्युक्तमिति वाच्यम् ; तत्संबन्धावच्छिन्न-
प्रतियोगिताकस्य गुणत्वेन प्रमेयाभावस्य सर्वत्र सुलभतया तत्त्यागस्य
निर्वीजत्वापातात् । एवं तत्संबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्याभावत्वेन भावा-
भावस्य समर्थनेऽपि भावत्वेनाभावाभावे भावत्वेनेत्येतदसंगतिः । संयोगा-
वच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावसामान्याभावस्यैव केवलान्वयित्वात् । हेतुसमा-
नाधिकरणत्वाच्च । नापि तादात्म्येन ; तथा सति तत्संबन्धेन तादृशाभावस्य
बहिर्भिन्न एव संभवेन “निर्वहौ” इत्यनुधावनासंगतेः । न हि तस्य
बहिर्भिन्न इत्यर्थः संभवति ! निरादिपदानामत्यन्ताभावार्थकत्वात् । नापि

सद्वेतावमदेतौ च—संयोगेन प्रमेयसामान्यस्य साध्यत्वे संयोगेन प्रमेयाभावोऽपि

मुलभ एव—अ.

संबन्धसामान्येन ; तथा संसर्गताया मानाभावात् । संबन्धसामान्येन साध्यतायामेवेश्वरज्ञानत्वादिहेतौ संबन्धसामान्यं तादृशसाध्याभावस्य हेत्वसामानाधिकरण्येन दोषसम्भवात् विषयितासंबन्धानुधावनस्य निर्वोजतया तदाभासविरोधाच्चेति चेत् ।

अत्राहु — प्रत्येकं संयोगत्वसमवायत्वादिनैव संसर्गता, एवं च प्रत्येकसंबन्धेन साध्यतास्थल एव साध्याभावप्रसिद्धे कर्तव्यत्वेन तादृशस्थले निर्वहौ एव प्रसिद्धे संयोगादिसंबन्धेन साध्यस्य क्वलान्वयित्वविरहेऽपि साध्यतायच्छेदकसंबन्धावच्छिन्नसाध्यतायच्छेदकसमनियतप्रतियोगिताकाभा वप्रसिद्धेरावश्यकत्वात् । अन्यथा विषयितासंबन्धेन क्वलान्वयित्वासंभवात् तत्र विरुद्धषट्पटत्वादिनाऽभावप्रसिद्धिकरणवैफल्यापत्ते । यद्यपि सयो गेन संबन्धेन प्रमेयत्वावच्छिन्नाभावो गुणादौ प्रसिद्ध, तथापि साध्या- भावे हेतुसामानाधिकरण्यत्वात्, द्रव्यत्वादिहेतुकं उक्ताभावो न प्रसि- ध्यतीति बह्वित्येन प्रमेयाभावानुसरणम्, बह्वित्येनेत्यस्योपलक्षणत्वेन धूम हेतुके षट्त्वादिना प्रमेयाभावो द्रष्टव्य । सर्वत्र एकाभावप्रसिद्ध्यर्थं गगनत्वेनेत्युक्तम् । गुणत्वेन प्रमेयाभावोऽपि सर्वत्र चेत् तदा गगन- त्वेनेत्येतदुपलक्षणम् बोध्यम् । इत्थं च विषयितासंबन्धेन साध्यतास्थले 'न तादृशसंबन्धेन गगनत्वेन प्रमेयाभावप्रसिद्धिरित्याभाससंगति । एवं च स्वरूपसंबन्धेन साध्यतास्थलमभिप्रेत्यैव भावत्वेनाभावाभावे भावत्वेनेत्यु- कीर्तनसंगति ।

केचित्तु—बह्वित्येनेत्यस्य बह्व्यधिकरणतात्वेनेत्यर्थात् स्वरूपसंबन्धेन साध्यतास्थल एव इयं प्रसिद्धिरित्याहुः ।

^१ नकारो नास्ति—अ

^२ अप्रसिद्धि—अ.

^३ अन्यथा बह्वित्येन तादृशसंबन्धावच्छिन्नप्रमेयाभावस्य पक्षेऽपि गत्वात्—अ

कथंचित् प्रसिद्धानुमाने लक्षणसत्त्वे प्रसिद्धव्यभिचारिणि लक्षणासत्त्वे च सत्येव लक्षणे पदप्रयोजनाकाशेत्याशयेनाह—“सद्देतुस्थले” इति । “अयमात्मेति” । ननु यत्समानाधिकरणा इत्यस्यानुपादानेऽपि साध्यव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताया साध्यतावच्छेदकानवच्छिन्नत्वदानादेव नात्मत्वसामान्याभावसंग्रहः; तथापि द्रव्यत्वाभावस्य यावदन्तर्गतत्वात् अव्याप्तिरिति चेत्; प्रतियोगिताया साध्यनिष्ठत्वेन विशेषणीयत्वात् । यदि चैवं प्रमेयसाध्यतावच्छेदकके अव्याप्तिरुच्यते; तदा यत्किञ्चित्त्वेन साध्यतावच्छेदकं विशेषणीयम्. मैवम्; घटत्वात्मत्वैतदन्यतरत्वावच्छिन्ना भावमादायात्मत्वसाध्यकेऽव्याप्ते । ननु साध्यव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताया स्वव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नत्वनिवेशात् न दोष इति चेन्न; तथापि हेतुसामानाधिकरण्यापेक्षया गौरवात् । स्वविशिष्टत्वानिवेशात् लाघवमिति चेदत्र वक्ष्याम —“द्रव्य विशिष्टस्त्वादि”त्यादौ स्ववैशिष्ट्ये संबन्धमेदानिवेशेन यावदन्तर्गतद्रव्यत्वाभावस्य कालिकसंबन्धेन स्वविशिष्टप्रकृतहेत्वधिकरणावच्छेदेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यान्नाव्याप्तिरत अयमात्मेति कालावृत्तिहेत्वनुधावनम् । “अष्टद्रव्यातिरिक्तद्रव्यत्ववान् आत्मत्वादि”-स्यादिसंग्रहाय साध्यतावच्छेदकविशिष्टेति । असंभवाशङ्का निरस्यति—“स्वे”ति । प्रतियोगिवैयधिकरण्याघटितव्यापकताकरूपेऽप्याह—“सत्तावानि”ति । द्रव्यत्वादिहेतौ उक्तरीत्याव्याप्तेरसत्त्वादाह—“आत्मत्वादि”ति । साध्यवति दैशिकविशेषणतया वृत्तिलोको च आत्मत्वविशिष्टसत्ताभावादिवोध्य । “एके”ति । आत्मत्व नास्तीति प्रतीतावेव प्रतियोगितावच्छेदकघटकतया आत्ममानात् । ज्ञानाद्यभावाङ्गानुरोधेनाह —“स्वाश्रये”ति । आत्मत्वाभावे स्वाश्रयात्मत्वम् । “अनर्थकमि”ति । स्ववैशिष्ट्य-

स्यापि सर्वेन्द्रित्वरूपत्वादिति भावः । “एके”ति । यत्तु तेषां संसर्गत्वेऽपि
प्रतियोग्यधिकरणाधेयत्वनिवेशात् यत्समानाधिकरणा इत्यस्य सार्थक्यं;
तच्च हेत्वधिकरणाधेयत्वमिति ; तत्र समञ्जसम् । प्रतियोग्यधिकरण-
संबद्धत्वनिवेशेनैवोपपत्तौ तदाधेयत्वस्यैवानिवेशात् । “नान्याप्तिरिति” ।
पञ्चम्यन्तपदोद्धेत्यत्वावच्छेदेन लक्षणसत्त्वोक्त्या तत्समानाधिकरण्येन
तत्सत्त्वरूपानिष्ठलाभमात्रं ; न तु तदसत्त्वात्मकानिष्ठान्तरलाभ इति भावः ।
नन्वेवं [तत्समानाधिकरण्येन लक्षणसत्त्वरूपानिष्ठलाभेऽपि तस्य तत्समाना-
धिकरण्येन तदसत्त्वाविरोधितया न तन्निराकरणसंभवः यावत्पदेन] सर्वव्या-
वृत्तिश्चाविवक्षिता एवं हेतुत्वावच्छेदेनातिव्याप्तेः लाभेऽपि सद्धेतुभागेऽसद्धेतु-
भागे वा अनतिप्रसंग इत्यपि न स्फुटमिति वाक्यार्थानुपपत्तिमाशङ्क्य व्यभि-
चारिणीति पूरणेऽवच्छेदकावच्छेदेनान्वयात् सर्वत्रेत्यस्य वैयर्थ्यम् स्यादतः
अवच्छेदकत्वार्थकसप्तम्यङ्गीकारेण तत्सार्थक्यमित्याहः—“अथवेति”ति ।

“नैन्वि”ति । तद्व्याप्यत्वं च विशिष्य निवेश्यम् ; न तु यदभाव-
प्रतियोगितात्वेन ; भूतत्वमूर्तत्वोभयाभावस्पर्शाभावयोः समनियतत्वेनैवयपक्षे
अतिव्याप्यसंगतेः । बहिर्भित्तत्वेन बह्यभावा-घटभित्तत्वेन घटाभावयोरैक्ये-
नासंभवाच्च । एवं प्रतियोगिसामानाधिकरण्यं साध्यतावच्छेदकसंबन्धेन ; न
तु प्रतियोगितावच्छेदकसंबन्धेन ; समवायेन प्रमेयसाध्यकव्यभिचारिण्यति-
व्याप्तेः ; तथाविधस्य घटत्वेन प्रमेयत्वाभावस्य स्वरूपसंबन्धेन प्रतियोगिसामा-
नाधिकरण्यात् । ननु प्रतियोगितायां साध्यतावच्छेदकव्याप्यत्वं न साध्यभिन्ना-
वृत्तित्वं प्रमेयसाध्यकान्याप्तेः ; किन्तु साध्यतावच्छेदकव्याप्यप्रतियोगिताकः

१ स्वसंब—अ.

२ [ ] एतत्त्रिद्वान्तर्गतपाठस्थाने “यावत्पदेन व्यभिचारिमात्रव्या-
प्यत्वं सामानाधिकरण्येन तत्सत्त्वावच्छेदकव्यभिचारिण्यतिव्याप्तेः” इति पाठः—अ.

३ नैन्विति प्रतीकं नास्ति—अ.

कश्चनाभाव प्रतियोगिसमानाधिकरण तत्त्वमित्येव , एव च साध्यतावच्छेद
 कीभूतवद्वित्वनिष्ठधर्म साध्यतावच्छेदरूपदेनोपादायैव पतलक्षणप्रवेशेऽनवस्था
 पत्ति , अत्रापि साध्यतावच्छेदकव्याप्यत्वान्तरनिवेशादित्यत आह—
 “स्यव्यापके”ति । नन्वेव “वद्विधूमोभयवान् धूमादित्या”दौ तादृशोभय
 त्वादिरूपसाध्यतावच्छेदकस्य व्यासज्यवृत्तित्वेन प्रतियोगिताया प्रत्येकपर्यव
 सितत्वेन तद्वति तादृशोभयत्वाभावसम्भवात् व्यापकत्वासम्भवेनाव्याप्ते कथ
 मियमाशकाः । कथं च तादृशरीत्यैवोभयत्वावच्छिन्नाभावस्य लक्षणाघट
 कत्वात् भूतत्वमूर्तत्वोभयसाध्यकव्यभिचारिणि वाच्यत्वाभावमादायाति
 ‘व्याप्तिः’ अथ सयोगाद्यव्याप्यवृत्तिसाध्यतावच्छेदकस्थले अभावप्रसिद्धार्थ
 व्यापकताघटकाभावे प्रतियोगिवैयधिकरण्य प्रवेश्यम्, न चैव’ सयोगा
 वच्छिन्नसाध्यकव्यभिचारिणि वाच्यत्वाभावमादायातिव्याप्तिः , सयोगा
 भावस्य प्रतियोगिसमानाधिकरणभिन्नत्वासम्भवेन तादृशाभावप्रतियोगितावति
 वाच्यत्वेऽव्याभावस्यैवोक्तप्रतियोगिव्यधिकरणत्वादिति वाच्य , प्रतियोग्य
 नधिकरणप्रतियोगित्ववनिष्ठाभावघटितस्य तस्य विवक्षितत्वादिति चेन्न ,
 उभयत्वसाध्यतावच्छेदकस्थले उभयत्वे प्रतियोग्यनधिकरणप्रतियोगित्ववनिष्ठा
 भावप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्यैव सत्वेनोक्तदोषावधारणात् , यदि प्रतियोग्यधि
 करण यद्यत् तत्तद्व्यक्तिमेदकूटवत्प्रतियोगित्ववदित्युच्यते , तदा एकमात्रवृत्ति
 साध्यतावच्छेदकस्थले प्रतियोगितामात्रस्यैव साध्यतावच्छेदकव्याप्यत्वसम्भ
 वेन वाच्यत्वाभावमादायातिव्याप्ते , प्रतियोगित्वाधिकरणे साध्यतावच्छेदका
 भावस्य ‘दुर्घटत्वात् तादृशसाध्यतावच्छेदकरूपप्रतियोग्यधिकरणस्यैकत्वेन

१ अतिव्याप्त्यभिधानम् —अ

२ “न चैवमपि” —अ

३ ‘दोषवारणाभावात् —अ

४ दुर्घटत्वात् —अ

यद्यदर्थप्रसिद्धेरिति चेन्न ; साध्यतावच्छेदकभेदेन व्याप्यत्वभेदादुभयत्वादि साध्यतावच्छेदकस्थले केवलस्वरूपसंबन्धेन प्रतियोग्यनधिकरणत्वस्य निवेशनीयत्वात् । यद्वा प्रतियोग्यनधिकरणत्वं प्रतियोगिवृत्तिवैशिष्ट्यावच्छिन्नावच्छेदकताकभेदवत्वमतो न कोऽपि दोषः । प्रतियोगिनोऽव्याप्यवृत्तित्वे तद्वैशिष्ट्यावच्छिन्नाभावस्यैव ईदृशभेदस्यापि तथात्वे तु प्रतियोगिमदवृत्तिधर्मवत्त्वं, प्रतियोग्यवच्छिन्नप्रतियोगितावदन्यत्वं वा बोध्यम् । वस्तुतस्तु प्रतियोगितावदवृत्तित्वं निरवच्छिन्नं निवेश्यमिति । “मनसी”त्यादि । स्वविशिष्टत्वसद्भावमभिप्रेत्य । अन्यथा परमाणौ तदाभावस्यातथात्वेन तदसंगतेः । दिक्कृतविशेषणतानुपगमात् नित्ये तदभावाद्वा । न च घटत्वेन भूतत्वमूर्तत्वोभयाभावमादाय तत्संगतिः । तथा सति घटत्वेन केवलमूर्तत्वाभावमादायैव तत्संगतिसंभवेन द्वित्वावच्छिन्नाभावेत्यस्य भूतत्वमूर्तत्वोभयत्वावच्छिन्नाभावेति तद्विवरणस्य चासंगतेः ।

यत्तु—गगनमनसोरुभयाभावस्य प्रतियोगिसामानाधिकरण्यप्रदर्शनं कश्चित् ; तदयुक्तम् ; “गोमान् गोत्वादित्यादौ” अतिव्याप्तिवारणार्थमिदानीं हेत्वधिकरणावच्छेदेनेत्यन्यावश्यकत्वात् । न च नदतिव्याप्तेरत्रत्यादिपदग्राह्यता । तद्विवरणस्य यावत्त्वोपादानाप्रयोजनत्वात् । मूर्तत्वे स्वशब्दनिवेदिते आदिपदग्राहे भूतत्वे च तत्प्रदर्शनमित्यपि पदव्युत्पत्तिमसृणात् करणैरनुपादेयम् ।

वस्तुतस्तु स्ववैशिष्ट्यस्य निष्फलत्वेन हेयत्वेऽपि उक्तसाध्यके एव परमाण्ववृत्तिमूर्तत्वे मनोवृत्तित्वविशिष्टमूर्तत्वे अन्यमूर्तमनोन्यतरत्वे बोधयत्वावच्छिन्नाभावमादायातिव्याप्तिः ^१संभवत्येव । ^२[एतदर्थमेव वा आदिपदमिति] ।

^१ संभवत्येवेति—अ.

^२ [ ] एतदन्तर्गतपाठो नास्ति—अ.

“तादृशोभयाभावस्येवे”ति । यत्किञ्चिदभावस्य घटव्यत्वात् । “या
 वत्पदं दत्ते” इत्यादि । अत्रेदं चिन्त्यम्—साध्यतावच्छेदकव्याप्यप्रतियोगि
 ताकाभावनिवेशस्याभिप्रेतत्वे यावत्पदे दत्ते भूतत्वमनोन्यत्वाद्यभावमादायाति
 व्याप्तिवारणे तु दीधितिदृता मनोन्यत्वाभावेऽगनासगति, तस्य साध्यताव
 च्छेदकव्याप्यप्रतियोगिताकत्वाभावात् । न च साध्यतावच्छेदकव्याप्यप्रति
 योगिताकयावदभावनिवेशे “बहिमान् धूमादि”त्यादौ महानसीयवद्ब्रह्माद्य
 भावमादायाव्याप्तिवारणाय यथोक्तविशेषणस्यावश्यकतया तादृशभावयो न
 लक्षणघटकत्वानुपपत्तिरिति वाच्यम् । तथा सति “तादृशभावयो
 लक्षणघटकत्वादि”त्यनेन तादृशभावद्वयस्य लक्षणघटकत्वसमर्थनासगते ।
 भूतत्वाभावस्य प्रागपि लक्षणघटकत्वात् । न च भूतत्वाभावस्य प्राक्
 लक्षणघटकत्वेऽपि मनोन्यत्वाभावस्यापि लक्षणघटकत्वार्थं तथाभिधानमिति
 वाच्यम्, अत एवेत्यादिना यावत्पदव्याप्त्यभिधाने यावदन्तर्गतभूतत्वा-
 भावमादायैवातिव्याप्तिनिराससंभवे “बहिमान् धूमादि”त्यादौ महानसीय-
 ब्रह्मभावमादायाव्याप्तिवारणाय यथोक्तविशेषणे मनोन्यत्वाभावस्य लक्षण
 घटकत्वं सपाद्य तादृशभावमादायातिव्याप्तिवारणप्रयासस्य निष्फलतया
 तदग्रन्थस्य एतदर्थतात्पर्यकत्वादिति ।

अत्राहु —यथोक्तविशेषणविशेषितयावदभावघटितलक्षणे यावत्त्वानु
 पादाने वाच्यत्वाभावमादाय दत्ताया अतिव्याप्ते वारणार्थं यावत्त्वनिवेश
 विद्वेषिणा यथोक्तविशेषण परित्यज्य साध्यतावच्छेदकव्याप्यप्रतियोगिताकत्व
 मादृतम् तत्र चोभयत्वावच्छिन्नसाध्यकेऽतिव्याप्तिरिति यावत्त्वनिवेश ।
 तथा च साध्यतावच्छेदकव्याप्यप्रतियोगिताकयावदभावान्तर्गत भूतत्वाभाव
 मादायैव नातिव्याप्ति । एव च मनोन्यत्वाभावेऽनन यथोक्तविशेषणप्रवेशस्य
 निर्बीजत्वेऽसंगतम् स्यादित्यतो महानसीयवद्ब्रह्माद्यभावमादायाव्याप्तिं प्रदर्शि

ता । अथ यथोक्तविशेषणप्रवेशेऽपि भूतत्वाभावमादायोभयसाध्यकेऽति-
व्याप्तिवारणसंभवात् मनोन्यत्वाभावलेखनासंगतिरित्याशकापरिहाराय भूतत्व-
स्येत्यादिना तदभावस्य यथोक्तविशेषणशून्यत्वस्य संपादनीयत्वेन तत्संगतेरिति ।

एवं च तादृशभावयोरपि लक्षणघटकत्वादित्यस्य भूतत्वमनोन्यत्वा-
भावयो साध्यतावच्छेदकव्याप्यप्रतियोगिताकाभाव-यथोक्ताभावघटितलक्षण-
यो. क्रमेण लक्षणघटकत्वादित्यर्थ उक्तरीत्या साध्यतावच्छेदकव्याप्यप्रति-
योगिताकयत्किञ्चिदभावनिवेशं कृत्वा यावत्पदासत्वे यथोक्तविशेषणसत्वे संदर्भ-
विरोधं परिहरता मतमाह—“केचित्”ति । साध्याभावं, साध्यमात्र-
प्रतियोगिताकाभावम्; तेन साध्यतदन्योभयाभावमादायातिव्याप्तेर्व्यभिचारि-
सामान्ये सत्वेऽपि न क्षति । लेखनसङ्घर्षनिर्वधिना दीधितिकृता निर्वाज-
लेखनप्रसंगोऽत्रास्वरस । व्याप्यव्यापकभावापन्नोभयसाध्यके “वहिधूमोभय-
वान् बहे”रित्यादौ द्वित्वावच्छिन्नाभावमादायातिव्याप्तिसंभवेऽपि परस्पर-
व्यभिचारिभावापन्नोभयसाध्यकोत्कीर्तनं तत्र तदुभयवैदातिव्याप्तिसंभव
व्याप्यव्यापकभावापन्नोभयसाध्यक एकत्रैव ‘तत्संभव इति विशेषण्युत्पाद-
नार्थम् । विशिष्टसत्तादिसाध्यके विशिष्टातिरिक्ततामते नातिव्याप्तिरिति
तत्रोक्तम् । विशिष्टातिरिक्ततावादिनामपि सर्वमप्युभयत्वं वैशिष्ट्यातिरिक्त-
मिति मतान्तरसत्वात् नातिव्याप्त्यसंगति । विरुद्धोभयरूपेण प्रमेयसामान्या
भावमादायातिव्याप्तेर्यावत्पदम् । सामान्याभावीयान्यप्रतियोगिताया प्रत्या-
शयभित्तत्वेन वहिधूमोभयाभावमादायातिव्याप्ते तत्पदमिति केचित् ।

“भूतत्वाभावे”ति । न च साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नानुयोगिता-
कमेवघटितम् उभयत्वव्यापकत्वमक्षुण्णमेवेति वाच्यम्; “भूतत्वमूर्तत्वो-
भयवान् नित्यस्पर्शादि” त्यादौ, ‘भूतत्वाभावमूर्तत्वाभावयोरपि लक्षणघटक-

^१ तत्संभवादिति—अ.

^२ अन्यभूतत्वाभावजन्यमूर्तत्वाभावयोरपि—अ.

तथा तद्विशिष्टहेत्वधिकरणप्रसिद्धेस्तदनिवेशात् । “अव्याप्त्यापत्त्या” । प्रमेयसाध्यके लक्षणगमनात् । “घटत्वाभाववान् मेयत्वादि”त्यादौ पूर्वं घटत्वाभावत्वपटावृत्तित्वावच्छिन्नमेदस्य प्रतियोगितावच्छेदकतादात्म्यसंबन्धेन हेत्वधिकरणावच्छेदेन प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यात् न दोषः । इदानीन्तु तस्य घटत्वादिरूपसाध्याभावस्य च दैशिकविशेषणतारूपसाध्यतावच्छेदक-संबन्धेन पूर्वक्षणवृत्तित्वविशिष्टत्वाभावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यादतिव्या-सिरित्याह—“साध्यते”ति । “नास्माकमेव” । साध्यतावच्छेदकव्याप्य-प्रतियोगिताकयत्किञ्चिदभावनिवेशिनामप्येतदतिव्याप्तिसत्त्वात् । यद्वा—यथाश्रुते दीधितिकृतामेव दोषः ; नास्माकम् ; स्वाभावत्वानवच्छिन्नप्रतियोगि-तानिवेशेन तदुद्धारसंभवादित्याशयः । यद्वा—दीधितौ वक्ष्यमाणेत्यर्थः । “रूपसामान्याभाववान् पृथिवीत्वादि”त्यादौ रूपाद्यात्मकसाध्याभावस्य स्वध्वंसादिरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यात् ; तस्य सद्देशत्ववादिनामस्माक-मित्यर्थः । परंतु रूपादीति ग्रन्थावतारिकायामप्येतदभिधानात् पौनरुक्त्यं प्रयत्ननिर्वाणम् ; पूर्वत्र तु रूपसामान्याभावसाध्यकोपेक्षाबीजं दीधितौ दर्शितम् ; अन्याभावसाध्यकोपेक्षाबीजं तु अत्रेति न तदाशङ्केति बोध्यम् ।

“पर्वतादावपी”ति । स्वविशिष्टहेत्वधिकरणेत्यादिघटितस्यापि लक्ष-णस्य दुरूपपादतालाभाय तदुक्तम् । “व्यापकताया” इति । एतेन तस्या लक्षणघटकत्वे तद्वटकसंबन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यस्य वाच्यतया भाव-रूपत्वं व्यर्थमिति सूचितम् । “भावरूपे”ति । न चैवमपि “धूमवान् धूम-कालीनवहे”रित्यादौ धूमाभावस्य कालिकसंबन्धेन तथात्वं “धूमवान् धूमव-द्वहे”रित्यादौ धूमाभावस्य धूमाभाववद्विन्नहेतुरुपभाव

१ हेत्वधिकरणे समवायेन प्रतियोगिनो अहृतेः अप्रसिद्धेः—अ.

२ “स्वाभावमादायैवातिव्याप्तिपरिधेयार्थम्” अधिकपाठः—अ.

सामानाधिकरण्यं च दुर्वारमिति वाच्यम् ; अयोगोलकान्यत्वाभावस्य तादृश-
प्रतियोग्यप्रसिद्धेः । यदि च तस्यापि अयोगोलकमिन्नमेदतया अयोगोलक-
भिन्नबह्यादिरूपभावंसामानाधिकरण्यं दुर्वारं तदापि गगनाभावादेस्तादृशप्र-
तियोग्यधिकरणाप्रसिद्धिः । यदि च तस्यापि व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावतया
घटादिरूपप्रतियोग्यधिकरणप्रसिद्धिर्मन्यते ? तदा “ धूमवान् बहे ” रित्यादाव-
नतिप्रसंगादेव व्यभिचारिसामान्येऽतिप्रसंगनियमभङ्गो बोध्यः । साध्यताव-
च्छेदकसंबन्धेनेति च कचित् दृश्यते. धूमाभावादेः कालिकसंबन्धेन
धूमवति सत्वात्, गोत्वाभावादेस्तत्संबन्धेन गोत्ववति सत्वाच्च तदावश्यकम् ;
घटत्वाभावादिसाधकव्यभिचारिवारणाय भावरूपत्वं चेति भाति । एक-
व्यक्तिसाध्यके लक्षणगमनादाह—“ नाने ” ति । व्याप्तिनिरूपकत्वरूप-
व्यापकत्वोपादानेऽनवस्थेत्यतः “ साध्यते ” ति । साध्यतावच्छेदकताघटक-
संबन्धेन साध्यतावच्छेदकत्वलाभाय साध्यपदम् । तेन वाच्यत्वाभावप्रति-
योगिताया एव संबन्धसामान्येन साध्यतावच्छेदकविशिष्टव्यापकतावच्छेद-
कत्वेऽपि नातिव्याप्तिः । “ तस्य ” । सत्ताव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताक-
विशिष्टसत्ताभावस्य । “ किञ्चिद्रूपम् ” । साध्यतावच्छेदकमन्यद्वा । “ बहि-
मान् धूमादि ” त्यादौ महानसीयबह्वित्वादिकिञ्चिद्रूपमुपादाय तद्वह्यभायस्य
न प्रतियोगिवैयधिकरण्याघटितसाध्यव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकत्वसं-
भवः । न चैवमपि महानसत्ताभावमादायैवाव्याप्तिः । साध्यतावच्छेदक-
व्यापकत्वेन किञ्चिद्रूपनिवेशात् अतः सत्तावानिति । “ अव्याप्तिरिति ” ति ।
“ एतद्रूपवान् एतद्रसादि ” त्यादौ लक्षणगमनात् ।

मास्तु साध्यतावच्छेदकसंबन्धेन साध्यवत्त्वं, संबन्धसामान्येनैव
तन्निवेशादित्याशयेन शङ्कते—“ न चे ” ति । प्रमानिष्ठा च प्रतियोगिता

^१ न्यायरत्ने साध्यतावच्छेदकसंबन्धेनेति पाठः ग्रामादिकः इति—स्व.

विषयतासंबन्धावच्छिन्ना व्यधिकरणधर्मावच्छिन्ना; समवायादिसंबन्धा-
वच्छिन्ना तु समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नापि । अन्यप्रमायाः प्रतियोगिवै-
यधिकरण्याघटितव्यापकत्वासंभवात्; न च वाच्यत्वाभावस्य धूमवन्निरूपित-
विशेषणतादिसंबन्धेनातथात्वेन अतिप्रसंगोद्धारसंभवात् कुतः तदुपेक्षेति
वाच्यम्; विषयतातिरिक्तस्थले विशेषरूपेण संसर्गतायाः शंकितुरसंमत-
त्वात् । “न त्वि”ति । विशेषरूपस्य कचिदपि अनुल्लेखात् । सामान्य-
रूपस्य अनुल्लेखेऽपि संसर्गाविषयकोच्छ्रंखलप्रकारविशेषविषयकत्ववारणाय
विशिष्टप्रतीतेः सामान्यरूपेण संसर्गावगाहितैवोपेयते; तावत्तैवोपपत्तौ विशेष-
रूपेण संसर्गतायां प्रमाणाभाव इत्यर्थः । न चैवं धर्मितावच्छेदकव्यापकता-
विशिष्टसंयोगत्वादिना प्रकारतावच्छेदकधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वविशिष्ट-
संयोगत्वादिना च संसर्गता व्याहन्येनेति वाच्यम्; प्रतियोग्यनुयोगिघटित-
रूपेण तद्व्यक्तित्वादिना च संसर्गता नोपेयते विषयतायाश्च विषयतान्तर-
घटितरूपेणेत्याद्यनुभवानुसारादिति । साध्यतावच्छेदकसंबन्धेनेत्यनुक्तौ व्यभि-
चारिमात्रे दोषोक्तावपि व्यापकताघटकयावत्संबन्धोपादानकल्पे साध्यता-
वच्छेदकसंबन्धनिवेशव्यावृत्त्याक्षेपस्थलं दर्शयति—“परन्त्विति” । “अति-
व्याप्ती”ति । प्रतियोगिता यत्संबन्धेन व्यापकतावच्छेदिका तेनैव प्रति-
योगिसामानाधिकरण्यमिति विषयतासंबन्धस्य व्यापकताघटकतया तेनैव प्रति-
तथात्वादतिव्याप्तीत्यर्थः । “न चे”ति । न चाभावप्रतियोगितायां संयोग-
समवायाद्यवच्छिन्नत्वेऽप्यक्षतेः संबन्धसामान्यावच्छिन्नत्वोत्कीर्तनमसंगतमिति
वाच्यम्; तस्य परित्याज्यत्वात् । साध्यतावच्छेदकसंबन्धेन साध्याधि-
करणत्वानिवेशे प्रकारान्तरमवलम्ब्य “ज्ञानवान् द्रव्यत्वादि”त्यादौ
अतिव्याप्तिं पूरयति “वस्तुतस्त्विति” । न च संबन्धत्वेन संबन्धानां

प्रतियोगितावच्छेदकसंबन्धतानङ्गीकारेऽपि संबन्धसामान्येन साध्याधिकरण-
त्वप्रवेशे “धूमवान् बहे” रित्यादौ नातिव्याप्तिप्रसक्तिः साध्याधिकरणतायां
संबन्धसामान्यावच्छिन्नत्वासंभवादिति वाच्यम् ; तादात्म्यसंबन्धेन साध्यता-
स्थलानुरोधेन साध्यसंबन्धित्वस्यैव निवेश्यतया प्रकारविधया संबन्धत्वेन
संबन्धानां निवेशे बाधकाभावेन तदतिव्याप्तिसंगतेः ।

साध्यतावच्छेदकसंबन्धेन साध्यवत्त्वं न निवेश्यं ; किन्तु संबन्ध-
सामान्येनैवेत्यत्रैव समाधानान्तरमाह—“वस्तुतस्त्वि”ति । अनुगतसंबन्धत्वं
सांसर्गिकविषयताश्रयत्वम् । अन्यतमत्वमिति केचित् । साध्यसंबन्धानुयोगि-
त्वेन न साध्याधिकरणं निविष्टं ; किन्तु साध्येनैवरूपेण ; एवं च साध्य-
स्याधिकरणेन साकं संबन्धत्वेन संबन्धानां संबन्धत्वं नैव संभवतीत्यर्थः ।
इदं च येन केनचित् संबन्धेन तद्वान्श्च प्रकृतो हेतुरिति दीधितौ स्फुटम् ।
“लाघवे”ति । तथा च साध्याधिकरणत्वेन रूपेण निवेशकत्वे तादात्म्य-
संबन्धेन साध्यतास्थलानुरोधेन साध्यसंबन्धित्वेन निवेशस्यावश्यकतया तत्र
संबन्धत्वेन निवेशवशेनोक्तशंका स्यात् लाघवात् साध्येन रूपेणाधिकरणस्य
निवेशे च संबन्धत्वेन संसर्गताया अप्रामाणिकत्वादधिकरणाशे संबन्ध-
त्वविशिष्टेन साध्यस्य विशेषणत्वासंभवात् तादृशशंकैव नोदेतीति भावः ।

यत्तु धूमावयवेऽपि संयोगेन धूमान्तरस्य वृत्तौ जन्यमात्रस्यैव
कालत्वानुपगमे साध्याधिकरणत्वस्यैव प्रवेशे च “धूमवान् बहे” रित्यादौ
नातिव्याप्तिप्रसक्तिरित्यवतारणं तन्न ; सकलधूमावयवे संयोगेन धूमसङ्घावे
मानाभावात् ।

“असंभव इति” । नित्यज्ञानभिन्नं जन्यज्ञानत्वादित्यादौ कालिक-
संबन्धं विषयितासंबन्धं वा आदायाव्यस्यभावेऽपि किञ्चित्पदेन महा-

^१ विशिष्टत्वेन—अ.

^२ अधिकरणस्यैव—अ.

कालानुयोगिककालिकसंबन्धं द्रव्याभावं चादायान्याप्तिरित्यसंभवाभिधानम् .
 “साध्यवदिति” । साध्यवदवृत्त्यभावप्रतियोगिप्रतियोगिरुत्वेत्युक्तौ च
 प्रसिद्धानुमाने जलाद्यभावसंग्रहस्स्यात् . वह्निजलाद्यन्यतराभावस्य साध्य-
 वदवृत्तित्वात् । “तादृशे”ति । न चैवमपि द्रव्यत्वनिष्ठप्रतियोगित्वघट-
 त्वनिष्ठप्रतियोगित्वाभ्यां द्रव्यत्वाभावस्य साध्यवन्निष्ठतया तत्प्रतियोगिता
 समानाधिकरणमेवावच्छेदकं द्रव्यत्वनिष्ठप्रतियोगित्वमित्यसंभव इति वाच्यम् ;
 समानाधिकरणवृत्त्यवच्छेदकत्वपर्याप्त्यनधिकरणत्वस्य वाच्यत्वात् । “वि-
 रुद्धे”ति । प्रमेयनिष्ठप्रतियोगित्वस्य केवलान्वयितया तेन रूपेणाभावा-
 संबादनवच्छेदकत्वम् . सामान्यरूपेण विशेषाभावोपगमे तु तेन रूपेण
 गगनाभावसत्त्वादसंभवो बोध्यः ।

“तदंश”इति । भेदत्वमखण्डोपाधिरिति न तादात्म्यसंबन्धनिवेश-
 प्रसंगः । जलत्वाभावप्रतियोगितायां द्रव्यत्वादौ केनापि संबन्धेनासत्त्वात्
 ज्ञानरूपव्यापकानुसरणम् । अत एवाग्रे एकव्यक्तिसाध्यकानुसरणम् । तत्र
 साध्यस्यापि व्यापकत्वात् । यत्किञ्चिद्विषयकत्वे व्यापकतामज्ञ इत्यत
 “विश्वे”ति । क्रियामात्रस्य कालत्वनयेऽप्याह “तत्समानाधिकरणकर्मादा”-
 विति । “लाघवमि”ति । साध्यव्यापकतावच्छेदकं यत् निरूपकतासंबन्धेन
 तद्वत्त्वनिवेशे प्रतियोगितात्वेनानिवेशेऽपि व्यापकतावच्छेदकघटकत्वेन बहु-
 तरसंबन्धनिवेशे गौरवात् । संबन्धविशेष तादात्म्यादि । संबन्धभेदेन
 व्यापकतायां भिन्नत्वात् समवायेन साध्यव्यापकस्य संयोगादिर्वा । स्वप्रतियो-
 गिताघटकसंबन्धेन व्यापकत्वानिवेशात् “कथंचिदि”ति । “कस्य
 चिदि”ति । साध्यव्यापकत्वस्य भेदादावपि सत्त्वात् । साध्यव्यापको यो
 यस्तदभावनिवेशेऽप्याह—“व्यधी”ति । तथा च “प्रतियोग्यवृत्तिश्चे”ति

३ स्वसामानाधिकरण्यस्वाधिकरणवृत्त्यभावाप्रतिरोगित्वोभयसंबन्धेन प्रतियोगिताविशि-
 ष्टधर्मावच्छिन्नप्रतियोगितावाभाव सामान्यरूपेण विशेषाभावः—स्व

ग्रन्थानवतारापत्तिः घटत्वेन साध्यव्यापकं नास्तीति प्रत्ययात् किञ्चिद-
वच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वसंबन्धेन व्यापकविशेषिताभावनिवेशेऽप्याह—“एव-
मि”ति । यत्तुकारमते दूषणान्तरमाहेति केचित् । “शुद्धे”ति । ननु
घटत्वोपलक्षितवद्भेदप्रतियोगितावच्छेदकतायाः शुद्धघटे पर्याप्तत्वात् कथं
घटाभावस्य लक्षणघटकत्वम् ? उपलक्षकान्तर्भावेण तस्या अपर्याप्तैर्वश्य-
माणत्वात् अत्र निरवच्छिन्नावच्छेदकताशून्यत्वमन्यथा द्रव्यत्वादेः पूर्वक्षण-
वृत्तित्वविशिष्टद्रव्यत्ववद्भेदप्रतियोगितावच्छेदकतयाऽव्यापकतापत्तेः । तथा च
घटाभावस्य लक्षणघटकत्वापत्तिः घटनिष्ठसाध्यवद्भेदप्रतियोगितावच्छेदक-
तायाः सावच्छिन्नत्वादिति पाठान्तरम् । घटत्वविशिष्टवद्भेदप्रतियोगिताय-
च्छेदकता निरवच्छिन्ना सावच्छिन्ना चेति द्वैविध्यात् पर्याप्तिनिवेशोऽपि
बोध्यः । प्रतियोगितायाः स्वरूपतो भानोपगमेन तथैवावच्छेदकत्वात् ना-
स्माकं घटादिनिष्ठप्रतियोगिताया व्यापकतावच्छेदकत्वापत्तिरित्याशयः ।
न च प्रतियोगिताया स्वरूपतो भाने मानाभाव एव अनवच्छेदकत्वविशिष्ट-
स्वप्रतियोगितात्वविशिष्टकत्वनिवेशात् न घटाभावस्य लक्षणघटकत्वमिति
वाच्यम् ; अग्निमाविशेपोक्तिविरोधात् । तस्यास्वरूपतो भानेऽपि प्रतियोगि-
तात्वविशिष्टे अनवच्छेदकत्वस्य दुर्वारत्वादिति । न च पर्याप्तिमनिवेश्यै-
वावच्छेदकतायां वैशिष्ट्याद्यनवच्छिन्नत्वं निवेश्यं ; तावतैव घटाद्यभावस्य
यारणसंभवादिति वाच्यम् ; तथापि द्रव्यगुणोभयभेदवारणाय पर्याप्तिरावश्य-
कत्वात् । यद्यद्व्यक्तित्वेन तादृशभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वं तच्चद्व्यक्ति-
भेदकूटवत्प्रतियोगिताकत्वस्याभावविशेषणत्वे तु गुरुत्वेन तच्चद्व्यक्तित्वादिना
घटत्वादिर्भेदप्रतियोगितानवच्छेदकतया न तदभाववारणसंभव इति ।

इदत्वात्मकाभावस्य प्रतियोगिसामानाधिकरण्यात् पर्वतत्वात्मका-
भावानुसरणम् । “लक्षणघटकत्वापातादि”ति । न चैवमपि न क्षतिः

कालानुयोगिककालिकसंबन्धं द्रव्याभावं चादायान्यासिरित्यसंभवाभिधानम् ।
 “साध्यवदिति” । साध्यवद्वृत्त्यभावप्रतियोगिप्रतियोगिकत्वेत्युक्तौ च
 प्रसिद्धानुमाने जलाद्यभावसंग्रहस्यात् । वह्निजलाद्यन्यतराभावस्य साध्य-
 वद्वृत्तित्वात् । “तादृशे”ति । न चैवमपि द्रव्यत्वनिष्ठप्रतियोगित्वघट-
 त्वनिष्ठप्रतियोगित्वाभ्यां द्रव्यत्वाभावस्य साध्यवन्निष्ठतया तत्प्रतियोगिता-
 समानाधिकरणमेवावच्छेदकं द्रव्यत्वनिष्ठप्रतियोगित्वमित्यसंभव इति वाच्यम् ;
 समानाधिकरणवृत्त्यवच्छेदकत्वपर्याप्त्यनधिकरणत्वस्य वाच्यत्वात् । “वि-
 रूढे”ति । प्रमेयनिष्ठप्रतियोगित्वस्य केवलान्वयितया तेन रूपेणाभावा-
 संबादनवच्छेदकत्वम् । सामान्यरूपेण विशेषाभावोपगमे तु तेन रूपेण
 गगनाभावसत्त्वादसंभवो बोध्यः ।

“तदंश”इति । भेदत्वमस्वण्डोपाधिरिति न तादात्म्यसंबन्धनिवेश-
 प्रसंगः । जलत्वाभावप्रतियोगिताया द्रव्यत्वादौ केनापि संयन्वेनासत्त्वात्
 ज्ञानरूपव्यापकानुसरणम् । अत एवामे एकव्यक्तिसाध्यकानुसरणम् । तत्र
 साध्यस्यापि व्यापकत्वात् । यत्किञ्चिद्विषयकत्वे व्यापकताभङ्ग इत्यतः
 “विश्वे”ति । क्रियामात्रस्य कालत्वनयेऽप्याह “तत्समानाधिकरणकर्मादा”-
 विति । “लाघवमि”ति । साध्यव्यापकतावच्छेदकं यत् निरूपकतासंबन्धेन
 तद्वत्त्वनिवेशे प्रतियोगितात्वेनानिवेशेऽपि व्यापकतावच्छेदकघटकत्वेन बहु-
 तरसंबन्धनिवेशे गौरवात् । संबन्धविशेषः-तादात्म्यादिः । संबन्धमेवेन
 व्यापकताया भिन्नत्वात् समवायेन साध्यव्यापकस्य संयोगादिर्था । स्वप्रतियो-
 गिताघटकसंबन्धेन व्यापकत्वानिवेशात् “कथंचिदि”ति । “कस्य-
 चिदि”ति । साध्यव्यापकत्वस्य भेदादावपि सत्त्वात् । साध्यव्यापको यो
 यस्तदभावनिवेशेऽप्याह—“व्यधी”ति । तथा च “प्रतियोग्यवृत्तिश्चे”ति

१ स्वसामानाधिकरणवत्त्वाधिकरणवृत्त्यभावाप्रतियोगित्वोभयसंबन्धेन प्रतियोगिताविशि-
 ष्टधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकामावः सामान्यरूपेण विशेषाभावः—स्व.

ग्रन्थानवतारापत्तिः घटत्वेन साध्यव्यापकं नास्तीति प्रत्ययात् किञ्चिद-
वच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वसंबन्धेन व्यापकविशेषिताभावनिवेशोऽप्याह—“एव-
मि”ति । यत्तुकारमते दूषणान्तरमाहेति केचित् । “शुद्धे”ति । ननु
घटत्वोपलक्षितवद्भेदप्रतियोगितावच्छेदकतायाः शुद्धघटे पर्याप्तत्वात् कथं
घटाभावस्य लक्षणघटकत्वम् ? उपलक्षकान्तर्भावेण तस्या अपर्याप्तिर्वक्ष्य-
माणत्वात् अत्र निरवच्छिन्नावच्छेदकताशून्यत्वमन्यथा द्रव्यत्वादेः पूर्वक्षण-
वृत्तित्वविशिष्टद्रव्यत्ववद्भेदप्रतियोगितावच्छेदकतयाऽव्यापकतापत्तेः । तथा च
घटाभावस्य लक्षणघटकत्वापत्तिः घटनिष्ठसाध्यवद्भेदप्रतियोगितावच्छेदक-
तायाः सावच्छिन्नत्वादिति पाठान्तरम् । घटत्वविशिष्टवद्भेदप्रतियोगिताव-
च्छेदकता निरवच्छिन्ना सावच्छिन्ना चेति द्वैविध्यात् पर्याप्तिनिवेशोऽपि
बोध्यः । प्रतियोगितायाः स्वरूपतो मानोपगमेन तथैवावच्छेदकत्वात् ना-
स्माकं घटादिनिष्ठप्रतियोगिताया व्यापकतावच्छेदकत्वापत्तिरित्याशयः ।
न च प्रतियोगिताया स्वरूपतो भाने मानाभाव एव अनवच्छेदकत्वविशिष्ट-
त्वप्रतियोगितात्वविशिष्टकत्वनिवेशात् न घटाभावस्य लक्षणघटकत्वमिति
वाच्यम् ; अग्निमाविशेपोक्तिविरोधात् । तस्यास्त्वरूपतो भानेऽपि प्रतियोगि-
तात्वविशिष्टे अनवच्छेदकत्वस्य दुर्वारत्वादिति । न च पर्याप्तिमनिवेश्यै-
वावच्छेदकतायां वैशिष्ट्याद्यनवच्छिन्नत्वं निवेद्यं ; तावतैव घटाद्यभावस्य
वारणसंभवादिति वाच्यम् ; तथापि द्रव्यगुणोभयभेदवारणाय पर्याप्तिरावश्य-
कत्वात् । यद्यद्व्यक्तित्वेन तादृशभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वं तत्तद्व्यक्ति-
भेदकूटवत्प्रतियोगिताकत्वस्याभावविशेषणत्वे तु गुरुत्वेन तत्तद्व्यक्तित्वादिना
घटत्वादेर्भेदप्रतियोगितानवच्छेदकतया न तदभाववारणसंभव इति ।

इदत्वात्मकाभावस्य प्रतियोगिसामानाधिकरण्यान् पूर्ववत्तद-
भावानुसरणम् । “लक्षणघटकत्वापातादि”ति । न चैवमिति न इतिः

तस्य विशेषणतासंबन्धघटितसाध्यव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताक-
तया तेन संबन्धेन किञ्चिद्विशिष्टस्वाभावरूपप्रतियोगिसमानाधिकरणत्वादिति
वाच्यम्; “घटत्वाभावान् मेयत्वादि”त्यादौ घटत्वरूपसाध्याभावस्य
तथात्वेनातिव्याप्तेः । स्वाभावत्वानवच्छिन्नप्रतियोगितानिवेशे तु ‘पर्वतत्वा-
त्मकाभावो दुर्वारः । न च समवायेन घटान्यत्वप्रकारकत्वविशिष्टप्रमाऽभाव-
स्तद्वारकः ; तस्य नित्यप्रमारूपप्रतियोगिसमानाधिकरणत्वात् । तादृश-
जन्ययत्किञ्चित्प्रमाऽभावश्च न प्रतियोगिवैयधिकरण्याघटितसाध्यव्यापकता-
वच्छेदकप्रतियोगिताक’ इति. जगदीशेन प्रतियोगितायां व्याप्यवृत्तिता-
निरूपकत्वदानात् तदतिव्याप्युद्गारे तु पर्वतत्वाद्यात्मकाभावमादायाति-
व्याप्तिर्दुर्वारैवेति ।

ननु जगदीशमते पर्वतत्वाभावाभावपर्वतत्वाभावप्रकारकप्रमाऽभावयो-
रैक्येन पर्वतत्वरूपाभावस्य स्वप्रतियोगित्वावच्छिन्नव्यापकताघटकयावत्संबन्धा-
न्तर्गतविषयतासंबन्धेन किञ्चिद्विशिष्टस्याभावादिरूपप्रतियोगिसमानाधिकर-
ण्यसंभवादव्याप्तिरित्यभिप्रायोऽस्तु ; मैवम् ; पर्वतत्वरूपाभावस्य पर्वतभिन्न-
भेदात्मकतया विषयतासंबन्धेन पर्वतभिन्नरूपप्रतियोगिसमानाधिकरणत्व-
संभवात् ।

यत्तु पर्वतत्वाभावतत्प्रमयोरैक्योपगमेन विषयतासंबन्धस्य व्यापकता-
घटकत्वनिर्वाह इति । तत्तुच्छम् ; संयोगस्य समवेतत्वेन व्याप्यवृत्तेरपि
संयोगत्वेनाव्याप्यवृत्तित्ववत् पर्वतत्वाभावत्वेन व्याप्यवृत्तेरपि तत्प्रमात्वे-
नाव्याप्यवृत्तित्वात् नैयायिकमतेऽभावोच्छेदापत्त्या तदैक्यासंभवाच्च ।

ननु जगदीशेन व्यधिकरणसंबन्धेन वाच्यत्वाद्यभावमादाय लक्षण-
समन्वयसंभवात् प्रतियोग्यवृत्तिश्चेति अन्यावतारानुपपत्तिमाशङ्क्य स्वप्रति-
योगितावच्छेदकसंबन्धेन साध्यव्यापकत्वं प्रतियोगिसमानाधिकरण्यम् अ-

भावपदलभ्यभावभिन्नत्वं च प्रवेक्ष्य लक्षणस्य परिष्करणीयतया घटत्वाभावादि-
साध्यके घटत्वाद्यात्मकाभाववारणेऽपि घटत्वादिना घटत्वाभावादेरभावस्य
घटान्यत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभावस्य च किञ्चिद्विशिष्टस्वाभावरूपप्रति-
योगिसामानाधिकरण्यादतिव्याप्तिवारणाय भावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यं
वाच्यम् ; एवं च हृदत्वाद्यात्मकाभाववारणाय भावभिन्नत्वस्यावश्यकतया
कथं पर्वतत्वाद्यात्मकाभावमादाय दोषाभिधानमिति चेन्न ; यतस्समनियता-
भावानामैवये अनैवयेऽपि लक्षणद्वयस्योक्तत्वात् । तदैक्यपक्षे प्रथमलक्षणे
पर्वतत्वहृदत्वाद्यात्मकाभावानां पर्वतत्वाभावत्वादिना प्रमेयाद्यभावरूपतया
प्रतियोगिसामानाधिकरण्यात् घटत्वात्मकाभावमादायातिव्याप्तेरवारकत्वाच्च
भावरूपत्वभावभिन्नत्वयोर्वैयर्थ्यमेव । द्वितीयलक्षणे तेषां घटभिन्नत्वेन घट-
हृदत्वाभावाद्यन्यतराभावरूपतया स्वप्रतियोगितावच्छेदकीभूतभाववृत्तिघट-
भिन्नत्वावच्छिन्नसामानाधिकरणत्वात् भाववृत्तित्वभावभिन्नत्वयोर्वैयर्थ्यमेव ।
तदनैक्यपक्षे च वक्ष्यमाणरीत्या स्वयं द्वितीयलक्षणमात्रे तदुभयनिवेशस्य
वक्तव्यत्वेऽपि एतन्मते तदुभयलक्षणेऽपि न तयोर्निवेशः तथा सति
गगनाभावत्वादिना घटाभावं घटत्वादिना गगनाद्यभावाभावं च यावदन्त-
र्गतमादायासंभवापत्तेः । न च समनियताभावभेदपक्ष एव प्रथमलक्षणम् ;
जलादित्यादिग्रन्थविरोधात् ।

यस्तुतस्तु—अग्रे स्वप्रतियोगितावच्छेदकसंबन्धेन साध्यव्यापकत्वा-
दिनिवेशस्य निराकरणीयतया यावद्व्यापकनाघटकसंबन्धेनैव प्रतियोगि-
सामानाधिकरण्यस्य एतन्मतशेषे वक्तव्यतया घटत्वाभावादिसाध्यके साध्य-
प्रमाभावमादायानतिप्रसंगात् भावरूपत्वभावभिन्नत्वयोर्वैयर्थ्यमेव ।

केचित्तु स्वप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिमत्ताग्रहविरोधिता-
नियामकसंबन्धेन हेतुसामानाधिकरण्यनिवेशेन हृदत्वाद्यात्मकाभाववारणात्
भावभिन्नत्वं व्यर्थमेवेत्याहुः ।

“सामानाधिकरण्ये”ति । न च द्रव्यत्वनिष्ठप्रतियोगित्वघट-
 त्वनिष्ठप्रतियोगित्वाभ्यां द्रव्यत्वाद्यभावमादायासंभवः । पर्याप्तिव्याप्यवृत्ति-
 त्ववादिभिः सामानाधिकरणं सत् यदवच्छेदकं तदन्यत्वस्य वक्तुमशक्यत्वा-
 दिति वाच्यम् । प्रतियोगिविशेषणतापन्ननिष्ठविलक्षणावच्छेदकताया एव
 निवेद्यत्वात् । एतेन साध्यवदवृत्तेः महानसीयवद्विवृत्तित्वविशिष्टप्रतियोगि-
 त्वावच्छिन्नवद्ब्रह्मभावादेः पूर्वक्षणवृत्तित्वविशिष्टप्रतियोगित्वावच्छिन्नद्रव्यत्वा-
 भावादेश्वोपगमेऽव्याप्तिः अत एव मन्मते पर्याप्तिस्वीकार आवश्यक
 इत्यपास्तम् । तादृशावच्छेदकतायां निरवच्छिन्नत्वघटितवैलक्षण्याभावादेवा-
 दोपात् । एतदर्थमेव प्रत्यासत्तिपदमिति ।

अथवा प्रतियोगिताश्रयानुयोगिकावच्छेदकप्रतियोगिकसंबन्धः प्रत्या-
 सत्यंतार्थः ; तथा च तत्संबन्धावच्छिन्नत्वम् अवच्छेदकताविशेषणम् बहि-
 प्रतियोगित्वेन घटाभावीयप्रतियोग्यनुयोगिकस्तादृशप्रतियोगिताप्रतियोगिको
 न स्वरूपसंबन्धोऽस्ति संबन्धे च निरवच्छिन्नैवावच्छेदकता तेन स्वरूप-
 संबन्धावच्छिन्नावच्छेदकत्वस्य बहिप्रतियोगित्वे सत्वेऽपि प्रतियोगिवृत्ति-
 त्वविशिष्टतत्संबन्धावच्छिन्नत्वोक्तौ विशेषरूपेण संसर्गतापचायपि न क्षतिः ।

ननु सामानाधिकरण्येन अनवच्छेदकत्वघटितव्यापकतावच्छेद-
 कत्वस्य दैशिकविशेषणतासंबन्धावच्छिन्नहेतुसामानाधिकरण्यस्य च निवेशेन
 पर्वतत्वाद्यात्मकामावादिकमादाय सकलदोषवारणेऽपि घटत्वेन पर्वतत्वाभावा-
 भावमादाय “बहिमान् धूमादि”त्यादावव्याप्तिः दुर्वारैवेति चेन्न ; सम-
 नियताभावैक्यमतेन व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्य प्रतियोगिसामानाधि-
 करण्यसंभवेनानुपपत्त्यभावात् । “तद्वटभित्तं घटत्वादि”त्यादौ तद्वक्ति-
 त्वरूपसाध्याभावस्य तद्वटभित्तत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभावस्य च स्वरूप-

संबन्धेन वृत्तितयैव नातिव्याप्तिः । किन्तु हेतुसमानाधिकरणाभावे भाव-
भिन्नत्वं निवेशयतो जगदीशस्य मते एव तत्रातिव्याप्तिरिति साध्यवद्वृत्ति-
भावप्रतियोगिप्रतियोगिकान्यत्वरूपं भावभिन्नत्वं निवेशनीयमिति दिक् ।

वस्तुतस्तु — व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नपर्वतत्वाभावनिष्ठप्रतियोगित्वा-
वच्छिन्नाभावस्यातिरिक्ततया तत्प्रतियोगिताया व्यापकतानवच्छेदकत्वात् न
दोषः । तेनोक्तरीत्या पर्वतत्वात्मकाभावमादाय समनियताभावभेदपक्ष एव
दोषस्य संगमनीयत्वेऽपि “तद्वटभिन्नं घटत्वादि”त्यादौ तद्वटभिन्नत्वप्रकारक-
प्रमाविशेष्यत्वाभावस्य तद्वद्विन्नभेदात्मकस्य तद्वद्विन्नात्मकप्रतियोगिसमानाधि-
करणतया अतिव्याप्तावपि च न क्षतिरिति ।

“अव्याप्यापत्तेरिति”ति । प्रतियोगितायां साध्यसमानाधिकरणवृत्ति
त्वनिवेशे तद्वह्यादिसाध्यके लक्षणगमनात् । कालपरिमाणद्वयं महाकालपरि-
माणम् । न च प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नत्वस्याग्रे वक्तव्यतया महाका-
लान्यत्वविशिष्टघटाद्यभावमादाय तत्प्रमिद्धिरिति वाच्यम् । महाकाले तादृश-
घटाङ्गीकारपक्षे तदभिधानात् । विषयतासंबन्धस्य वृत्त्यनियामकत्वेऽपि
साध्यप्रमाऽभावस्य लक्षणघटकत्वानुरोधेन प्रतियोग्यसंबन्धित्वस्य निवेशनीय-
तया तादात्म्येन गगनाद्यभावप्रतियोग्यसंबन्धित्वस्य काले प्रसिद्धेर्गगनस्य
वृत्तिमत्त्वपक्षे इदम् ।

वस्तुतस्तु — स्वावच्छिन्नानधिकरणसाध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगिताव-
च्छेदको यो यो धर्मस्तदन्यत्वरूपव्यापकतावच्छेदकत्वशरीरेऽव्यावर्तकघटत्वा-
दिभेदानामनन्ताना निवेशे गौरवात् तादृशी या या प्रतियोगिता तदन्य-
त्वमेव निवेश्यमिति तदप्रसिध्यभिधानसंगतिः । एवं च यादृशप्रतियोगि-
तेत्यादिना प्रतियोगितयोरैक्यनिवेशनमात्रं बोध्यम् ।

संबन्धसामान्येन प्रतियोग्यनधिकरणत्वं निरम्य साध्यतावच्छेदक-
संबन्धेन तन्निरम्यति “काल इति” । गगनादेरपि सर्वत्वादिना वृत्ति-

मत्त्वमेव । “कापी”ति । “वहिमान् धूमादि”त्यादौ साध्यसमानाधि
 करणघटादिरूपाभावस्य दैशिकविशेषणतासम्बन्धेन किञ्चिद्विशिष्टत्वाभाव
 रूपप्रतियोगिसमानाधिकरणतया जलत्वाभावनिरुपप्रतियोगितायाम्नेन सम्बन्धेन
 व्यापकतावच्छेदकत्वं न स्यादित्यर्थः । नन्वेवं “सत्ताभाववान् जात्य
 भावात्” “जाति घटत्वादि”त्यादौ सयोगादिसम्बन्धाना व्यापकताघट
 कत्वासम्भवात् अस्ततो दैशिकविशेषणतासम्बन्धमैव तथात्वं वाच्यं, तच्च
 दुर्घटम्, जातित्वादिरूपाभावस्य किञ्चिद्विशिष्टत्वाभावरूपप्रतियोगिसमा
 नाधिकरणत्वात् । न च सयोगादिसम्बन्धन वाच्यत्वाद्यधिकरणाप्रसिध्या
 वाच्यत्वनिष्ठप्रतियोगितैव साध्यव्यापकतावच्छेदिकेति वाच्यत्वाभावमादायैव
 लक्षणसगतिरिति वाच्यम्, तेन सम्बन्धेन वृत्तिमन्निष्ठत्वम्याग्रे वक्तव्यतया
 तादृशप्रतियोगितावारणादित्यत आह—“सामान्यादौ”ति । यद्यपि
 वाच्यत्वादिसाध्यके भावाभावाविलक्षणैव दैशिकविशेषणतेत्यव्याप्तिसत्त्वात्
 मात्रपदमनर्थकं, तथापि सामान्यादिमात्रवृत्तिसाध्यके सयोगादिसम्बन्धाना
 साध्यासमानाधिकरणतया व्यापकत्वघटकतासम्भवनापि नास्तीत्याद्येदयितु
 तत्पदम् । यद्वा यदि च भावाना स्वरूपसम्बन्धात् अभावाना दैशिक
 विशेषणता अन्यैव, अन्यथा^१ वाच्यत्वादिसाध्यकेऽव्याप्ते साध्यवति
 सर्वमैवाभावम्य किञ्चिद्विशिष्टत्वाभावरूपप्रतियोगिन स्वरूपसम्बन्धेन वृत्ते,
 तथा च वाच्यत्वाभावमादायैवोपपत्तिरित्युच्यते, तदा सत्ताभावादिसाध्यके
 व्यभिचारिणि साध्यसमनियतारण्डाभावाप्रसिद्धेर्वाच्यत्वाद्यभावमादायाति
 व्यप्तिः । “जन्य जन्यात्मन्यतरत्वादि”त्यादौ जन्यत्वम्य अलण्डोपाधि
 त्वनये तदभावमादायैव नातिव्याप्ति भावाभावविशेषणताभेदेन स्वा
 भावरूपप्रतियोगिसमानाधिकरण्यासम्भवदिति मात्रपदोपादानमिति द्रष्ट
 व्यम् । तादात्म्यं च न व्यापकताघटकमिति प्रमाभावानुसरणम् ।

“समनियताभावैक्यमते” इति । नन्वेतन्मते प्रतियोगिवैयधिकरण्ये प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नत्वनिवेशे^१ व्यावृत्त्यसंगतिरेव तन्मते गोत्वाभावादीनामपि गोत्वत्वेन प्रमेयाभावाभिन्नतया प्रतियोगिसामानाधिकरण्यसंभवेन साध्यव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकत्वस्यैव वैयर्थ्यात् । अनैक्याभिप्रायेण तद्वलं प्रवेश्य तदैक्याभिप्रायेण तद्वदकव्यावृत्तेरयुक्तत्वात् । मैवं ; धूमवान् बहेरित्यादौ धूमाभावस्य धूमत्वेन प्रमेयसामान्याभावाभिन्नतया घटत्वादिना धूमाभावस्य घटत्वादिना बह्वचभावाभिन्नतयाऽतिव्याप्तेः यत्समानाधिकरणा यद्यत्प्रतियोगिताका यावन्तोऽभावाः तत्तत्प्रतियोगिताश्रयेत्यादिरीत्या परिपृष्ट्य व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नगोत्वाभावादिप्रतियोगिताव्युदासाय ऐक्यपक्षेऽपि तद्वलोपादानात् ; तत्पक्षे चाग्रे वीप्साया अपि विवक्षणात् । “समनियताभावैक्यमते” इति प्रतियोगितैरीकरणार्थम् ; तेन प्रतियोगिताभेदाभावेन तन्मताप्रसरेऽपि न क्षतिः ।

“निवेश” इति । इदं तु चिन्त्यं. प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टानधिकरणत्वोक्तावपि घटाभावप्रतियोगिताया केवलान्वयितया^२ घटाभावस्य लक्षणघटकत्वप्रसंगेनासंभवः तस्यापि यत्किञ्चित्प्रमेयरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यमेवेति चेत् ; उक्तंयुक्त्याऽतिव्याप्तेर्दुर्वारत्वात्. न च अवृत्तिमात्रवृत्तीति ग्रन्थावतारणीत्या तादृशप्रतियोगिताना घटादिमात्रवृत्तित्वं वदाम इति वाच्यम् ; एवं सति घटादिमात्रवृत्तिप्रतियोगिताया अप्रामाणिकत्वादित्युत्तरग्रन्थासंगते प्रतियोगिताश्रयनधिकरणत्वनिवेशेनैवोपपत्तौ प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टानुधावनस्याजागलम्तनायमानत्वाच्चेति । अत्र घटभिन्नत्वेन घटो नास्तीति प्रतीतिविषयप्रतियोगितावदनधिकरणत्वं साध्य-

^१ निवेशव्यावृत्त्यसंगतिरेव—अ.

^२ घटाभावप्रतियोगित्वेन अभावस्य व्यापकत्वावच्छिन्नत्वेन इत्यधिकपाठः—अ.

^३ अन्ययुक्त्या—अ.

वत प्रसिद्धमेवेति प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टोपादानवैयर्थ्यम् । न च जगदीशेन वहित्वेन घटाभावस्य या वहित्वेन घटनिष्ठा प्रतियोगिता सैव वहित्वेन वहिधूमोभयाभावस्यापि वहित्वावच्छिन्नवह्निधूमादिनिष्ठा लाघवात् इति चक्रवर्तिलक्षण कण्ठत एव व्यधिकरणधर्मावच्छिन्न प्रतियोगितैकीकरणत्वात् घटभिन्नत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताया वहिधूमादिसाधारण्यासिद्धे गदाधरेण समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावीयप्रतियोगिताया प्रमेयमात्रवृत्तित्वोपगमादप्रसिद्धिसंगतिरिति वाच्यम्, प्रतियोगित्युक्तीनां भेदेऽपि एकधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताया लाघवेनैक्यमिति नियगनिराकरणार्थं वहित्वेन घटाभावादे वहित्वेन प्रमेयसामान्याभावरूपत्व जगदीशेन दर्शितम्. एतन्मते वहिर्नास्तीति प्रत्ययविषयीभूताभावप्रतियोगिताया वहिमात्रनिष्ठत्व विना ऽगते । न चैतन्मते वहिसामान्याभावप्रतियोगितापि प्रमेयमात्रनिष्ठैव, परंतु प्रतियोगिविशेषणभेदादेव प्रतीतिविशेष वहिर्नास्तीत्यादौ वहित्वस्यैव प्रति योगिविशेषणत्वात्, वहित्वेन घटो नास्तीत्यादौ तु घटत्वादेरिति वाच्यम्, समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावयोरविलक्षणत्वापत्ते । यदि च जगदीशग्रथे वहिपद सपातायानम्, एव च वहित्वावच्छिन्नवह्निभिन्ननिष्ठप्रतियोगिताको व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभाव इत्युच्यते, तदा वहिभिन्नवान् घटादित्यादौ वहिभिन्नत्वेन बहुवचनमादाय सामानाधिकरण्येनेत्युपादानसार्थक्यसंभवात् जगदीशग्रन्थो संगतः स्यात्, तथा चैतन्मते कथमप्रसिद्धिसंगतिः । व्याप्यवृत्तित्वघटितचक्रवर्तिलक्षणत्यागावसरे च वहित्वेन वहिधूमोभयाभाव वहित्वेन पर्वतावृत्त्यभाव च प्रदर्शयतो जगदीशस्य तयोर्वहित्वेन प्रमेयसामान्याभावानात्मकत्वमभिप्रेतम्, अन्यथा हेतुसामानाधिकरण्यानुपपत्तेः ; तदनुसारिणा च गदाधरेण समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताया एव

विशेषनिष्ठत्वं निराकृतम् । एवं चैतन्मतेऽपि अप्रसिद्धिरसंगतैवेति, तस्मा
देकधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिता एकेति नियमम् विहाय समनियताभावाना
भेदमते वक्तव्यं साध्याभावादिप्रतियोगित्वेन घटाभावादिकमादाय दोषो
अत्रापीति तद्वारकं विशिष्टान्तं बोध्यम् ।

व्यधिकरणीभूतैकधर्मावच्छिन्नसञ्जातीयप्रतियोगितैवेति पक्षे साध्या
भावप्रतियोगित्वेन जलेन्धनाद्यभावप्रतियोगितयोरैक्यात् व्यापकतावच्छेद-
कत्वोपपत्त्या विशिष्टान्तवैयर्थ्यमिति तद्वेदपक्षे सार्थक्यति. "साध्यवद्
वृत्ती"ति । विशिष्टपदं प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेद-
कतान्त्वलाभाय, तेन न बहुचभाप्रतियोगिमहानसीयबहिर्मद्भेदमादाया
व्याप्ति बहुचभावप्रतियोगित्वेन घटवद्भेदसत्वे तु भेदप्रतियोगितावच्छेदकत्व
प्रतियोगितावच्छेदकवद्भूतित्वेन विशेषणीयम् न तु प्रतियोगिवृत्तित्वेन, सामा
नाधिकरण्यनिवेशेन लाघवाभिधानविरोधात् । "यावदि"ति । स्वप्रति
योगितावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यनिवेशपक्षम्यामे निराकर्त
व्यतया "नित्यज्ञानं नित्यसविषयकत्वादि "त्यादावतिव्याप्तिवारणायैदम् ।
"न च संयोगादिन"ति । यद्यपि समवायेन द्रव्यत्वाभावमादायापि
उक्तलक्षणदोषः सम्भवति, तथापि प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगि-
सामानाधिकरण्योक्तावपि दोषलाभार्थमिदम् । प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन
व्यापकतापक्षे वा.

आहुरित्यम्बरससूचनाय. स च साध्यव्यापकत्वे प्रतियोगिवैय
धिकरण्यं न निरेश्यम्; न चैवमुक्तरीत्या स्वरूपसम्बन्धेन साध्यवद्भूतित्वम्या-
वदयं निवेशनीयतया पर्वतत्वात्मकाभावमग्रहापत्तिरिति वाच्यम् । प्रतियोगि-
तावच्छेदकभेदेनाभावभेदोपगमात् पर्वतत्वाभावनिष्ठप्रतियोगित्वावच्छिन्ना-
भावस्य पर्वतत्वानात्मकस्य स्वरूपसम्बन्धेनैव साध्यवद्भूतित्वात् । न चैवं पर्वत

त्वाभावत्वावच्छिन्नाभावस्य पर्वतत्वात्मनः स्वरूपसंबन्धेन साध्यवद्भूतत्वात्
द्वितीयलक्षणघटकत्वापत्तिरिति वाच्यम्; तत्र हृदस्वरूपाभाववारणार्थं लक्षण-
घटकाभावे भावभिन्नत्वस्य निवेशनीयत्वात् । एवं सति पर्वतत्वाभावत्वेन
घटाद्यभावस्यावारणात् तत्राव्याप्तिः दुर्वारैवेति चेन्न ; वक्ष्यमाणप्रकारस्यानु-
सर्त्तव्यत्वात् ।

वस्तुतस्तु द्वितीयलक्षणे साध्यवद्भूतत्वे स्वरूपसंबन्धावच्छिन्नत्वं न
निविष्टमित्यग्रे व्यक्तम् । एवं च पर्वतत्वाभावत्वं साध्यव्यापकतावच्छेदकमेव
न भवतीति ।

ननु व्यापकताघटकाभावे प्रतियोगिवैयधिकरण्यमनिवेश्य सामा-
नाधिकरण्येन अनवच्छेदकत्वनिवेशेऽपि संबन्धसामान्येन साध्यवन्निष्ठत्व-
निवेशस्योक्तदोषग्रस्ततया स्वरूपसंबन्धेन व्यापकताघटकीभूतस्वप्रतियोगिता-
श्रयवत्ताग्रहविरोधितानियामकसंबन्धेन वा तन्निवेशात् कपिसंयोगात्मकाभाव-
संग्रहोऽस्त्विति चेन्न^१; तथापि^२ घटाद्यभावस्य लक्षणघटकत्वापत्त्यैतद्व्याप-
कताया अनिवेशात् ।

“कलत्” इति । न च सामान्यपदानुपादाने घटादेः साध्यव्या-
पकतावारणात् यत्किञ्चित् व्यर्थमिति वाच्यम् । सत्तावान् जातेरित्यादौ
द्रव्यत्वादेः साध्यव्यापकतावारणार्थत्वात् । यद्यपि घटत्वावच्छिन्नवह्म्यादि-
निष्ठप्रतियोगित्वावच्छिन्नमहानसीयादिवहेस्तादृशासंबद्धत्वेऽपि न क्षतिः
साध्यव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकं घटत्वादिना एकव्यक्तिकद्रव्यत्वाद्य-
भावमादाय लक्षणसंगतेरिति सामान्यपदं व्यर्थम् ; तथापि गद्याद्यभावस्येति

^१ साध्यवद्भूतत्वात्—अ.

^२ अतः—इति पाठः । चेन्न इति नास्ति—अ.

^३ “तथापि” नास्ति—अ.

^४ व्यापकतानिवेश निराकरोति वस्तुतस्तु इति अनिवेशादिति नास्ति—अ.

प्रमाभावस्यातिव्याप्तिवारकत्वाच्च । मनोभिन्नत्वविशिष्टघटाभावप्रतियोगिन
स्तादृशविशेषणतासम्बन्धेन साध्यवद्वृत्तित्वात् । स्वरूपसम्बन्धेन गगनादेरवृत्ति
त्वमते असम्बद्धत्वनिर्वाहकसम्बन्धेन वृत्तिमत्त्वेन स्वविशिष्टस्य विशेषणीयत्वात् ।
एतेन “स्पन्द एतत्स्पन्दो वा महाकालत्वादि”त्यादौ महाकालान्यत्वाभावस्य
कालिकसम्बन्धेन निरुक्तव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकृतया अतिव्याप्तिवार
णाय वीप्सेति प्रयुक्तम् । एतत्स्पन्दकालीनसाध्यप्रमाभावस्य लक्षणघटकत्वात् ।
तद्व्यसादिकालीनसाध्यप्रमायाश्च कालिकविशेषणतासम्बन्धेन यत्किञ्चित्-
साध्यवद्वृत्तित्वात् । अत्र “द्रव्य पृथिवीत्वादि”त्यादौ घटत्वेन द्रव्यत्वा
भावादे प्रतियोगिनो द्रव्यत्वस्य कालिकसम्बन्धेनापि व्यापकता सम्भवति
नित्यद्रव्य कालिकसम्बन्धाप्रसिद्धे जन्यद्रव्य तत्सम्बन्धेन तस्य सत्वादित्यपि
न शक्यम्, वीप्साविरहेण समवायमादायैव लक्षणसमन्वयात् । यदि च
तद्व्यक्तित्वेन घटादिभेदयत्ताज्ञान सामान्यलक्षणाजन्यतत्त्वघटाद्यविषयक पक्ष
इतरभेद साध्य नित्यसविषयकत्वं हेतु तत्र साध्यवति विषयितासम्बन्धे
न असम्बद्धतद्घटादिकमादाय साध्यव्यभिचारनिरूपकाधिकरणान्यत्वादीनां
व्यापकतया तदाभावस्य स्वविशिष्टहेत्यधिकरणावच्छेदेन तथात्वादित्यति
व्याप्तिरिति वीप्साया आवश्यकतयोक्तस्थल कालिकसम्बन्धमादायाव्याप्ति
दुर्वारैवेत्युच्यते, तदा वीप्सानुपगम्य यत्सम्बन्धसामान्यं साध्यवत्यत्किञ्चि
द्व्यक्त्यनुयोगिकत्वं यद्विशिष्टप्रतियोगिकत्वोभयाभावस्तदन्यत्वं तद्वाच्यमिति
दिक् । एव व्यापकतावच्छेदकताघटकत्वेनाभिमतो य सम्बन्धस्तेन सम्बन्धेन
स्वविशिष्टत्व प्रतियोगिसामानाधिकरण्यघटकप्रतियोगिताश्रयत्वं च निवेद्यम्,
अन्यथा कालिकसम्बन्धेन स्वविशिष्टस्य साध्यस्य व्यापकताघटकसम्बन्धेन
सम्बद्धतया साध्यदसम्बद्धस्वविशिष्टसामान्यकाप्रसिद्धे । कालिकसम्बन्धेन धूम

निष्ठप्रतियोगिताविशिष्टबहुधादिकम् अयोगोलकभेदनिष्ठप्रतियोगिताविशिष्ट-
ध्वंसादिकमादायातिव्यासेध । [“साध्यवत्यक्तिश्चिद्व्यवत्यसंबद्धत्वमिति”
यत्किञ्चित्, तत्कूटनिवेशार्थः] यत्किञ्चित्पर्वतासंबद्धत्वस्य पर्वतीयबहुधा-
द्यभावप्रतियोगित्ववति असत्त्वेन तदभावमादायाव्यासे ; “एवं च साध्य-
वद्वृत्तिरुभयावृत्तिर्यो धर्मः तद्वत्संबद्धत्वसामान्याभावपर्यन्तनिवेशो व्यर्थ
अननुगमतादवस्थ्यात् ; साध्यवद्वृत्त्युभयावृत्तिधर्मत्वेनानुमतरूपेण तु न
निवेशसम्भवः ; साध्यवदसंबद्धत्वकस्योक्तदोषात् ।

हेतौ तृतीयार्थान्वयवाधादुक्तं “न्याप्यते”ति । इदानीमुत्तरदल-
प्रविष्टहेतुमत्ताया अनिवेष्टादाह “हेत्विति”ति । “यादृशपरमाणवि”ति ।
यदि च सादृशचरमक्रियाकालीन सकलपरमाणुधूमद्वैघण्यकसंयोगसम्भवो
मन्यते ; अत एव परमध्वसात्मकाभावो न दोषवारकः , तदा धूमासयोगि
घटादिपरमाणुनिष्ठक्रियाविशेषात्मकोऽभावो बोध्यः । “हेतुसंबन्धितये”ति ।
प्रभामण्डलादौ व्यभिचारवारकहेतुतावच्छेदकरूपावच्छिन्नहेतुसंबन्धितये-
त्यर्थः । एतेन महाकालान्यत्वाभावोऽपि निराकृतः , महाकालस्य बहि-
संबन्धितया तदन्यत्वस्य बहुधन्यापकत्वात् , तेन रूपेणासंबन्धित्वेऽप्याह
“कालस्ये”ति । “सुवचत्वादि”ति । धूमादेर्वृत्तिनियामकसंबन्धप्रसिध्या
तेन तस्य कालवृत्तित्वे बाधकामावात् । वृत्त्यनियामकत्वतदभावयोरेकत्र
प्रसंगमयेन कालधूममयोगस्य वृत्त्यनियामकत्वेऽप्याह—“बह्विमानि”ति ।
स्फुटतरेत्युपादानात् प्रयोजनगवेषणेऽनायासं सूचितं । विषयतासंबन्ध-
धटितसाध्यव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकस्य रूपस्वप्रकारकयत्किञ्चित्प्रमा-

^१ एतत्किञ्चिद्व्यवत्यसंबद्धत्वमिति कूटनिवेशार्थम् ; अन्यथा—अ.

^२ “एवं च” वास्ति—अ.

^३ “व्यवृत्ति”—अ.

^४ हेतुतावच्छेदकसंबन्धस्यावच्छिन्नेति—अ.

भावस्य प्रतियोग्यसमानकालीनसण्डकालेऽतथात्वादुक्तं “महे”ति । पूर्वं क्षणावच्छेदेन कार्यसमानाधिकरणाभावाप्रतियोगित्वरूपकारणत्वसंभवादाह—
 “कारणत्वादी”ति । आदिना परमार्थसत्त्वपरिग्रह । अवृत्तित्वप्रवादानु-
 रोधेनाह—“नित्येति । परमार्थसत्त्वं च प्रमेयत्वं ; न तु कालिकसंबन्धा-
 वच्छिन्नाधारताकत्वं ; कादिमति चाप्रसिद्धमेव ; अष्टद्रव्यान्यत्वं स्वत्वादिना
 साधनीयं तेन गगनवत्ताज्ञानस्य भ्रमत्वेऽपि न क्षतिः ; उक्तरीत्या काला-
 न्यत्वप्रकारकयत्किञ्चित्प्रमाभावमादायानतिप्रसंगात् उक्तं महेति । ज्ञानभेद-
 प्रकारकयत्किञ्चित्प्रमाभावस्य प्रतियोग्यसमानकालीनतद्विषयकज्ञानेऽतथा-
 त्वादुक्तं “मीश्वरे”ति । “वृत्तिमतामेवे”ति । महाकालभेदादीनामित्यर्थः ।
 अदृचीना व्यापकत्वासंभवं वक्तुमेवकारः । न तु यावतां वृत्तिमता व्या-
 पकत्वं वक्तुम् ।

“धूमवान् बहे”रित्यादौ अयं पिण्डान्यत्वाभावस्य स्वाभावरूप
 प्रतियोगिसामानाधिकरण्येऽपि पर्वतादेः कालोपाधित्वानुपगमे कालिकसंबन्ध-
 स्य व्यापकत्वाघटकतया प्रतियोगिवैयधिकरण्यघटितसाध्यव्यापकतावच्छेद-
 कप्रतियोगिताकधूमाभावस्य तादृशसंयोगेन धूमवत्त्वप्रकारकप्रमाविषयत्वात्य-
 न्ताभावस्य वा तथात्वात् नातिव्याप्तिः । यदि च तत्रापि स्वाभावसामानाधि-
 करण्यमादाय वीत्ताप्रयोजनमुच्यते ; तदा या या प्रतियोगिनेति कल्पे
 स्वाभावत्यानवच्छिन्नप्रतियोग्युपादाने वा नातिव्याप्तिरित्यत आह—“इदं
 नित्यज्ञानमि”ति । “विषयितासंबन्धेने”ति । यद्यपि येन संबन्धेन
 साध्यव्यापकतावच्छेदकत्वं तेन संबन्धेन प्रतियोगिताश्रयो वाच्यः ; अन्यथा
 कालिकसंबन्धेन धूमाद्यभावप्रतियोगितायाः बहौ सत्त्वादतिव्याप्तेः । तथा च
 साध्यवति नित्यज्ञानान्यत्वविशिष्टघटाभावसत्त्वेऽपि तादृशघटत्वस्य समवायेनैव
 प्रतियोगितावच्छेदकत्वात् तेन संबन्धेन प्रतियोगिताश्रयाप्रसिद्धिः । तादृश-

प्रतियोगित्वावच्छिन्नाभावस्य तु साध्यवदवृत्तित्वमेवेति ; तथापि नित्यज्ञानान्यत्वविशिष्टवाच्यत्वाद्यभावो बोध्यः ।

यत्तु नित्यज्ञाने नित्यज्ञानान्यत्वविशिष्टघटादिसत्त्वमते साध्यसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितासामान्यं यत्सामानाधिकरण्यवदवच्छिन्नत्वयत्संबन्धावच्छिन्नत्वैतद्विषयभावस्तत्त्वमेव साध्यव्यापकतावच्छेदकत्वमिति ; तन्न ; विनापीदृशविवक्षां नित्यज्ञानत्वादिसाध्यकसद्वेतौ वाच्यत्वाद्यभावमादाय लक्षणगमनसंभयेनेतद्विवक्षायाः निर्बीजत्वात् ।

केचित्तुः—नित्यज्ञानान्यत्वस्वनिष्ठतद्व्यक्तित्वोभयविषयकं जन्यज्ञानं पक्षः तद्व्यक्तित्वं साध्यं तद्व्यक्तिनित्यज्ञानान्यतरत्वं हेतुस्तत्र अतिव्याप्तिः ; विषयितासंबन्धघटितसाध्यव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकयोस्तद्व्यक्तित्वाभावनित्यज्ञानान्यत्वाभावयोर्विषयितासंबन्धेन प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वादिति येन येनेति वीप्सा आवश्यकी । तद्व्यक्तित्वस्य ; तन्निष्ठासाधारणधर्मरूपत्वे तद्व्यक्तेस्तादात्म्येनैव साध्यव्यापकत्वात् तद्वेदमादायातिव्याप्त्यसंगत्यापत्तिरतः स्वनिष्ठत्वोपादानम् । नित्यज्ञाननिष्ठप्रतियोगिताकमेतत्त्वेन पक्षे प्रवेशः ; तेन लोत्पत्तिकपक्षज्ञानविरहस्थले इदम् ; तेन तादृशज्ञानस्य साध्यव्यापकत्वेऽपि न तदापत्तिः । अतादृशज्ञानस्य च न विषयितासंबन्धेन प्रतियोगिवैयधिकरण्याघटितसाध्यव्यापकता ; तादृशज्ञानविषयत्वं वा अव्याप्यवृत्तिः ; अन्यथा स्वरूपसंबन्धेन स्वाभावरूपप्रतियोगिसमानाधिकरणमेवेति दिगित्याहुः ।

इदं तु चिन्त्यं ; साध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगितासमानाधिकरणं सत्त्ववदवच्छेदकं प्रतियोगित्वं तदन्यत्वमेव साध्यव्यापकतावच्छेदकत्वम् ; तथा चोक्तस्थले नित्यज्ञानान्यत्वविशिष्टघटाभावस्य साध्यवति सत्त्वेऽपि तत्प्रतियोगिताविशिष्टाभावासत्त्वेनातिव्याप्तेरेवासत्त्वात्^१ वीप्सा व्यर्थमेवेति ।

^१ ईश्वरज्ञानस्वत्वविशिष्टघटाधिकरणत्वं विषयितासंबन्धेन साध्यवत्सत्त्वमेवेत्यभिप्रायः—अ.

तत्क्रिया पक्षः तद्व्यक्तित्वं साध्यं तत्क्रियातत्समानकालीनक्रियान्तरा-
न्यतरत्वं हेतुः तत्र येषां संबन्धान्तरेण व्यापकत्वं तेषां कालिकसंबन्धेन
व्यापकत्वस्य तदभावे प्रतियोगिसामानाधिकरण्यस्य च सत्त्वात् येन येनेति
वीप्सा ; पक्षसाध्यादिप्रनायाश्च नियमतो व्यभिचारनिरूपकाधिकरणविषय-
कत्वे तदसत्यस्थले वा इदमित्यपि केचित् ।

इदं तु बोध्यम् ; प्रतियोगिसामानाधिकरण्ये प्रतियोगिपदार्थ एव
लक्षणघटकः ; स च स्वरूपसंबन्धेन प्रतियोगितावान् । एवं च घूमाभावादेः
कालिकसंबन्धेन प्रतियोगिताश्रयवहेरयोगोलकान्यत्वाभावस्य स्वप्रतियोगिता-
श्रयध्वंसादेः सामानाधिकरण्येऽपि नातिव्याप्तिः । एवं च स्वरूपसंबन्धेन
साध्यव्यापकतावच्छेदकत्वं प्रवेक्ष्यम् ; तेन जलत्वाभावप्रतियोगितायाः कालि-
कसंबन्धेन बह्विव्यापकतावच्छेदकत्वेऽपि न दोषः ; एवं च व्यापकतावच्छेद-
कताघटकसंबन्धेन प्रतियोगिताश्रयविवक्षाऽनादयेति ।

“स्वाभावे”ति । प्रतियोगिवैयधिकरण्यघटितव्यापकतानिवेश
इदम् । अन्यथा पुनर्गौरवम् ; अत एवानुपदं वक्ष्यति “एकधैवे”ति । न
च समवायादिसंबन्धावच्छिन्नयादृशप्रतियोगिताश्रयानधिकरणं साध्यवत्
तादृशप्रतियोगितानवच्छेदकं स्वाभावनिष्ठप्रतियोगित्वमिति समवायादिना
प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यात् कथं नासंभव इति वाच्यम् ; तेन संबन्धेन
वृत्तिमन्निष्ठत्वाभावेनादोषात् ।

अत्र च वीप्साघटितव्यापकत्वस्योद्देश्यदले निवेश एव गौरवम् ;
प्रतियोगिवैयधिकरण्यघटितव्यापकत्वस्य विधेयदल निवेशे लाघवादित्यालोच्य
द्वेधा तन्निवेशस्यागो दीधितितात्पर्यमाह—“एकधैवे”ति । समनियता-
भाववैयमते तस्य घटत्वादिना बह्व्याच्यभावरूपत्वेनादोषादाहः—“घटे”ति ।

कालत्व, महाकालत्वम्, अन्यथा प्रत्यस्तथात्वेनातिव्याप्त्यसंगते । “महा
कालान्यत्वाभावे”ति । सयोगेन साध्यतायामुत्पत्तिकालावच्छेदनं बहुधा
भावस्य साध्यवृत्तित्वात् साध्यतावच्छेदकसंयोगसंबन्धेन साध्यव्यापकता
वच्छेदकत्वसंपत्तयः प्रतियोगिवैयधिकरण्यं प्रवेक्ष्यम्, न चैव सर्ववान् महा
कालत्वादित्यादावव्याप्तिरिति वाच्यम्, प्रतियोगितावच्छेदकसंबन्धेन प्रति
योगितावच्छेदकावच्छिन्नतत्समानाधिकरण्यप्रतियोगितावच्छेदकताकभेदघटित
प्रतियोगिवैयधिकरण्यं प्रवेक्ष्य तादृशप्रतियोगिताया साध्यतावच्छेदकसंबन्धा
वच्छिन्नत्वयादृशप्रतियोगित्वावच्छिन्नत्वैतदुपपाभावनिवेशात्, तथा च
साध्यमि महाकालावच्छेदेन कालिकसंबन्धावच्छिन्नमहाकालान्यत्वाभावस
त्वेऽपि न क्षतिः । “भावरूपे”ति । अस्य कालिकसंबन्धेन हेतुमद्वृत्तित्व
बोध्यम्, भावभिन्नत्वनिवेशे घटत्वादिना घटत्वाभावाभावमादाय भावत्वसत्वे
ऽव्याप्तिः, तदसत्त्वेऽतिव्याप्तिः । एव भावप्रतियोगिकत्वनिवेशात् घटत्वाभाव
प्रमाविषयत्वाभावमादाय न दोष इत्यपि भावत्वानुपादानेऽतिव्याप्तिः तदु
पादाने च गौरवम्, मनोन्यत्वाभावलेखनासंगतिश्च, साध्यवृत्तिभावप्रति
योगिप्रतियोगिकान्यत्वनिवेशोऽपि तथा घटत्वाद्यत्मकाभावावधारणात् । सर्व
कल्पे तद्रूपान्यत्वविशिष्टसमवेतवान् जातेरित्यादौ अतिव्याप्तिः । “एव
मि”ति । सर्वत्रेत्यस्य सवाधिकरणावच्छेदनेत्यर्थे स्वरूपसंबन्धेन साध्यताया
सर्वत्रेत्यर्थे च घटवृत्तित्वविशिष्टसाध्यक एवातिव्याप्तिः, न तु व्यभिचारिणि
अवच्छेदकावच्छेदेन । न च तत्तर्धेति वाच्यम् धूमवान् बहोरित्यादौ गुण
त्वादिना द्रव्याभावमादायातिव्याप्तेः सत्त्वात् तदकथनेन न्यूनताया प्रसाक्षी
दिति सकलव्यभिचारिण्यकाभावनिवन्ध इति तत्रापि तदग्रन्यविरोधसूचनाय

^१ साध्यव्यापकत्वसंपत्तयः—अ

^२ भिन्नत्वनिवेशः—अ

^३ भावधारणात्—अ

धूमवानित्युक्तम्; तद्रूपान्यत्वविशिष्टसत्तादेः साध्यत्वे जात्यादिहेतावति-
व्याप्तिर्न द्वितीयलक्षणे अन्यविरोधस्तु तत्साधारण इत्ययमेवोक्तः ।

“उक्ते”ति । घटत्वाभाववान् प्रमेयत्वादित्यादौ घटत्वाभावप्रमाविप-
यत्वाभावस्य विशेषणतासंबन्धेन स्वाभावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यात्;
विपयित्वायत्वं च विशेषरूपमित्यतिव्याप्तिरित्यर्थः; अत्र सकलव्यभिचारि-
ण्यतिव्याप्तिर्बोध्यः । आत्मत्ववृत्ताप्रकारकप्रमाविषयत्वाभावमादाय तद्व्या-
वृत्तिसत्त्वादाह “साध्याभावमादाये”ति ।

व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावं विनापि व्यधिकरणसंबन्धावच्छिन्न-
वाच्यत्वाद्यभावमादाय लक्षणसमन्वयसंभवात् प्रतियोग्यवृत्तिश्चेति ग्रन्थाव-
तारानुपपत्तिरतः “प्रतियोगितावच्छेदके”ति । “न प्रागुक्ते”ति ।
नित्यज्ञानत्वादिसाध्यकनित्यसविषयकत्वादौ । तत्र समवायाद्यवच्छिन्नसा-
ध्याद्यभावादेरेष लक्षणघटकत्वात् । “इत्थं चे”ति । व्यापकता च प्रति-
योगिवैयधिकरण्याघटिता; अन्यथा प्रतियोगितावच्छेदकसंबन्धेन व्यापकत्वो-
पादानेऽपि समवायावच्छिन्नवह्याद्यभावस्य साध्यतावच्छेदकसंबन्धेन साध्य-
निष्ठव्याप्यतानिरूपितव्यापकताघटकीभूतस्वप्रतियोगितावच्छेदकीभूतदैशिक-
विशेषणतासंबन्धेन तदवच्छेदककिञ्चिद्विशिष्टस्वाभावप्रतियोगिताकत्वेन तादृ-
शभावाव्यावृत्तेरसंगतिः । न चैवं समवायावच्छिन्नवह्यभावप्रतियोगित्वस्य सं-
योगघटितसाध्यव्यापकतावच्छेदकत्वान्नापत्तिरिति वाच्यम्; समवायेन साध्य-
व्यापकतावच्छेदकसंयोगावच्छिन्नप्रतियोगिताकद्रव्यत्वाद्यभावस्य तदर्थत्वात् ।
न चैवमपि तादृशभावस्य स्वाभावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यसत्त्वेनाव्या-
स्युद्धारसत्त्वात् प्रतियोगितावच्छेदकसंबन्धेन व्यापकत्वं व्यर्थमिति वाच्यम्;
धूमाभावादेः स्वाभावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यवारणाय यावत्प्रतियोगि-
तावच्छेदकसंबन्धस्य वाच्यत्वात् । अग्रे च यत्किञ्चित्तादृशसंबन्धनिवेशपक्षं
दूषयित्वैवायं पक्षो दूष्य इति न तद्विरोधः. स्वाभावत्वानवच्छिन्नप्रतियोगि-

त्वोपादानपरो वाय ग्रन्थ । “सबन्धे”ति । सबन्धविशेषावच्छिन्नप्रति
योगिताकाभावत्वावगाहितव्यघटितधर्मावच्छिन्नत्वेत्यर्थः । “वस्तुगत्य”ति ।
विरोधस्य प्रतिबन्धकज्ञानाविषयत्वलाभाय, तदवच्छिन्नज्ञानस्य प्रतिबन्धक
त्वेऽपि बाधबुद्धिविधया अप्रतिबन्धकत्वात् । “प्रसगादि”ति । वस्तुगत्या
सयोगादिसबन्धेन घटादिमत्ताविरोधितावच्छेदकरूपावच्छिन्नविषयताकत्वेन न
प्रतिबन्धकतासम्भवः, घटाभावत्वादेरतथात्वादिति भावः । “तादृशे”ति ।
अन्यथा व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावत्वावगाहिज्ञानस्य निखिलसबन्धावगाहि
स्वप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिमत्ताबुद्धिप्रतिबन्धकत्वप्रसङ्गः, विष
यविरोधविरहेण तस्य तथात्वस्येष्टत्वे त्वाह “सबन्धे”ति । सबन्धाविशेषित
प्रतियोगिताकाभावत्वेन ज्ञानप्रतिबन्धकत्वस्यादृष्टचरत्वादिति भावः । लाघ
वोपनीतेति काचित्कलाघवपदं संपात्तायातम्, बाधग्रन्थे तथा अनभिधानात् ।

“निखिले”ति । न च भावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यनिवेशा
न्नातिव्याप्तिः । जगदीशेन साध्यवद्भूतित्वे स्वरूपसबन्धावच्छिन्नत्वनिवेशऽपि
पर्वतत्वाद्यात्मकाभावधारणाय दैशिकतया हेतुसामानाधिकरण्य भावभिन्नत्व
बोध्यतामिति वाच्यम् । अभावसाध्यके घटत्वादिना साध्याभावस्य भाव
रूपप्रतियोग्यप्रसिद्धे । भावप्रतियोगिकत्वोक्तौ च तत्रैव व्यभिचारिण्यति
व्याप्तिः । साध्यप्रमाऽभावस्य प्रतियोगिवैयधिकरण्याघटितसाध्यव्यापका
प्रतियोगित्वात् । न च तद्वद्विषयव्यापकत्व प्रवेश्यम्, तथापि कपिसयोगाद्या
त्मकाभावस्येति लेखनासंगते । “यावदि”ति । नन्वेव जलादीत्यादि
ग्रन्थानुत्थिति, धूमाभावे तादृशगोत्वाभावाभावस्य धूमाभावरूपत्वेऽपि याव
दन्तर्गतसयोगेन प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यात् । न च धूमवत्त्वप्रकारकप्रमा
विशेष्यतावान् वहेरित्यादौ साध्याभावे तादृशगोत्वाभावाभावस्य साध्याभाव

धूमवानित्युक्तम्, तद्रूपान्यत्वविशिष्टसत्तादे साध्यत्वे जात्यादिहेतावति
व्याप्तिर्न द्वितीयलक्षण ग्रन्थविरोधस्तु तत्साधारण इत्ययमेवोक्त ।

“उक्ते”ति । घटत्वाभाववान् प्रमेयत्वादित्यादौ घटत्वाभावप्रमाविष-
यत्वाभावस्य विशेषणतासम्बन्धेन स्वाभावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यात्,
विषयित्वीयत्वं च निशपरूपमित्यतिव्याप्तिरित्यर्थः, अत्र सकलव्यभिचारि-
ण्यतिव्याप्तिर्नोपपत्तिः । आत्मत्ववत्ताप्रकारकप्रमाविषयत्वाभावमादाय तद्व्या-
वृत्तिसत्त्वादाह “साध्याभावमादाये”ति ।

व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभाव विनापि व्यधिकरणसम्बन्धावच्छिन्न-
वाच्यत्वाद्यभावमादाय लक्षणसमन्वयसम्भवात् प्रतियोग्यवृत्तिश्चेति ग्रन्थाव-
तारानुपपत्तिरतः “प्रतियोगितावच्छेदके”ति । “न प्रागुक्ते”ति ।
नित्यज्ञानत्वादिसाध्यकनित्यसविषयकत्वादौ । तत्र समवायाद्यवच्छिन्नसा-
ध्याद्यभावादेरेव लक्षणघटकत्वात् । “इत्थं च”ति । व्यापकता च प्रति-
योगिवैयधिकरण्याघटिता, अन्यथा प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन व्यापकत्वो-
पादानेऽपि समवायावच्छिन्नबहुधाद्यभावस्य साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्य-
निष्ठव्याप्यतानिरूपितव्यापकताघटकीभूतस्वप्रतियोगितावच्छेदकीभूतदैशिक-
विशेषणनासम्बन्धेन तदवच्छेदककिञ्चिद्विशिष्टस्वाभावप्रतियोगिताकत्वेन तादृ-
शाभावाव्यावृत्तेरसंगतिः । न चैव समवायावच्छिन्नबहुधाद्यभावप्रतियोगित्वस्य स-
योगघटितसाध्यव्यापकतावच्छेदकत्वान्नपत्तिरिति वाच्यम्, समवायेन साध्य-
व्यापकतावच्छेदकसयोगावच्छिन्नप्रतियोगिताकद्रव्यत्वाद्यभावस्य तदर्थत्वात् ।
न चैवमपि तादृशाभावस्य स्वाभावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यसत्त्वेनाव्या-
वृत्त्युद्धारसत्त्वात् प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन व्यापकत्वव्यर्थमिति वाच्यम्,
धूमाभावादे स्वाभावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यवारणाय यावत्प्रतियोगि-
तावच्छेदकसम्बन्धस्य वाच्यत्वात् । अग्रे च यत्किञ्चित्तादृशसम्बन्धनिवेशपक्ष-
दूषयित्वैवायं पक्षो दूष्य इति न तद्विरोधः स्वाभावत्वानवच्छिन्नप्रतियोगि-

त्वोपादानपरो वाय ग्रन्थ । “सबन्धे”ति । सबन्धविशेषावच्छिन्नप्रति
योगिताकाभावत्वावगाहित्वघटितधर्मावच्छिन्नत्वेत्यर्थः । “वस्तुगत्ये”ति ।
विरोधस्य प्रतिबन्धकज्ञानाविषयत्वलाभाय , तदवच्छिन्नज्ञानस्य प्रतिबन्धक
त्वेऽपि बाधबुद्धिविधया अप्रतिबन्धकत्वात् । “प्रसगादि”ति । वस्तुगत्या
सयोगादिसबन्धेन घटादिमत्ताविरोधितावच्छेदकरूपावच्छिन्नविषयताकत्वेन न
प्रतिबन्धकतासम्भवः , घटाभावत्वादेरतथात्वादिति भावः । “तादृशे”ति ।
अन्यथा व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावत्वावगाहिज्ञानस्य निखिलसबन्धावगाहि
त्वप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिमत्ताबुद्धिप्रतिबन्धकत्वप्रसगः , विष
यविरोधविरहेण तस्य तथात्वस्येष्टत्वे त्वाह “सबन्धे”ति । सन्धाविशेषित
प्रतियोगिताकाभावत्वेन ज्ञानप्रतिबन्धकत्वस्यादृष्टचरत्वादिति भावः । लाघ
वोपनीतेति क्वाचित्कलाघवपद सपातायातम् , बाधग्रन्थे तथा अनभिधानात् ।
“निखिले”ति । न च भावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यनिवेशा
न्नातिव्याप्तिः । जगदीशेन साध्यवद्भूतित्वे स्वरूपसबन्धावच्छिन्नत्वनिवेशऽपि
पर्वतत्वाद्यात्मकाभाववारणाय वैशिष्ट्यतया हेतुसामानाधिकरण्य भावभिन्नत्व
बोध्यतामिति वाच्यम् । अभावसाध्यके घटत्वादिना साध्याभावस्य भाव
रूपप्रतियोग्यप्रसिद्धे । भावप्रतियोगिकत्वोक्तौ च तत्रैव व्यभिचारिण्यति
व्याप्तिः । साध्यप्रमाऽभावस्य प्रतियोगिवैयधिकरण्यापटितसाध्यव्यापका
प्रतियोगित्वात् । न च तद्वटितव्यापकत्व प्रवेक्ष्यम् , तथापि कपिसयोगाद्या
त्मकाभावस्येति लेखनासंगते । “यावदि”ति । नन्वेव जलादीत्यादि
ग्रन्थानुत्थिति , घूमामावे तादृशगोत्वाभावाभावस्य घूमामावरूपत्वेऽपि याव
दन्तर्गतसयोगेन प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यात् । न च घूमवत्त्वप्रकारकप्रमा
विशेष्यतावान् बहिरित्यादौ साध्याभावे तादृशगोत्वाभावाभावस्य साध्याभाव

रूपत्वेनातिव्याप्तिरेव । धूमवदनुयोगिकत्वविशिष्टस्वरूपसंबन्धत्वादिना संसर्ग-
तानुपगमादिति वाच्यम् ; तत्रापि यावदन्तर्गतधूमाभावे तादृशगोत्वाभावा-
भावस्य तद्रूपतया तदुद्धारसंभवादिति चेन्न । एतन्मतेऽपि तादृशगोत्वाभाव-
संयोग्यन्यतराभावस्य धूमाभावस्वरूपत्वेन तद्रूपन्यम्योत्थानात् । “ ऐक्यमते ”
इति । यद्यपि तद्भेदमतेऽपि समवायावच्छिन्नबह्वाद्यभावस्य साध्यव्यापक-
गितावच्छेदकीभूतपूर्वक्षणवृत्तित्वविशिष्टस्याभावनिष्ठप्रतियोगिताकतया प्रतियो-
गितावच्छेदकयावदन्तर्गतसमवायेन प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यादसंभवः ;
तथापि प्रतियोगिवैयधिकरण्याघटितव्यापकताया एव प्रतियोगितावच्छेदक-
संबन्धघटितत्वस्य सार्थकीकृतत्वात् तदनुरोधेनैक्यानुधावनम् । अनैक्यमते
चावतारकत्वानुपपत्तिः व्यधिकरणसंबन्धावच्छिन्नवाच्यत्वाद्यभाववारणेऽपि
किञ्चिद्विशिष्टवाच्यत्वाद्यभाववारणात् । न चैतल्लक्षणे सिद्धान्तेऽपि असौ दोषो
वर्तत एव ; परंतु नित्यज्ञानं नित्यसविषयकत्वादित्यादावतिव्याप्तिवारणाय
संबन्धत्रयं बीप्सामपेक्ष्य लाघवादिति वाच्यम् ; तथापि समनियतामावैक्य-
पक्षानुरोधेन बीप्सायाः एवौचित्यात् ।

यद्यु जगदीशेन “ स्पन्दो महाकालत्वात् ” “ महाकालान्यः
कालत्वादि ” त्यादौ कालिकविशेषणतासंबन्धावच्छिन्नस्पन्दत्वाभावस्य तथा-
विधमहाकालान्यत्वाभावस्य प्रतियोगिताघटकविशेषणतासंबन्धेन तथात्वात्
अतिव्याप्तिरित्यभिहितम् । तदभिप्रायश्चायं दैशिकविशेषणतासाधारणविशे-
षणतात्वेन कालिकविशेषणताया अपि संबन्धतया तादृप्येण कालिकविशे-
षणतासंबन्धावच्छिन्नतदभावस्य साध्यवत्यसत्त्वेन प्रतियोगितायां साध्य-
व्यापकतावच्छेदकत्वमक्षतमित्यतः संबन्धत्रयैक्यमुक्तम् ; तथा च समवाया-
वच्छिन्नस्पन्दत्वाद्यभावमादाय नातिव्याप्तिरिति ।

तदपेक्षम्, सामान्यतो विशेषणतात्वं निराकृत्य कालिकविशेषणतात्वादिनैव सवन्धताया व्यवस्थापनात् स्पन्दत्वमहाकालान्यत्वादे कालिक-विशेषणतासवन्धेन साध्यव्यापकताया एवासम्भवात् स्पन्दत्वाद्यनधिकरणधर्म्यवच्छेदेन कालिकसवन्धावच्छिन्नस्पन्दत्वाद्यभावसत्त्वात् इति ।

“प्रकारान्तरम्” । यावत्प्रतियोगितावच्छेदकसवन्धस्य हेत्वधिकरणवृत्तितावच्छेदकत्वं विशयम् । न च हेत्वधिकरणवृत्तितावच्छेदका स्वप्रतियोगितावच्छेदका य य सवन्धास्तथात्वोक्तौ सत्तावान् जातेरित्यादौ सयोगेन समवायन च व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नघटसत्ताभावस्यैक्येन तथाविधसत्ताभावस्य यावदन्तर्गतसयोगेन हेत्वधिकरणावच्छेदेनातथात्वादभ्यासि, हेत्वधिकरणसामान्यवृत्तितावच्छेदकत्वोक्तौ धूमवान् मेयत्वादित्यादौ सयोगाद्यवच्छिन्नधूमाद्यभावप्रतियोगितावच्छेदकसयोगात्तमह । एतेन स्वविशिष्टहेत्वधिकरणत्वोक्तावपि न निस्तार इति वाच्यम् । साध्यव्यापकतावच्छेदकत्वेन स्वप्रतियोगिताया उक्तत्वात् । घटत्वेन बद्धादिनिष्ठतादृशप्रतियोगितावच्छेदकविषयितासवन्धवारणाव हेत्वधिकरणवृत्तितावच्छेदकत्वमावदकम् । सत्ताभावस्य समवायघटितसाध्यव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकस्य प्रतियोगितावच्छेदकसयोगवारणाय वृत्तित्वप्रतियोगित्वयोस्सामानाधिकरण्यं वाच्यम् । परं तु शक्यं व्यापकत्वम् । तथा च हेत्वधिकरणवृत्तितावच्छेदकत्वप्रतियोगितावच्छेदकसवन्धत्वव्यापकविरक्षणावच्छेदकताकस्य स्वप्रतियोग्यधिकरणतापटितप्रतियोगिसामानाधिकरण्यं फलितम् । अथ सयोगसमवायादिनिष्ठानां प्रतियोग्यधिकरणतावच्छेदकतानां नानात्वेन कस्यामपि तस्या न तद्व्यापकत्वम् स्वप्रतियोग्यधिकरणतावच्छेदकतात्वेन व्यापकत्वोक्तौ क्रिद्धिद्विशिष्टस्वामावाधिकरणतावच्छेदकदेशिकृच्छिन्नप्रणतामादायातिव्याप्युन्मज्जनप्रसङ्गः । एतेन यत्किञ्चित्तादृशसवन्धत्वव्यापकत्वमपि

परास्तम्, मैवम्, यद्यत्सम्भवावच्छिन्नाधिकरणतावच्छेदकतावृत्त्यन्यतमत्वेन तादृशसम्भत्वसमनियतत्वं तत्तत्सम्भवावच्छिन्नप्रतियोगितासामानाधिकरण्यस्य वाच्यत्वादित्याहुः ।

स्वप्रतियोगितावच्छेदकीभूतं यत् सन्धेन साध्यव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकत्वं तत् सन्धेन तदात्वमिति वा प्रकारान्तरं बोध्यम् ।

“साध्यतावच्छेदकव्यापके”ति । नन्वत्र घटत्वेन रूपसामान्याभावाभावमादायैव नातिव्याप्तिः । न च तस्यापि पूर्वक्षणवृत्तित्वविशिष्टस्वाभावरूपप्रतियोगितासामानाधिकरण्यमेवेति वाच्यम्, स्वाभावत्वानवच्छिन्नप्रतियोगितासामानाधिकरण्यस्य वाच्यत्वात् । अन्यथा यथोक्तविशेषणाक्रान्ताभावनिवेशेऽपि पृथिव्यन्यत्वाभावादे स्वभावरूपप्रतियोगितासामानाधिकरण्यसम्भवेन प्राचा तदतिव्याप्यनुद्धारप्रसगात् । ग्रन्थकारेणापि रूपाद्यात्मकाभावस्य स्वध्वसादिरूपप्रतियोगितासामानाधिकरण्यस्यैव स्वाभावसामानाधिकरण्यस्यानभिधानाच्चेति च तत्र, समनियताभावैक्यमते तस्य घटत्वादिना वायुत्वाद्यभावाभावतया वायुत्वाभावादिरूपप्रतियोगितासामानाधिकरण्यत्वात् । न चैवमपि पृथिव्यवृत्तित्वावच्छिन्नाभाव एव तत्रातिव्याप्तिवारकः, तस्य साध्यमतावच्छेदकव्याप्याप्रतियोगिताकत्वेऽपि साध्यतावच्छेदकव्यापकप्रतियोगिताकत्वादिति वाच्यम्, तस्य पृथिव्यन्यत्वविशिष्टाभावात्तया गगनाभावप्रतियोगितासामानाधिकरण्यत्वात्, यद्यपि धूमवान् बह्वेत्यादवेवेदशरीत्यातिव्याप्तिः तथापि समनियताभावैक्यं सा लक्षणदोषः, अत्र तु सद्भेदेन समाधानमिति विशेषमादृत्यैतन्मात्राभिधानम् । न च यथोक्तलक्षणपृथिव्यन्यत्वाभावमादायाति याप्युद्धारलेखनासगातिः, तस्य पृथिवीमेदवि

१ साध्यतावच्छेदकव्यापकेत्यादिगदाधरीपाठः प्रामादिक इति न्यायबले—स्व

२ स्वभावाभावतया—अ

३ न तु ऐक्ये अवशेषातिः अनेक्ये तु नातिव्याप्तिरिति समाधानम्—अ

शिष्टाभावतया तत्समवादिति वाच्यम्, प्राचा मते यथोक्तलक्षणे समनियताभावमेदमत एवानतिप्रसंग इष्ट, तदमेदमने प्रसिद्धव्यभिचारितो विशेषस्य दुर्वचत्वात् साध्यतावच्छेदकव्यापकप्रतियोगिताकाभावनिवेशे चोक्तक्रमेणोपेक्षाबीजसंभवादिति ।

अत्रेदं चिन्त्यम्, एव सति अत एवेति ग्रन्थानन्तरमेवास्याभिधातुमुचिततया इदानीमेतदभिधाने सदभांशुद्धिः ।

वस्तुतस्तु प्राचा मते रूपसामान्याभावसाध्यकपृथिवीत्वादौ वक्ष्यमाणरीत्याऽतिव्याप्त्यभावेऽपि वादकथात्मके शास्त्रे वस्तुगतिमनुरुच्यैव व्युत्पादनीयतया तदभिधानम् ।

वस्तुतस्तु उक्तरीत्या अत एवेत्यादिग्रन्थे अवतारिते यावत्त्वनिवेशयथोक्तविशेषणावश्यकतया तद्व्यावृत्तिप्रदर्शकपङ्क्तिरावश्यकी, तथाविधस्यापि अयमात्मा ज्ञानादित्यादावव्याप्तिग्रस्तत्ववारणाय येनेत्याद्यभिहितम्, तदुपरि च मनोन्यत्वाभावस्य परपरासनन्वेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यसमवात् न तदतिव्याप्त्युद्धारसमव इत्याशङ्काया एव दलान्तरेऽपीति हेतुनमिति प्रकृतं समाप्य रूपादीत्यादिनोपेक्षाबीजप्रदर्शनात् कथं सदभांशुद्धिः । गोत्वाभावान्येत्यादिग्रन्थो यथोक्ताभावविशेषणप्रभृतिव्यावृत्तिप्रदर्शनार्थ इत्यभिप्रायेण भट्टाचार्यै तथा व्याख्यानेऽपि वर्णकान्तरमादाय सदभांशुद्धिपरिहारेऽपि तदभिप्रायोपगमाम्नविरोध इति ।

“पृथिव्यन्यत्वाभावस्यापी”ति । ण्तस्य स्वाभावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्येऽपि वक्ष्यमाणरीत्या पृथिव्यन्यत्वप्रकारकप्रमाद्यभावा बोध्यः । खण्डप्रलये परमाणौ पूर्वसर्गसिद्धमेव रूप म्वीकार्यम्, अन्यथा रूपोत्पत्त्यर्थं पुनः पाकस्वीकारापत्तेरित्यतो महेति ।

“यद्यपी”ति । विनश्यदवस्थस्यापि रूपस्य प्रतिग्रन्धकत्वादिति भावः । ननु नन्यमने रूपादे न रूपसामान्याभावाविरोधित्वं, नापि तद-

सामानाधिकरण्यरूपं तद्विरोधित्वमित्यन्वयव्यतिरेकदृष्टान्तानुपपत्तिरत आह
 “यथे”ति । “मानामावादि”ति । रूपध्वंसादिः न रूपसामान्याभाव-
 विरोधी तत्त्वे साधकाभावात् ; अन्यथानुपपत्त्यभावादिति यावत् इति
 प्रयोगो बोध्यः । “अनुमवे” इति । अनुमवे विप्रतिपत्तिः ; घटे रूपं
 नास्तीति प्रत्यक्षानुदयेन प्रत्यक्षप्रमाणस्यैवासत्त्वात् । तत्र प्रमाणत्वसंशयाद्वा ।
 नन्वस्तु घटो रूपसामान्याभाववान् नित्यरूपवदन्यत्वादित्यनुमानमित्यत
 आह “अनुमानं चे”ति । “प्रमात्मके”ति । तथा च रक्तरूपसामान्या
 भावो यदि घटावृत्तिः स्यात् तदा अन्तराश्यामधर्मिकप्रमाविषयो न स्यादिति
 तर्केण रक्तरूपसामान्याभावाविरोधित्वानुमानेऽप्रयोजकत्वशंका निरसनीय-
 त्यर्थः । प्रोक्तानुमानेऽप्रयोजकत्वशंका निरासं च रूपसामान्याभावो यदि
 रूपवदवृत्तिः स्यात् तदा रूपाहेतुस्स्यादिति तर्केण स्वयं वक्ष्यति । तद्वृत्ते-
 रित्यन्तं प्रमात्वलाभाय । ननु तदधिकरणकाभावप्रत्यक्षं प्रति इन्द्रियसंयुक्त-
 तदधिकरणविशेषणतायाः एव सन्निकर्षत्वोपगमात् न दोष इत्यत आह
 “विशेष्ये”ति । “अहेतुत्वादि”ति । विशेष्यभेदेनानन्तकार्यकारणभाव-
 कल्पने गौरवात् ; प्रयोजनान्तराभावाच्चेति भावः । अत एव सामान्याभाव-
 ग्रन्थे अधिकरणद्वयान्तर्भावेन घटो नास्तीति प्रत्ययविषययावद्विशेषाभाव-
 सत्त्वात् तत्प्रत्यक्षापत्त्या अतिरिक्तसामान्याभावो दीधितिकृता व्यवस्थापयि-
 ष्यते । अनुमितिग्रन्थे ग्रन्थकारेण स्फुटीकृतमेतत् । “इष्टत्वादि”ति ।
 तस्य तवापि दुर्वात्त्वात् ; एवमग्रेऽपि । तत्कालावगाहिप्रत्ययः किं तत्काला-
 वच्छिन्नत्वं तादृशप्रतियोगिताकत्वे ; किं वा अभावे ; अवगाहते ; आद्ये
 “तादृशे”ति ; द्वितीये तु इष्टापत्तिमाह “तद्धर्मे”ति । प्रतिबन्धेरनुत्तरतया
 सामान्यधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वस्याव्याप्यवृत्तित्वेऽपि न दैशिकाव्या-

प्यवृत्तित्वमित्युक्त्या अतिरिक्तसामान्याभावात्सिद्धिप्रसंगाभावाभेदप्रसंगयोश्च सिद्धान्तितवर्त्मना वा वारणेन दूषणान्तरमाह “एवं रक्ते”ति । यत्र सयुक्तयो रक्तघटयोरन्यतरस्मिन् रक्तनाशस्तत्संयोगनाशश्च तत्र संयोगनाशस्य तथात्वस्वीकारे षटान्तरेऽपि तत्प्रतीत्यापत्तिरिति समन्यतध्वंसेति ; तेषामेकतया तत्र तत्स्वीकारे न बाधकमित्यत आह “तत्समाने”ति । “एकत्वादेरिति”ति । सावोपादानमत्यन्तानिष्ठस्वव्यञ्जकम् । “निर्युक्तिक एवे”ति । पृथिव्या रूपं नास्तीत्यप्रत्ययात् । [“रूपान्तरोत्पत्ती”ति । रूपे तत्र तदुत्पत्त्यनन्तरोत्पत्तीत्यर्थः] । “पाकजे”ति । भाविपारुजं ॥ नापाद्यम्, पाकरूपकारणाभावात्, किन्तु प्रायभावत्वेन सामान्यकारण सामुपगम्य रूपसामान्यम् ।

वस्तुतः पूर्वोक्तं एव रूपे उत्पत्त्यन्तरं आपाद्यम्, न तु तद्विन्नं किञ्चित् रूपं वा तदसमयेतत्प्रेवालीकस्य तत्रापादनासंभवात्, नापि तत्प्रागभावस्य तत्त्वेन हेतुतया तद्धारणसंभवः, तस्यैवालीकत्वादिति ।

“यत्काले”ति । यत्कालः, उत्पत्तिकालः, पाकाद्रूपनाशकालश्च ; तथा च कालान्तरे रूपं नास्तीति न प्रतीतिः । नापि रूपान्तरोत्पत्त्यापत्तिरूपानधिकरणकालावच्छेदेन एकत्वादौ तत्संभवः स्मारयति “दत्ते”ति । “प्रलये”ति ।

इदं तु बोध्यम्, पार्थिवपरमाणुरूपस्य पाकजन्यत्वरूपसिद्धान्तानुरोधे नाद्यपाकक्षणे परमाणोर्निरूपत्वात् दीधितिकारैस्तादृशावच्छेदकं कुतो न प्रदर्शितम् । यदि विनश्यतो रूपस्याप्रतिबन्धकतया संसारप्रवाहस्यानादितामभिप्रेत्य तन्नोक्तमित्युच्यते ; तदा कः महाप्रलयः, यदि च परमाणुरूपस्याजन्यता मनुते तदा अनादेर्भावस्य नाशासमवाजित्यत्वापत्तिः । किं च

^१ [ ] एतदन्तर्यतया नारित (यै) पुस्तके—स्व

^२ “यत् काल” इति (यै) पुस्तके । अनन्तर यत्काल इति नास्ति—स्व

विनश्यतोऽपि रूपस्य प्रतिबन्धकतामते पाकाद्रूपनाशोत्पत्तिक्षणे उक्तयुक्त्या परमाणौ रूपसामान्याभावसत्त्वात् कथं भट्टाचार्यैः सद्देतुत्वं निरस्यते इति ।

दीधितिकारोक्तं सद्देतुत्वं निरस्य प्राचीनाभिमतं विरुद्धत्वं साधयति “एवमि”ति । दीधितौ रूपाभावपदस्य स्पर्शाभावपरत्वमित्यपि निरस्यति “एवमि”ति । एतन्मते च रूपोत्पत्तिकालोत्पत्तिकध्वंसविशेषस्य कारणगुण-प्रक्रमजन्यरूपादिकं प्रति विशिष्य प्रतिबन्धकत्वान्न दोषः ।

“यत्रे”ति । प्रतियोगिसामानाधिकरण्ये स्वनिष्ठत्वलाभाय ; अन्यथा स्वविशिष्टत्ववैयर्थ्यादित्यनुपदं स्फुटीभविव्यति । सामानाधिकरण्यस्य व्याप्य-वृत्तितया न स्वरूपसंबन्धरूपहेत्वधिकरणावच्छिन्नत्वमित्यत आह—तत्सा-मान्ये”ति । तथा च स्वनिष्ठस्वप्रतियोगिसामानाधिकरण्यनिरूपकताकत्वेन हेत्वधिकरणताव्यापकत्वमित्यर्थः । “पर्वतादेरि”ति । स्पन्दप्रलययोरेव कालो-पाधित्वं नान्यस्येत्यर्थः । एवं च प्रलयस्य कालिकसंबन्धेन गोत्वाधिकरणतया हेतुमति प्रलय इत्यस्य नासंगतिः । [‘स्पन्दस्य कालोपाधित्वे इदम् इदा-नीमिति प्रत्यय एव प्रमाणम् ; एवं च तद्वति काले इत्यस्यापि संगतिः] । धूमाभावस्योत्पत्तिकालावच्छेदेन पर्वतेऽयोगोलकभेदाभावस्याभाववृत्तौ संबन्ध-विशेषानिवेशेनायोगोलकभेदवति काले कालिकसंबन्धेन अयोगोलकावच्छेदेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यादाह—“धूमवस्ये”ति । वृत्त्यनियामकसंयोगेन साध्यत्वं नास्तीत्याशयेनेदम् ।

एतेन साध्यतावच्छेदकसंबन्धेन धूमसंबन्धिनि महाकाले धूमाधि-करणत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वस्यासत्त्वेनाव्यापकतया तदभावस्य न लक्षण-

‘गादाधर्मो तत्सामान्येत्यादि पाठः दृश्यते ; अपि तु न्यायश्ले हेत्वधिकरण-मामान्येति प्रतीकधारणम्—स्व.

‘[ ] एतदन्तर्गतपाठो नास्ति (अ) पुरतके—स्व.

घटकता ; धूमसंबन्धित्वप्रकारकप्रमाविषयत्वाभावस्य च महाकाले प्रतियोगि-
सामानाधिकरण्यमेवेति निरस्तम् ।

परंतु महाकाले वृत्तिनियामकसंयोगेन धूमवत्त्वस्य स्वयमङ्गीकारात्
तत्पक्षे असंगतमेवैतत् । न च धूमवत्त्वप्रकारकत्वविशिष्टप्रमाविषयत्वाभावस्ये-
श्वरीयप्रमाविषयत्वरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यं दुर्वारमिति वाच्यम् ; धूम-
वन्मात्रमुख्यविशेष्यकप्रमाया एवोपादानात् ; तस्याः अव्याप्यवृत्तित्वेऽपि
तद्विषयत्वस्य व्याप्यवृत्तित्वात् अन्यथा धूमाधिकरणत्वाभावो बोध्यः ; यदि
च संयोगेन धूमादिकरणत्वमव्याप्यवृत्तीति मतम् ; तदा धूमसामाना-
धिकरण्यावच्छिन्नस्वरूपादिसंबन्धावच्छिन्नाधिकरणत्वाभावः ; आदिपदमप्ये-
तदर्थमेव ।

“लक्षणघटके”ति । गवाक्षभावस्य प्रतियोगिवैयधिकरण्यघटित-
साध्यव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकत्वं भट्टाचार्योक्तसाध्यव्यापकतावच्छेद-
कप्रतियोगिताकत्वं च बोध्यम् । प्रतियोगिवैयधिकरण्यघटितसाध्यव्यापक-
च्छेतावच्छेदकप्रतियोगिताकत्वं तु चरमध्वंसाभावाभावादेरेवे”ति । “प्रल-
यावच्छेदेने”ति । प्रलयो गवाक्षनधिकरणत्वेनावान्तरकालविधयाप्यवच्छेदकः
दैशिकविशेषणतासंबन्धेन वृत्तावेवेदमवच्छेदकमुपदर्श्यते ।

एतेन कालिकसंबन्धेन वृत्तिमादाम दोषयोजनासंभवात् गवाक्षनधि-
करणधर्म्यवच्छेदेनेति व्यर्थमिति प्रत्युक्तम् । दैशिकविशेषणतासंबन्धा-
वच्छिन्नप्रतियोगिसामानाधिकरण्यकल्पस्याग्रे निराकर्तव्यत्वेऽपि आपातत-
स्तदुपगमेऽप्येतदभावानां न वारणमित्यावेदनार्थत्वात् ।

अथ चक्रवर्तिलक्षणे कालिकसंबन्धेन वृत्तावच्छेदकत्वमुपदर्श्यते ;
उपदर्शितं च बह्वचभावस्य कालिकसंबन्धावच्छिन्नाभावस्य बहिमदवयवा-
वच्छेदेन वृत्तित्वम् ; तच्च प्रतियोगिनः कालिकसंबन्धेन वृत्तावच्छेदकं

विना नोपपद्यत इति चेन्न, तावता कालिङ्गसन्धावच्छिन्नगवाधभावस्य
 कालिङ्गसन्धेन वृत्तावच्छेदकं न सिध्यति, तस्य य कालिङ्गसन्धा
 वच्छिन्नाभावात् तस्य प्रतियोग्यनधिकरणदेशकालाप्रसिद्ध्या व्याप्यवृत्तित्वात्
 वैशिकविशेषणतासम्बन्धावच्छिन्नप्रत्ययान्यत्वाभावस्य वा कालिङ्गसन्धेन
 वृत्तिरूपदर्शने सापि प्रत्यमेदानधिकरणावच्छिन्नैव, अन्यथा कालि
 ङ्गसन्धावच्छिन्नतादृशप्रत्ययान्यत्वाभावमावम्याव्याप्यवृत्तित्वानुपपत्तेरिति
 कालिङ्गसन्धेन वृत्तित्वेऽपीदमावश्यकमेवेति । वैशिकविशेषणतासम्बन्धावच्छि
 न्नप्रत्ययान्यत्वाभावमादाय नातिव्याप्तिनिरास इत्याह—“एवमि”ति ।
 अत एव अयेत्याद्यभिप्रायमाशङ्कामुक्ताभावस्यैवोत्कीर्तनम्, न तु गवाधभाव
 स्यति । “वैशिके”ति । कालिङ्गसन्धावच्छिन्नप्रत्ययान्यत्वाभावस्य प्रत्यया
 त्मकप्रतियोग्यनधिकरणदेशावच्छेदेन वैशिकविशेषणतयैव तथात्वात् तद्व्यु
 दासार्थम्, प्रत्ययावृत्त्यभावस्य तु द्रव्यत्वघटाभावादिरूपं यत् प्रतियोग्यनधि
 करणं तदवच्छेदेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यं बोध्यम् । “गवादी”ति ।
 ध्वसप्रागभावयोरत्यन्ताभावविरोधितामते चरमध्वसप्रागभाववति परमाणौ
 न तदभावः ।

अथैवमपि चरमध्वसप्रागभावध्वसस्य चरमध्वसतया तत्र प्रागभावा
 त्मकप्रतियोगिसामानाधिकरण्यं दुर्वारम्, नैवम्, तादृशप्रागभावाध्वसस्य चरम
 ध्वसरूपत्वानुपगमात् । लक्षणघटकप्रतियोगितामुपादायैव वा प्रतियोगि
 सामानाधिकरण्यस्योपपाद्यत्वात् । तदविरोधितामते तु चरमध्वसवद्वेदाभाव
 तस्यापि चरमध्वसात्मकत्वेन स्वात्यन्ताभावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यं तु
 तत्प्रकारकप्रमाविषयत्वाभावो बोध्यः, तस्य भावप्रतियोगिकत्वेनातिरिक्त
 त्वात् । एव चरमध्वसप्रागभावो न गवादेर्व्यापकत्वेन दर्शितः । तदभावस्य
 परमाणौ प्रतियोगिसामानाधिकरण्यं महाकालानुधावनस्य तत्राफलत्वात् ।

“महाकाल” इति । अथैवं एतत्कालावच्छेदेन गवादिव्यापकी-
भूतस्वाभावरूपप्रतियोगिमिति एतत्कालीनघटध्वंसरूपसण्डकाल एव स्व-
कालावच्छेदेन कालिकसंबन्धेन चरमध्वंसादेर्वृत्तेः प्रतियोगिसामानाधिकर-
ण्यसंभवात् महाकालानुधावनं व्यर्थमिति चेन्न ; क्रियैव काल इति मते ध्वं-
सादेरकालत्वात् ।

नन्वेवं यदा गोत्वं तदा गौरित्यत्र सद्देतुत्वं स्यात् । प्रलयस्या-
कालत्वात् । न च चरमक्रियायामेव व्यभिचारः यदा गोत्वं तदा—
प्रलयावृत्तीत्यादायेव सद्देतुताया आपादनीयत्वात् । न च जन्यमात्रस्य
कालत्वानुपगमेऽपि प्रलयस्य कालत्वमावश्यकम् ; अन्यथा 'क्षणत्वघटितो-
त्पत्तिलक्षणस्याव्याप्यापत्तेरिति वाच्यम् ; स्ववृत्तियावत्ध्वंसविशिष्टसमयत्व-
रूपक्षणत्वस्य महाकाले एव संभवेन तद्वटितोक्तलक्षणनिर्वाहादिति चेन्न ;
स्वस्वपूर्ववृत्तियावत्पदार्थविशिष्टसमयस्वरूपक्षणत्वपक्षे महाकालस्य क्षणत्वा-
संभवेन प्रलयस्य कालत्वावश्यकतया तदसद्देतुत्वनिर्वाहात् ।

अथ दैशिकविशेषणतासंबन्धावच्छिन्नप्रलयान्यत्वाभावस्य प्रतियोगि-
मिति इदानीन्तनध्वंसे प्रतियोग्यनधिकरणप्रलयकालावच्छेदेन कालिकसंबन्धेन
वृत्तित्वं दुर्घटम् ; तस्याकालत्वात् ; किन्तु दैशिकविशेषणतासंबन्धेनैव
तद्वचरमध्वंसाभावरूपप्रतियोगिमिति इदानीन्तनध्वंसे चरमध्वंसोत्पत्तिक्षणाद्य-
वच्छेदेन दैशिकविशेषणतासंबन्धेन तदभावस्य वृत्तित्वोपगमसंभवेन महा-
कालानुसरणं व्यर्थमिति चेन्न ; दैशिकविशेषणतया अन्याप्यवृत्तित्वस्य
दुर्घटत्वात् ।

१ “अध्वस्तक्षणयोगस्य क्षणयोगा जनिर्भते”ति उत्पत्तिलक्षणप्रतिपादनाचार्याय
कारिका—स्व.

“तदधिकरणक्षणावृत्तित्वव्याप्यस्ववृत्तिष्वसप्रतियोगिताकृतमयवृत्तिवम्” उत्पत्ति-
लक्षणार्थः इति मणिकारः—स्व.

विना नोपपद्यत इति चेन्न; तावता कालिकसंबन्धावच्छिन्नगवाद्यभावस्य कालिकसंबन्धेन वृत्तावच्छेदकं न सिध्यति; तस्य यः कालिकसंबन्धावच्छिन्नाभावः तस्य प्रतियोग्यनधिकरणदेशकालाप्रसिध्या व्याप्यवृत्तित्वात् विरोधित्वानियामककालिकसंबन्धेन वृत्तेरव्याप्यवृत्तित्वाघटकत्वाच्च । किंच दैशिकविशेषणतासंबन्धावच्छिन्नप्रलयान्यत्वाभावस्य या कालिकसंबन्धेन वृत्तिरूपदर्श्यते सापि प्रलयभेदानधिकरणावच्छिन्नैव; अन्यथा कालिकसंबन्धावच्छिन्नतादृशप्रलयान्यत्वाद्यभावाभावस्याव्याप्यवृत्तित्वानुपपत्तेरिति कालिकसंबन्धेन वृत्तित्वेऽपीदमावश्यकमेवेति । दैशिकविशेषणतासंबन्धावच्छिन्नप्रलयान्यत्वाभावमादाय नातिव्याप्तिनिरास इत्याह—“एवमि”ति । अत एव अयेत्याद्यग्निमाशंकायामुक्ताभावस्यैवोत्कीर्तनम्; न तु गवाद्यभावस्येति । “दैशिके”ति । कालिकसंबन्धावच्छिन्नप्रलयान्यत्वाभावस्य प्रलयात्मकप्रतियोग्यनधिकरणदेशावच्छेदेन दैशिकविशेषणतयैव तथात्वात् तद्व्युदासार्थम्; प्रलयावृत्त्यभावस्य तु द्रव्यत्वघटाभावादिरूपं यत् प्रतियोग्यनधिकरणं तदवच्छेदेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यं बोध्यम् । “गवादी”ति । ध्वंसप्रागभावयोरत्यन्ताभावविरोधितामते चरमध्वंसप्रागभाववति परमाणौ न तदभावः ।

अथैवमपि चरमध्वंसप्रागभावध्वंसस्य चरमध्वंसतया तत्र प्रागभाव-
त्मकप्रतियोगिसामानाधिकरण्यं दुर्वारम्; मैवम्; तादृशप्रागभावध्वंसस्य चरम-
ध्वंसरूपत्वानुपगमात् । लक्षणघटकप्रतियोगितामुपादायैव वा प्रतियोगि-
सामानाधिकरण्यस्योपपाद्यत्वात् । तद्विरोधितामते तु चरमध्वंसवद्वेदाभावः
तस्यापि चरमध्वंसात्मकत्वेन स्वात्यन्ताभावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्ये तु
तत्प्रकारकप्रमाविषयत्वाभावो बोध्यः; तस्य भावप्रतियोगिकत्वेनातिरिक्त-
त्वात् । एवं चरमध्वंसप्रागभावो न गवादेर्व्यापकत्वेन दर्शितः । तदभावस्य
परमाणौ प्रतियोगिमामानाधिकरण्येन महाकालानुधावनस्य तत्राफलत्वात् ।

“महाकाल” इति । अथैवं एतत्कालावच्छेदेन गवादिव्यापकी-
भूतस्वाभावरूपप्रतियोगिमति एतत्कालीनघटध्वंसरूपखण्डकाल एव स्व-
कालावच्छेदेन कालिकसंबन्धेन चरमध्वंसादेर्वृत्तेः प्रतियोगिसामानाधिकर-
ण्यसंभवात् महाकालानुधावनं व्यर्थमिति चेन्न ; क्रियैव काल इति मते ध्वं-
सादेरकालत्वात् ।

नन्वेवं यदा गोत्वं तदा गौरित्यत्र सद्भेतुत्वं स्यात् । प्रलयस्या-
कालत्वात् । न च चरमक्रियायामेव व्यभिचारः यदा गोत्वं तदा—
प्रलयावृत्तीत्यादावेव सद्भेतुताया आपादनीयत्वात् । न च जन्यमात्रस्य
कालत्वानुपगमेऽपि प्रलयस्य कालत्वमावश्यकम् ; अन्यथा 'क्षणत्वघटितो-
त्पत्तिलक्षणस्याव्याप्यापत्तेरिति वाच्यम् ; स्ववृत्तियावत्ध्वंसविशिष्टसमयत्व-
रूपक्षणत्वस्य महाकाले एव संभवेन तद्वृत्तितोक्तलक्षणनिर्वाहादिति चेन्न ;
स्वस्वपूर्ववृत्तियावत्पदार्थविशिष्टसमयत्वरूपक्षणत्वपक्षे महाकालस्य क्षणत्वा-
संभवेन प्रलयस्य कालत्वावश्यकतया तदसद्भेतुत्वनिर्वाहात् ।

अथ दैशिकविशेषणतासंबन्धावच्छिन्नप्रलयान्यत्वाभावस्य प्रतियोगि-
मति इदानीन्तनध्वंसे प्रतियोग्यनधिकरणप्रलयकालावच्छेदेन कालिकसंबन्धेन
वृत्तित्वं दुर्घटम् ; तस्याकालत्वात् ; किन्तु दैशिकविशेषणतासंबन्धेनैव
तद्वचरमध्वंसाभावरूपप्रतियोगिमति इदानीन्तनध्वंसे चरमध्वंसोत्पत्तिक्षणाद्य-
वच्छेदेन दैशिकविशेषणतासंबन्धेन तदभावस्य वृत्तित्वोपगमसंभवेन महा-
कालानुसरणं व्यर्थमिति चेन्न ; दैशिकविशेषणतया अव्याप्यवृत्तित्वस्य
दुर्घटत्वात् ।

१ “अध्यस्तलक्षणयोगस्य क्षणयोगा जनिर्मते”ति उत्पत्तिलक्षणप्रतिपादकाचार्याय
कारिका—स्व.

“तदधिकरणक्षणावृत्तित्वव्याप्यस्ववृत्तिष्वसप्रतियोगिताकसमयवृत्तित्वम्” उत्पत्ति-
लक्षणार्थः इति मणिकारः—स्व.

“प्रलयान्ये”ति । प्रलयान्यत्वविशिष्टत्वं च न विशेष्यत्वस्य विशेषणम् ; तथा सति प्रलये एव प्रतियोगिसामानाधिकरण्यं स्यात् ; किन्तु कालत्वस्य । विशेष्यभेदेन विशेष्यत्वभेदे तु विशेष्यत्वस्येति बोध्यम् । प्रलयान्यत्वकालत्वोभयपर्याप्तप्रकारनेति तु ज्यायः । वक्ष्यमाणरीत्या च प्रलयाव्यपकप्रमैवोपादेया ; तेन न ईश्वरीयप्रमामादाय दोषः ; तस्याः अव्याप्यवृत्तित्वेऽपि तद्विषयत्वं व्याप्यवृत्त्येव ; अन्यथा प्रलयान्यकालत्वाधिकरणत्वाभावो बोध्यः विशिष्टाधिकरणताया अतिरिक्तत्वात् ।

एतेन प्रलयान्यकालत्वप्रकारतानिरूपितप्रमीयविशेष्यत्वाभावपरं प्रलयान्यकालमात्रवृत्तिप्रलयान्यकालत्वप्रकारतानिरूपितविशेष्यत्वाभावपरं वा इत्यायासः प्रत्युक्तः ।

प्रलयान्यकालत्वादेरभावस्येति पाठे तु कालत्वविशिष्टप्रलयान्यत्वादेरभावस्येत्यर्थः । यथाश्रुते तदभावस्य विशेष्यभूतकालत्वरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यादतिव्याप्तितादवस्थ्यात् । कालत्वादेः कालिकसंबन्धेन गद्यादिव्यापकत्वात् समनियताभावमेदपक्षे चेदम् ; अन्यथा तस्य प्रलयान्यकालत्वाभावरूपतया उक्तदोषस्य दुर्वारतेति । अत एव कालिकसंबन्धेन प्रलयावृत्तिसाध्यके दोषाभावात् दैशिकविशेषणतासंबन्धानुधावनम् । प्रलयवृत्तित्वं च दैशिकविशेषणतासंबन्धेन ; तेन प्रलयान्यत्वस्य साध्यतानिर्वाहः । कालिकसंबन्धेन तन्निवेशे प्रागभावानामेव साध्यत्वं स्यात् । “प्रागभाववान् कालत्वादित्या”दौ च नातिव्याप्तिः उदाहरणमासे यत्रेत्युपादानात् दैशिकविशेषणतारूपसाध्यतावच्छेदकसंबन्धलाभः ।

“साध्यतावच्छेदकसंबन्धेने”ति^१ । कालत्वादिविशिष्टप्रलयान्यत्वादेः दैशिकविशेषणतासंबन्धेन साध्यं प्रति अव्यापकत्वात् तदभावस्य

१ “कालिकसंबन्धस्य व्यापकत्वापत्तवत्त्वसूचकम्”, अधिकपाठः—अ.

प्रलयानात्मकस्य न लक्षणघटकतेति भावः । इतरसन्य , व्यधिकरण ।
“एतदि”ति ।

एतेन पूर्वोक्तप्रयोजनस्यैकत्र अन्यद्रव्यसाध्यकस्थले समवात् प्रलया
वृत्तिसाध्यकानुधावनं व्यर्थमिति परास्तम् ।

ननु प्रलयान्यत्वाभावस्य प्रलयऽपि सत्त्वेन दैशिकविशेषणतासम्बन्धेन
वृत्तिरावश्यकः, अन्यथा निरुक्तहेतुसामानाधिकरण्यमद्वापत्ते तद्वर तस्या-
तिरिक्तत्वम् । एव च परमाणौ प्रलयान्यत्वं नास्तीति प्रत्ययस्यापि तत्त्वेन
वृत्त्यगोचरत्वेऽपि वारणमतिव्याप्युद्धारश्च । एव प्रलयान्यत्वप्रकारकप्रमा
विषयत्वाभावादे प्रलयात्मकत्वं विना न दोषयोजना भवतीत्यत आह—
“यस्तुतस्त्वि”ति । प्रलयान्यत्वादेस्त्यादिना तत्प्रकारकप्रमाविशेषविशेष्य
त्वपरिग्रहः । “नाने”ति । प्रलयत्वं निखिलचरमध्वससाधारणमित्यभि-
प्रायः । तदा पूर्वक्षणादेरसत्त्वात् यन्किञ्चित्त्वसेति । स्व—प्रलयान्यत्वा
भावः । स्व—तद्वध्वसत्त्वात्मकोऽभावः । “विशिष्टप्रम”ति । प्रलयान्य
त्वप्रकारतानिरूपितविशेष्यताया एव तत्प्रकारकत्वविशिष्टप्रमावत्त्वनियामक
त्वात् । “उक्ते”ति ।

इदं तु बोध्यम्—प्रलयाविषयकप्रमाविषयत्वाभावस्योक्तविवक्षा विना
प्यतिव्याप्तिवारकत्वम् । विषयताया अव्याप्यवृत्तित्वे तु भूषवान् बहेरित्या-
दावुपेक्षारीजकथनं निर्नीजमिति ।

“कपी”ति । सयोगप्रतियोगिकाभावत्वेन साध्यत्वे तद्वच्छिन्न
प्रतियोगित्वाप्रसिद्धिः । अन्यथैव सयोगस्य प्रतियोगित्वोपपत्तेः । “अन्यथा
पुनरि”ति । ननु दैशिकविशेषणतासम्बन्धेन हेतुसामानाधिकरण्यनिवेशात्
नायं दोष इति चेन्न, व्यापकताघटकाभावीयवृत्तौ स्वरूपसम्बन्धनिवेश एव
पर्वतत्वादिरूपाभावकारणार्थं दर्शितसम्बन्धेन तन्निवेशः प्रसज्यते, स एव

न । प्रतियोगिताग्रहविरोधितानियामकसंबन्धेन तादृशवृत्तिनिवेशात् पर्व-
तत्वरूपाभावस्यापि व्यापकताघटकत्वेन लक्षणाघटकत्वात् । पर्वतत्वाभाववृत्ति-
प्रतियोगित्वावच्छिन्नाभावस्यातिरिक्तत्वाच्च । नन्येवमपि सत्ताभाववारणायैव
दैशिकविशेषणतासंबन्धेन हेतुसामानाधिकरण्यनिवेशोऽस्त्विति चेन्न ; तथापि
गगनादिवृत्तित्वविशिष्टसत्ताभावादिकमादायाव्याप्तेः ।

अत्र च स्वविशिष्टहेत्वधिकरणावच्छेदेन प्रतियोगिसामानाधिकरणा
इत्युक्तौ तृतीयान्तार्थस्यैकदेशान्वयप्रसंग इति प्रथमभिधानम् । द्वितीयं च
स्वविशिष्टहेत्वधिकरणावच्छेदेनेत्यस्यानुवृत्त्ये भावप्रत्ययोक्तिः । उद्देश्य-
विधेयवद्वाचकयोः समानविभक्तित्वम् उद्देश्यवाचकानां पृथगन्तत्वे विधेय-
वाचकस्य प्रथमान्तत्वमपेक्षितमिति व्युत्पत्तिभेदसूचनमपि लक्षणद्वयं द्रष्टव्यम् ।

इदं चात्रावधेयम्—स्ववृत्तित्व-स्वविशिष्टहेत्वधिकरणावच्छिन्नत्व-स्व-
प्रतियोगिनिरूपितत्वैतत्त्रितयसंबन्धेनाभावविशिष्टं यत् सामानाधिकरण्यं तद्वि-
शिष्टं यत् साध्यतावच्छेदकविशिष्टसामानाधिकरण्यं निरूपकतासंबन्धेन तद्वत्त्वं
हेतौ व्याप्तिः ; तद्विशिष्टत्वं तद्वदन्यावृत्तित्वसंबन्धेन, तेन व्यभिचारिणि
वाच्यत्वाद्यभावमादाय नातिव्याप्तिः । साध्यतावच्छेदकवैशिष्ट्यं च सामा-
नाधिकरण्यसंबन्धेन ; तच्च ; स्वावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताक-
त्वादिसंबन्धेन ; तद्वति स्वरूपसंबन्धेन वृत्तित्वं ; तेन न विशिष्टपरामर्शानुप-
पत्तिः । एवं हेत्वधिकरणावच्छिन्नसामानाधिकरण्यनिरूपकप्रतियोगिकत्व-
विशिष्टत्वं यत् साध्यतावच्छेदकविशिष्टसामानाधिकरण्यं निरूपकतासंबन्धेन
तद्वत्त्वम् ; साध्यतावच्छेदकविशिष्टव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकत्ववदन्यून-
वृत्त्यनुयोगितानिरूपकप्रतियोगिताग्रयसामानाधिकरण्यनिरूपकताव्याप्याधि-
करणतानिरूपकतावच्छेदकं यद्वेतुतावच्छेदकं तद्वत्त्वं वा व्याप्तिरिति दिक् ।

केचित्तु—यावत्त्वम्; व्यापकत्वम्; तथा च स्वावच्छिन्नसामानाधिकरण्यविशिष्टप्रकृतसाध्यव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकामावत्त्वसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितानवच्छेदकीभूतोक्तसंबन्धेनाभावविशिष्टसामानाधिकरण्यत्वकधर्मवत्त्वमिति निष्कर्षो बोध्यः । धूमवान् बहेरित्यादौ च न तादृशः कोऽप्यभावः संभवति; धूमाभावे यद्विशिष्टसामानाधिकरण्यं भवेदिति न कोऽपि दोषः । परं तु एतदपेक्षया लाघवात् स्वावच्छिन्नसामानाधिकरण्यविशिष्टतादृशप्रतियोगिताकाभावव्यापकतावच्छेदकस्वत्वप्रतियोगिसामानाधिकरण्यकधर्मवत्त्वमेवोचितम्; तथा सत्यपि गोमान् गोत्वादित्यादौ तादृशगवाद्यभावाधिकरणे प्रलये गोसामानाधिकरण्यविशिष्टाभावासत्त्वेनातिव्याप्त्यनवकाशात् । न चैवं घटत्वेन वाच्यत्वाद्यभावसाधारणामावविशिष्टसामानाधिकरण्यं तादृशाभावव्यापकतावच्छेदकत्वसंभवात् सा दुर्वारेति वाच्यम्; स्वाव्यापकतावच्छेदकस्वत्वप्रतियोगिसामानाधिकरण्यकसकलतादृशाभावकत्वस्योक्तत्वात् । स्वं—तादृशाभावः । एवमपि स्वविशिष्टेत्यादिवैयर्थ्यस्य दुर्वारत्वात् । कपिसंयोगाभावादिसाध्यके कपिसंयोगरूपसाध्याभावाधिकरणेऽप्रसिध्या कपिसंयोगाभावसामानाधिकरण्यविशिष्टाभावासत्त्वेन “सत्तावान् जाते” रित्यादौ सत्ताभाववति सत्तासामानाधिकरण्यावच्छिन्नाभावासत्त्वेन चादोषात् । येन संबन्धेन हेतुमद्वृत्तित्वं तेन संबन्धेन तादृशसामानाधिकरण्यविशिष्टसाध्याभाववत्त्वनिवेशादित्याहुः ।

तादृशाभावा ये ये प्रत्येकं तत्तद्व्यापकतावच्छेदकतत्तदभावप्रतियोगिसामानाधिकरण्यकत्वकूटवत्त्वधर्मवत्त्वमर्थः । व्यापकताघटकसंबन्धादिभेदात् तवापि कूटनिवेशं विना अगतेरित्यन्ये ।

स्वविशिष्टसामानाधिकरण्यविशिष्टव्यापकतावच्छेदकीभूतसाध्यव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकाभावप्रतियोगिसामानाधिकरण्यसामान्यकत्वमपि संभवति ।

“प्रत्येकमि”ति । यावदभावघटकैकैकाभावस्येत्यर्थः । यत्र ^१कुत्रचि-
दिति शेषः । हेतुनिष्ठतत्त्वप्रतियोगिसामानाधिकरण्यमेव कुतो नोक्तमिति तु
बोध्यम् । यद्धर्मावच्छिन्नाधिकरणत्वव्यापकतत्त्वप्रतियोगिसामानाधिकरण्य-
निरूपकताकधर्मवत्वमर्थः । कपिसंयोगाभावादिसाध्यके च संयोगवृत्तिप्रति-
धारणतन्निरूपकतायाम्नात्वात्ताव्याप्तिरिति स्वविशिष्टत्वं व्यर्थम् । यद्यपि
हेत्वधिकरणताव्यापकत्वादन्यैव स्वविशिष्टहेतुमत्ताव्यापकता तथापि अभाव-
निष्ठत्वांतस्य निष्प्रयोजनतया त्यागात् स्वविशिष्टत्वत्यागेऽपि न क्षतिरि-
त्याशयेन तद्वैयर्थ्यमुक्तम् । एवमग्रेऽपि ।

लाघवादाह—यद्रूपेति । विशिष्टरूपेणाधिकरणप्रवेशे द्रव्यं वि-
शिष्टस्त्वादिभ्यादौ अव्याप्तिवारणाय विशिष्टाधिकरणताघटितव्यापकता-
प्रवेशार्थमधिकरणतापदम् । आदिना यावत्स्यस्तादृशप्रतियोगिताः यद्रूप-
विशिष्टाधिकरणताव्यापकतावच्छेदिका इत्यस्य परिग्रहः । अत्र च सम-
नियताभाववैक्यमतेऽपि नातिव्याप्तिरिति बोध्यम् । व्यधिकरणसंबन्धा-
वच्छिन्नवाच्यत्वाद्यभावश्च दीधितिकृदुक्तनिष्कर्षे इव नेदानीं स्मर्यते ;
लक्षणघटकपदव्यावृत्त्युत्तरमेव तत्संस्कारोद्बोधात् । गगनाभावभावश्च नास्त्येव
इति भावः ।

ननु दीधितिकृता यावन्तः साध्यव्यापकतावच्छेदकीभूतगगना-
वच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावा हेत्वधिकरणावच्छेदेन प्रतियोगिसामानाधि-
करणा इत्येव कुतो न कृतम् ^२ मैवम् ; तथा सति अवृत्तिश्च धर्मो न प्रति-
योगितावच्छेदक इत्येव वाच्यं स्यात् ; समवायित्वेन वाच्यत्वाभावादेर्लक्ष-
णाघटकस्य निराकरणानौचित्यादिति ।

एतेन समनियताभावैक्यमते गगनेन धूमाभावस्य गगनेन बह्वच
भावस्यैक्यादतिव्याप्तिरिति परास्तम् ।

यावत् तादृशप्रतियोगिता हेत्वधिकरणावच्छिन्नस्वाश्रयसामानाधि
करण्यका इत्यस्य विवक्षितत्वात् ।

व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नधूमाद्यभावाधिकरणकस्य गगनाभावबह्वच
भयाभावादे तद्रूपताप्रतिक्षेपस्त्वकिञ्चित्कर , तथापि समनियताभावैक्यमते
तस्य व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नबह्वचाद्यभावैक्यात् इति तन्मते समानाधि
करणधर्मावच्छिन्नाभाव एवातिव्याप्तिवारक इत्याशयेनाह—“ धूमाभावा
देरपीति ” । (“ जलेति ” । अयं चाभाव न सयोगाद्यवच्छिन्न
प्रतियोगिताक , तथा सति धूमाभावाधिकरणकत्वसम्भवेन प्रतियोगिता
वच्छेदकफोटौ जलवृत्तित्वोपादानवैयर्थ्यात् , किन्तु स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्न
प्रतियोगिताक इति ध्येयम्)^१ । “ अन्यतरत्वरूपेति ” । जलवृत्तित्व
विशिष्टगोत्वाभावभिन्न यद्द्रव्यभिन्न तदन्यत्वस्य शुद्धगोत्वाभावे सत्त्वात् ।
अत्र चायोगोलकादौ तादृशगोत्वाभावसत्त्वेन तादृशान्यतराभाववत्त्वप्रत्य
यानुपपत्तिरपि द्रष्टव्या । जलायोगोलकवृत्तिद्रव्य दीर्घदण्डादि , दीर्घबहि
विशेषादिस्तद्रूपसमानाधिकरणो महानसतदयोगोलकान्यतरत्वादिश्च हेतु ।

इदं तु चिन्त्यम्— अयोगोलकवृत्तित्वविशिष्टगोत्वाभावद्रव्यान्यतरा
भावमादाय दर्शितरीत्या प्रसिद्धस्थले (अतिव्याप्तिभवात् जलादित्यक्षरानु
रोधेन अप्रसिद्धस्थलानुधावन न तु प्रसिद्धस्थले)^२ अतिव्याप्ति नास्तीत्या
शयेनेदम् ।

^१ ( ) एतदन्तर्गतपाठ अयं नास्ति । किन्तु उत्तरत्र “ परत्वादिति ”
प्रतीकारणात् पूर्वं वर्तते—अ

^२ ( ) एतदन्तर्गतपाठ नास्ति—अ

यत्तु—समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नधूमाभावस्य विशिष्टाभावत्वमकृत्ये
व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नधूमाभावस्यापि तथात्वं पश्चात्तु प्रतिक्षेप इत्याशये-
नातिव्याप्तिरिति ;

तत्तुच्छम्. केवलान्वय्यभावस्य व्यतिरेकिविशिष्टाभावरूपत्वासंभवे-
नैवोपपत्तेः समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नधूमाभावविशिष्टाभावयोर्भेदव्यवस्थाप-
नवैयर्थ्यात् ।

“परत्वादिति” । अत्रेदं चिन्त्यम्—एवं सति जलवृत्तित्व-
विशिष्टत्वावच्छिन्नाभावमादायैवातिव्याप्तिर्वाच्या ; तावतापि जलवृत्ति-
द्रव्यस्य धूमाभावप्रतियोगितासंभवात् ; न तु जलवृत्तित्वविशिष्टान्यतरत्वा-
वच्छिन्नाभावम् ; संयोगविशेषणतान्यतरसंबन्धेन जलवृत्तित्वस्य भवतोऽपि
आवश्यकत्वादिति ।

वस्तुतस्तु—संयोगेन जलवृत्तित्वविशेषणतासंबन्धेन जलवृत्तित्वान्य-
तरविशिष्टत्वावच्छिन्नाभावोऽयम्, अन्यतरत्वं तु न प्रतियोगितावच्छेदकम् ।
तदुपादानेऽपि द्रव्यस्य तत्प्रतियोगित्वार्थं संयोगान्तर्भावस्यावश्यकत्वात् ।
न च प्रतियोगिसामानाधिकरण्यस्य प्रतियोगिसंबन्धिवृत्तित्वरूपताया आ-
वश्यकतया संयोगसंबन्धेन जलसंबन्धित्वविशेषणतासंबन्धेन जलवृत्तित्वान्य-
तरदेव प्रवेक्ष्य विशिष्टाभाव उच्यताम् ; तावतापि तादृशगणनादिरूपद्रव्यस्य
जलायोगोलकयोः सत्त्वादतिव्याप्तिर्भवे तस्य^१ धूमाभावविशिष्टसकलवद्भि-
मति वृत्तौ मानामावादिति पूर्वग्रन्थासंगतिरिति वाच्यम् ; वृत्त्यनियामक-
संयोगस्य व्यापकत्वापटकत्वेन गणनादेः प्रतियोगित्वोपादानवैफल्यात् ।

१ “जलेति” प्रतीकधारणम्, “अयं नामावः” इत्यादिना तादृशग्रन्थानिमित्ता-
वर्णनं च इतः पूर्वमेव दृश्यते—अ, पुस्तके ; नैसर्गपुस्तके प्रागेव वर्णितम्—स्व.
२ “तत्त्व च”—अ.

अत्र वदन्ति—जले आदिपदग्राह्यस्यन्दे वा कालिकसंबन्धेनायोगोलकवृत्तिवद्वादेः सत्त्वेन कालिकसंबन्धावच्छिन्नजलादिवृत्तित्वविशिष्टाभावमादायातिव्याप्तिसंभवात् एतादृशायासो निष्फल इति ।

अत्र तादृशगोत्वाभावाभावस्य धूमाभावरूपतामते तादृशगोत्वाभावाभावेन जलादौ वृत्तित्वानङ्गीकारेण तत्प्रत्ययापत्त्युद्धारसंभवेऽपि लाघवेन समनियताभावैक्यमते जलत्वाभावरूपतासिद्धान्तानुरोधेनैव तथाविधवृत्तिर्नोपगम्यते इति तत्परित्यागः ।

“संभवादिति” । न च तादात्म्येन अयोगोलकभिन्नमपि धूमव्यापकम् तदभावश्चायोगोलकत्वमिति व्यापकताघटकतादात्म्यसंबन्धेन अयोगोलकभिन्नरूपप्रतियोग्यसामानाधिकरण्यात् नातिव्याप्तिप्रसक्तिरिति वाच्यम्, प्रतियोगिताया प्रतियोगिरूपतामतेऽयोगोलकभिन्ननिष्ठप्रतियोगिताया व्यापकतावच्छेदकत्वासंभवात् । न चैवं धूमसामान्यसाध्यके तन्निष्ठप्रतियोगिताया अपि न व्यापकतावच्छेदकत्वमिति वाच्यम्, तद्धूमसाध्यके एव गोत्वाभावे लक्षणघटकतत्तद्धूमाभावप्रतियोगित्वनिराकरणात् । न च तत्रैवायोगोलकभिन्नस्य तद्धूमव्यापकतासंभवात् नातिव्याप्तिप्रसक्तिरिति वाच्यम्; यद्धूमव्यक्तिः अनेकाधिकरणवृत्तिः तत्साध्यकम्योक्तत्वात् । “स्वाभावेति” । स्वाभावत्वानवच्छिन्नप्रतियोगिसामानाधिकरण्योक्तौ तु ‘अधिकविशेषणप्रवेशापत्तिः । नन्वेवं घटत्वाभाववान् प्रमेयत्वादित्यादौ घटत्वादिरूपसाध्याभावस्य किञ्चिद्विशिष्टस्वाभावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यात् अतिव्याप्तिरित्यत आह—“घटत्वाभाववानिति” ।

इति कृष्णम्महर्षीये प्रथमस्वलक्षणम् ।

१ “अधिकरणविशेषप्रवेशापत्तिः”—अ.

२ “मेयत्वादित्यादौ”—अ.

कृष्णम्भट्टीये द्वितीयस्वलक्षणम्

अत्र च जलं गोभिन्नद्रव्यत्वादित्यादौ अतिव्याप्तिः; प्रतीत्यति-
 प्रसङ्गाभावेनोक्तरीत्या जलवृत्तित्वविशिष्टगोत्वाभावद्रव्यत्वान्यतराभावादेः
 जलत्वाभावरूपतया द्रव्यत्वरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यसत्त्वात् । न च
 व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नजलत्वाभावमादायैव नातिव्याप्तिः; जले तादृशाभाव-
 प्रतीतिप्रसंगेन विशिष्टाभावस्य केवलान्वयितदभावात्मकत्वासंभवादिति वा-
 च्यम्; इत्थमपि तस्य व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नद्रव्यत्वाद्यभावसमनैयत्येनाति-
 व्याप्तेर्दुर्वात्वादिति शंकानिराकरणाय प्रसिद्धव्यभिचारिण्येव तथाविधा-
 भावमादायातिव्याप्तिं शङ्कते—“नन्वित्यादिना” । साध्यान्यधर्मवद्वृत्ति-
 त्वविशिष्टाभावादेः साध्याभावरूपताप्रतिक्षेपेऽपि साध्यवद्वृत्तित्वविशिष्टा-
 भावस्य साध्याभावरूपतया अतिव्याप्तिः सकलव्यभिचारिण्युक्तलक्षणावतर-
 बीजमेवेति भावः । अत्र दीधितिदृतां समनियताभावैक्यमभिप्रेत्य न समा-
 धानम्; किन्तु विशिष्टाभावस्य विशेषणाभावरूपतामेव तत्प्रतियोगितायाश्च
 विशेष्ये बाधात् नातिव्याप्तिरिति चेत् ब्रूयात् तदाप्याह—“एवमिति” ।
 ननु वह्निमान् धूमादित्यादौ घटत्वादिना प्रमेयसामान्याभावस्य यावदन्तर्ग-
 तस्य लक्षणघटकतया यावद्वैलव्यविकरणान्तर्भावेन तत्समनियताभावीयतादृश-
 घटमात्रवृत्तिप्रतियोगिताश्रयसामानाधिकरण्याभावादसंभव इत्यत आह—
 “एवं चेति” । धूमवान् वह्नेस्त्यादौ घटत्वादिना धूमाभावस्य घटत्वेन
 वह्नाद्यभावाभिन्नत्वेन तथात्वात् ‘तत्समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभाव एव
 १ “स्तु” पदं नास्ति—अ.

दोषवारको बोध्यः^१ तस्यापि च तथात्वेन दोषवारणं नास्तीत्याशयेन
आह—“तथापीति” । यदि च प्रत्येकमुभयत्वावच्छिन्नभेदसत्त्वात् ता-
दृशोभयत्वादेरपि स्वसमानाधिकरणभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वरूपन्यूनवृत्तित्व-
मस्तीति मन्यते ; तदा व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नभेदमादाय दोषवारणाय ता-
दृशभेदे स्वप्रतियोग्यवृत्तित्वरूपविशेषणस्यावश्यकतयोभयत्वस्यान्यूनवृत्तित्वं
बोध्यम् । यद्यपि धूमत्वादेरप्युभयाभावप्रतियोगितावच्छेदकतया तत्प्रतियो-
गिताया न्यूनवृत्तिधर्मावच्छिन्नत्वम् ; तथापि धूमवद्वृत्तित्वविशिष्टद्रव्यसामा-
न्याभावस्य धूमाभावसमनियततया अतिव्याप्तिः , न च कथं तस्य प्रति-
योगिसामानाधिकरण्यम् धूमवद्वृत्ति यादृशद्रव्य नियमतो हेतुमति वर्तते ता-
दृशद्रव्यस्य प्रतियोगित्वात् ।

अथवा संयोगकालिकविशेषणतैतदन्यतरसंबन्धेन धूमवद्वृत्तित्वं तादृश
संनधावच्छिन्नवृत्तित्वसंबन्धेन धूमवद्विशिष्टत्वं वा निवेद्यम् । विशेषणा-
भावात् विशिष्टाभाव इति । [उभयाभावपदस्य तादृशद्रव्याभावपरतया]
गगनमपि तत्प्रतियोगीति तत्संबन्धिवृत्तित्वमादायैवातिव्याप्तिसङ्गतिरिति तु
केचित् ।

“अयोगोलकान्येति” । लाघवेनाकाशाभावत्वस्य प्रतियोगिता-
वच्छेदककोट्यप्रवेशेऽपि आकाशाभावस्य प्रतियोगित्वमक्षतम् । “धूमेति” ।
धूमवत्तदितरविशेष्यकद्रव्यत्वप्रकारकप्रमाभावस्य तादृशाभावसमनैयत्यार्थं वि-
शिष्टेति । “धूमभेदम्येति” । न चाभावप्रतियोगिताया संबन्धविशेषा-
वच्छिन्नत्वनिवेशात् धूमभेदव्युदासः । अत एव वाच्यत्वमेदादे व्युदासात्

^१ “वाच्य” —अ

^२ “विशेषणादिनिष्पत्त्याभावात् विनिर्गम्य इति” —अ

[ ] एतदन्तर्गतपाठस्थाने “तादृशद्रव्याभावस्ये” नि —अ

^३ “व्यापकतापट्ट” —अ.

लक्षणस्य प्रतियोग्यवृत्तिश्चेति ग्रन्थावतारकत्वनिराहोऽपीत्युत्तरदूषणमप्यसङ्गत-
मेवेति वाच्यम् ; एतावता धूममेदव्युदासमात्रं ; न त्वतिव्याप्तिनिरासोऽपीति
प्रतियोगितायां संयन्धविशेषावच्छिन्नत्वनिवेशो व्यर्थ एव ; ततश्च उत्तरदूषण-
सङ्गतिरपीत्यभिप्रायात् । “धूमत्वेति” । अस्य समवायेतरसंबन्धावच्छिन्ना-
भावत्वे समनैयत्यभङ्गो बोध्यः ।

“अयेति” । आत्मा ज्ञानादित्यादौ आत्मत्वाभावमादाय हेतु-
समानाधिकरणाभावीयत्वं प्रतियोगिताविशेषणम् । “तर्हीति” । प्रतियोगि-
तायां यावत्सोक्तावधिकमभाववैयर्थ्यमेव लक्षणदोषः । तथा सति आत्मत्व-
त्वावच्छिन्नात्मत्वनिष्ठप्रतियोगिताया यावदन्तर्गततया तन्निरूपकाभावस्या-
तथात्वात् अव्याप्तिशंकायामर्थतः प्रतियोगिसामानाधिकरण्येऽभावनिष्ठत्वस्या-
गात् नाव्याप्तिः । एवं च स्वविशिष्टत्वे हेतुसामानाधिकरण्ययोरपि वैयर्थ्यमि-
त्यभिप्रायेणेदम् । तेन प्रतियोगितायां यावत्त्वानुपादानेऽपि एतेषां वैयर्थ्यस्य
सत्त्वात् दोषतया अभिधानासङ्गतिरिति नाशंक्यम् ।

अथ साध्यव्यापकतावच्छेदकीभूतव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगि-
ताका यावन्तोऽभावा यदधिकरणावच्छेदेन प्रतियोगिसमानाधिकरणाः तत्त्व-
मित्युक्तौ धूमवान् बहेरित्यादौ उक्ताभावानां व्युदासः ; आत्मा ज्ञानादि-
त्यादौ आत्मत्वसामान्याभावादेश्चेति चेत् ; तर्हि धूमवान् बहेरित्यादौ अति-
व्याप्तिः ; घटत्वेन धूमाभाव-घटत्वेन बह्वचभावयोरित्यात् ; तद्वेदेऽपि प्रति-
योगितावच्छेदवैयर्थ्येन प्रतियोगितैक्याच्च । यदि च तथाविधयश्चप्रतियोगि-
ताका यावन्तोऽभावाः “तत्प्रतियोगिताश्रयेत्यादिरीत्या निवेशः धूममित्रत्वेन
धूमाभावमादाय नातिव्याप्तिः ; तस्यापि बह्विभक्तत्वेन बह्वचभावरूपत्वात्

१ “तथात्वात्”—अ.

२ “तत्तत्”—अ.

द्वितीयस्वलक्षणम्

स एव दोष इति यद्यदिति । धूमभिन्नत्वेन धूमाभावधूमभिन्नत्वेन धूमतद्वि-
 श्लेषाभावप्रतियोगितयो नैवयमेसजातीयत्वादित्युच्यते, तदा व्यधिकरण-
 धर्मावच्छिन्नत्वरूपविशेषणं व्यर्थमिति ।

यथासन्निवेशेऽवैयर्थ्यादाह—“एवमिति” । व्यधिकरणसंबन्धा-

वच्छिन्नवाच्यत्वाभावमादाय लक्षणसङ्गतिस्तु प्रतियोगितावच्छेदकसंबन्धेन
 व्यापकताकरूपेणेति तदुपेक्षा । उभयाभावादे उभयत्वाद्यभावरूपतापक्षे
 उभयत्वनिष्ठप्रतियोगिताया साध्यव्यापकतावच्छेदकत्वाभावात् यथोक्तविशे-
 षणाक्रान्तव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावोपगमेनैवावतारकत्वम् अतः सिद्धान्त-
 मनुह्याह—“उभयेति” । “अप्रामाणिकत्वेऽपीति” ।

अत्र च भट्टाचार्ये व्यापकताघटकत्वेन सामानाधिकरण्येनेत्युपादा-
 नात् नावतारकत्वमङ्गलकथनिलक्षणवदिति तु न वाच्यम्, चक्रवर्तिना
 सामानाधिकरण्येनेत्युपादानमेवोभयाद्यभावमालोचयता व्यधिकरणधर्मावच्छि-
 न्नाभावव्यञ्जक, तदभावात्सत्त्वेऽपि व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावसत्त्वात् तमा-
 लोच्यैव साध्याभावघटितलक्षणकथनात् न त्विह तेषा तथा किञ्चिदस्ति,
 दीधितौ सामानाधिकरण्येनेत्यस्यानुक्ते तदप्रामाणिकत्वे तदघटितसाध्य-
 व्यापकतावच्छेदकत्वस्यैव लाभसम्भवात् । अवच्छेदकानवच्छेदकोभयादिभेद
 धारणाय प्रतियोगिताविशेषसंबन्धेनावच्छेदकविशेषितभेदनिवेशात् अर्थत
 एव न तत्र तादृशभावव्यक्तिसंभव । एव साध्यव्यक्तिद्विचर्यतात्त्यादि-
 व्यापकतामतेऽपि । नन्वेवमेतादृशदुष्टलक्षणाभिधानं दीधितिभूतामसङ्गत-
 मिति चेन्न, समवायित्वेन वाच्यत्वाभावमालोच्य आपातत तेषा तथाभि-
 धानम् ; पश्चात् दोषालोचने ज्ञेयत्वत्वेन वाच्यत्वाभावोपलक्षणत्वात् ।

१ “सजातीयत्वात्”—अ.

२ “तदभावमस्त्वेऽपि”—अ

“तथा चेति” । तथा च प्रतियोगितावच्छेदकतापर्याप्तिप्रवेश इति भावः । “न भासत इति” । तदमानेऽपि प्रतीत्युपपत्तेरिति भावः । एतेन समवायित्वेन वाच्यत्वं नास्तीति प्रतीतिसिद्धौ मणिकृद्धिः बहित्वेन प्रमेयं नास्ति बहित्वेन महानसीयवद्विषटान्यतरत्वास्तीत्यादि प्रतीत्या यत्किञ्चि-
प्रतियोग्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नाभावो दीधितिः कृद्धिः व्यधिकरणधर्मावच्छिन्न-
प्रतियोगितावच्छेदकताकभेदः समवायितया वाच्यत्ववद्भेदोऽपि द्रष्टव्य-
इति मिश्रैश्च कण्ठरेणैवोक्त इति एत एव सौन्दर्यसंमताः न तु तद्विज्ञः
सामान्यरूपेण विशेषाभावः [‘मणिकाराद्यननुमतः व्यधिकरणधर्मावच्छिन्ना-
भावाप्रमेयतया सौन्दर्यसंमत इति तदप्रामाणिकत्वबीजमाविष्कृतम् ।] अत
एवाग्रे तदखंडनेन न न्यूनता । न च निरुक्तभेदस्याग्रेऽखंडनात् न्यूननेति
वाच्यम् ; प्रतियोगिताया व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नत्वखंडनदिशा तदवच्छेद-
कतायाः तत्खंडनसिद्धेः ।

एतेन तादृशाभावाङ्गीकारेऽपि प्रतियोगितावच्छेदकपदेन प्रति-
योगितानतिरिक्तवृत्त्यवच्छेदकस्य तत्प्रतियोगितासमानाधिकरणं तत्प्रति-
योगितानिरूपकामावबद्धृत्तितावच्छेदकं तदन्यप्रतियोगितावच्छेदकस्य वा
अग्रे विवक्षणीयतया नातिव्याप्तिः । स्वन्यूनवृत्तिभिन्नप्रतियोगितावच्छेदके-
त्यादिविवक्षायास्तु अतिव्याप्तिप्रस्तत्वेन हेयत्वादिति पूर्वपक्षोऽपि निरस्तः ।
तादृशाभावस्यैवाप्रामाणिकत्वात् । न च द्रव्यत्वेन धूमो नास्तीति ।
प्रत्ययस्य द्रव्यत्वेन धूमवानिति ज्ञानप्रतिबन्धकत्वानुरोधेन तादृशाभावः
सुवचः ; सिद्धान्ते द्रव्यत्वविशिष्टधूमवत्ताज्ञाने धूमाभाववत्ताज्ञानस्य क्लृप्त-

१ [ ] व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावाप्रमेयतया सौन्दर्यसंमत इति मणिकारा-
वृत्ततदप्रामाणिकत्वबीजमाविष्कृतम् ”—अ.
२ “तदखंडनेऽपि”—अ.

प्रतिबन्धकतयोपपत्तेरतिरिक्तप्रतिबन्धकतायां मानाभावात् । ^१ एवं बहिव्येन तार्णातार्णवह्यभयाभावेऽपि बहिव्यं न प्रतियोगितावच्छेदकं तृतीयोल्लिखित-
वैशिष्ट्येनैवोपपत्तेः किन्तु तदुभयत्वमेव ; अत एव यावन्तः साध्याभावाः तद्व्यापकीभूताभावप्रतियोगितावच्छेदकहेतुतावच्छेदकवत्त्वलक्षणे ज्ञेयं प्रमे-
यादित्यादौ प्रमेयत्वव्यधिकरणप्रतियोगित्वाप्रसिद्धेः अन्यास्यभिधानसङ्कतिः ।

अन्यथा प्रमेयत्वेन घटपटोभयभेदमादाय तदसङ्कतेः । न च तद्वेद-
सत्त्वेऽपि गौरवेण प्रमेयत्वं न प्रतियोगितावच्छेदकमिति तत्सङ्कतिः
विषयतामात्रस्यैव हेतुतावच्छेदकत्वात् । प्रमेयत्वावच्छिन्नप्रतियोगित्वेत्यन-
भिधाय प्रमेयत्वव्यधिकरणेत्यभिधाने उन्नातप्रलपितत्वापत्तेश्च । न च धूम-
वान् बहेरित्यादौ बहिव्येन तद्वह्यभाववारणाय स्वन्यूनवृत्तिभिन्नप्रतियोगिता-
वच्छेदकत्वं प्रतियोगितानैतिरिक्तवृत्तिप्रतियोगितावच्छेदकं वा वाच्यमिति
तत्सङ्कतिरिति वाच्यम् ; एवमपि प्रमेयत्वेन गगनतद्विन्नोभयभेदमादाय लक्षण-
सङ्कतेः ; बहिव्येनाद्रेन्धनजबहिःशुष्केन्धनजबह्यभयाभावादिकमादायाति-
व्याप्तेः । न च प्रतियोगितापर्याप्त्यधिकरणावृत्तित्वं प्रतियोगितावच्छेदक-
विशेषणम् । पर्याप्तिरूपव्यधिकरणसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगित्वाभावस्य धूमे
सत्त्वादव्याप्तेः अयमेको घट इत्यग्रिमप्रबन्धस्य प्रत्येकपर्यवसितसंबन्धातिरिक्त-
संबन्धान्यवस्थापकत्वात् ; विशेषणपूरणत्वात्तेति दिक् ।

“ तादृशेति ” । प्रतियोगितावच्छेदकत्वं तृतीयार्थ इत्यभिमानः ।
प्रतियोगिविशेषणविशिष्टप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टवति अभावविरोधान्
धूमाभावसमनैयत्यम् । धूमशून्यबहिकाले धूमाभावसत्त्वेन न समनैयत्वमतो

^१ “ एवं च ”—अ.

^२ “ अतिष्टेः ”—अ.

^३ विद्वन्प्राक्तं बोध्यम्—अ.

^४ “ विशिष्टवत्या ”—अ.

धूमकालीनेति^१ । एतच्च काल एव द्रव्यमव्याप्यवृत्तीतिमते ; तेन नितम्बादौ बह्वादि सत्त्वे शिखरे धूमाभावस्य तादृशतृणादेश्च सत्त्वेन समनैक्यमग्र इति बहिर्वह्न्यस्य प्रतियोगितावच्छेदककोटिप्रवेश आवश्यकः । न चैतन्मते तृणादि-वारणाय बहिर्वह्न्यस्य प्रतियोगिविशेषणत्वमस्तु शिखरादौ अयःपिण्डीयबह्व-न्तरसंभवादिति शंकानवकाशः । धूमवदवृत्तित्वविशिष्टबहिर्मतीति अयः-पिण्डसाधारणदीर्घं धूमध्वंसकालानुवृत्तं वा बहिर्मभिष्य धूमकालावच्छिन्न-धूमवन्निरूपितकालिकसंभवावच्छिन्नवृत्तित्वस्य वा निवेशः ; प्रयोजनाभायेन बहिर्वह्न्यस्य न प्रतियोगितावच्छेदककोटिप्रवेश इति भावः । देशतोऽपि द्रव्याव्याप्यवृत्तित्वमते च देशकालसाधारणावच्छेदकत्वमङ्गीकृत्य धूमवद-वच्छिन्नत्वं धूमवदव्यवावच्छिन्नत्वं वा दत्त्वा समनैक्यमुपपाद्यमिति वदन्ति ।

उक्तप्रतीतौ तृतीयया बहिर्वह्न्यैशिष्ट्योलेखो न संभवति । तद-भावस्य सामान्यरूपेण विशेषाभावत्वापत्तेः^२ इत्यन्यस्या बहिर्वह्न्यस्य प्रति-योगितावच्छेदकत्वमावश्यकमित्यत आह “अस्तु वेति” । पूर्वाभिमतपर्याप्ति-प्रवेशं स्मारयति—“प्रतीति” । वस्तुतस्तु पूर्वकरूपेऽपि पर्याप्तिनिवेश आवश्यकः ; अन्यथा बहिसाधारणापेयतायाः प्रतियोगितावच्छेदकत्वात् अतिव्याप्तितादवस्थ्यात् ; परं तु आपेयता नानैव तदनुगमकं चापेयतात्वं वृत्तित्वविशेषसंबन्धेन धूमवत एव वा प्रतियोगितावच्छेदकत्वम् तद-वच्छिन्नाधिकरणतायाश्च धूमकालावच्छेदेनैव धूमवति सत्त्वात् इत्युच्यते ; तदा तत्र न प्रयोजनमित्याशयेन तत्कल्पे तदनुत्कीर्तनमिति ।

^१ धूमकालेति ; अ ; गदावर्णमपि धूमकालीनेति नास्ति—स्व.

^२ वैशिष्ट्यस्योलेखो—अ.

^३ अनन्तरम् “अनुदाशात्” इत्यधिकपाठः—अ.

एतेन यथा वह्नित्वेन धूमवद्वृत्तित्वविशिष्टाभावस्य वह्नित्वसहितम्^१-
सहितं वा प्रतियोगिविशेषणमेव प्रतियोगितावच्छेदकम् तथा वह्नित्वेन
तार्णार्णदहनाभावस्यापीति सूचितम् । तेन चक्रवर्तिलक्षणे नेदृशाभाव-
मादाय दोषः ।

“घटभिन्नत्वेनेति” । नन्वत्र धूमत्वमात्रं प्रतियोगितावच्छेदकं
स्यात्^२ । वह्नित्वेन प्रमेयसामान्याभावभिन्नस्य वह्नित्वेन महानसीयवह्नि-
घटान्यतराभावस्येव घटभिन्नत्वेन प्रमेयसामान्याभावान्यस्य एतदभावस्य
यत्किञ्चित्प्रतियोग्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नाभावप्रभेदस्य सर्वमतसिद्धत्वात् । वह्नि-
त्वेन प्रमेयसामान्याभावप्रतियोगिताया वह्निमात्रवृत्तित्वमतेऽपि वह्नित्वा-
वच्छिन्नमहानसीयवह्निघटान्यतरवृत्तिप्रतियोगित्वान्तरमावश्यकम् कृत्स्नवह्न्य-
वृत्तित्वात् । घटव्यावृत्तये तु सामान्यरूपेण विशेषामावत्पापत्तेः । अन्य-
तरत्वेन प्रतियोग्युल्लेखश्च प्रतियोगिताया व्यासज्यवृत्तित्वं नास्तीति सूचनाय ।

केचित्तु—धूमत्वमात्रस्यावच्छेदकत्ववारणाय प्रतियोगिविशेषणता-
पन्नांशे अवच्छेदकत्वावगाहिप्रत्ययः असति बाधके प्रतियोगिविशेषणम्
यद्यत् तत्रैवावच्छेदकत्वमवगाहते । सति च बाधके न कापि तत्र समुदायस्य
प्रत्येकानन्यत्वात् ; अन्यथा नीलो घटो नास्तीत्यत्रापि घटसामान्याभावादि-
भानापत्तेरिति नियममाहुः ।

“भेदत्वेनेति” । अयोगोलकभेदशून्यघटाभाववति तत्प्रतीतिस-
त्वात् नान्यतरत्वं प्रतियोगितावच्छेदकम् । न च भेदत्वेन अयोगोलकभेद-
घटान्यतराभावः कुतो नोक्तः ; संयोगाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य तस्य
केवलान्वयित्वात् । विशेषणताविशेषावच्छिन्नस्य च तस्यान्यतरत्वे एव प्रति-

^१ “असहितमि”ति नास्ति—अ.

^२ अनन्तरं “न स्यात्” इत्यधिकपाठः—अ.

^३ प्रमेयसामान्याभावस्य—अ.

योगितावच्छेदकतासंभवात् । अयोगोलकभेदश्चन्यस्य तत्संबन्धेन घटवतोऽ-
 प्रसिद्धत्वात् । विशेषणताविशेषावच्छिन्नायोगोलकभेदद्रव्यान्यतरामावस्तु
 नोक्तः ; लाघवेनायोगोलकभेदत्वस्यैव तत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वात् । तेन
 संबन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यानुपपत्तेश्च । “एव-
 मिति” । घटादावपि तादृशप्रतीतिसत्त्वात् नान्यतस्त्वं प्रतियोगितावच्छेद-
 कम् । स्वमते धूमभेदस्य लक्षणाघटकत्वेऽपि मतान्तरं साध्यतावच्छेदकसंबन्ध-
 घटितव्यापकतासत्त्वात् तत्रापि इयं शंकेत्याशयेन प्रदर्शनम् । धूमभेदमादाय
 चेदतिव्याप्तिर्युज्यते ; तदा मतान्तराश्रयणमपि सुकरमिति वा आशयः ।
 धूमाद्यभावप्रतियोगितायाः न्यूनवृत्तिभिन्नं द्रव्यत्वादिकमादाय दोषादाह—
 “अवच्छेदकमिति” । ननु यत्किञ्चित्प्रतियोग्यवृत्तित्वं न्यूनवृत्तित्वं ;
 यत्किञ्चित्पटितत्वेन दुर्बलमित्यत आह—“न्यूनमिति” । न च ज्ञेयत्वत्वेन
 वाच्यत्वाभावस्य एकमात्रवृत्तिप्रतियोगिताकतया तन्न्यूनवृत्तित्वाप्रसिद्धिः ।
 तादृशभावस्य वाच्यत्वत्वेन घटाद्यभावाभिन्नत्वेन तत्प्रसिद्धेः । एव
 मेकमात्रवृत्तिसाध्यके एतद्रूपाभावादेः एतद्रूपकालावच्छिन्नैतद्रूपवृत्तित्वा
 वच्छिन्नैतद्रूपान्यप्रमेयाभावाभिन्नतया तत्प्रसिद्धिर्वोभ्या ।
 वस्तुतस्तु स्वसमानाधिकरणभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्वसमानाधि-
 करणत्वोभयाभावो निवेद्यः ; भेदे चोक्तरीत्या प्रतियोग्यवृत्तित्वमावश्यकम् ।
 अन्यथा द्रव्यत्वाभावादेः तादृशप्रतियोगितावच्छेदकाप्रसिद्ध्या अव्याप्तेः ।
 “अव्याप्तिरिति” । न च हेतुसमानाधिकरणाभावेऽपि तादृश-
 धर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वनिवेज्ञात् नायं दोषः ; तथा सति धूमाभावादी
 नामुक्तरीत्या लक्षणाघटकत्वेन व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्य बह्वित्तेन
 घटाभावाभिन्नतया अतिव्याप्तेः ; धूमाभावस्य प्रतियोगितानतिरिक्तवृत्तिसत्त्व-

द्रव्यत्वाद्यवच्छिन्नसामानाधिकरण्यादतिव्याप्तेः । “ अवच्छेदकमिति ” । एव-
मुत्तरत्रापि । वहित्वेन घटभिन्नत्वेन वा महानसीयवह्निघटान्यतराभावस्य तादृशा-
वच्छेदकाप्रसिद्धिः महानसीयवह्न्यभावाभिन्नत्वमते तु तादृशावच्छेदकं
महानसीयवह्नित्वमेवेत्यव्याप्तिरतो रूपमपि निरुक्तन्यूनवृत्तिभिन्नत्वेन निरुक्ता-
नतिरिक्तवृत्तित्वेन वा विशेषणीयम् । तेन धूमवान् बहेरित्यादौ साध्या-
सामान्याभावादेः प्रमेयसामान्यवृत्तिप्रतियोगिताकत्वेऽपि नातिव्याप्तिः ।

नन्वत्र स्वनिष्ठव्याप्यत्वं प्रतियोगितावच्छेदकताघटकसंबन्धेन ग्राह्यम् ।
अन्यथा गगनादेः स्वरूपसंबन्धेन विषयितादिसंबन्धेन च वृत्तिमर्यादेः अप्र-
सिद्धेः ; प्रमेयसामान्यवृत्तिप्रतियोगिताया तत्संबन्धेन गगनव्यापकत्वात् ।
एवं च तेन” संबन्धेन वह्नित्वादेः साध्यतावच्छेदकत्वेऽप्रसिद्धिरित्यत
आह—“ स्वन्यूनेति ” । अत्रापि एकव्यक्तिसाध्यके साध्यसामान्याभावस्य
स्वन्यूनवृत्तिप्रतियोगित्वाप्रसिद्धिः उक्तरीत्या उभयाभावं वा निवेद्य वार-
णीया । नन्वप्रसिद्धिवारणाय प्रतियोगितावच्छेदकताघटकसंबन्धेन स्वनिष्ठ-
व्याप्यत्वं यत् तद्वदितं स्वव्यापकतत्त्वान्यत्वतस्सामानाधिकरण्योभयाभाववत्त्वं
रूपविशेषणं पर्यवसन्नम् । एवं च कालिकसंबन्धेन वह्नित्वविशिष्टस्य साध्यत्वे
साध्याभावो न लक्षणघटकः ; किन्तु व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियो-
गिताको द्रव्यत्वादिना गुणाद्यभाव इति किम् ईदृशप्रतियोगिताविशेषणेनेति
चेन्न ; लाघवमात्रादेवोत्तरकल्पस्यावतारणीयत्वात् । घटभिन्नत्वेन घटमहान-
सीयवह्न्यन्यतराभाववारणाय च रूपावच्छिन्नप्रतियोगितायामपि स्वन्यून-
वृत्तिभिन्नत्वं निवेद्यम् ।

अत्र कल्पत्रयेऽपि यथायथं धूमवद्वृत्तिविशिष्टद्रव्याभाववह्निधूमो-
भयाभावादिवारणाय प्रतियोगितावच्छेदकतापर्याप्ते वाच्यतया गौरवम् ।

एवं ममनियनाभावभेदपक्षे वह्नित्वगगनाभ्या वह्नित्वेभ्यनत्वाम्या वा वह्न-
 भावमादायामंभवः । वह्नित्वेन घटाभावाभावात् तथात्वामंभवात् । एवं
 यद्यपि महानसीयवह्नित्वमावस्य वह्नित्वेन महानसीयवह्नित्वान्यतरामावैक्येऽपि
 अवच्छेदकविशेषणेन वह्नित्ववारणात् अवच्छेदकतापर्याज्यधिकरणशब्देन न
 महानसीयवह्नित्वम्योपादानम् रूपविशेषणस्य वह्नित्वेऽसत्त्वेन नस्य लक्षणा-
 पटक्त्वात् । तथापि पर्वतान्यत्वविशिष्टसत्ताभावमादायाव्याप्तिः । सत्ताये
 रूपविशेषणमत्त्वात्, विशिष्टमत्तात्वस्यावच्छेदकतापर्याज्यधिकरणत्वात् । तस्य
 पर्वतान्यत्वविशिष्टत्वेन सत्तापर्वतत्वान्यतरामावैक्यत्वेऽपि तादृशविशिष्टत्व-
 स्यावच्छेदकविशेषणासत्त्वेन दुर्धरत्वादत् । वृत्तिमद्रूपपर्याप्तप्रतियोगितावच्छे-
 दकतास्त्वमपि निवेद्यमिति गौरवमिति तदुभयानिवेद्यमभिप्रेत्याह—
 “तत्प्रतियोगिनेति” । वृत्तित्वं प्रतियोगितावच्छेदकसंज्ञत्वेन ; प्रयोजनं
 स्फुटम् । धूमाभावस्य प्रतियोगितासमानाधिकरणतत्प्रतियोगितानिरूपणी-
 भूताभाववद्भूतितावच्छेदकान्यत्वस्य वह्नित्वादौ सत्त्वादतिव्याप्तिरतोऽवच्छेद-
 केति । तदन्त्यान्तं रूपविशेषणमपि कार्यम् । तेन घटभित्तत्वेन घटमहान-
 सीयवह्नित्वान्यतराभावादिनिरासः । प्रतियोगिताया वा स्यावच्छिन्नसमा-
 नाधिकरणभावनिरूपितत्वे सति स्वममानाधिकरणं यद्यत्तदन्यत्व देयम् ।
 वह्नित्वोभयत्वादीत्यादिना जलवृत्तिद्रव्यत्वाभावपरिमह । चतुर्थपक्षं तु
 समवायसंज्ञावच्छिन्नजलत्वविशिष्टत्वावच्छिन्नाभावस्य समवायावच्छिन्ना-
 भेयतासंबन्धेन जलावच्छिन्नाभावस्य च साध्यन्यापकतावच्छेदकद्रव्यत्वादि-
 निष्ठप्रतियोगिताकस्य परिग्रह । यदि चोक्तविशेषणस्थाने प्रतियोगिताया
 स्वनिरूपणीभूताभाववद्भूतितावच्छेदकत्वव्यधिकरणधर्मानवच्छिन्नत्वोभयाभाव-

^१ नकारो नास्ति—अ.

^२ अभावस्त्वत्वेऽपि—अ.

वत्त्व निवेद्यते वैयधिकरण्य च धूमाभावप्रतियोगिताया प्रमेयमात्रवृत्तित्वमते
यत्किञ्चित्प्रतियोग्यवृत्तित्व तदा ['न कोऽपि दोष इति बोध्यम्] ।

“अप्रसिद्धचेति” । यद्यपि पर्वतादे कालोपाधित्वानुपगमे बह्व्य
भावस्य हेतुमद्वृत्तित्वासम्भवेऽपि कालो घटवान् कालपरिमाणादित्यादौ
साध्यसामान्याभावस्य कालिकसम्बन्धेन हेतुमद्वृत्तित्वात् अन्यासिरेव ,
तथापि स्वरूपसम्बन्धेन हेतुसामानाधिकरण्यमभिप्रेत्यदम् । अन्यथा त्वाह—
“अयमिति” । “एतत्क्षणान्यवृत्तित्वेति” । एतत्क्षणान्यत्वस्य व्याप्य
वृत्तितया स्वरूपसम्बन्धेन तद्वृत्तित्वविशिष्टवाच्यत्वाभाव एतत्क्षणावच्छेदेन
सुलभ । स च एतत्क्षणान्यवृत्तित्वविशिष्टवाच्यत्वाधिकरणताया सर्वत्र
सत्त्वेन प्रतियोगिवैयधिकरण्यभावात् लक्षणघटक । नन्वेतत्क्षणान्यत्वस्य
व्याप्यवृत्तितया एतत्क्षणान्यवृत्तित्वविशिष्टवाच्यत्वाभावस्य साध्यवति ए
तत्क्षणरूपशब्दज्ञानादौ प्रतियोगिवैयधिकरण्यात् न लक्षणघटकत्वमत आह—
‘विषयतेति’ । एतत्क्षणान्यक्षणेति^१ पाठे एतत्क्षणान्यीयकालिकसम्बन्धा
वच्छिन्नवृत्तित्वविशिष्टवाच्यत्वाभावो न प्रतियोगिव्यधिकरण , एतत्क्षणस्यापि
स्वान्यक्षणसमानकालतया एतत्क्षणान्यक्षणासमानकालीनाप्रसिद्धे , सर्वत्रापि
तादृशवाच्यत्वसत्त्वात् , तथा च क्षणिरूपदार्थनङ्गीकारादय लक्षणघटको
भवतीत्याशय । तत्तत्क्षणावृत्तित्वविशिष्टवाच्यत्वत्वावच्छिन्नानधिकरणत्व त
त्क्षणासमानकालीनपदार्थ इति तादृशवाच्यत्वाभाव प्रतियोगिव्यधिकरण
त्वात् न लक्षणघटक । तत्तत्क्षणावृत्तिवाच्यत्व त्वप्रसिद्धमिति तत्परित्याग ।
क्षणिकपदार्थानङ्गीकाराऽपि अभाव दर्शयति—“विषयतेति” । महा

१ [ ] एतदन्तर्गतपाठो नास्ति । तस्याने असमवायमवादाह—अन
एवति” —अ

२ “अव्याप्यवृत्तित्वेति” —अ

३ एतादृशपाठ तादर्थ्यो दर्शित —स्व

प्रलयानङ्गीकारे जन्यज्ञानसामान्याभावासत्त्वात् आह—“विश्वेति” ।
 “प्रतियोगीति” । साध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वस्य घटत्वाद्यव-
 च्छिन्नप्रतियोगित्वरूपगुरुधर्मसाधारण्येऽपि तदवच्छिन्नाभावाप्रसिद्धेर्नासंभवः ।

यत्तु—प्रतियोगिवैयधिकरणघटितसाध्यवन्निष्ठेत्यादिव्यापकतानिवे-
 शने गोत्वादिभेदस्य लक्षणघटकतापत्त्या असंभवः; साध्यवन्निष्ठगोत्वाभाव-
 प्रतियोगितायां लाघवेन गवेतरावृत्तित्वस्यैवावच्छेदकतया सकलगोवृत्तित्वे
 सति गवेतरावृत्तित्वस्यानवच्छेदकत्वेन व्यापकतावच्छेदकत्वात् । न च
 गोत्वभेदस्यापि प्रतियोगितावच्छेदकं गवेतरासमयेतत्वमात्रमिति वाच्यम्;
 रूपादौ गोत्वं न भवतीति प्रत्ययानुरोधेन तत्रोक्तविशिष्टधर्मस्यैव प्रति-
 योगितावच्छेदकत्वात् इत्यतः साध्यवत्त्वकिञ्चिद्व्यक्त्यसंबद्धस्वविशिष्टसामा-
 न्यकं यद्यत् तद्वेदकूटवस्त्वमेव साध्यव्यापकतावच्छेदकत्वं विवक्षणीयम्; एवं
 च साध्यवत्त्वप्रकारकप्रमाव्यक्तेः साध्यवदसंबद्धत्वविरहेण साध्यव्यापकता-
 वच्छेदकत्वं तादृशप्रमाव्यक्तित्वेऽक्षतमिति तदवच्छिन्नाभावमादायैव सर्वत्र
 लक्षणसमन्वयसंभवात् ॥ तियोम्यवृत्तिश्चेति ग्रन्थासङ्गतिर्दुर्वारैवेति ।
 तदसत् । स्वप्रतियोगितावच्छेदकसंबन्धेन व्यापकताया निवेशि-
 तत्वात् । तदनिवेशेऽपि गौरित्याकारकज्ञानीयप्रकारताविशेषस्यैवातिलाघवेन
 भेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वाच्च । [साध्यतावच्छेदकताघटकसंबन्धेन प्रतियो-
 गितावच्छेदकवैशिष्ट्यनिवेशात् धूमाभावस्य कालिकसंबन्धेन धूमत्वादिवि-
 शिष्टवद्वाच्यकं प्रतियोगितावच्छेदकसंबन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरूप्य-
 प्रवेशात् कालिकसंबन्धेनायोगोलकादेः धूमवत्त्वं चादाय नातिव्याप्तिः ।]¹
 ननु प्रमेयसाध्यके साध्यतावच्छेदकसंबन्धावच्छिन्नसाध्याभावाप्रति-
 क्षिप्त आह—“प्रमेयेति” । “लघुरूपेति” । विषयितासंबन्धेन प्रमे-

यवद्वित्ववज्ञानाभावस्य संयोगसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य लाघवेन बह्वित्व एव प्रतियोगितावच्छेदकत्वमिति भावः । ननु प्रतियोगितायां साध्यतावच्छेदकसंबन्धावच्छिन्नत्वं न निवेश्यते वैयर्थ्यात् ; किन्तु साध्य-तावच्छेदकसंबन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यमेव । उक्तस्थले च समवायावच्छिन्नप्रतियोगिताकं विषयितया प्रमेयबह्वित्ववज्ञानाभावमादाय [नास्ति-व्याप्तिरिति चेन्न ; तथा सति प्रमेयसाध्यकेऽपि विषयितया प्रमेयत्ववज्ञाना-भावमादाय] लक्षणसङ्गतिसंभवात् प्रतियोग्यवृत्तिश्चेत्यस्यानवतरापत्तेः ।

वस्तुतः तद्गूणावतारार्थं प्रतियोगितावच्छेदकताघटकसंबन्धेन साध्य-व्यापकतावच्छेदकत्वं न प्रवेश्यम् ; किन्तु लाघवेन साध्यतावच्छेदकनिष्ठ-प्रतियोगितावच्छेदकतायां व्यधिकरणसंबन्धावच्छिन्नत्वमेव साध्यतावच्छेदक-ताघटकसंबन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकवैशिष्ट्यनिवेशेनानतिप्रसङ्गात् । एवं च प्रतियोगितायामपि न साध्यतावच्छेदकसंबन्धावच्छिन्नत्वं प्रवेश्यते ; प्रयोज-नाभावादिति शंकार्थः । “ लघुरूपेति ” । विषयितासंबन्धेन प्रमेयबह्वित्व-वज्ञानाभावो न लक्षणघटकः अवच्छेदकतायाः व्यधिकरणसंबन्धानवच्छि-न्नत्वात् । साध्यतावच्छेदकव्यापकरूपावच्छिन्नाभावनिवेशे तु सत्तावान् जातेरित्यादौ विदिष्टसत्ताभावमादायाव्याप्तिरिति कृतबुद्धयो विदां कुर्वन्तु ।

द्रव्यत्वेन घटात्यन्ताभावस्य साध्यतावच्छेदकसंबन्धेनातथात्वा-दाह—“ साध्यतावच्छेदकसंबन्धेन व्यापकत्वमिति ” । ननु महाकालान्य-त्वविदिष्टपटवज्ज् कालत्वादित्यादावतिव्याप्तिः । संयोगेन बह्वादिसाध्यके साध्यवति उत्पत्तिकालावच्छेदेन तदभावसत्त्वात् साध्यतावच्छेदकसंबन्धेन साध्यव्यापकत्वाप्रतिद्विवारणाय तत्र प्रतियोगिवैयधिकरणस्यावश्यकतया

१ [ ] एतदन्तर्गतादौ नास्ति—अ.

२ “ वस्तुतस्तु ”—अ.

३ “ समवायावच्छिन्न ”—अ.

तद्वदितसाध्यव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताफस्य कालिकसंबन्धा-
वच्छिन्नमहाकालान्यत्वाभावस्य महाकालावच्छेदेन हेतुमद्वृत्तेः साध्यताव-
च्छेदकीभूतकालिकसंबन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसमानाधिकरणत्वा-
दित्यत आह—“महेति” । तथा च प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामा-
नाधिकरण्यदले प्रतियोगितावच्छेदकतापर्याप्तिनिवेश आवश्यक इति भावः ।
वस्तुतस्तु—साध्यतावच्छेदकसंबन्धेन व्यापकताघटितपूर्वलक्षणे महा-

कालान्यत्वविशिष्टघटाभावमादायापि अतिव्याप्तिरित्यस्वरसादेतल्लक्षणारंभः
अत्र तु सा नास्तीति भावः ।

ननु प्रतियोग्यवृत्तिश्चेति ग्रन्थावतारानुरोधेन तदावश्यकत्वमत
आह—“तन्निवेशेऽपीति” । “पूर्वोक्ति” । घटत्वाभावाभावघटमेदाभाव-
योर्घटत्वरूपतया किञ्चिद्विशिष्टस्वाभावस्वरूपप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-
समानाधिकरणत्वात् । एवं व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्यापि । नन्वेत-
द्वृत्तितावच्छेदकान्यत्वेन प्रतियोगितावच्छेदकं विशेषणीयम् । न च
सत्तावान् जातेरित्यादौ सत्ताभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकसत्तात्वे संबन्ध-
सामान्येन तत्प्रतियोगितानिरूपकीभूताभाववद्वृत्तितावच्छेदकत्वसत्त्वादव्या-
प्तिः । तत्प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टतत्प्रतियोगिताश्रयवत्ताप्रवृत्तिरोधिता-
नियामकसंबन्धेन तादृशाभाववत्त्वस्य निवेशनीयत्वात् । मैवम्—उक्तरीत्या
साध्यव्यापकत्वस्य प्रतियोगिव्यैयधिकरण्यघटिततया घटत्वाभाववान् घट-
त्वादित्यादौ किञ्चिद्विशिष्टसाध्याभावत्वं तद्वदितसाध्यव्यापकतावच्छेदकं
तदवच्छिन्नाभावो घटत्वाभावः तस्य तादृशप्रतियोगितावच्छेदकाप्रसिद्ध्या
अव्याप्तेः । व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावानुपगमेऽपि अयमात्मा ज्ञानात्

१० तद्वत्ताज्ञानं प्रति अव्याप्यवृत्तित्वज्ञानाभावविशिष्टतदभाववत्ताज्ञानस्य विरोधि-
त्वात्—अ.

परममहत्त्वम् आकाशपरिमाणत्वादित्यादौ पूर्वक्षणवृत्तित्वविशिष्टसाध्यता-
वच्छेदकं साध्यव्यापकतावच्छेदकं तदवच्छिन्नाभावमादाय लक्षणसमन्वय-
संभवात् अवतारकत्वानुपपत्तेश्च । न च रूपमपि तेन विशेषणीयम्;
तथापि तादात्म्येन प्रमेयसाध्यकेऽव्याप्तेः; समवायादिसंबन्धावच्छिन्नप्रमेया-
भावस्य समवायित्वेन प्रमेयत्ववद्वेदस्य च रूपस्य प्रतियोगितावच्छेदकस्य
च तादृशविशेषणशून्यत्वात् लक्षणघटकाभावाप्रसिद्धे । *प्रतियोगितावच्छे-
दकसंबन्धसामान्ये यदवच्छिन्नप्रतियोगिकत्वतदभावाधिकरणवृत्तित्वोभयाभावः
तत्त्वनिवेशे तु प्रतियोगितासामानाधिकरण्याप्रवेशप्रसङ्ग इत्यन्यैरनुज्जृम्भितः
पन्थाः ।

अथैतन्मते भावभिन्नत्वनिवेशात् घटत्वात्मकाभावस्य प्रतियोगिता-
वच्छेदकावच्छिन्नभावसामानाधिकरण्यनिवेशाच्च घटत्वाभावत्वादिना घटा-
भावस्य वारणात् अभावाप्रसिद्धयैव नातिव्याप्तिः ; घटत्वाभाववान् पटत्वादि-
त्यादौ घटत्वाभावत्वादिना पटाद्यभावादे समनियताभावभेदमते भावरूप-
प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नाप्रसिद्ध्या अव्याप्तिरतो भाववृत्तित्वं रूपविशे-
षणम् ; वाच्यत्वत्वेन *ज्ञेयत्वाभावमादायैव लक्षणसङ्गतिरिति । मैवम्;—
प्रतियोगितायां संबन्धावच्छिन्नत्वस्य वैयर्थ्यात् अवतारकत्वानुपपत्तेः ।

“यावदिति” । एतन्मते घटत्वाभावादिसाध्यकं तत्प्रकारकप्रमाद्य
भाव एवातिव्याप्तिवारकः । दोषान्तरमाह—“ज्ञेयत्वत्वादिनेति” ।
“किन्त्विति” । नित्यज्ञानं नित्यसविषयकत्वादित्यादौ दैशिकविशेषणता-
संबन्धावच्छिन्नेच्छान्यत्वाभावमादायानतिप्रसङ्गात् वीप्सा न कार्येति लाप्यं
द्रष्टव्यम् । “व्यभिचारिणीति” । न च प्रतियोगितावच्छेदकसंबन्धव्य-

१ “अभावाद्यप्रसिद्धेः”—अ.

* रूपविशेषणम्—अ.

२ “ज्ञेयत्वाद्यभावम्”—अ.

विवक्ष्येव निर्वाहात् भावपद व्यर्थमिति वाच्यम्, स्वाभावत्वस्य साध्य
व्यापकनावच्छेदकत्वमादायापि दोषसमवात् । “भावेति” ।

अत्रेदं बोध्यम्—किञ्चिद्विशिष्टस्य स्वस्य योऽभाव तद्वत्ते तादृशा
भावस्वरूपप्रतियोगितावच्छेदकस्य तादृशाभावनिष्ठप्रतियोगितासमानाधिकर
णत्वे सति तत्प्रतियोगितानिरूपको य शुद्धस्वात्मकोऽभाव तद्वद्भूतिताव
च्छेदकत्वेनातिव्याप्यभावात् भावपद चतुर्थरूपे व्यर्थम् ।

ननु प्रतियोगितावच्छेदक तत्प्रतियोगितासमानाधिरूपेणेत्यादिरीत्या
न विशेषणीयम् सुतरामेव रूपम् घटभिन्नत्वेन धूमघटान्यतराभावस्य
धूमाभावैक्येऽपि घटभिन्नत्वस्य धूमत्वादिनिष्ठप्रतियोगितावच्छेदकताघटक-
समवायसम्बन्धेनावृत्तित्वेन दुर्घरत्वात् । एव चोक्तरीत्या भावपदसार्थस्यमिति
चेत्, मैवम् । बह्वित्वेन धूमायोगोर्लंकारवृत्तिवद्बहुन्यतराभावस्य धूमाभाव-
रूपतया अति-यासिवाश्रयाय प्रतियोगितावच्छेदके तद्विशेषणावश्य-
कत्वात् ।

“सामानाधिकरण्यम्” । तदधिकरणे सन्बसामान्येन वृत्तित्वम् ।
न च विशिष्टस्वाभावविशिष्टाभावस्य विशिष्टस्वरूपतायामनतिप्रसङ्गेऽपि
शुद्धस्वरूपतायामनतिप्रसङ्गो दुर्वार इति वाच्यम् । अवगोले विशिष्ट
स्वाभावविशिष्टाभावत्वेन वृत्तेरङ्गीकारेण तद्वारणात् । “स्वम्मात्” ।
धूमाभावात् । भाव । अयोगोल्कीयबहुधादि, तत्प्रमाविषयत्वं च ।
“भावतयेतीति” । समनियतयोर्भावभिन्नयोरेक्यं न तु भावाभावयोरपि,
तथा सति प्राभाकरा एव विजयेरन्निति भाव । “एव सतीति” ।

१ धूमगद्विज्ञेत्यर्थ — अ

२ भावतयेति प्रतीकम् अ—स्व

३ “एव च सती” — यपि पाठो शादाश्रयो वर्तते—स्व

द्वितीयस्वलक्षणम्

अत्र वदन्ति—एवं सतीत्यस्य भावभिन्नत्वे सतीत्यर्थे प्रतियोगि-
वैयधिकरण्याघटितसाध्यव्यापकताया एवात्र निवेशितत्वात् कपिसंयोगस्य
लक्षणघटकत्वमेव नेत्युपपत्त्यासङ्गति । न च साध्यवन्निष्ठत्वं स्वरूपसंबन्धेन
निवेश्यमन्यथा स्पन्दो गतित्वादित्यादौ साध्यवति कालिकसंबन्धेन साध्या-
भावसत्त्वात् वाच्यत्वत्वेन घटाद्यभावमादायातिव्याप्तेरनुपद स्वयमपि देशिक-
विशेषणतया साध्यवन्निष्ठत्वोक्तेरिति वाच्यम्, तथा सति पर्वतत्वरूपाभाव-
वारणार्थमेव भावभिन्नत्वनिवेशसंभवात् हृदत्वात्मकाभावपर्यन्तानुधावनस्य
निर्बीजत्वापातात् । न च प्रतियोगिमत्ताग्रहविरोधितानियामकसंबन्धेनैव
साध्यवन्निष्ठत्वं निवेश्यम्, तथा सति पर्वतत्वरूपाभावस्य वारित-
त्वात् हृदत्वात्मकाभावपर्यन्तानुधावनसार्थक्यमिति वाच्यम् । तथा सति
निरवच्छिन्नसंयोगाभाववत्ताज्ञानं प्रति समवायसंबन्धेन संयोगवत्ताज्ञानस्य
विरोधित्वात् उपपत्त्यासङ्गतिर्दुर्वारैव । ननु साध्यवद्वक्तृद्वयव्यत्यसंबद्ध
स्वविशिष्टसामान्यकभिन्न यद्रूप तदवच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावे भावभिन्नत्व-
निवेशे सतीत्येव तदर्थे इति चेन्न, प्रतियोगिरैयधिकरण्याघटिताया
एव व्यापकताया इति ग्रन्थविरोधात् । जन्यज्ञानत्वादेरुक्तव्यापक-
तावच्छेदकतया तदवच्छिन्नाभावमादाय लक्षणसङ्गतेरवतारकत्वानुपपत्तेश्च ।
तस्मादेवं सतीत्यस्य प्रतियोगिवैयधिकरण्याघटितसाध्यव्यापकत्वोपादाने
सतीत्येवार्थे इति ।

यद्वा एव सतीत्यस्य भावभिन्नत्वविवक्षणे सतीत्येवार्थे । प्रतियोगि-
मत्ताग्रहविरोधितानियामकसम्बन्धेन वृत्तित्वं विवक्षितम् ; सम्बन्धो निरवच्छिन्न-
समवाय । तेन संयोगस्य साध्यवद्बृत्तित्वामभवात् कपिसंयोगात्मकाभावो
लक्षणघटक ; स च न भावभिन्न इति द्रष्टव्यम् ।

वस्तुतस्तु दैशिकविशेषणतया साध्यवन्निष्ठत्वं प्रविष्टमित्याशयेनेदम् ।
पर्वतत्वरूपाभायोपेक्षा च सर्वाधारतानियामकसंबन्धान्यसंबन्धावच्छिन्नतन्नि-
वेशोऽस्तु इत्याशंकावारणाय ।

“पूर्वोक्तदिशंति” । सत्तावान् जातेरित्यादौ कालिकसंबन्धेन
हेतुसमानाधिकरणस्य सत्ताभावस्य गगनादौ तादृशप्रतियोगिसामानाधि-
करण्याभावात् अन्यसिद्धिः । यदि स्वविशिष्टपदं न स्यादित्यर्थः । यद्यपि
पूर्वलक्षणे दैशिकविशेषणतया हेतुसमानाधिकरण्योक्तावपि गगनादिवृत्तित्व-
विशिष्टसत्ताभावमादायाव्याप्तेः स्वविशिष्टपदमावश्यकम् । परन्तु तत्राभावा-
दिति स्वरूपकीर्तनमात्रं पर्वतत्वात्मकाभावस्य स्वाभाविकप्रतियोगिसामानाधि-
करण्यात् पर्वतत्वाभावनिरूपप्रतियोगितायाः साध्यव्यापकतानवच्छेदकत्वात् वा
दैशिकविशेषणतारूपसंबन्धभावभिन्नत्वयोर्वैयर्थ्यात् तथापि एतल्लक्षणे दैशिक-
विशेषणतानिवेशेन हृदत्वात्मकाभाववारणेऽपि स्वविशिष्टत्वनिवेशवैयर्थ्यमयेन
अभावानामिति दीक्षित्यनुसारेण गुरुतरभावभिन्नत्वनिवेश उक्त इति ।

ननु प्रथमलक्षणे साध्यनिष्ठसंबन्धप्रतियोगिताया व्यापकतावच्छेद-
कत्वात् तन्निरूपकस्य यावदन्तर्गतसंबन्धस्य लक्षणघटकताप्रसङ्गेन गौरव-
वारणाय अभावा इति अभावीयप्रतियोगितालभार्थमिति कथमभावा इति
स्वरूपकीर्तनमात्रमित्युक्तमिति चेन्न ; संबन्धाभावप्रतियोगितयोः एकरूप-
त्वाभावेनाभावीयविलक्षणप्रतियोगिताया साध्यव्यापकतावच्छेदकत्वनिवेश-
सूचकत्वेऽपि तदर्थप्रवेशादिति ।

कालिकसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकगगनाभावमावत्वस्य बह्वादि-
व्यापकतानवच्छेदकत्वात् बह्वादि साध्यकेऽदोषात् अयमात्मेति । स्वप्रति-
योगिमताग्रहकितोपितानियामकसंबन्धेन साध्यवद्वृत्तित्वं वाच्यम् ; अन्यथा

बह्वाद्यधिकरणे बह्वाद्यभावस्य कालिकसम्बन्धेन सत्त्वात् बह्विवादे
साध्यव्यापकतावच्छेदकत्वं न स्यादित्याशयः । समनियताभावैरन्यमते तु
नैतत्शकावतारः तन्मते वाच्यत्वत्वादिरूपप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न
सामानाधिकरण्यसम्भवात् । स्वरूपसम्बन्धेन साध्यवद्बृत्तित्वं निविष्टमित्यभि
प्रायेण समाधत्ते—“आकाशेति” ।

ननु बहिमान् धूमादित्यादौ घटवृत्तिरूपध्वसवदन्यत्वाभावादे का
लिकसम्बन्धेन हेतुसमानाधिकरणस्य भावरूपप्रतियोग्यप्रसिद्धे घटत्वाभावादि
साध्यकं यावदन्तर्गतघटत्वाभावत्वेन पटाद्यभावस्य तत् एवाव्याप्तिः । एव
गगनाभावत्वेन हृदत्वाभावत्वेन वा पटाद्यभावमादायासम्बन्धेत्यतः भाव
भिन्नत्वं परित्यज्य प्रकारान्तरमनुसरति—“अस्तु चेति” ।

केचित्तु—प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नाभावनिवेशो न कार्यः,
किन्तु प्रतियोगितावच्छेदके अभाववृत्तित्वं निवेश्यम्, एव च पूर्वोक्तहृद
वृत्तित्वविशिष्टस्वाभावविशिष्टत्वावच्छिन्नाभावस्यानतिरिक्तत्वेऽपि नातिव्या
प्तिः तत्प्रतियोगितावच्छेदकस्याभाववृत्तित्वात्, एव च घटभिन्नत्वेन
घटधूमन्यतराभिव्यवहारेऽपि अभावभिन्नत्वेन धूमघटाभावान्यतराभाववार-
णाथैव स्वन्यूनवृत्तिभिन्नप्रतियोगितावच्छेदकाद्युपादानमित्याहुः ।

“इदमिति” । न च तादृशग्रन्थासङ्गतिभयेन स्वप्रतियोगिता
वच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वविवक्षणमसङ्गतमिति वाच्यम् । नित्यज्ञानं नित्यं
सविषयकत्वादित्यादौ समवायावच्छिन्ननित्यज्ञानत्वाद्यभावस्य विषयता
सम्बन्धेन साध्यव्यापकप्रतियोगिकस्य तेन सम्बन्धेन प्रतियोगितावच्छेदका
वच्छिन्नसामानाधिकरण्यादतिव्याप्तिवारणाय वीक्ष्यामपेक्ष्य लाघवेन तद्वि

१ “वाच्यत्वादिरूप” —अ

२ पटाद्यभावभावस्य —अ

३ “अभावादिवारणेऽपि” —अ

वक्षणात् । एवं च व्यापकताघटकसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य तेन संबन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्योक्तौ समवायविपयितयोर्व्यापकताघटक-तया दोषावारणेन तादृश्यत्संबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वमित्येतावत्पर्यन्ता-मिधानवारणायेत्यमुक्तम् । अयोगोलकनाशजन्यसंयोगनाशसंभवात् उक्तमनु-योगितेति । अयोगोलकत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वस्य कालत्वसंदेहात् कालिक-संबन्धोपेक्षा भाववृत्तित्वनिवेशपक्षे इदम् ।

वस्तुतस्तु प्रतियोगितावच्छेदकताघटकसंबन्धेन प्रतियोगितावच्छेद-कवैशिष्ट्याविवक्षणे भावत्वं व्यर्थम् । तन्निवेशेऽपि कालिकसंबन्धेन धूमत्व-विशिष्टबह्वादिसामानाधिकरण्यादिति ।

इदमापाततः—उक्तसंयोगादिध्वंसादिवारणायैव भावत्वनिवेशसंभ-वात् । तावतापि प्रतियोगितावच्छेदकताघटकसंबन्धेन प्रतियोगितावच्छेदक-वैशिष्ट्यनिवेशप्रतिक्षेपसिद्धेः ; एतन्निवेशेन भावत्वनिवेशाप्रतिक्षेपाच्च ।

“व्यापकतावच्छेदकतायामपीति” । न च विपयितासंबन्धेन द्रव्यत्वत्वादिमज्ञानाभावस्य किञ्चिद्विशिष्टस्वाभावत्वनिष्ठप्रतियोगितावच्छेद-कताघटकीभूतस्वरूपसंबन्धेन द्रव्यत्वत्वविशिष्टो यो द्रव्यत्वादिरूपाभावः तत्सामानाधिकरण्यात् नाव्याप्तिरित्येतद्विशेषणवैयर्थ्यमिति वाच्यम् । शब्द-वान् एतत्त्वादित्यादौ प्रतियोगिवैयधिकरण्यापटितसाध्यव्यापकतावच्छेदकं यत् सत्त्वादि विपयितासंबन्धेन तद्विशिष्टज्ञानाभावस्य हेतुमति दर्शितरीत्या समवायेन तादृशज्ञानसामानाधिकरण्याभावादव्याप्तेः तदुपादानादिति । अधिकमनुपदं बक्ष्यामः ।

“दर्शिताभावानामिति” । यद्यपि विपयितासंबन्धेन वाच्यत्व-त्वविशिष्टज्ञानाभावादेः किञ्चिद्विशिष्टस्वामावत्वनिष्ठप्रतियोगितावच्छेदक-

द्वितीयस्वलक्षणम्

त्वघटकीभूतस्वरूपसंबन्धेन साध्यव्यापकतावच्छेदकवाच्यत्वनिष्ठप्रतियोगि-
तावच्छेदकताकत्वात् लक्षणघटकत्वमेव । न च प्रतियोगितावच्छेदका-
वच्छिन्नभावेत्यादिस्थले भाववृत्तिप्रतियोगितावच्छेदकताघटकसंबन्धेन प्रति-
योगितावच्छेदकविशिष्टो यः तत्सामानाधिकरण्यनिवेशेऽपि व्यभिचारिणि
दोषवारणसंभवात् उक्ताभावानां लक्षणाघटकत्वमेव तेषां भाववृत्तिप्रतियोगि-
तावच्छेदकताघटकविषयतासंबन्धेन वाच्यत्वत्वविशिष्टज्ञानासामानाधिकरण्या-
दव्याप्तिवारणाय भाववृत्तिप्रतियोगितावच्छेदकताघटकसंबन्धेन साध्यव्यापक-
तावच्छेदकत्वस्यावश्यकत्वादित्याशय इति वाच्यम् । तथा सति घटत्वा-
भाववान् 'प्रमेयत्वादित्यादौ घटत्वाभावप्रकारकप्रमाविषयत्वाभावस्य स्वरूप-
संबन्धेन स्याभावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यादतिव्याप्तेः । घटत्वाभावप्रमा-
भावस्तु न प्रतियोगिवैयधिकरण्याघटितसाध्यव्यापकप्रतियोगिकः ; तथापि
तत्प्रतियोगितावच्छेदकताघटकसंबन्धेन व्यापकतावच्छेदकत्वं तद्वैशिष्ट्यं च
विवक्षितमित्यदोषः । साध्यव्यापकतावच्छेदकताघटकसंबन्धावच्छिन्नप्रति-
योगितावच्छेदकताकत्वोक्तौ स्वाभावत्वनिष्ठप्रतियोगितावच्छेदकतायाः तादृश-
स्वरूपसंबन्धावच्छिन्नत्वं न हीयते इति तादृशाभावस्य लक्षणघटकत्वापत्तिः ।
तत्र तत्प्रतियोगितोपादानेऽपि धूमाद्यभावत्वादौ कालिकसंबन्धस्यापि व्यापक-
तावच्छेदकघटकतया अतिव्याप्तिरतो यत्संबन्धपर्यन्ताभिधानं स्यादतः
तन्नोक्तम् ।

ननु व्यापकतावच्छेदकताघटकसंबन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टा-
भिधानेनातिव्याप्तिवारणसंभवात् स्वप्रतियोगितावच्छेदकताघटकसंबन्धेन तद्वै-

१ " भाववृत्तिवृत्ति " — अ.

२ " भाववृत्तिवृत्ति " — अ.

३ " घटकीभूतविषयिता " — अ.

४ इत्याशयः इति नास्ति — अ.

५ " प्रमेयत्वादित्यादौ " — अ.

शिष्टं निवेद्य वह्निमान् धूमादित्यादौ अव्याप्तिं प्रदर्श्य तेनैव संबन्धेन व्यापकत्वावच्छेदकत्वकथनमयुक्तमिति चेन्न ; कालिकसंबन्धस्यापि धूमत्वनिष्ठ-
व्यापकतावच्छेदकत्वघटकतया अतिव्याप्त्यनुद्धारापत्तेः ; व्यापकतावच्छेद-
कतावच्छेदकत्वावच्छेदकत्वघटकतया न च धूमवत्त्वप्रकारकप्रमाविषयत्वा-
भावमादायैव नातिव्याप्तिः । एवमपि तादृशप्रमाविषयैवस्यानुयोगिता-
विशेषसंबन्धेन साध्यव्यापकतावच्छेदकत्वात् अतिव्याप्तेः । यादृशयोगोलके
संयोगध्वंसो नियतः तन्मात्रान्तभावेन व्यभिचारिण्यतिव्याप्तेश्च । प्रतियोगि-
तावच्छेदकावच्छिन्नभावोक्तावपि विषयताया विषयादिरूपत्वेन जन्यत्व-
संभवात् वह्निमत्ताज्ञानविषयत्वे कालिकसंबन्धेन धूमप्रकारकप्रमाविषयताव-
सत्त्वेनातिव्याप्तेरिति ।

ननु बह्नावपि संयोगेन वहित्वं न वर्तते इति संयोगसंबन्धावच्छिन्न-
वहित्वनिष्ठप्रतियोगितावच्छेदकताकाभावस्यापि साध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगि-
तायाः सामानाधिकरण्येनानवच्छेदकत्वघटितलक्षणघटकतया प्रतियोगिताव-
च्छेदकीभूतसंयोगेन तद्वैशिष्ट्यं दुर्घटमित्यव्याप्तिरतो दिगिति । तेन
संबन्धेन वृत्तित्वस्यापि व्यापकतावच्छेदकत्वनिर्मुक्तिघटकत्वादिति ।

इदं तु बोध्यम्—प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्ये
प्रयोजनाभावेनाभावनिष्ठकृत्यागे प्रतियोगितायामेव यावत्त्वोपादाने वा
तत्त्रिरूपकाभावस्यापि त्यागात् स्वविशिष्टत्वहेतुसामानाधिकरण्ययोः वैयर्थ्यं
परंतु अवतारकत्वं न हीयत इति द्रष्टव्यम् । शीघ्रितौ ज्ञेयत्वत्वादिना
वाच्यत्वादीनामिति लक्षणद्वयाभिप्रायकतया प्रतियोगिविशेषणस्य प्रतियोगि-
तावच्छेदकत्वार्थं चोक्तम् ।

१ "व्यापकतावच्छेदकत्व" — अ.

२ विषयत्वत्वत्व — अ.

“वह्यादिभेदस्येति” । संबन्धभेदानिवेशेन कालिकसंबन्धेन तस्य प्रतियोगिवृत्तित्वसंभवेऽपि न क्षतिः । आदिना द्रव्यत्वादिभेदपरिग्रहात् । न च समनियताभावैक्यमते तस्य द्रव्यत्वत्वाभावतया द्रव्यत्वत्वरूपप्रतियोगिवृत्तित्वमिति वाच्यम् । समनियताभावभेदपक्षानुरोधेन प्रतियोगितावच्छेदकसंबन्धेन व्यापकताया आवश्यकत्वात् । प्रतियोगितावच्छेदकसंबन्धेन साध्यव्यापकताया उक्तत्वात् व्यधिकरणसंबन्धावच्छिन्नवाच्यत्वाद्यभावात् । वह्निमान् धूमादित्यादौ तादात्म्यसंबन्धघटितसाध्यव्यापकतावच्छेदकं यद्द्रव्यत्वादि विषयितासंबन्धेन तद्विशिष्टज्ञानादिभेदस्य प्रतियोगिवृत्तित्वेनाव्याप्तिरिति स्वप्रतियोगितावच्छेदकताघटकसंबन्धावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकताया निवेशनीयतया विषयितासंबन्धावच्छिन्नवाच्यत्वत्वप्रतियोगितावच्छेदकताकाभावानां लक्षणाघटकत्वेन प्रतियोग्यवृत्तिश्चेति मूलावतारः । प्रतियोगिवैयधिकरण्याघटितव्यापकताकरूपे स्वरूपसंबन्धेन साध्यवन्निष्ठत्वस्य निवेशनीयतया कपिसंयोगात्मकाभावस्य लक्षणघटकत्वमत आह—“दैशिकेति” । दीधित्यनुसारेणाह—“भावभिन्नत्वेति” ।

इदमनास्थयोक्तम् । रूपान्यत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वाभाववारणाय दैशिकविशेषणताया आवश्यकत्वात् ।

“अयोगोलकान्यत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वाभावस्येति” । न च समनियताभावैक्यमतेऽयोगोलकतदन्यत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वान्यतराभावस्यायोगोलकान्यत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वत्वेनायोगोलक — अयोगोलकान्यत्वप्रकारकप्र-

१ “प्रतियोगिताघटकत्वसंबन्धेन”—अ.

२ “दैशिकत्वमेति” प्रतीकधारणम्—अ; “दैशिकविशेषणतया” इत्येव पाठः गादाधर्यो हस्यते । “दैशिकत्वमेति” प्रतीकधारणात् पाठान्तरमपि वर्तन इति ज्ञायते—स्व.

३ “अयोगोलकान्यत्वादिप्रकारकप्रमाविषयत्वाभावस्येति पाठः “अयोगोलका-न्यत्वादिप्रकारकप्रमाविषयत्वाभावस्येति” पाठश्च गादाधर्यो हस्यते—स्व.

माविपयत्वान्यतराभावस्य अयोगोलकावृत्तिवावच्छिन्नाभावस्य च दर्शिता-
 भावसमनियततया तदात्मकत्वेनायोगोलकरूपप्रतियोगिवृत्तिवात् अतिव्या-
 सितान्यस्यमेवेति वाच्यम्; तन्मते उभयावृत्तिप्रतियोगिताश्रयवृत्तित्वस्य
 वाच्यत्वात्; सद्देतौ च बहिर्वादिना 'तद्वदाभावप्रतियोगितामादाय लक्षण-
 समन्वयः । उभयावृत्तित्वं च स्वप्रतियोगिवृत्तित्वस्वसामानधिकरण्योभय-
 संबन्धेन भेदविशिष्टान्यत्वम् ।

वस्तुतस्तु—अयोगोलकत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभावत्वस्यापि धूम-
 व्यापकतावच्छेदकतया तदवच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य तादृशप्रमाविशेष्यत्व-
 रूपाभावस्य अभावमात्रवृत्तिप्रतियोगिताकस्य भाववृत्तिप्रतियोगिताकायोगो-
 लकावृत्तिवावच्छिन्नाभावादतिरिक्तस्य प्रतियोग्यवृत्तित्वेनातिव्याप्तिरिहात्
 उभयावृत्तित्वं प्रतियोगिताविशेषणं व्यर्थमेव । न चैवमपि घटत्वाभावमिदं
 'प्रमेयत्वादित्यादौ घटत्वाभावत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभावाभावस्य 'घटत्वा-
 भावत्वस्वरूपतया घटत्वाभावात्वेन रूपेण विशेषणतासंबन्धेन स्वप्रति-
 योगिनि तादृशविशेष्यत्वाभावे सत्त्वादतिव्याप्तिः । एवमयमात्मा ज्ञानादि-
 त्यादौ घटान्यत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभावस्य स्ववृत्तिघटादिवृत्तित्वविशिष्ट-
 गोत्वाभावाभावात्मकतया तादृशगोत्वाभावाभावत्वेन हेत्वधिकरणवृत्तेः तस्य
 तादृशविशेष्यत्वरूपप्रतियोग्यवृत्तित्वेनाव्याप्तिरिति वाच्यम्; प्रतियोगिवृत्ति-
 त्वहेतुमद्वृत्तित्वयोः तादृशाभावत्वेन निवेद्यनीयत्वादिति ।
 नन्वेतल्लक्षणे इदं वाच्यं ज्ञेयत्वादित्यादौ वाच्यत्वत्वेन वाच्यत्व-
 वृत्तित्वविशिष्टवाच्यत्वाभावस्य वाच्यत्वरूपप्रतियोग्यवृत्तित्वेनाव्याप्तिः । न च
 तस्य ज्ञेयत्वत्वेन वाच्यत्ववृत्तित्वविशिष्टज्ञेयत्वाभावरूपतया ज्ञेयत्वरूपप्रति-

१ "तद्वदाभाव" — अ.

२ "मेयत्वादित्यादौ" — अ.

३ "घटत्वाभावस्वरूपतया" — अ.

द्वितीयस्वलक्षणम्

योगिवृत्तित्वमिति वाच्यम् ; समनियताभावभेदमतेऽगतेरिति चेन्न ; बह्वित्येन महानसीयवह्यभावानुपगमं तृभिः ईदृशाभावानुपगमादिति । यत्समानाधिकरणानां साध्यव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकयावदभावानां प्रतियोगिवृत्तित्योक्तौ वाच्यत्ववृत्तित्वेन वाच्यत्वाद्यभावमादाय अव्याप्ते तल्लक्षणे तथा नोक्तमिति स्मर्तव्यम् ।

इति कृष्णम्भट्टीये द्वितीयस्वलक्षणम् ॥

न्यायरत्ने चतुर्दशलक्षणी

“^१साध्यप्रतियोगिकाभावस्येत्यादि” । अत्रैदं बोध्यम् । साध्य-
मात्रप्रतियोगिकाभावनिवेशस्य शंकाबीजत्वे, व्यासज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्ना-
भावो न लक्षणघटकः ; गुरुधर्मस्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वे विशिष्टा-
भावोऽपीति । “साध्यतावच्छेदकापर्याप्ति”ति । साध्यतावच्छेदकतापर्या-
प्त्यवच्छेदकधर्मावच्छिन्नापर्याप्तिकेत्यर्थः । तेन, तद्वह्निवनिष्ठावच्छेदकताया
उभयपर्याप्तत्वे एकपर्याप्तत्वाभावासत्वेऽपि न^२ क्षतिः । इदं च समानाधि-
करणधर्मावच्छिन्नाभावसंग्रहाय ।

यत्तु.—तन्न देयमेव, न च तदनिवेशं समानाधिकरणधर्मावच्छिन्ना-
भावस्य लक्षणाघटकत्वेन व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावमादाय असंभवोऽति-
व्याप्तिश्चेति वाच्यम् ; तस्य लक्षणघटकत्वेऽप्यसंभवातिव्याप्त्यो प्रागेवोक्त-
त्वादिति ।

^१ “साध्यप्रतियोगिकाभावस्ये”ति गाढाधर्मा पाठो न दृश्यते—स्व.

^२ न क्षतिरिति.—वह्निमान् धूमादित्यादौ यद्यपि वह्नित्वनिष्ठासाध्यतावच्छेदकता निर-
वच्छिन्नैव तथापि साध्यतावच्छेदकतापर्याप्त्यवच्छेदकं वह्नित्वनिष्ठ तद्वृत्तित्वम् तच्च न
तद्वह्नितादिनिष्ठावच्छेदकतापर्याप्त्यवच्छेदकम् ; व्यासज्यवृत्तिधर्मपर्याप्तिरेकमात्रवृत्तिधर्मस्थान-
वच्छेदकत्वात् ; अन्यथा आकाशौ इति प्रयोगापत्तेः ; ॥ नैव घटपटावित्यादौ घटमान-
वृत्तिधर्मस्य कथं घटपटमतद्वित्वपर्याप्त्यवच्छेदकत्वेन भानमिति वाच्यम् ; एकमात्रवृत्तियुद्देश्यता-
वच्छेदकतावस्थल एव द्वित्वपर्याप्त्यनवच्छेदकत्वस्योद्देश्यतावच्छेदके भानोपगमात् ; तथा
च तद्वह्नित्वनिष्ठावच्छेदकतायां साध्यतावच्छेदकापर्याप्तत्वसत्त्वात् तद्वह्न्यभावशरणं संभवतीति
माध्यातिरिति भावः ।

तत्र—व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावमस्वीकृत्य प्रथमतो महानसीय-
यह्यभावमादाय लक्षणाव्याप्तिवारणार्थं “साध्यतावच्छेदकापर्याप्ति”त्यादि
परिष्कृते ततः अप्रसिद्धाबुद्धावितायां, व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावं स्वीकृत्य
शंकायाः कृतत्वात्, तादृशाशंकायामेव असंभवातिव्याप्त्योः पूर्वमुक्तत्वात् ।
एतेनावच्छेदकतायां साध्यतावच्छेदकापर्याप्तत्वाविवक्षणे स्वसमा-
नाधिकरणधर्मावच्छिन्ना या या प्रतियोगिता तत्तदन्यत्वस्य निवेशनीयतया
कूटसंकोचार्थमेव तन्निवेश इति निरस्तम् । उक्तरीत्या साध्याभावसंग्रहायैव
सार्थक्यसंभवात् ।

“‘प्रमेयत्वविशिष्टापर्याप्ति’”ति । प्रमेयत्वानवच्छिन्नेत्यर्थः । ननु
साध्याभावपदेन, साध्यतावच्छेदकसमनियतप्रतियोगिताकाभावविवक्षणे “व-
हिमान् धूमादि”त्यादौ, तार्णातार्णवैहङ्गमयाभावमादायान्याप्तिः, व्यास-
ज्यवृत्तिधर्मानवच्छिन्नत्वस्य प्रतियोगिताविशेषणत्वे, बहिधूसोभयसाध्यके
तदन्यतराभावमादाय लक्षणसमन्वयेऽपि, तादृशोभयसाध्यकव्यभिचारिणि
तमादायातिव्याप्तिः । साध्यतावच्छेदकानवच्छिन्नत्वव्याप्त्यवृत्तिधर्माव-
च्छिन्नत्वोभयाभावस्य प्रतियोगिताविशेषणत्वे, गौरवमत आह—“साध्यता-
वच्छेदकापर्याप्तसाध्यवृत्तिधर्मेनिष्ठे”त्यादि । नन्येतत्कल्पे वाच्यत्वसाध्यके
घटाभावस्यापि लक्षणघटकत्वात्, मूलकृतां सौन्दर्यमतानुषासनं निर्बीजमिति
चेन्न ; “तादृशमतानुषासनस्य प्रमेयसाध्यकस्थलाभिप्रायकत्वात् । वाच्य-
त्वसाध्यके समवायितया वाच्यत्वाभावप्रदर्शनं साध्यतावच्छेदकसमनियत-
प्रतियोगिताकामावनिवेशाभिप्रायेणेति ध्येयम् । यद्वा—“साध्यवृत्तिधर्म-

१ प्रमेयत्वादिविशिष्टप्रमेयापर्याप्तमिति गदाधरीपाठः—स्व.

२ बह्वोभयमावम्—य.

३ साध्यनिष्ठधर्मवृत्तीति गदाधरीपाठः—स्व.

४ तादृशानुषासनस्य—य.

निष्ठे "त्यनेन, "यत्पर्याप्त्यधिकरणधर्मविशिष्टाधिकरणं साध्यवत् " इत्यग्रे विवक्षितं ; तेनैव वाच्यत्वसाध्यके "घटाभावो न लक्षणघटक इति बोध्यम् । "साध्यवृत्तिधर्मनिष्ठेत्यनेने"ति । अत्र यत्पर्याप्त्यधिकरणधर्मविशिष्टं साध्यमित्युक्तौ, प्रमेयसाध्यके गगनत्वेन प्रमेयसामान्याभावसंप्रदानुपपत्तिरतोऽधिकरणमिति, साध्यवदिति च ।

नन्येवं विवक्षणे समवायितया वाच्यत्वाभावो लक्षणघटको न स्यादत आह—“वस्तुतस्त्वि”ति । अत्रेदं बोध्यम् । यत्पर्याप्त्यधिकरणधर्मविशिष्टाधिकरणमित्यत्र अधिकरण साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन वक्तव्यम्, तथा च समवायित्वेन वाच्यत्वाभावस्य लक्षणघटकत्वं सम्भवति । एवं सति, वाच्यत्वसाध्यके घटाभावोपेक्षणं साध्यतावच्छेदकसमनियतप्रतियोगिताकाभावनिवेशकल्पाभिप्रायेणेति ।

नन्यथेत्यादिग्रन्थस्य, यदि कूटघटितलक्षणाभिप्रायकत्वं 'दीधिति कृतामभिमतं, तदा तद्दूषणे संदर्भविरोध, स्वानभिप्रेतस्यैव दूषणीयत्वादत, संदर्भशुद्धिमाहः—“व्यधिकरणे”ति । तथा च, अयेति ग्रन्थस्य कूटघटितलक्षणाभिप्रायकत्वमगत्या स्वस्याभिमतम्, तच्च न दूषितम्, "प्रतियोग्यशुचिश्चे"ति ग्रन्थावतारकत्वमेव, तस्य दुष्टत्वात् स्वभिमतं, तच्च दूषितमिति, न संदर्भविरोध इति भावः ।

“तत्पदबोद्धव्यत्वे”ति । तत्पदजन्यबोधविषयनेत्यर्थः । “यद्धर्म्यश इत्यादि”—यद्धर्म्यशे यद्धर्मिविशेष्यकत्वावच्छेदेन यस्य प्रकारता,

^१ ईश्वरीत्या गदाधर्या पाठान्तरकल्पनं भवेति कृष्णम्भट्टीये—स्व

^२ न घटाभावो लक्षणघटक —ग.

^३ गदाधर्या वस्तुत इति पाठः । कृष्णम्भट्टीयेऽपि “वस्तुत इति” प्रतीकधारणम्—स्व.

^४ दीधितिकृत —ग.

^५ तत्पदेति गदाधरीपाठः —स्व

यन्निष्ठप्रकारताकत्वम् अथवा यद्वर्त्ये यन्निष्ठविशेष्यतानिरूपितेत्यर्थः ।
अन्वयश्चास्य प्रकारतायाम् । “तद्वर्मेप्रकारकत्वविशिष्टवत्त्वोपगमादिति” ।
तन्निष्ठप्रकारतानिरूपितविशेष्यतायाः एव विशेष्यतासंबन्धेन तत्प्रकारक-
त्वविशिष्टाधिकरणतायां तन्त्रत्वादिति भावः । अथ तत्पदबोद्धव्यत्वप्रकारक-
त्वविशिष्टेच्छाधिकरणत्वस्य तत्पदवाच्यत्वव्यवहारे विषयत्वं स्वीकृत्य पटो
घटपदवाच्य इति व्यवहारवारणेऽपि पटे घटपदवाच्यत्वमिति व्यवहारा-
पत्तिर्दुर्बारा, विशिष्टस्य शुद्धविशेष्यानतिरेकितया घटपदबोद्धव्यत्वप्रकारक-
त्वविशिष्टेच्छारूपे घटपदवाच्यत्वपदार्थे पटवृत्तिताया अक्षतत्वादिति चेन्न;
तादृशप्रतीत्या घटपदवाच्यत्वत्वाच्चेदेनैव पटवृत्तित्वस्य विषयीकरणात्,
तन्निष्ठाधिकरणतानिरूपकतावच्छेदकस्यैव तदाघेयतावच्छेदकत्वोपगमात्,
घटपदवाच्यत्वस्य पटवृत्तितावच्छेदकत्वामवेन विषयबाधात् ।

स्वपर्याप्त्यवच्छेदकावच्छिन्नपर्याप्तिकत्व-स्वावच्छिन्नत्वोभयसंबन्धेन घ-
र्मेविशिष्टान्यत्वं व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नत्वमित्यभिप्रायेण शङ्कते—“न
चेति” । विशिष्टाभावीयप्रतियोगितायाः विशेषणान्तर्भावेन पर्याप्तौ माना-
भावः । न च विशिष्टाभावोपलक्षिताभावयोः वैलक्षण्यानुपपत्तिरेव प्रमाण-
मिति वाच्यम्; विशिष्टाभावीयप्रतियोगितायाः विशेषणसाधारण्योपगमेनैव
निर्वाहादित्याशयेन समाधत्ते—“यत इति” । “विशेष्याशमात्र” इति ।
विशेष्यांशमात्रवृत्तिधर्मावच्छिन्ने इत्यर्थः । तेन विशेषणसाधारण्येऽपि न
क्षतिः ।

ननु घटपटौ न स्त इति प्रतीतिः, केवलोभयत्वे, नावच्छेदक-
त्वमवगाहते, तथा सति यत्किञ्चिदुभयवति तादृशप्रतीत्यनुदयापत्तेरतो
घटत्वसमानाधिकरणपटत्वसमानाधिकरणद्वित्वेऽवच्छेदकत्वमवगाहते इति वक्त-
व्यम् ; तत्र च द्वित्वसमानाधिकरणं घटत्वं पटत्वं चेति विनिगमनाविरहात्

प्रतियोग्यंशे भासमानत्वाद्वा घटत्वपटत्वयोरप्यवच्छेदकत्वावगाहनौचित्यात्
त्रयाणामेवावच्छेदकत्वप्रसक्तौ तेषां चैकधर्मावच्छिन्नापर्याप्तिकत्वरूपविरोधा-
श्रयत्वात् विरुद्धोभयधर्मावच्छिन्नाभाववत् घटपटोभयत्वावच्छिन्नाभावस्यापि
केवलान्वयित्वं स्यादिति शङ्कते — “यद्यपीति” । समाधत्ते “तथापी”ति ।
“स्वातन्त्र्येणापी”ति । प्रतियोगिनिष्ठविशेष्यतानिरूपितप्रकारत्वाप्रयोज्य-
त्वम् अवच्छेदकतायां स्वातन्त्र्यम् ।

अयं भावः—घटत्वेन घटपटोभयं नास्तीत्यत्र घटत्वे द्विविधमवच्छेद-
कत्वम् ; एकं द्वित्वधर्मितावच्छेदकत्वेन, अपरं च व्यधिकरणत्वेन, तत्र
प्रथमावच्छेदकतायाः तदभावीयप्रतियोगिविशेषणतापन्नत्वावच्छिन्नावच्छेद-
कतात्वरूपेण घटत्वपटत्वद्वित्वैतत्त्रितयपर्याप्तता तदवच्छेदकं तत्त्रित्वम्, द्वि-
तीयावच्छेदकत्वस्य घटत्वमात्रपर्याप्ततया तदवच्छेदकं घटत्वनिष्ठतद्व्यक्ति-
कताकपर्याप्तिकावच्छेदकताकनिरूपकताकाधिकरणतयैव अभावस्य विरोधात्
घटपटोभयाभावीयप्रतियोगितावच्छेदकतापर्याप्त्यवच्छेदकताव्यापकावच्छेद-
कताकपर्याप्तिकावच्छेदकताकनिरूपकताकाधिकरणतयैव अभावस्य विरोधात्
घटत्वपटत्वद्वित्वैतत्त्रित्वनिष्ठा घटपटोभयवत् भूतलमिति प्रतीतिसिद्धघटपटो-
भयत्वावच्छिन्नाधिकरणतानिरूपकतावच्छेदकतापर्याप्त्यवच्छेदकता तत्पर्याप्ति-
का या तादृशत्रित्वनिष्ठा निरूपकतावच्छेदकता तत्का या तादृशोभय-
निष्ठाषेयत्वरूपा निरूपकता तन्निरूपिताधिकरणता घटपटोभयाधिकरणे
वर्तते इति न तादृशोभयत्वावच्छिन्नाभावस्य केवलान्वयित्वम् । घटत्वेन
घटपटोभयं नास्तीति प्रतीतिविषयाभावप्रतियोगितावच्छेदकतापर्याप्त्य-
वच्छेदकतायाः तादृशत्रित्वघटत्वनिष्ठतद्व्यक्तित्वयोः सत्त्वेन घटत्वेन घट-
पटोभयवदिति प्रतीतिविरहेण तादृशावच्छेदकताव्यापकावच्छेदकतापर्याप्ति-
कावच्छेदकताकनिरूपकताया अप्रसिद्धत्वेन विरोधिनोऽभावात् तादृशा-
भावस्य केवलान्वयित्वमिति ।

“एकदेशमतानुयायितये”ति । अथ विषयताया विषयस्वरूप
 त्वेऽपि घटादिरूपविषयताया विषयतात्वेनैव स्वरूपसंबन्धेन घटादिवृत्तित्वं,
 घटत्वादिनेति घटत्वादिना विषयत्वं नास्तीति प्रतीतिविषयाभाव इव
 समवायित्वेन स्वरूपसंबन्धेन वाच्यत्वाभावस्य घटादौ आवश्यकत्वात्
 तादृशाभावस्य लक्षणघटकत्वसंभवे मूलस्य मतविशेषपरतया संगमनमनु-
 चितम् । न च तथापि मूलोक्तं व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताफलं
 तस्य न संभवति, समवायित्वस्य प्रतियोगितासमानाधिकरणत्वादिति
 वाच्यम् । प्रतियोग्यं प्रकारीभूतधर्मावच्छिन्ना या प्रतियोगिनिष्ठाधेयता
 तदनवच्छेदकत्वस्य तादृशधर्मावच्छिन्ननिरूपकताकावेयत्वाभावस्य वा प्रति-
 योगिताव्यधिकरणत्वपदार्थत्वात् समवायित्वादौ तादृशविषयतात्वावच्छिन्ना
 धेयतानवच्छेदकत्वस्य तादृशविषयतात्वावच्छिन्ननिरूपकताकावेयत्वाभावस्य
 च सत्त्वात् तदवच्छिन्नाभावस्य व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वासत्ते-
 रिति चेन्न ; अयेत्यादिग्रन्थस्य कूटघटितलक्षणाभिप्रायकतया व्याख्यात-
 त्वात् तत्र च साध्याभावे समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावभित्तवविशेषणस्य
 आवश्यकतया समवायितया वाच्यत्वाभावस्य विषयताया विषयस्वरूपत्वे
 समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकतया तदन्यत्वविरहान् । न च
 तत्रापि समानाधिकरणधर्मे साध्यतावच्छेदकव्यापकत्वविशेषणस्यावश्यकतया
 तस्यापि लक्षणघटकत्वं संभवतीति वाच्यम् । समानाधिकरणधर्मावच्छिन्ना-
 भावीयप्रतियोगिताभेदस्य साध्याभावीयप्रतियोगितायां निनेशकत्वे तदना-
 वश्यकत्वात् ।

१ सत्तावान् । अतस्तित्यादौ विशिष्टतात्वावच्छिन्नाभावपटितकूटधिकरणसमवेतत्वा-
 प्रमिद्वया प्रसक्त्याहते साध्याभावप्रतियोगितायां तादृशप्रतियोगिताभेदनिवेशेनैव वारणान्
 समानाधिकरणधर्मे तादृशविशेषणमनावश्यकमिति भाव —स्व.

“इत्यतः” इति । यद्यपि प्रमेयसाध्यके संयोगाद्यवच्छिन्नसमवायित्वनिष्ठावच्छेदकताकप्रतियोगिताकाभावः सुलभः; तथापि वस्तुगतिमनुरुध्येदम् ।

“वह्नित्वेने” इति । अथ एतादृशाभावप्रदर्शनं किं स्वरूपसंबन्धेन प्रमेयसाध्यके, उत समवायसंयोगाभ्यां वा । नाद्यः; निर्वह्नावित्यसंगतेः; स्वरूपेण तादृशाभावस्य केवलान्वयित्वात् । नान्त्यः; संयोगसमवायादिसंबन्धावच्छिन्नाभावस्य गुणसामान्यादौ वर्तमानतया वह्नित्वेनेत्यसंगतेरिति, चेन्न; संयोगादिना प्रमेयसाध्यके जलत्वादिहेतुके संयोगादिना प्रमेयसामान्याभावस्य गुणादौ सत्वेऽपि साधनसामानाधिकरण्याभावात् वह्नित्वेनेति संगतम् । न च जल इत्येव वस्तुमुचितम्; न निर्वह्नाविति शङ्क्यम् । जलत्वगुणत्वसत्त्वादिहेतुकस्थलसाधारण्येन तदुक्ते । वस्तुतस्तु कूटघटितलक्षणे भावानामपि दैशिकविशेषणतया दृष्टित्वस्य व्यवस्थापितत्वात् स्वरूपसंबन्धेन प्रमेयसाध्यकस्थलाभिप्रायकमेवेदमिति ध्येयम् ।

“वह्निभिन्नत्वेने” इत्यादि । ननु वह्निभिन्नत्वेन वह्निगगनान्यतराभावीयप्रतियोगिताया वह्निभिन्नत्वेन वह्न्यभावीयप्रतियोगित्वाभिन्नतया वह्निमात्रनिष्ठत्वासंभवात् कथं तस्याः साध्यतावच्छेदकसमनैयत्यमिति चेन्न; अव्याप्तिवारणाय साध्यतावच्छेदकसंबन्धावच्छिन्नाधेयताविशिष्टप्रतियोगितात्वेन समनैयत्यस्य विवक्षणीयतया तेन रूपेण तादृशप्रतियोगिताया वह्निमात्रनिष्ठत्वात्; एतदभिप्रायेणैव तन्मात्रनिष्ठत्वकथनमपि । वस्तुतस्तु—नायमभासोऽवतरति; विषयितया वह्नेः साध्यक एव तथोक्तेः;

१ “अपि” शब्दो नास्ति—य.

२ घटे न घटत्वाभावः इत्यादि ननु हेतुप्रतीतिव्यवहारयोरनुपपत्तिः इत्यादि-
युक्त्येत्यर्थः—स्व.

३ वह्निभिन्नत्वादिना इति गदाधरीपाठः—स्व.

तत्र यदिगित्तेन यद्विगनान्यतमाभावीप्रतियोगित्ववद्विगित्तेनवद्वि-
भावीप्रतियोगित्वयोः तत्क्यामावान् । एतेन पूर्वस्वरूपे 'तादस्त्यमंनधा-
वच्छिन्नमाभ्यताकम्पनानुरोधेन माध्यतावच्छेदकमंनधावच्छिन्नगंनधिताया
विषयतायदयफन्नेन दृष्टिप्रतियोगिताया गगनसाधारण्येऽपि न क्षतिः ।

“विषयितामंनधेन प्रमेयमात्रमाध्यक” इति । इदमत्र चिन्त्यम्—
संयोगेन प्रमेयताम्यंकेऽपि अप्रमिद्विसंमवान् तावत्पर्यान्तानुधावनं व्यर्थम् ;
न च तत्र संयोगेन गगनत्वेन प्रमेयतामान्याभावस्तयेति शक्यम् ;
तस्य हेतुमामानाधिरूप्याभावात् । वृत्त्यनियामकमंनध्याभावप्रतियोगितानवच्छेदक-
मंनधित्वान् । न च 'वृत्त्यनियामकमंनध्याभावप्रतियोगितानवच्छेदक-
त्वमतामिप्रायेणैदमिति याच्यम् । विषयिताया अपि तथात्वेन तत्संनधा-
वच्छिन्नाभावप्रदर्शनामंगनैरिति । परंतु विषयिताया वृत्तिनियामकत्व
मतामिप्रायेणैदमित्यवधेयम् ॥

इति व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावावनगणम् ।

१ “तादस्त्यमंनधेन साध्यश्चसालुरोधेन”—य

२ विषयितासंनधेन प्रमेयसामान्यं साध्यमिति गदाधरीपाठ —स्व.

३ “वृत्त्यनियामकमंनधावच्छिन्ना यथा निरूपकता न भवति तत्संनधावच्छिन्न-
प्रतियोगितापि तथा न स्वीक्रियते”—स्व

न्यायरत्ने प्रथमस्वलक्षणम्

“घटत्वादिना बह्व्यभावादिरवे”ति । हेतुसामानाधिकरण्यघटकवृत्तौ सवन्धनिवेशनमभिप्रेत्येदम्, जन्याना काल्त्वानगीकरणेन वा, तेन बह्विसाध्यके समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नबह्व्यभावस्य काल्किसवन्धेन हेतुसामानाधिकरण्येऽपि न क्षतिः । “अयमात्मे”ति । अथायमात्मा ज्ञानादित्यादावात्मत्वसामान्याभाववारणाय प्रतियोगिताया साध्यतावच्छेदकानवच्छिन्नत्वमेयोपादेयम् । न चैवमपि द्रव्यत्वाभावमादाय दोष इति वाच्यम्, साध्यनिष्ठत्वस्यापि निवेशात्, न चात्मत्वनिष्ठतद्व्यस्तित्वावच्छिन्नाभावमादायाभ्यासिरिति वाच्यम्, साध्यतावच्छेदकानवच्छिन्नत्वमित्यनेन साध्यवृत्तिधर्मानवच्छिन्नत्वस्य विवक्षणात् । यत्पर्याप्त्यधिकरणधर्मविशिष्टाधिकरण साध्यवत् तन्निष्ठावच्छेदकताकान्यत्वस्य तदर्थत्वात् न प्रमेयसाध्यके तादृशाभावाप्रसिद्धिः, घटत्वपदत्वोभाभ्या प्रमेयसामान्याभावस्य तादृशस्य प्रसिद्धेः, एव च साध्यनिष्ठत्व न देयमेव, एतेन प्रतियोगिताया साध्यनिष्ठत्वनिवेशे “विशिष्टसत्तावान् जाते”रित्यादावति व्यासिरिति निरस्तम्, तादृशद्रव्यत्वाभावमादाय तद्वारणादिति चेन्न, हेतुसामानाधिकरण्यविशेषणापेक्षया गौरवात् ।

प्रतियोगिवैयधिकरण्यपटितव्यापकताकल्पे हेतुसामानाधिकरण्यघटकवृत्तौ सवन्धनिवेशे गौरवमिति मद्भावर्ये वक्ष्यमाणत्वादाह “जन्यानामिति” —स्व

आत्मत्वनिष्ठतद्व्यस्तित्वावच्छिन्नताभावस्य साध्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वात् नाभ्यासिरिति भावः —स्व

यत्तु स्वव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नत्वमेव प्रतियोगितायां देयम्, तच्च ; अवच्छिन्नत्वसामानाधिकरण्योभयसंबन्धेन धर्मविशिष्टान्यत्वरूपमेव, स्वविशिष्टेति न देयमिति न गौरवावकाश इति ; तन्न ; समनियताभावैक्यमते घटत्वेन धूमाभावस्य घटत्वेन बह्वचमावाभिन्नतया बहिरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यमादायातिव्याप्तेः । न च यत्सामानाधिकरण्यनिवेशेऽपि समनियताभावैक्यमतेऽतिव्याप्तेरेतल्लक्षणे वक्ष्यमाणतया तौल्यमिति वाच्यम् ; तथापि लक्षणद्वयानुरोधेन यत्सामानाधिकरण्योक्तेः लक्षणान्तरत्वाच्च न क्षतिः । एतेन यत्सामानाधिकरण्यमपहाय प्रतियोगितायां गगनावच्छिन्नत्वनिवेशोऽपि समाहितः ।

“न तत्राव्याप्तेर्वारणं तत्फलमि”ति । यद्यपि बहिसाध्यकेऽपि चरमक्रियात्मकाभावस्य लक्षणघटकतया तस्य स्वविशिष्टहेत्वधिकरणाप्रसिद्धेः अव्याप्तेर्वारणं तत्फलं संभवति, तथापि महाकालानुयोगिकधूमसंयोगस्य धूमांशे वृत्तिनियामकताया अग्रे ग्रन्थकृद्भिः^१ प्रतिपादनात् महाकाल एव तादृशाभायविशिष्टं हेत्वधिकरणं संभवतीति न तत्राव्याप्तिरिति ध्येयम् । “पृथिव्याद्यष्टद्रव्ये”ति । तादृशाष्टद्रव्यातिरिक्तं द्रव्यमात्मैव परिभाषित- स्तेन यत्किञ्चिदष्टद्रव्यातिरिक्तत्वस्य सकलद्रव्यसाधारण्येऽपि न क्षतिः । द्रव्यं विशिष्टसत्त्वादित्यादौ द्रव्यत्वसामान्याभावस्य काले वैशिष्ट्यसंभवात् स्ववैशिष्ट्यांशे संबन्धानिवेशात् एतावदनुधावनम् । यदित्यादिविशेषणस्य नेदमसाधारणप्रयोजनमिति शङ्कते—“यद्यपी”ति । नन्वेकार्थसमवाय- संबन्धेन कपिसंयोगात्मकाभावस्य जातौ वैशिष्ट्यसंभवात् नाव्याप्तिः । न च परंपरासंबन्धानां संबन्धत्वनिराकरणाच्चेदं युक्तमिति शङ्क्यम् ;

^१ ग्रन्थकृता—ग.

^२ येन संबन्धेन हेतुस्त्वित्यादिदीपित्व्याख्यानावसरे—स्व.

असमवाधिकारणद्वैविध्यानुरोधेन समवाय-एकार्थसमवायान्यतरसंबन्धेन सत्ता-
वत्त्वं भावत्वं, तदभावोऽभावत्वमिति भावाभावयोर्लक्षणानुरोधेन च तस्य
विशिष्टबुद्धिनियामकत्वरूपसंबन्धताया आवश्यकत्वात्; तदतिरिक्तैकज्ञान-
विषयत्वादिरूपपरंपराणामेव संबन्धताया निराकरणादत आह—“सत्ता-
वानि”ति ।

केचित्तु—कपिसंयोगात्मकाभावस्य प्रतियोगिवैयधिकरण्याघटित-
व्यापकतानिवेशकल्पे लक्षणघटकत्वं न संभवतीत्यतः तत्कल्पेऽपि दोषदाना-
याह—“सत्तावानि”ति । अथ प्रतियोगिवैयधिकरण्याघटितव्यापकत्व-
कल्पे साध्यवन्निष्ठत्वांशे स्वरूपसंबन्धनिवेशावश्यकतया कपिसंयोगात्मका-
भावस्य साध्यवति स्वरूपसंबन्धेनासत्त्वात् व्यापकताघटकत्वासंभवेन लक्षण-
घटकत्वं संभवत्येव; अन्यथा सत्ताभावीप्रतियोगित्वावच्छिन्नाभावस्यापि
कालिकसंबन्धेन साध्यवति सत्त्वात् तस्यापि लक्षणघटकत्वानुपपत्तिः । न च
स्वप्रतियोगिमत्ताग्रहविरोधितानियामकसंबन्धेन साध्यवद्बृत्तित्वं निविष्टमित्य-
भिप्रायेणेदमिति वाच्यम् । एवं सति प्रतियोगिवैयधिकरण्याघटितव्यापकत्व-
कल्पे पर्वतत्वात्मकाभावमादाय दोषवारणाय यत्सामानाधिकरण्यघटकवृत्तौ
स्वरूपसंबन्धनिवेशावश्यकत्वं प्रदर्श्य नानास्थाने संबन्धनिवेशप्रयुक्तगौरवो-
द्भावनस्यासांगत्यापत्तेरिति चेन्न; साध्यवत्ताग्रहविरोधितानियामकसंबन्धेन
साध्यवद्बृत्तित्वनिवेशाभिप्रायेणास्वरसस्य गौरवोद्भावनस्य च संगतेरित्याहुः ।
[तदसत्; सत्ताभाववान् जातित्वादित्यादौ तादृशसंबन्धेन साध्यव-
द्बृत्तित्वाप्रसिद्धेः तथा विवक्षितुमशक्यत्वात्] साध्यसामानाधिकरण्यघटक-
वृत्तौ स्वरूपसंबन्धावच्छिन्नत्वनिवेशे सत्ताभावमादायाव्याप्तिविरहेऽपि आत्म-
वृत्तित्वविशिष्टसत्ताभावमादायाव्याप्तिर्वोद्ध्या ।

“व्यभिचारविरोधी”ति । व्यभिचाराभावव्याप्य इत्यर्थः । इह हेतावुपाधिर्नेह हेतावुपाधिरिति व्यवहारद्वयप्रदर्शनेनाव्याप्यत्वसंबन्धस्य विशिष्टबुद्धिनियामकत्वमभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वं च दर्शितम् । “अव्याप्यत्वस्ये”ति । अव्याप्यत्वं च स्वाभाववत्संबन्धत्वम् । तेनात्मत्वाभावाभाववति आत्मनोऽवृत्तित्वेऽपि न क्षतिः ।

यावत्सदस्यासाधारणप्रयोजनं नास्तीत्यभिप्रायेण “अत एवे”ति प्रथमवतारयति—“नन्वि”ति । एतेन “साध्यतावच्छेदकवच्छिन्नेत्यादि विशेषणस्य व्यावृत्तेः पश्चाद्दृष्टमाणतयेत्यादि” जगदीशानां उपरि वक्ष्यमाणदूषणमेतन्मते निरवकाशम् । “स्वव्यापकत्वमिति”ति । अत्र स्वव्यापकत्वं स्वसमानाधिकरणप्रतियोग्यवृत्तिभेदप्रतियोगितानवच्छेदकत्वं भेदे प्रतियोग्यवृत्तित्वनिवेशात् “व्यासज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नसाध्यके साध्याभावीयप्रतियोगितायाः प्रत्येकवृत्तितया तत्रोभयत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताक्रमेदस्य सत्वेऽपि न साध्यतावच्छेदकव्याप्यप्रतियोगिताया अप्रसिद्धिः” । [स्वसमानाधिकरणप्रतियोग्यवृत्तिरित्यनेन स्वाधिकरणावच्छेदेन प्रतियोगिताश्रयवृत्तित्वाभाववत्त्वं प्रतियोगितानधिकरणस्वाधिकरणवृत्तित्वं वा विवक्षितमिति न परकीयकुचोद्यवकाशः] । अत एव भूतत्वमूर्तत्वोभयत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताया अपि साध्यतावच्छेदकव्याप्यत्वात् तन्निरूपकाभावस्य लक्षणघटकत्वनिर्वाहः । यद्यप्येतत्कल्पे स्वविशिष्टत्वनिवेशे प्रयोजनाभावेन यावद्वैत्यधिकरणजलपरमाणौ केनापि संबन्धेन भूतत्वमूर्तत्वोभयभावास्तत्वात् न तादृशाभावस्य विव-

१ अत्र पाठभेदाः गदाधर्वा दर्शिताः । जगदीश्या नेह उपाधिरिति प्रतीत्युपधारणम् । हेताविति अनुषज्यते इति वर्णितं जगदीशेन उपाधिवदे । दीधितावपि पाठभेदः वर्तते इति गम्यते—स्व.

२ व्यासज्यवृत्तित्वं च एकत्वावच्छिन्नानुयोगितावर्णाप्तित्वान्वयत्वम्—स्व.

३ एतत्पाठो नास्ति—य.

क्षणीयप्रतियोगिसामानाधिकरण्यमिति नातिव्याप्तिस्तथापि नित्यानामपि
मूर्तानां दिगुपाधित्वमित्यभिमानेनेदमिति ध्येयम् ।

अथवा भूतत्वमूर्तत्वोभयघटकभूतत्वं बहिरिन्द्रियग्राह्यविशेषगुणरूप-
मेवेति न क्षतिः ।

“ व्यापकताघटकसंबन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यनिवेशनासंभ-
वादि ”ति । प्रतियोगिताया साध्यतावच्छेदकव्यापकत्वस्य स्वरूपसंबन्धेनैव
सत्वात् तादृशप्रतियोगिताकस्य बहुचाद्यभावस्य स्वरूपसंबन्धेन प्रतियोगि-
सामानाधिकरण्याभावात् संयोगेन बहुचादिसाध्यके धूमादिहेतावन्व्याप्तेरिति
भावः । “ पर्वतभिन्नभेदस्ये ”ति । अथ प्रतियोगितावच्छेदकसंबन्धेन
प्रतियोगिसामानाधिकरण्यनिवेशेऽसंभवः कुतो नोक्तः ? न च प्रमेयसाध्यके
पक्षभिन्नभेदस्य साध्यतावच्छेदकव्यापकप्रतियोगिताकत्वविरहेण घटत्व-
पटत्वोभाभ्यां प्रमेयसामान्याभावमादाय लक्षणसमन्वयः संभवतीति वाच्यम् ;
तत्रापि हेत्वधिकरणवृत्तितानवच्छेदकसंबन्धावच्छिन्नाभावस्य तेन संबन्धेन
हेत्वधिकरणे प्रतियोगिसामानाधिकरण्यासंभवात् ।

अत्र केचित्—प्रतियोगिताया तादात्म्यसंबन्धावच्छिन्नत्वदाने
प्रमेयसाध्यके लक्षणगमनात् नासंभवोऽभिहित इत्याहुः ।

वस्तुतस्तु—विषयितासंबन्धस्य वृत्त्यनियामकतया ^१अभावप्रतियो-
गितानवच्छेदकत्वे ^२प्रमेये साध्यं भूतलत्वादिहेतौ लक्षणसमन्वयः संभवति
तत्र विषयित्वातिरिक्तसंबन्धानां हेत्वधिकरणवृत्तितावच्छेदकत्वात् ।

^१ “ निवेशासंभवादि ”त्येव गादाधर्या पाठो दृश्यते—स्व

^२ यत्संबन्धेन प्रतियोगिनि सत्त्वेन प्रत्यक्षमापादयितुं शक्यते तस्यैव प्रतियोगिताव-
च्छेदकत्वमित्याशयः—स्व.

^३ प्रमेयसाध्यकभूतलत्वादिहेतुके—ग

“वक्ष्यमाणस्थलान्तरे”ति । घटत्वाभाववान् मेयत्वादित्वादावि-
 त्यर्थः । “अतिव्याप्ति”रिति । पूर्वक्षणावृत्तित्वविशिष्टस्वाभावरूपप्रतियोगि-
 सामानाधिकरण्यमादायत्वादिः । “नास्माकं दोष”इति । पूर्वमतेऽपि
 सत्त्वादिति भावः । यद्वा यादृशप्रतियोगिताकाभावे स्वावच्छेदकावच्छिन्न-
 सामानाधिकरण्यव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावभिन्नत्वोभयाभावः तादृशप्रति-
 योगिताश्रयसामानाधिकरण्यस्यैव प्रतियोगिसामानाधिकरण्यमित्यनेन स्वमते
 दिवक्षणीयत्वात् पूर्वक्षणावृत्तित्वविशिष्टस्वाभावत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताया अता-
 दृशत्वात् नास्माकं मतेऽतिव्याप्तिरित्यभिप्रायः । “भावरूपप्रतियोगि-
 सामानाधिकरण्यमि”ति । साध्यतावच्छेदकसंबन्धेनेति क्वचित् पाठः ।
 स च प्रामादिकः । व्यभिचारिणि सर्वेषामेवामावानां पूर्वक्षणावृत्तित्वविशिष्ट-
 स्वाभावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यमादायातिव्याप्तिवारणाय भावरूपप्रति-
 योगिनिवेशसार्थक्येऽपि साध्यतावच्छेदकसंबन्धेनेत्यस्य व्यर्थत्वात् । न च
 तदनिवेशे व्यभिचारिणि महाकालभिन्नः कालत्वादित्यादौ सर्वेषामभावा-
 न्नालिकसंबन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरणत्वात् गगनादीनां कालवृत्तित्व-
 स्वीकारात्, गगनाभावस्यापि तथात्वात् ; गगनादीनां कालावृत्तित्वेऽपि,
 “ईश्वरज्ञानमिन्नं गुणत्वादि”त्यादौ सर्वेषामेवामावानां विपर्ययितासंबन्धेन
 प्रतियोगिसामानाधिकरणत्वात् तन्निवेश आवश्यक इति वाच्यम् ; भावात्म-
 नानां महाकालमेदेश्वरज्ञानभेदाभावानां भावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्या-
 भावात् । न च तादृशाभावानां महाकालेश्वरज्ञानमिन्नाभावानां च
 लाघवात् महाकालत्वेश्वरज्ञानत्वादिरूपत्वस्वीकारात् प्रसिद्धयत्येव तेषां भावः
 “नास्माकमेव दोष” इत्यपि गादाधर्मा पाठः । नास्माकमेवेति कृष्णमर्दये
 प्रतीकपाठणम्—स्व,
 १ कृष्णमर्दये “साध्यतावच्छेदकसंबन्धनिवेशे आवश्यकः” इति—स्व.

प्रतियोगीति वाच्यम्, तथापि सर्वत्र व्यभिचारिण्येतद्रूपध्वसाभावस्य यावदन्तर्गतस्य भावरूपप्रतियोग्यप्रसिद्धचैवातिव्याप्तिवारणस्य सुकरत्वात् ।

“यत्किञ्चिद्रूपावच्छिन्नसाध्यवचानिवेशे चे^१”ति । नन्वेव वहिमान् धूमादित्यादौ महानसीयवहित्वावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकमहानसीयवह्यभावमादायाव्याप्तिप्रसंगे सत्तासाध्यकानुधावन निर्बीजमिति चेत्,

अत्र केचित्—यत्किञ्चिद्रूपे साध्यतावच्छेदकव्यापकत्वनिवेशे महानसीयवह्यभावस्योक्तस्थले न लक्षणघटकत्वमिति तत्पर्यन्तानुधावनमित्याहुः ।

वस्तुतस्तु—साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नत्वनिवेशस्य विशिष्टसत्तासाध्यकजातिहेतौ व्यावृत्ते पूर्वमुक्तत्वात् सत्ताया जातेश्चोपस्थितत्वात् तत्राव्याप्तिरुक्तेति ध्येयम् ।

“न तु तथाविधविशेष्यतात्वेने”ति । विशेषरूपेण ससर्गतास्वीकारे व्यभिचारिणि साध्यवदनुयोगिकस्वरूपसंबन्धस्यापि व्यापकताघटकतया तेन सन्धेन वाच्यत्वाभावस्य व्यभिचारनिरूपकाधिकरणे प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावात् अभावे यावत् व्यर्थम् स्यादिति भावः । ननु संबन्धसामान्येन धूम प्रति धूमन्यत् यत्समवेत तदन्यप्रमेयस्यापि स्वरूपसंबन्धेन व्यापकतया तदभावस्य सयोगसंबन्धावच्छिन्नधूमनिष्ठव्याप्यतानिरूपितस्वप्रतियोगित्वावच्छिन्नव्यापकताघटकसंबन्धसामान्यान्तर्गतसयोगेनायोगोलकादौ प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावात् नातिव्याप्तिरिति चन्न स्वरूपसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकतादृशप्रमेयाभावस्य सर्वत्र वाच्यत्वाभावादिरूपतादृशप्रमेयसत्तेनाप्रसिद्धतया सयोगादिसंबन्धावच्छिन्नाभावस्य च धूमत्वस्यैवावच्छेदकत्वसंभवेनाप्रसिद्धे ।

“यत्त्वि”त्यादि । विशिष्टसत्तासाध्यके व्यभिचारिणि गुणान्यत्वद्रव्यत्वाभावप्रतियोगिना साध्यवद्रूपादिनिष्ठभेदप्रतियोगितावच्छेदकतया न

तेषां लक्षणघटकता संभवतीति सत्ताद्यभावमादायातिव्याप्तिरतः साध्यता-
वच्छेदकावच्छिन्नेति । “एतन्मते तदनिवेशेन लाघवादि”ति । ननु भेद-
त्वस्य तादात्म्यसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्वरूपस्य निवेशात् न लाघवाव-
काशः । न च भेदत्वमखण्डोपाधिरिति मतेनेदमिति वाच्यम् ; एवं सत्यपि
बहिमान् धूमादित्यादौ साध्यव्यापकत्वेनाभिमतद्रव्यत्ववाच्यत्वादेरपि साध्य-
वन्निष्ठो यो द्रव्यात्यन्ताभावादित्यस्यापि स्वावच्छिन्नमित्तभेदस्वरूपत्वात्
भेदत्वेन तत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वेन साध्यव्यापकस्यैवाप्रसिद्धेः साध्यवन्नि-
ष्ठाभावीया या तादात्म्यसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिता तदनवच्छेदकत्वरूप-
स्यैव साध्यव्यापकत्वस्य निवेशनीयत्वात् ।

अत्र केचित्—भेदत्वमनुयोगिताविशेषः ; एवं च साध्यवद्भूतिता-
वच्छेदकतादृशानुयोगितानिरूपकतानवच्छेदकस्वरूपव्यापकत्वस्यैव निवेश-
त्वात् न साध्यव्यापकाप्रसिद्धिः । न केवं लाघवानवकाशः ; बह्व्याद्यभावीय-
प्रतियोगित्वावच्छिन्नाभावे विद्यमानो यो घटत्वामावादिभेदः तस्य
अधिकरणम्बरूपानतिरिक्ततया साध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वस्य
बह्व्याद्यभावप्रतियोगितायां दुर्घटत्वात् व्यापकताघटकसंबन्धावच्छिन्ना या
साध्यवद्भूतितावच्छेदकाभावत्वनिरूपकता तदनवच्छेदकत्वपर्यन्तनिवेशावश्य-
कत्वात् । अथैवमपि व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नावच्छेदकताकमेदमादाय व्यापक-
त्वाप्रसिद्धिवारणाय स्वव्यधिकरणधर्मानवच्छिन्नावच्छेदकताया एव निवेश-
नीयतया न लाघवावकाशः इति चेन्न ; तन्निवेशस्य सामानाधिकरण्येनान-
वच्छेदकत्वनिवेशेन समानत्वात् । व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नावच्छेदकताकादा-
न्तामावाभ्युपगमे त्वेतन्मतेऽप्यवच्छेदकतायां स्वव्यधिकरणधर्मानवच्छिन्नत्व-
निवेशावश्यकत्वाच्चेति वदन्ति ।
“घटत्वविशिष्टपर्याप्तये”ति । घटत्वघटोभयत्वाच्चेदेन पर्याप्तये-
त्यर्थः । “शुद्धघटस्ये”ति । घटत्वावच्छेदेन तत्पर्याप्त्यनधिकरणत्वादि-

त्यर्थः । “लक्षणघटकत्वापातादि”ति । अथ पर्वतत्वात्मकाभावस्य लक्षण-
घटकत्वेऽपि न क्षतिः ; तस्य व्यापकताघटकस्वरूपसंबन्धेन पूर्वक्षणवृत्तित्व-
विशिष्टत्वाभावरूपप्रतियोगिसमानाधिकरणत्वादिति चेत् ;

अत्र केचित्—घटत्वाभाववान् मेयत्वादित्यादौ घटत्वात्मकाभावस्य
तादृशप्रतियोगिसमानाधिकरण्यमादायातिव्याप्तेर्वारणाय प्रतियोगिसमा-
नाधिकरण्यघटकप्रतियोगितायां व्याप्यवृत्तितानिरूपकत्वस्य यादृशप्रतियोगि-
ताकाभावे स्वावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यव्यधिकरणधर्मावच्छिन्ना-
भावभिन्नत्वोभयाभावः तादृशस्वरूपस्य स्वाभावत्वानवच्छिन्नत्वस्य वा निवे-
शनीयत्वात् ; न च तत्र घटत्वाभावप्रकारकप्रमाभावमादायातिव्याप्तिवारणं
संभवति ; जन्यप्रमायाः प्रतियोगिवैयधिकरण्याघटितव्यापकत्वासंभवात् ;
प्रमासामान्याभावस्य च व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्यैव प्रसिद्धेः
तस्य प्रतियोगिसमानाधिकरण्यावश्यकत्वात् , न च तत्र घटभिन्नस्य तादा-
त्म्यसंबन्धेन साध्यव्यापकतया तद्धेतस्य व्यापकताघटकतादात्म्यसंबन्धेन
घटे प्रतियोगिसमानाधिकरण्यविरहेण नातिव्याप्तिरिति वाच्यम् । प्रति-
योगितायाः प्रतियोगिस्वरूपत्वे घटभिन्नमेदीयप्रतियोगिताया व्यापकतानव-
च्छेदकत्वादित्याहुः ।

अत्रेदं बोध्यम्—प्रतियोगितायाः प्रतियोगिस्वरूपत्वे गवाभावमा
दाय लक्षणद्वयसाधारणयावद्धेतव्यधिकरणावच्छेदेन प्रतियोगिसमानाधिकर-
ण्यनिवेशव्यावृत्तिदानासंगतिः, तस्य लक्षणघटकत्वासंभवात् , धूमाभावस्य
लक्षणघटकत्वाभावेन जलादिवृत्तीत्यादिग्रन्थानुत्थितिश्चेति प्रतियोगितायाः
प्रतियोगिस्वरूपत्वं नानुमतं ग्रन्थकृतमिति घटभिन्नमेदस्यापि उक्तस्थले
लक्षणघटकत्वं दुर्वारम् ।

^१ प्राचीनमते सामान्याभावीयप्रतियोगिता प्रतियोगितदभावोभयस्वरूपा, विशेषा-
भावीयप्रतियोगिता च केवलप्रतियोगिस्वरूपा—स्व.

^२ ग्रन्थकर्तृरिति—ग.

वस्तुतस्तु—वक्ष्यमाणरीत्या व्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताया मदा
नवच्छिन्नत्वविशेषणावश्यकतया न घटमिन्नमदस्य लक्षणघटकत्वमित्यवधेयम् ।

“हेतुसामानाधिकरण्यघटकामावीयवृत्तावपी”ति । अथैवमपि घट
त्वेन पर्वतत्वाभावाभावमादायाव्याप्तिर्दुर्वरैव । न च समनियताभावानामैक्य
मने तस्य घटत्वेन बहुचधिकरणत्वाभावाभिन्नतया बहुचधिकरणत्वरूपप्रति
योगिसामानाधिकरण्य सभक्ष्यवेति वाच्यम्, तन्मतं धूमवान् वहेरित्यादौ
वक्ष्यमाणातिव्याप्तिवारणाय “यद्यत्प्रतियोगिताकाभावा इति निवेशस्यावश्य
कत्वात् ।

अत्र केचित्—भावप्रतियोगिकत्वरूपस्य भावभिन्नत्वस्यैव तादृश
विशेषणेन विवक्षितत्वात् घटत्वादिना पर्वतत्वाभावाभावस्यातथात्वान्न दोषः ।
न चैव सति पर्वतावृत्तित्वावच्छिन्नाभावस्य लाघवेन पर्वतत्वात्मकस्य साध्य
वति दैशिकविज्ञापणतया वृत्तित्वविरहेण लक्षणघटकत्वापत्तिरिति वाच्यम्,
भावमात्रप्रतियोगिकत्वस्य तदर्थत्वात्, निरुक्ताभावस्य पर्वतावृत्तिपर्वत वा
भावादिप्रतियोगिकत्वात् । न च तथापि पर्वतावृत्तिजातित्वावच्छिन्नाभावस्य
लाघवेन पर्वतत्वात्मकस्य लक्षणघटकत्व दुर्वारमिति वाच्यम्, भावभिन्न व
मित्यनेन साध्यवद्वृत्ति यो भाव तत्प्रतियोगिप्रतियोगिकान्यत्वस्य विवक्ष
णान्न कोऽपि दोष इत्याहुः ।

‘धूमवान् वहेरित्यादौ अतिव्याप्तिवारणक भेदानवच्छिन्नप्रतियोगिताश्रयसामानाधि
करण्य विवक्षणीयम्, तथा सति सदेतौ साध्यश्च यमिन्नस्यापि तादृशस्य लाघवेन साध्य
व्यापकतया तद्वेदस्यापि लक्षणघटकतया अव्याप्तिप्रसङ्गि तद्वारणाय व्यापकतावच्छेदक
प्रतियोगिताया भेदानवच्छिन्नत्वमावश्यकमिति वक्ष्यमाणरीत्येत्यर्थः—स्व
‘धूमाभावस्य धूमत्वेन प्रमेयसामान्याभावप्रतिपत्तिः घटत्वादिना धूमाभावस्य
घटत्वादिना बहुचभावाभिन्नतया अतिव्याप्ते, तद्वारणाय यद्यत्प्रतियोगिताया भावतोऽभावा
तत्प्रतियोगिताश्रयसामानाधिकरण्यमिति विवक्षाया आवश्यकत्वादिति—स्व

परेतु—पर्वतत्वाभावत्वावच्छिन्नप्रतियोगितायाः सामान्याभावीय-

प्रतियोगितायाः 'प्रतियोगितावच्छेदकधर्मस्वरूपत्वमिति जगदीशोक्तरीत्या पर्वतत्वाभावत्वस्वरूपत्वात् तदवच्छिन्नाभाव एव पर्वतत्वस्वरूपः, घटत्वेन पर्वतत्वाभावाभावीयप्रतियोगितायाः 'अतिरिक्ततया तदवच्छिन्नाभावो न पर्वतत्वस्वरूप इति तस्य वैशिकविशेषणतया साध्यवद्वृत्तित्वात् न तादृश-प्रतियोगिताया व्यापकतावच्छेदकत्वमिति तादृशाभावस्य लक्षणघटकत्वमेव नास्तीति पूर्वपक्ष एवायं नावतरतीति वदन्ति ।

“सामानाधिकरण्यप्रत्यासत्त्यवच्छिन्नत्वस्य”ति । प्रतियोगिता-समानाधिकरणवृत्त्यवच्छेदकतात्वावच्छिन्नपर्याप्तिशून्यत्वस्येत्यर्थः ; तेन बह्व्यादिनिष्ठप्रतियोगित्वतदवृत्तिप्रतियोगित्वाभ्यां बह्व्यभावमादाय न बह्व्यादि-निष्ठप्रतियोगितानां व्यापकतावच्छेदकत्वानुपपत्ति बह्विनिष्ठप्रतियोगित्वेन बह्वितदन्योभयाभावीयप्रतियोगितावच्छेदकत्वं तु तादृशोभयत्वान्तभावेनैव पर्याप्तम् ।

केचित्तु—समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावीयप्रतियोगिता प्रतियो-गितावच्छेदकरूपा ; व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिता चातिरिक्ता एवं

सामान्याभावीयप्रतियोगितायाः प्रतियोगितावच्छेदकधर्मस्वरूपत्वे घटाभावादि-प्रतियोगितावच्छेदकीभूतपटत्वादेरवच्छेदकत्वमवच्छेदकत्वं च स्यात् ; न चेष्टापत्तिः ; अवच्छे-दकावच्छेद्यभावस्य भेदनियतत्वादिति चेन्न ; केवलस्य घटत्वादेरवच्छेदकत्वमभाषनिर्हि-तत्वविशिष्टस्यावच्छेदकत्वमित्यभ्युपगमात् । यद्यपि प्रतियोगितावैलक्षण्याधीनमेवाभाववैलक्ष-ण्यमिति संयोगेन घटाभावात् समवायेन घटाभावस्य वैलक्षण्यं न भवति तथापि प्रतियो-गितायाः प्रतियोगितावच्छेदकरूपत्वस्वीकरोऽपि न निखिलसंबन्धावच्छिन्नत्वमिति न दोषः—स्व.

१ चक्रवर्तिलक्षणे—स्व.

२ व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्यले च प्रतियोगिता न प्रतियोगितावच्छेदकरूपा, किन्तु अतिरिक्ता अन्वया प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिनेव सार्धमभावस्य विरोधात् तदवच्छिन्नवति तादृशाभावस्यासत्त्वप्रसङ्गात्—स्व.

“सामानाधिकरण्यप्रत्यासत्त्यवच्छिन्नत्वनिवेशेन” इत्येव गादाधर्या पाठो वर्तते—स्व.

चात्र सामानाधिकरण्यममेदः ; तथा च तादृशप्रतियोगित्वामेदत्तदवच्छेद-
कत्वोभयामावः सामानाधिकरण्येनानवच्छेदकत्वमिति न कोऽपि दोष इति
वदन्ति ।

“ गौरवादि ”ति—ननु प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नानधिकरण-
त्वघटकावच्छिन्नत्वाधिकरणत्वादौ तत्संबन्धावच्छिन्नत्वस्य यादृशयादृशप्रति-
योगितावच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणत्वं साध्यवतः तादृशतादृशप्रतियोगिता-
वच्छेदकत्वाभावकूटस्य तन्मते निवेशनीयतया नैतन्मते गौरवमिति चेन्न ;
तन्मते साध्यन्निष्ठमेदप्रतियोगितावच्छेदकतावच्छेदकत्वाभावस्यानुगतस्यैव
निवेशनीयत्वात् । “ वहिसंयोगादी ”ति । यद्यप्यत्र वृत्तसंयोगाभावः सर्वत्रैव
लक्षणघटक इत्यसंभव एव वक्तुमुचितः तथापि साध्यसमानाधिकरणनिष्ठ-
त्वेन व्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताविशेषणत्वे “ एतद्रूपवानेतद्रसादि ”त्यादौ
लक्षणसमन्वयः तादृशप्रतियोगिताकाभावस्य हेतुमति प्रतियोगितामानाधि-
करणनियमादित्यभिप्रायः ।

साध्यतावच्छेदकसंबन्धेन प्रतियोग्यधिकरणरूपनिवेशे त्वाह—
“ कालस्सर्ववानि ”ति । “ सामान्यादिमात्रवृत्ती ”ति । भावानां स्वरूप-
संबन्धः अभावानां दैशिकविशेषणतासंबन्धश्च विलक्षणः ; एवं च वाच्य-
त्वसाध्यके घटत्वादिना वाच्यत्वाभावमादाय लक्षणसमन्वय इति मात्र-
पदम्, तथा च जात्यभावसाध्यके व्यभिचारिणि दैशिकविशेषणतायाः
व्यापकताघटकत्वाभावे घटत्वादिना वाच्यत्वाभावमादायातिव्याप्तिसत्त्वेऽपि
साध्यवत्वप्रकारकप्रमाभावमादायातिव्याप्तिवारणं संभवतीति प्रघट्टकार्थः ।
“ प्रतियोग्यनधिकरणसाध्यवतोऽप्रसिद्धिरिति । अथ घटादिभिन्नत्वेन
घटाद्यभावीयप्रतियोगिताया घटादिमात्रवृत्तिताया अन्यत्रोक्तत्वात् यादृश-
१ “ प्रतियोग्यनधिकरणीभूतसाध्यवतोऽप्रसिद्धिः ” इति गादाध्यायौ पादौ विद्यते—स्व.

पदेन तादृशप्रतियोगितामादाय तदाश्रयानधिकरणत्वं साध्यवतोऽस्त्यैवेति कथमप्रसिद्धयभिधानम् ? घटभिन्नत्वेन घटगगनान्यतराभावीयप्रतियोगिताया-स्तादृशप्रतियोगित्वाभिन्नत्वे बाधकाभावात्, तादृशप्रतियोगिताया घटमात्र-वृत्तित्वासंभवस्तु न शङ्क्यः तथापि अप्रसिद्धेरभावात् ।

अत्र केचित्—अप्रसिद्धिरित्यस्य यादृशप्रतियोगिताश्रयानधिकरणं साध्यवत् तादृशसमानाधिकरणवर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताया अप्रसिद्धिः ; तथा चासंभवः ; घटभिन्नत्वेन घटाभावस्यापि लक्षणघटकत्वात् तस्य यावद्वैत्वधि-करणेषु प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावात् । न च समनियताभावैक्यमते तस्य घटत्वादिना बहुचभावाभिन्नतया बहिरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्य-संभवः इति वाच्यम् ; समनियताभावैक्यमतेऽतिव्याप्तिवारणाय यद्यत्प्रति-योगिताका इत्यादिविवक्षणावश्यकत्वात् इत्याहुः ।

अपरे तु—यादृशयादृशप्रतियोगिताश्रयानधिकरणं साध्यवत् तादृश-तादृशप्रतियोगितावच्छेदकत्वाभावकूटनिवेशे घटत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिता-वच्छेदकत्वाभावनियेशे गौरवात् प्रतियोगित्वनिष्ठा या समानाधिकरणतया अवच्छेदकता तन्निरूपकप्रतियोगित्वावच्छिन्नप्रतियोगितैव यादृशप्रतियोगि-तेत्यनेनोपादेया ; तथा च तादृशप्रतियोगिताया अप्रसिद्धिः घटभिन्नत्वा-वच्छिन्नप्रतियोगिताया अप्युपादानासंभवादिति वदन्ति ।

ननु समनियताभावैक्यमते प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टत्वस्य व्या-वृत्तिसंगतैव ; तन्मते गोत्वाभावादीनां गोत्वत्वेन प्रमेयसामान्याभावाभिन्न-तया सर्वत्र प्रमेयरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यसंभवात् साध्यतावच्छेदके-त्यादिविशेषणस्यैव वैयर्थ्यात् । न च तदनैक्यमताभिप्रायेणैव तद्विशेषण-मिति वाच्यम् ; तदनैक्यमताभिप्रायेणप्रविष्टसाध्यतावच्छेदकेत्यादिदल-प्रविष्टप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टत्वव्यावृत्तेस्तदनैक्यमताभिप्रायेणकथनस्यायु-क्तत्वादिति चेन्न ; समनियताभावैक्यमतेऽपि साध्यतावच्छेदकेत्यादिविशेषण-

व्यावृत्तेः संभवात्; तथा हि तन्मते तुल्ययुक्त्यातिव्याप्तिवारणाय यद्यत्प्रति-
योगिताका यावन्तोऽभावाः स्वावच्छेदकसंबन्धेन प्रतियोगिसमानाधिकरणा
इति विवक्षाया आवश्यकत्वात् । “सत्तावान् जाते” रित्यादौ संयोगा-
दिना घटाभावस्य तादृश्यावदन्तर्गतस्य यावद्वेत्यधिकरणान्तःपातिगुणादौ
संयोगेन प्रतियोगिसमानाधिकरण्यभावात् साध्यतावच्छेदकेत्यादिविशेषण-
स्यावश्यकत्वादिति 'दिक्' ।

“फलतः साध्यवदि”ति । वहिसाध्यके महानसीयबह्वभावीय-
प्रतियोगित्वावच्छिन्नस्य साध्यवत्संबन्धत्वसामान्याभावविरहेण तादृशभा-
वीयप्रतियोगिताया व्यापकतावच्छेदकत्वापत्तिवारणाय यत्किञ्चिदिति ।
नन्वत्र सामान्यपदं व्यर्थम् । न च तदनुपादाने वहिसाध्यके वहिसामान्या-
भावीयप्रतियोगित्वावच्छिन्नयत्किञ्चिन्महानसीयबहेः साध्यवद्यत्किञ्चित्सर्वता-
संबद्धत्वेन वहिसामान्याभावीयप्रतियोगिताया व्यापकतावच्छेदकत्वानुप-
पत्तेस्तदावश्यकमिति वाच्यम् । तादृशप्रतियोगिताया व्यापकतानवच्छेद-
कत्वेऽपि द्रव्यत्वभावमादायैव लक्षणसमन्वयसंभवात् ।

अत्र केचित् । सामान्यपदानुपादाने बह्वभावरूपन्यायभावीयानेक-
प्रतियोगिताभेदकूटनिवेशापत्तेः गौरवात् कूटसंकोचार्थं सामान्यपदोपादा-
नम्; न च तथा सति तादृशनेकाभावानां लक्षणघटकतापत्तेस्तेषां प्रत्येकं
प्रतियोगिसमानाधिकरण्यनिवेशे गौरवमिति वाच्यम्; अनुयोगिन्येकमात्र-
वृत्तित्वस्यापि निवेशादित्याहुः ।

तदसत्; तथा सति गवाभावस्येति ग्रन्थासंगतेः, जलादिवृत्तित्व-
विशिष्टेत्यादिग्रन्थासंगतेश्च दुर्वात्वात्; तादृशग्रन्थानुरोधेनैव सामान्य-
पदोपादानमित्यस्यैव वक्तुं शक्यत्वाच्च ।

वस्तुतस्तु—“वाच्य ज्ञेयत्वादि”त्यादौ सत्ताभावीयप्रतियोगिताया

अपि समवायेन व्यापकतावच्छेदकत्वापत्ति तत्र तादृशप्रतियोगिताया
स्वपदेनोपादाने तदवच्छिन्नस्य साध्यवद्द्रव्यगुणकर्मरूपव्यक्तिसबद्धत्वानिय
मात् समवायेन सामान्यादिसबद्धत्वाप्रसिद्धेश्च घटाद्यभावीयप्रतियोगिताया
एव स्वपदेनोपादेयत्वात् तदन्यत्वस्य तादृशप्रतियोगितायामक्षतत्वात्,
सत्ताभावस्यापि लक्षणघटकतया तस्य च व्यापकताघटकसमवायेन यावद्धे
अधिकरणसामान्याद्यन्तर्भावेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावादव्याप्तेर्वार
णाय व्यापकताघटकसंबन्धावच्छिन्नत्वावच्छिन्नाधिकरणतासामान्ये साध्य
व्यक्त्यद्विद्वद्यक्त्यसबद्धत्वमेव निवेशनीय, तत्र च सामान्यपदानुपादानेऽधि
करणताया अधिकरणस्वरूपत्वमते बहुधादिसाध्यके व्यापकतावच्छेदक
प्रतियोगिताया अप्रसिद्ध्यापत्ते द्रव्यत्वाभावीयप्रतियोगित्वावच्छिन्नाधि
करणताया महानसादिरूपाया साध्यव्यक्त्यद्विद्वत्त्वतासबद्धत्वादत् सा
मान्यपदोपादानम् । अथैवमपि द्रव्यत्वाभावीयप्रतियोगिताया ‘सयोगादि
रूपव्यधिकरणसंबन्धघटितव्यापकतावच्छेदकत्वापत्ति, सयोगसंबन्धावच्छिन्न
तदवच्छिन्नाधिकरणत्वाप्रसिद्ध्या तस्या स्वपदेनोपादानासम्भवात्, तथा सति
तादृशप्रतियोगिताकाभावस्य यावद्धेतुव्यधिकरणगुणादौ तादृशसयोगेन प्रति-
योगिसामानाधिकरण्याभावात् “सत्तावान् जानेरित्या”दावव्याप्तिर्दुर्वारै
वेति वाच्यम् । यादृशसंबन्धावच्छिन्नाधिकरणतासामान्य यादृशप्रतियोगि
त्वावच्छिन्ननिरूपकताकत्वसाध्यव्यक्त्यद्विद्वत्त्ववृत्तित्वोभयाभावस्तदन्यत्व
मेव तेन संबन्धेन व्यापकतावच्छेदकत्वमित्यस्य विवक्षणादिति दिक् ।

“आत्ममहाकालान्यतरत्वादि”ति । विषयितासंबन्धघटितसाध्य
व्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकस्यात्मत्वप्रकारकव्यक्त्यप्रमाभावस्य प्रति

योग्यसमानकालीनखण्डकाले प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावात् नातिव्याप्ति-
रिति हेतुकोटौ महेत्युक्तम् । “कारणत्वादी”ति । आदिपदेन परमार्थ-
सत्त्वपरिग्रहः तस्य कालसंबन्धरूपत्वात् । अद्वैतत्वप्रवादानुरोधेनाह—
“नित्ये”ति । अत्रापि कालान्यत्वप्रकारकयत्किञ्चित्प्रमाभावस्य ज्ञानभेद-
प्रकारकयत्किञ्चित्प्रमाभावस्य च प्रतियोग्यसमानकालीने खण्डकाले प्रति-
योग्यविषयके ज्ञाने च प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावात्तातिव्याप्तिरतो महे-
तीश्वरेति चोपात्तमिति ध्येयम् ।

“इदं नित्यज्ञानं नित्यत्वे सति सविषयकत्वादि”ति । अथ नित्य-
ज्ञानत्वाभावीयप्रतियोगिताया विषयितासंबन्धघटितव्यापकत्वावच्छेदकत्वं न
त्वति साध्यवति नित्यज्ञाने सर्वस्यैव विषयितासंबन्धेन सत्त्वात् तेन
बन्धेन स्वप्रतियोग्यनधिकरणसाध्यवतोऽप्रसिद्धत्वात् । विषयितासंबन्धेन
साध्यवन्नित्यज्ञानासंबद्धस्वविशिष्टसामान्यकप्रतियोगिताया अप्रसिद्धत्वाच्च ।
इतेन ज्ञानेच्छयोः समानविषयकत्वनियमात् गंगापदजन्ययोधविषयत्व-
विशिष्टतीरत्वावच्छिन्नाधिकरणता ज्ञाने न स्वीकर्तुं शक्यते ; तथा सति
तीरे गंगापदशक्तिरेव स्यात्, एवं नित्यज्ञानान्यत्वविशिष्टघटत्वावच्छिन्नाधि-
करणतापि इति स्वीकारेऽपि न निस्तार साध्यवद्यत्किञ्चिदित्यादि-
परिष्कारस्य आवश्यकत्वात् ; तत्र च घटत्वाद्यनन्तमेदनिवेशे गौरवेण
लाघवेन प्रतियोगिताया एव स्वपदेनोपादेयतया तादृशतीराभावीयप्रति-
योगिताया नित्यज्ञानान्यत्वविशिष्टघटाभावीयप्रतियोगितायाश्च विशेष्यी-
भूततीरघटमात्रनिष्ठतया तदवच्छिन्नस्य नित्यज्ञानासंबद्धत्वविरहात् ।
अत्र केचित्—प्रतियोगिवैयधिकरण्याघटितव्यापकत्वाभिप्रायकमि-
दम् ; तथा च साध्यवच्छिन्नो यो व्यधिकरणधर्मेण विषयितया प्रतियोगित्वा-
वच्छिन्नाभावस्तत्प्रतियोगिताया सामानाधिकरण्येनानवच्छेदकत्वरूपं विषयि-

तथा साध्यव्यापकतावच्छेदकत्वं नित्यज्ञानत्वाभावीप्रतियोगितायामक्षतम् ।
न च तादृशप्रतियोगितायां सामानाधिकरण्येन अवच्छेदकत्वाप्रसिद्धिः
शङ्क्या ; सामानाधिकरण्यावच्छेदकत्वोभयामावस्य^१ । [“प्रतियोगितासामाना-
धिकरणवृत्तित्वावच्छिन्नावच्छेदकत्वनिष्ठप्रतियोगिताकाभावस्य वा सामा-
नाधिकरण्येनानवच्छेदकत्वमित्यनेन विवक्षणात् ।] प्रतियोगिवैयधिकरण्य-
घटितव्यापकत्वकरूपे तु नित्यज्ञानान्यत्व-स्वनिष्ठतद्व्यक्तित्वोभयविषयकं जन्य-
ज्ञानं^१ पक्षः तन्निष्ठतद्व्यक्तित्वं साध्यं तद्व्यक्तिनित्यज्ञानान्यतरत्वं हेतुस्तत्र
तद्व्यक्तित्वनित्यज्ञानान्यत्वाभावप्रतियोगिनोर्विषयितासंबन्धेन व्यापकतया तेन
संबन्धेन तादृशाभावयोः प्रतियोगिसामानाधिकरणत्वादतिव्याप्तिवारणाय येन
येनेति बीप्सा आवश्यकतीत्याहुः ।

वस्तुतस्तु—नित्यज्ञानमित्यत्र नित्यत्वविशिष्टं ज्ञानत्वमेव साध्यत्वेन
विवक्षितम्, वैशिष्ट्यं च स्वरूपस्वाभावविशिष्टघटाविषयकसर्वविषयकज्ञान-
त्ववत्त्वान्यतरसमवायोभयसंबन्धघटितसामानाधिकरण्यसंबन्धेन ; तथा च
साध्यव्यष्टाविषयकसर्वविषयकज्ञाननिष्ठो यो घटाभावीप्रतियोगित्वावच्छिन्न-
स्य विषयितासंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकोऽभावस्तत्प्रतियोगितानवच्छेदक-
त्वस्य नित्यज्ञानत्वाभावीप्रतियोगितायामक्षतत्वात् न काचिदपि क्षतिः
इति सुधियो विभावयन्तु ।

समनियताभावैक्यमते घटत्वादिना द्रव्यत्वाभावस्य घटत्वादिना
बहुचभावाभिन्नतया साध्यतावच्छेदकसंबन्धसंबन्धेन बहिरूपप्रतियोगिसामा-
नाधिकरण्यसंभवमाशङ्क्याह —“घटवृत्तित्वविशिष्टद्रव्यत्वत्वादिने”ति । हे-
तुसामानाधिकरण्यसंपत्तये घटवृत्तित्वविशिष्टेति ।

^१ सामानाधिकरण्यावच्छेदकत्वोभयामावस्येव निवृत्तत्वात्—ग.

^२ [ ] एतत्पाठो नास्ति—ग.

“उभयाभावघटिते”ति । स्वप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियो-
गिकत्वहेत्यधिकरणयत्किञ्चिद्व्यक्त्यनुयोगिकत्वसामान्योभयाभावकसाध्यता -
वच्छेदकसंबन्धसामान्यकत्वरूपेत्यर्थः । “अव्याप्तेरिति” । ‘नन्वेवमभाव-
पदस्य पूर्वोक्तभावभिन्नार्थकत्वात् न घटत्वाभावसाध्यकेऽव्याप्तेरिति चेन्न ;
तथा सति कपिसंयोगात्मकामावमादाय स्वविशिष्टत्वविशेषणव्यावृत्त्यसंगतेः ।
ननु “सत्तावान् जाते”स्त्विदौ तद्व्यावृत्तिः संभवतीत्यत आह—
“एवमिति” ।

“उक्तव्याप्तेरिति” । “घटत्वाभाववान् मेवत्वादि”त्यादौ
इत्यर्थः । अभावे भावमिन्नत्वस्य प्रतियोगिनि भावत्वस्य च निवेशे त्वाह—
“आत्मत्वसाध्यके”ति ।

“बाधबुद्धिप्रतिबन्धकताया”इति । तद्व्याज्ञाननिष्ठतत्संबन्धाव-
च्छिन्नतद्वर्मावच्छिन्नप्रकारताशास्यनाहार्यज्ञानत्वावच्छिन्नप्रतिबद्धतानिरू-
पिततदभावव्याज्ञाननिष्ठप्रतिबन्धकताया इत्यर्थः । “संबन्धविशेषनियन्त्रि-
तत्त्वानुरोधैर्दि”ति । “तद्वर्मावच्छिन्नप्रतियोगित्वांशे तत्संबन्धावच्छिन्नत्वाव-
गाहित्वघटिततद्वर्मावच्छिन्नत्वानुरोधादित्यर्थः । “अन्यथा” । तेन संबन्धेन
तद्व्याज्ञानं प्रति केवलतदभावावगाहिनिश्चयस्य प्रतिबन्धकत्वे । “अवि-
रोधित्वप्रसंगादि”ति । अत्र वस्तुगत्या घटसंयोगविरोधी योऽभावः
तद्वृत्त्यनुयोगितासंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिकप्रकारतानिरूपिताभावत्वावच्छिन्नप्र-

१ नन्वेवमपदस्य—ग.

२ “आत्मत्वादि साध्यकस्यले” इति गदाधर्मा पाठो दृश्यते—स्व.

३ “संबन्धविशेषनियन्त्रित्वानुरोधेन” इति गदाधर्मा दृश्यते—स्व.

४ तद्वर्माविषयतावच्छिन्न-अवच्छिन्नत्वविषयतावच्छिन्न-प्रतियोगित्वविषयतात्वेन प्रति-

योगित्वविषयता निवेशनीया ; तेन, मुख्यवर्मावच्छिन्नप्रतियोगित्वाप्रसिद्धावपि वस्तुप्रीतिदिमान्
नास्तीत्याकारकबाधबुद्धिप्रतिबन्धकतायां नानुपपत्ति —स्व.

कारताकज्ञानत्वेन प्रतिबन्धकत्वात् न दोष इति नाशकनीयम्, तादृशानुयोगितात्वेनानुयुगितावगाहिज्ञानस्याप्रतिबन्धकत्वप्रसगात् । “उपनीत काञ्चनमयत्वादिना 'बह्वचनुमिती'”ति । काञ्चनमयत्वज्ञानरूपसन्निकर्ष सहकारेण बह्वित्यावच्छिन्नव्याप्यवत्तापरामर्शजन्यकाञ्चनमयत्वप्रकारेण बह्वचनुमितीत्यर्थः ।

“प्रकारान्तरानुसरणे” इति । हेत्वधिकरणवृत्तितावच्छेदकस्वप्रति योगितावच्छेदका ये ये सबन्धा प्रत्येक तेन सबन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्ये सति तेन सबन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यमिति निवेशानुसरणे इत्यर्थः । “अथ यावत्स्वमनुपादाय साध्यतावच्छेदकव्याप्यप्रतियोगिताकस्ये त्येव पाठः तदुत्तर तदुपादाय वा साध्यतावच्छेदकव्यापकप्रतियोगिताकाभाव निवेश इति” पाठः प्रामादिक^१ एव, तथाहि—साध्यतावच्छेदकव्यापकप्रतियोगिताकयावदभावनिवेशकल्पे घटत्वादिना रूपसामान्याभावाभावस्यापि लक्षणघटकतया तस्य प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावात् नातिव्याप्तिः । न च तस्यापि पूर्वक्षणवृत्तित्वविशिष्टस्वाभावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यसम्भवात् भवत्येवातिव्याप्तिरिति वाच्यम्, घटत्वाभाववान् मेयत्वादित्यादावतिव्याप्तिवारणाय प्रतियोगिसामानाधिकरण्यघटकप्रतियोगिताया निरुक्तव्याप्यवृत्तितानिरूपकत्वस्य निवेशनीयत्वात् । ग्रन्थकृद्भि^२ ध्वसप्रागभाव रूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यस्यैवोक्तत्वाच्च, न च समनियताभावैक्यमते घटत्वादिना रूपामावाभावस्य घटत्वादिना वायुत्वाभावाभावाभिन्नतया वायुत्वाभावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यमस्त्येवेति वाच्यम्, तत्कल्पे यद्यदि त्यादिविवक्षाया बहुश आवेदितत्वात्, अन्यथा व्यभिचारिसामान्य

^१ “बह्वचनुमिती” ति गादादर्यो पाठ —स्व

^२ कृष्णम्भट्टीये तादृशपाठः अङ्गीकृत —स्व

^३ “ग्रन्थकृता” —ग

एवातिव्याप्तेरिति । नन्वेवमपि रूपसामान्याभावे साध्य इति ग्रन्थोऽत-
एवेतिग्रन्थोत्तरमेव लेखनीय इति संदर्भाशुद्धिर्दुर्वारेवेति चेत्;

अत्र केचित्—उत्तरीत्या अत एवेति ग्रन्थेऽस्तारिते यावत्स्व-
विशेषणस्य साध्यतावच्छेदकेत्यादिविशेषणनिर्वाह्यतया तद्व्यावृत्तिप्रदर्शक-
ग्रन्थ आवश्यकः; एवमपि अयमात्मा ज्ञानादित्यादावव्याप्तिवारणाय
येनेत्यादिग्रन्थः ततश्च मनोन्यत्वाभावस्य परंपरासंबन्धेन प्रतियोगिसाम-
नाधिकरण्यसंभवात् नोक्तातिव्याप्त्युद्धार इति शंकायामेवं दलान्तरेऽपीति
लिखित्वा प्रकृतं समाप्य रूपादीत्यादिनोपेक्षाजीवदर्शनमिति न संदर्भा-
शुद्धिरिति वदन्ति ।

“रूपरूपकभावस्य स्वध्वंसप्रागभावरूपप्रतियोगी”ति । भावस्य
प्रागभावध्वंसयोरतिरिक्तत्वेऽपि ध्वंसस्य प्रागभावः प्रतियोगिस्वरूप एव,
एवं प्रागभावस्य ध्वंसोऽपि प्रतियोगिरूप एव, लाघवात् तथा च
रूपध्वंसप्रागभावस्य रूपप्रागभावध्वंसस्य च रूपस्वरूपत्वात् प्रागभाव-
ध्वंसयोश्च सप्रतियोगिकत्वनियमात् रूपप्रतियोगित्वं तत्त्वध्वंसप्रागभावयोरव्या-
हतमित्यभिप्रायः ।

यत्तु—रूपवद्विन्नभेदस्य रूपस्वरूपत्वस्वीकारात् तादृशभेदप्रति-
योगिरूपवद्विन्नान्तःपातिरूपध्वंसप्रागभावयोः रूपप्रतियोगित्वमित्यभिप्राय-
वर्णनम्;

तदसत्; “धूमवान् वहे”रित्यादौ सर्वस्यैवातिव्याप्तिवारकधूमा-
भावादेः विषयितया स्वावच्छिन्नभिन्नभेदस्वरूपत्वात् तत्प्रतियोगिविषयि-
तया स्वावच्छिन्नभिन्नवद्वादिरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यमादायातिव्या-
प्तिवारणाय प्रतियोगिताया भेदानवच्छिन्नत्वविशेषणमावश्यकम् । न चैवं

सद्वेतौ साध्यशून्यभिन्नस्यापि तादात्म्यसंबन्धेन साध्यव्यापकतया तद्वेदस्यापि लक्षणघटकतया तस्य व्यापकताघटकतादात्म्यसंबन्धेन मेदानवच्छिन्नप्रतियोगिताश्रयसामानाधिकरण्यविरहादव्याप्तिरिति वाच्यम्, व्यापकतावच्छेदकप्रतियोगितायामपि मेदानवच्छिन्नत्वस्य विवक्षितत्वात्, एवं च रूपवद्विन्नमेदीयरूपध्वसप्रागभावनिष्ठप्रतियोगिताया अतादृशत्वात् ध्वंसादिरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यमादायातिव्याप्यप्रसक्ते ।

“महाप्रलये” इति । खण्डप्रलये परमाणुषु रूपसामान्याभावो न संभवति ; तथा सति भाविसर्गे रूपानुत्पादप्रसंग असमवायिकारणाभावात् तदर्थं परमाणुषु पाककल्पने वरं पूर्वसिद्धरूपस्वीकारेणेत्यत प्रलय इत्यस्य महाप्रलय इत्यर्थकरणम् । “मानामावादि”ति । रूपध्वंसादि न तदस्यान्ताभावविरोधी तत्त्वे साधकाभावादिति प्रयोगो बोध्यः । ननु घटो रूपसामान्याभाववान् नित्यरूपवदन्यत्वादित्यनुमानमेव घटे रूपात्यन्ताभावे प्रमाणमित्यत आह—“अनुमानं चे”ति । “अप्रयोजकम्” । व्यभिचारशकानिर्वर्तको यो दर्शितसाध्यहेत्वो कार्यकारणभावाद्यनुपपत्त्यापादकतर्कं तच्छून्यमित्यर्थः । “प्रमात्मके”ति । तथा च रूपसामान्याभावो यदि रूपप्रागभावध्वसावच्छिन्नावृत्तिः स्यात् तदा तद्वत्सप्रागभाववत्त्वयामघटधर्मिकप्रमाविषयो न स्यादिति तर्केण रक्तरूपध्वसप्रागभावयो रक्तरूपसामान्याभावाविरोधित्वानुमानेऽप्रयोजकत्वशकानिरासः । “यत्र घटादौ पाकादि”ति ।

अत्रेदं बोध्यम्—अन्तरा श्यामे पूर्वैरक्तापररक्ते, चतूरूपीघटेऽपि मध्यरक्तादशया रक्तं रूपं नास्तीत्यापत्तिसंभवे पञ्चरूपीघटपर्यन्तानुधावनं निर्बीजम् ; न च तत्र पूर्वैरक्तापरप्रथमरक्तध्वंसप्रागभावयो सामान्य-

त्वविशिष्टस्वाभावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यं दुर्वारमेवेति चेन्न; भाव-
रूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यनिवेशे नातिव्याप्तिरित्यभिप्रायादित्याहुः ।

‘वस्तुतस्तु — महाकालक्रियायोगोलकान्यतमासमेतत्वावच्छिन्नाभा-
वमादायातिव्याप्तिवारणं बोध्यम्; तादृशभावस्यापि आदिपदग्राहत्वात् ।

“महाकाले चेत्युक्तमिति । अथ चरमध्वंसात्मकस्यापि अभावस्य
एतत्कालीनघटध्वंसादौ प्रलयकालावच्छेदेन सत्त्वात् एतत्कालावच्छेदेन
प्रतियोगिनश्च सत्त्वात् संभवत्येव खण्डकाले प्रतियोगिसामानाधिकरण्यम्;
न च क्रियामात्रस्यैव कालोपाक्तिवमित्यभिप्रायेणेदमिति वाच्यम्; तथा
सति प्रलयस्यापि कालत्वानुपपत्त्या प्रलयावृत्तिमान् कालत्वादित्यस्य
सद्वेतुत्वप्रसंगेन तत्रातिव्याप्तिदानस्यासांगत्यापत्तेरिति चेन्न; प्रलयत्वं हि
जन्यद्रव्यानधिकरणत्वे सति द्रव्याधिकरणत्वं, प्रलयस्याकालत्वे च
तादृशप्रलयत्वमेव न स्यादिति क्रियातिरिक्तस्य प्रलयात्मकध्वंसस्यैव
कालत्वं स्वीक्रियते न तदतिरिक्तध्वंसस्येत्यभिप्रायात् न कोऽपि दोषः ।

“अन्यथा पुनः सत्तावानि”ति । यद्यपि प्रतियोगिवैयधिकरण्या-
घटितव्यापकत्वकल्पे हेतुसामानाधिकरण्यांशे स्वरूपसंबन्धावच्छिन्नत्वस्य
नियेशावश्यकत्वं पूर्वमुक्तं तदिदानीं कथं स्वविशिष्टत्वानिवेशं तेन संबन्धेन
हेतुसामानाधिकरण्यनिवेशं विस्मृत्य सत्ताभावमादायाव्याप्तिप्रदर्शनं संगच्छत
इति शंका अवतरति; तथापि गगनादिवृत्तित्वविशिष्टसत्ताभावमादायैव
स्वविशिष्टेत्यस्य व्यावृत्तिः विवक्षितेति बोध्यम् ।

१ “इत्याहुः” इति पाठ्ये नास्ति—ग.

२ श्रुतिनियामकमयोगेनकाले भूयवत्वस्य भग्नचार्येणाङ्गीकृतत्वादाह—वस्तुत-

स्त्विति—स्व.

३ “महाकाले वे”ति गदाधरीपाठः—स्व.

४ ध्वंसादीनां व्याकृत्यर्थम् एवकारः—स्व.

यत्तु विशिष्टाभावमादाय सर्वत्रैतलक्षणसमन्वयात् प्रतियोग्यवृत्तिश्चेति ग्रन्थावतारकत्वानुपपत्ते विशिष्टाभावस्य सन्नधाभावरूपत्वमवश्यं वक्तव्यमिति तादृशाभावस्य लक्षणघटकता न सम्भवतीति केनचिदुक्तं, तन्न, प्रतियोग्यवृत्तिश्चेति ग्रन्थावतारकत्वानुपपत्तेरेव एतलक्षणं परित्यज्य द्वितीयलक्षणानुसरणे बीजत्वस्य वक्ष्यमाणत्वात् ।

अत्रेदं बोध्यम्—द्वितीयलक्षणं व्यापकतायां प्रतियोगिवैयधिकरण्याघटिताया एव निवेशेन तत्र हेतुसामानाधिकरण्याशे स्वरूपसबन्धनिवेशावश्यकतया सत्तासाध्यके सत्ताभावस्य स्वरूपसबन्धेन हेतुसामानाधिकरण्यविरहेण विशिष्टसत्ताभावस्य तल्लक्षणाघटकत्वेनाव्याप्तिविरहात् स्वविशिष्टेति व्यर्थमिति, “शेष पूर्वदिशा अवसेयमि”ति दीधितिरसगता । न च तल्लक्षणे भावभिन्नत्वमेव निविष्टं, न हेतुसामानाधिकरण्याशे स्वरूपसबन्धनिवेश इति वाच्यम् कपिसयोगात्मकाभावस्य दैशिकविशेषणतया हेतुसामानाधिकरण्यविरहेण भावभिन्नत्वविरहेण चेति द्वितीयलक्षणे ग्रन्थकृदुक्तविशेषणद्वयनिवेशे प्रयोजनाभावेन भावभिन्नत्वविरहेणेत्यस्य स्वरूपसबन्धेन हेतुसामानाधिकरण्य हेत्वर्थकताया आवश्यकत्वेन स्वरूपसबन्धस्यैव हेतुसामानाधिकरण्ये निवेशनीयत्वात् । न च भावभिन्नत्वविरहे स्वरूपसबन्धेन हेतुसामानाधिकरण्य हेतु सम्भवति तादृशद्रव्यत्वाभावादे भावभिन्नत्वविरहाभावात् । न च समुच्चयार्थकतत्रत्यचकारासगतिरिति वाच्यम्, प्रतियोगिवैयधिकरण्याघटितव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वविरहेणेत्यनेनैव समुच्चयस्य विवक्षितत्वात् । न च प्रतियोगिवैयधिकरण्याघटितव्यापकताया साध्यवन्निष्ठत्वाशे स्वरूपसबन्धावच्छिन्नत्वनिवेशावश्यकतया कपिसयोगात्मकाभावस्य स्वरूपसबन्धेन साध्यवन्निष्ठत्वविरहेण लक्षणघटकत्व सम्भवत्यवेति वाच्यम्, स्वप्रतियोगिमत्ताग्रहविरोधिता नियामकसबन्धेनैव साध्यवद्भूतित्वस्य विवक्षणीयत्वादिति ।

“जलवृत्तिद्रव्यमि”ति । इदं च “जलादी”ति दीधितिग्रन्थानु-
रोधेन । वह्निमद्रृत्तित्वविशिष्टगोत्वाभावद्रव्यान्यतराभावस्य धूमामावाधि-
करणकस्य धूमाभावस्वरूपस्य वह्निमद्रृत्तिद्रव्यरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्य-
मादाय प्रसिद्धहेतुकव्यभिचारिण्यातिव्यसिसंभवात् ।

इदं तु बोध्यम्—एवंरीत्या गदाधरग्रन्थसंगमनेऽपि दीधित्यसंगति-
र्दुर्वारिधेति ।

अत्र केचित्—कालिकसंबन्धेन जलवृत्तित्वविशिष्टस्य यः कालिक-
संबन्धेनाभावः तस्य धूमाभावाधिकरणकस्य धूमाभावस्वरूपतासंभवात्
कालिकसंबन्धेन जलवृत्तिद्रव्यरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यमादाय “धूम-
वान् बहे”रित्यत्रैवातिव्याप्त्यभिप्रायकता दीधितिग्रन्थस्य संभवति ; न च
तादृशभावस्य नित्यमात्रवृत्तेः न जलत्वाभावरूपता संभवतीति वाच्यम्,
समवायसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकजलत्वाभावासमनैयत्येऽपि कालिकसं-
बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकजलत्वाभावसमनैयत्येन तद्रूपतासंभवादित्याहुः ।

तत्र, जन्यस्य कालोपाधितानभ्युपगन्तृमतसाधारण्येनैव जलादीति
ग्रन्थस्य व्यभिचारिविशेषपरत्वस्य गदाधरैरुक्तत्वात् । अत्रैवमपि अयोगोल-
कभिन्नस्यापि तादात्म्यसंबन्धेन धूमं प्रति व्यापकतया अयोगोलकभिन्न-
भेदस्य लक्षणघटकतया व्यापकताघटकतादात्म्यसंबन्धेनायोगोलकादौ तद्विन्न-
रूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यमावात् नातिव्याप्तिः ; न च तादृशभेदाधि-
करणकजलवृत्तित्वविशिष्टगोत्वाभावतादात्म्यसंबन्धेनायोगोलकवृत्तिद्रव्यान्यतरा-
भावस्य तादृशभेदस्वरूपतया तादात्म्येनायोगोलकवृत्तिद्रव्यस्यापि तत्प्रति-
योगित्वात् तत्सामानाधिकरण्यमादायातिव्याप्तिरस्त्येवेति वाच्यम् ; तथा
सति जलादीति ग्रन्थस्य व्यभिचारिविशेषपरत्वेन संगमनस्यायुक्तत्वात् धू-
माभावाधिकरणकजलवृत्तित्वविशिष्टगोत्वाभाववह्निमद्रृत्तिद्रव्यान्यतराभावस्या-
पि धूमाभावरूपतासंभवेन “धूमवान् बहे”रित्यादौ एवातिव्याप्तिसंभवा-

दिति चेन्न ; पूर्वोक्तयुक्त्या प्रतियोगिसामानाधिकरण्यघटकप्रतियोगितायां भेदानवच्छिन्नत्वविशेषणावश्यकतया " एतद्रूपवान् एतद्रसादित्या "दौ पट-
भिन्नभेदस्य ^१व्यापकताघटकतादात्म्यसंबन्धेन भेदानवच्छिन्नप्रतियोगिता-
श्रयसामानाधिकरण्याभावादव्याप्तिवारणाय व्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिता-
यामपि तादृशविशेषणस्यावश्यकतया अयोगोलकभिन्नभेदस्य लक्षणघटकत्वा-
भावात् ।

इति प्रथमस्वलक्षणम् ।

न्यायरत्ने द्वितीयस्वलक्षणम्

“एवं सर्वत्र हेतुसमानाधिकरणमुभेयत्वावच्छिन्नाभावमि”ति ।
वाच्यत्वगानोभयत्वावच्छिन्नाभावमित्यर्थः । तादृशोभयत्वावच्छिन्नाभावीय-
प्रतियोगिताया अव्यासज्यवृत्तितया साव्यवति तादृशप्रतियोगित्वावच्छिन्ना-
भावासत्वात् लक्षणघटकत्वमव्याहृतम् ।

अथ द्वितीयचक्रवर्तिलक्षणे यथा व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्या-
प्रामाणिकत्वे सामानाधिकरण्येनानवच्छेदकत्वमित्यत्र सामानाधिकरण्येनेति
व्यर्थं स्यादिति तदावश्यकत्वं तथा अत्रापि व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्या-
प्रामाणिकत्वे साध्यवन्निष्ठाभावीयप्रतियोगिताया सामानाधिकरण्येनानवच्छे-
दकत्वरूपसाध्यव्यापकतावच्छेदकत्वघटकमामानाधिकरण्येनेत्यस्य वैयर्थ्यं
स्यादिति तदावश्यकत्वम् ; यदि च प्रतियोगिवैयधिकरण्याघटितव्यापकता-
वच्छेदकत्वस्य गौरवप्रस्तत्वात् तद्वद्विहितव्यापकतावच्छेदकत्वमेव ग्रन्थकृदभि-
मतमिति मन्यते ; तदापि तादृशव्यापकतावच्छेदकत्वस्य यादृशप्रतियोगिता-
वच्छेदकविशिष्टानधिकरणं साध्यवत् तादृशप्रतियोगितानवच्छेदकत्वरूपस्य
शरीरे यादृशप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टवैयर्थ्यस्य दुर्वात्वादिति चेन्न ;
साध्यवन्निष्ठभेदप्रतियोगितावच्छेदकतानवच्छेदकत्वरूपस्यैव प्रतियोगिवैयधि-

१ “उभेयत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताक साध्याभावम्” इत्येव पाठो गादाधर्वा

करण्यघटितव्यापकतावच्छेदकत्वरूपतायाः प्राक् दर्शितत्वात् तत्र च प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टत्वादेरनिवेशात् ।

ननु तादृशावच्छेदकतानवच्छेदकत्वं तादृशावच्छेदकत्वत्वाच्छिव-
तादृशावच्छेदकत्वनिष्ठप्रतियोगिताकत्वम् ; तत्र च तादृशावच्छेदकतात्वेन
घटाभावस्य घटाभावीयप्रतियोगितासाधारण्येन घटाभावस्यापि लक्षणघटक-
त्वादसंभववारणायोपादेयप्रतियोगितायामवच्छेदकत्वनिष्ठत्वं व्यर्थम् स्यादिति
व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्यावश्यकत्वमस्त्येवेति ; नैवम् ; प्रतियोगिता-
संबन्धेन तादृशावच्छेदकत्वविशिष्टविशिष्टाभावस्यैव निवेशात् समानाधि-
करणधर्मावच्छिन्नाभावस्यैव तथात्वात् तस्य घटाभावीयप्रतियोगितासामा-
नाधिकरण्यविरहात् । एवं 'सति स्वविशिष्टसामान्ये साध्यवद्यत्किञ्चिद्व्य-
क्त्यसंबद्धत्वघटितपरिष्कारेऽपि स्वविशिष्टत्वावच्छेदेनैव प्रतियोगितया साध्य-
वद्यत्किञ्चिद्व्यक्त्यसंबद्धत्वविशिष्टविशिष्टाभाव एव निवेशनीय इति न कोऽपि
पूर्वपक्षावकाशः इत्यलम् ।

“द्रव्यत्वेन धूमो नास्तीति” । अथ द्रव्यत्वेन धूमाभावीय-
प्रतियोगिताया द्रव्यत्वस्यावच्छेदकत्वेऽपि प्रतियोगितावच्छेदकेत्यनेन प्रति-
योगिताया अनतिरिक्तवृत्तिः सत् यदवच्छेदकमित्यादिविवक्षाया आव-
श्यकत्वेन तादृशाभावीयप्रतियोगिताया द्रव्यत्वादे अतिरिक्तवृत्तित्वेनैव
नातिव्याप्तिः । अथ सामान्यधर्मस्य विशेषाभावीयप्रतियोगितायामवच्छेदक-
त्वस्वीकारे मिश्रलक्षणे प्रमेयत्वेन गगनाभावस्य साध्याभावव्यापकतया
तत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य प्रमेयत्वे सत्त्वात् वाच्यत्वसाध्यकप्रमेयहेतुके-
ऽव्याप्तिकथनं दीधितिकृतो विरुध्येत ; न च प्रमेयत्वस्य प्रमाविषयत्वरूपस्य
विषयत्वापेक्षया गुरुत्वेनाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वं न संभवतीत्यव्याप्ति-
संगतिरिति वाच्यम् ; एवं सति प्रमेयत्वस्य गुरुत्वेनानवच्छेदकत्वादित्युपेक्ष्य

न्यायरत्ने द्वितीयस्वलक्षणम्

“एवं सर्वत्र हेतुसमानाधिकरणमुभयत्वावच्छिन्नाभावमिति ।
वाच्यत्वागनोभयत्वाद्यवच्छिन्नाभावमित्यर्थः । तादृशोभयत्वावच्छिन्नाभावीय-
प्रतियोगिताया अव्यासज्यवृत्तितया साध्यवति तादृशप्रतियोगित्वावच्छिन्ना-
भावासत्वात् लक्षणघटकत्वमव्याहृतम् ।

अथ द्वितीयचक्रवर्तिलक्षणे यथा व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्या-
प्रामाणिकत्वे सामानाधिकरण्येनानवच्छेदकत्वमित्यत्र सामानाधिकरण्येनेति
व्यर्थः स्यादिति तदावश्यकत्वं तथा अत्रापि व्यधिरुणधर्मावच्छिन्नाभावस्या-
प्रामाणिकत्वे साध्यवन्निष्ठाभावीयप्रतियोगिताया सामानाधिकरण्येनानवच्छे-
दकत्वरूपसाध्यव्यापकतावच्छेदकत्वघटकसामानाधिकरण्येनेत्यस्य वैयर्थ्यं
स्यादिति तदावश्यकत्वम् ; यदि च प्रतियोगिवैयधिकारण्याघटितव्यापकता-
वच्छेदकत्वस्य गौरवप्रस्तत्वात् तद्वदितव्यापकतावच्छेदकत्वमेव ग्रन्थकृदभि-
मतमिति मन्यते ; तदापि तादृशव्यापकतावच्छेदकत्वस्य यादृशप्रतियोगिता-
वच्छेदकविशिष्टानधिकरणं साध्यवत् तादृशप्रतियोगितानवच्छेदकत्वरूपस्य
शरीरे यादृशप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टवैयर्थ्यस्य दुर्बारात्वादिति चेन्न ;
साध्यवन्निष्ठमेदप्रतियोगितावच्छेदकतानवच्छेदकत्वरूपस्यैव प्रतियोगिवैयधि-

१ “उभयत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताक साध्याभावम्” इत्येव पाठो गादाधर्या
हस्यते—स्व.

करणघटितव्यापकतावच्छेदकत्वरूपतायाः प्राक् दर्शितत्वात् तत्र च प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टत्वादेरनिवेशात् ।

ननु तादृशावच्छेदकतानवच्छेदकत्वं तादृशावच्छेदकत्वत्वाच्छिन्न-
तादृशावच्छेदकत्वनिष्ठप्रतियोगिताकत्वम् ; तत्र च तादृशावच्छेदकतात्वेन
घटाभावस्य घटाभावीयप्रतियोगितासाधारण्येन घटाभावस्यापि लक्षणघटक-
त्वादसंभववारणायोपादेयप्रतियोगितायामवच्छेदकत्वनिष्ठत्वं व्यर्थम् स्यादिति
व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्यावश्यकत्वमस्त्येवेति ; मैवम् , प्रतियोगिता-
संबन्धेन तादृशावच्छेदकत्वत्वविशिष्टविशिष्टाभावस्यैव निवेशात् समानाधि-
करणधर्मावच्छिन्नाभावस्यैव तथात्वात् तस्य घटाभावीयप्रतियोगितासामा-
नाधिकरण्यविरहात् । एव 'सति स्वविशिष्टसामान्ये साध्यवद्यत्किञ्चिद्व्य-
क्त्यंसंबद्धत्वघटितपरिष्कारेऽपि स्वविशिष्टत्वावच्छेदेनैव प्रतियोगितया साध्य-
वद्यत्किञ्चिद्व्यक्तिसंबद्धत्वत्वविशिष्टविशिष्टाभाव एव निवेशनीय इति न कोऽपि
पूर्वपक्षावकाशः इत्यलम् ।

“द्रव्यत्वेन धूमो नास्तीति” । अथ द्रव्यत्वेन धूमाभावीय-
प्रतियोगिताया द्रव्यत्वस्यावच्छेदकत्वेऽपि प्रतियोगितावच्छेदकेत्यनेन प्रति-
योगिताया अनतिरिक्तवृत्ति सत् यदवच्छेदकमित्यादिविवक्षाया आव-
श्यकत्वेन तादृशाभावीयप्रतियोगिताया द्रव्यत्वादे अतिरिक्तवृत्तित्वेनैव
नातिव्याप्ति । अथ सामान्यधर्मस्य विशेषाभावीयप्रतियोगितायामवच्छेदक-
त्वस्वीकारे मिश्रलक्षणे प्रमेयत्वेन गगनाभावस्य साध्याभावव्यापकतया
तत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य प्रमेयत्वे सत्वात् वाच्यत्वसाध्यकप्रमेयहेतुके-
ऽव्याप्तिकथनं दीधितिकृतो विरुध्येत ; न च प्रमेयत्वस्य प्रमाविषयत्वरूपस्य
विषयत्वापेक्षया गुरुत्वेनाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वं न संभवतीत्यव्याप्ति-
संगतिरिति वाच्यम् ; एवं सति प्रमेयत्वस्य गुरुत्वेनानवच्छेदकत्वादित्युपेक्ष्य

प्रमेयत्वव्यधिकरणप्रतियोगिताया अप्रसिद्धत्वादिति लेखनस्वारस्यमन्नादिति चेन्न ; “धूमवान् वह्ने” इत्यादौ धूमाभावव्यापको यो वह्नित्वेनायोगोलक-वृत्तिवहितदन्यवृत्तिवह्न्युभयाभावः तत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वमादायातिव्याप्ति-वारणाय स्वसमानाधिकरणस्वनिरूपकामाववृत्तितानच्छेदकत्वावच्छेदकस्य प्रतियोगितावच्छेदकेत्यनेन विवक्षणीयतया उक्तस्थले प्रमेयत्वस्यातया-त्येनाव्याप्तिकथनविरोधाभावात् ;

अत्र केचित्—प्रतियोगिताया न्यूनवृत्तिभिन्नं सत् यदवच्छेदकमिति प्रथमपरिष्कारातिव्याप्तिवारणानुरोधेन वस्तुगतिमनुरुध्य वा द्रव्यत्वस्य तादृशभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वनिराकरणमित्याहुः ।

ननु द्रव्यत्वेन धूमाभावीयप्रतियोगितायां द्रव्यत्वस्यावच्छेदकत्वा-स्वीकारे शुद्धधूमवत्तानिश्चयोत्तरं द्रव्यत्वेन धूमाभाववत्ताबुद्ध्यनापत्तिः ; तस्याः धूमवत्तानिश्चयप्रतिबद्ध्यतावच्छेदकधूमत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताका-भावत्वावच्छिन्नप्रकारताशाल्बुद्धित्वाकान्तत्वादिति चेन्न ; शुद्धधूमत्वा-वच्छिन्नप्रतियोगितासंबन्धावच्छिन्नशुद्धधूमत्वावच्छिन्नप्रकारताघटितधर्मैस्यैव धूमवत्तानिश्चयप्रतिबद्ध्यतावच्छेदकत्वोपगमात् ; तादृशप्रतीतौ द्रव्यत्वै-शिष्ट्यस्याधिकस्य धूमांशे भानात् नोक्तापत्तिः ; ‘द्रव्यत्वेन धूमाभावीयप्रति-योगितायां द्रव्यत्वस्यावच्छेदकत्ववादिनोऽपि महानसीयधूमो नास्तीति बुद्धेः धूमवत्तानिश्चयप्रतिबद्ध्यत्ववारणाय निरुक्तरूपस्य प्रतिबद्ध्यतावच्छेदकत्वोप-गमस्य आवश्यकत्वाच्च ।

धूमशून्येऽङ्गारशेषे धूमवद्वृत्तिवविशिष्टवह्न्यभावास्तत्वात् तादृशा-भावस्य न धूमाभावसमनैक्यसंभव इति धूमकालावच्छिन्नेति धूमवद्वृत्तित्वे

‘निरुक्तरूपस्य प्रतिबद्ध्यतावच्छेदकत्वोपगमेऽपि सिद्धान्तिमते गौरव नास्तीति प्रतिपादयति—“द्रव्यत्वेनेत्यादिना”—स्व.

विशेषणम् ; उक्तप्रतीतेः बह्वित्वेऽवच्छेदकतावगाहित्वेऽपि तद्विषयस्य सामान्यरूपेण विशेषाभावत्वाप्रसक्तेः इत्यभिप्रायेणाह—“अस्तु वे”ति । “घटभिन्नत्वेने”ति । अत्र घूमत्वस्यावच्छेदकताप्रयोजकतृतीयान्तोल्लेख्यत्वाभावात् घटधूमभेदद्वयावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदवत्त्वरूपान्यतरत्वावच्छिन्नरूपप्रतियोगिनि साक्षात् विशेषणत्वाभावाच्च न तादृशाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वशङ्केति ध्येयम् । “भेदत्वेने”ति । अत्राप्ययोगोलकभेदशून्ये घटाभाववति तादृशप्रतीत्यनुदयापत्तेः न तादृशान्यतरत्वमात्रस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वम् । भेदत्वेनायोगोलकभेदघटान्यतराभावस्य संयोगसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य केवलान्वयित्वेन नायोगोलकभेदाभावसमनैयत्यं ; स्वरूपसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य तत्समनैयत्यसंभवेऽपि अयोगोलकभेदशून्यस्य स्वरूपसंबन्धेन तादृशान्यतरत्वावच्छिन्नवतोऽप्रसिद्धत्वेनातिप्रसङ्गविरहात् तादृशान्यतरत्वस्यैव प्रतियोगितावच्छेदकत्वसंभवेनातिव्याप्त्यप्रसक्तेः तादृशाभावोपेक्षेति ध्येयम् । “न्यूनवृत्तित्वं चे”ति । यद्यपि वाच्यत्वसाध्यके लक्षणघटकज्ञेयत्वत्वेन वाच्यत्वाभावीयप्रतियोगिताया न्यूनवृत्त्यैव ज्ञेयत्वत्वं न्यूनवृत्तित्वनिरुक्तौ स्वपदेन तदभावीयप्रतियोगिताया एवोपादेयतया समनियताभावैक्यमते तादृशाभावस्य वाच्यत्वत्वेन ज्ञेयत्वाभावाभिन्नतया तदीयप्रतियोगिताया ज्ञेयत्वेऽपि सत्वात्, तथापि स्वसमानाधिकरणभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्व-स्वावच्छेदकत्व-सामानाधिकरण्यैतत्तितय-संबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकतदभावीयप्रतियोगित्वाभाववत्तदभावीयप्रतियोगितावच्छेदकं न्यूनवृत्तिभिन्नं सत् यदवच्छेदकमित्यनेन विवक्षणीयमिति न दोषः । एतत्कल्पे साध्यव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगितायामपि स्वन्यूनवृत्तिधर्मानवच्छिन्नत्वं देयम् ; तेन बहिसाध्यके बह्वित्वेन महानसीयबहिषटान्यतराभावस्य यावदन्तर्गतस्य प्रतियोगिताया न्यूनवृत्तिभिन्नावच्छेदकाप्रसिद्धावपि न क्षतिः ।

वद्व्याधभावीयप्रतियोगितायाः प्रमेयसामान्यवृत्तित्वे त्वाह—“अथ-
वे”ति । “स्वव्यापकतत्कान्यत्वे”ति । स्वनिरूपकत्व-स्वाश्रयसमानाधि-
करणभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्व-स्वाश्रयसमानाधिकरण्यैतत्त्रितयसंबन्धेनाव-
च्छेदकताविशिष्टान्यप्रतियोगितावच्छेदकमेव तादृशोभयाभाववत्प्रतियोगिताव-
च्छेदकमित्यनेन विवक्षणीयमिति नाननुगमादि दोषः ; एतत्कल्पे व्यापक-
तावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगितायामपि निरुक्तत्रितयसंबन्धेनावच्छेदकता-
विशिष्टान्यत्वं देयं ; तेन बह्वित्येन महानसीयबहिष्कृतान्यतरामावीयतादृशा
वच्छेदकत्वस्याप्रसिद्धावपि नाव्याप्तिः ।

अत्र स्वव्यापकत्वशरीरे स्वाधिकरणत्वस्य प्रतियोगितावच्छेदकता-
घटकसंबन्धेनैव विवक्षणीयतया यादृशमावप्रतियोगितावच्छेदकताघटकः
कालिकसंबन्धो विषयितासंबन्धो वा तदभावीयतादृशप्रतियोगितावच्छेदक-
त्वस्य स्वव्यापकतत्कान्यत्वाप्रसिद्ध्या अप्रसिद्धिरत आह—“स्वन्यूनवृत्ति-
भिन्नायाः प्रतियोगिताया” इति । अवच्छिन्नत्व-समानाधिकरण्य-
समानाधिकरणभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वैतत्त्रितयसंबन्धेन धर्मविशिष्टान्याया
इत्यर्थः ; तेन नाननुगमः । एतत्कल्पे व्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रति-
योगितायामपि निरुक्तत्रितयसंबन्धेन धर्मविशिष्टान्यत्वं देयं, तेन न बह्वित्येन
महानसीयबहिष्कृतान्यतरामावीयप्रतियोगितायाः तादृशत्वविरहेऽपि अव्याप्तिः ।
निरुक्तकल्पत्रयेऽपि भावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यनिवेशावश्यक-
तया गौरवात् आह—“तत्प्रतियोगितासमानाधिकरण्ये”ति । एतत्कल्पे
प्रतियोगिनि भावत्वनिवेशः प्रयोजनाभावाद्देयः ।

१ अत्र पाठभेदः गादाधर्मा दर्शितः—स्व.

२ सामानाधिकरण्यमिति यदाशरी—स्व.

३ विशेषणताविशेषेण विधिद्विशिष्टत्वाभावनिष्ठातादृशभावस्वरूपप्रतियोगितावच्छेदका-
वच्छिन्नसामानाधिकरण्यमस्तीति व्यभिचारिणि अतिव्याप्तिः ; तद्वारणाय प्रतियोगिता-

“असम्भवं” इति । हेतुसामानाधिकरण्याशे स्वरूपसम्बन्धनिवेश-
 पर्यवसितभावभिन्नत्वनिवेशाभिप्रायेण । “अन्यासिर्वे”ति । व्यापकता-
 वच्छेदकरूपे भाववृत्तित्वनिवेशकरूपाभिप्रायेण, तत्कल्पे भावभिन्नत्वा-
 निवेशात् । “प्रमेयसाध्यकमथल” इति । ननु एतत्कल्पे धूमसाध्यके
 कालिकसम्बन्धेन धूमाभावप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टवहिसामानाधिकरण्य-
 मादायातिव्याप्तिवारणाय प्रतियोगितावच्छेदकताघटकसम्बन्धेन प्रतियोगि-
 तावच्छेदकवैशिष्ट्य निवेशनीय, तथा च वहिसाध्यकसद्वेतौ विपर्ययितया
 वहित्वविशिष्टाभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकताघटकविपर्ययितया प्रतियोगि-
 तावच्छेदकविशिष्टज्ञानादिना पर्वतादौ सामानाधिकरण्याभावादव्याप्ति-
 वारणाय साध्यतावच्छेदकनिष्ठावच्छेदकताया साध्यतावच्छेदकताघटक-
 सम्बन्धावच्छिन्नत्वनिवेशावश्यकतया कथं सयोगादिसम्बन्धावच्छिन्नप्रमेयत्व-
 निष्ठावच्छेदकताकाभावमादाय लक्षणसमन्वय इति चेन्न, अतिव्याप्ति-
 वारणाय साध्यतावच्छेदकताघटकसम्बन्धेनैव प्रतियोगितावच्छेदकवैशिष्ट्यस्य
 निवेश्यत्वात् साध्यतावच्छेदकनिष्ठावच्छेदकताया तत्सम्बन्धावच्छिन्नत्वा-
 निवेशात् । “लघुरूपसमनियत”ति । प्रमेयवहित्वाद्यवच्छिन्नसाध्यक-
 इत्यर्थ, यद्यपि गुरुधर्मस्यावच्छेदकत्व सिद्धान्ते आवश्यकम्, अन्यथा
 साध्यवन्निष्ठगोत्वाभावीयप्रतियोगिताया लाघवेन गोसमवेतत्वस्यैवावच्छेदक-
 वच्छेदकावच्छिन्नभावसामानाधिकरण्य भट्टाचार्यै विवक्षितम् । एतत्कल्पे प्रतियोगिनि-
 भावत्व न निवेशनीयमिति प्रतिपादयति “एतत्कल्प इति—स्व
 यद्यपि भट्टाचार्यै कथिसयोगात्मकाभावस्य देशिकविशेषणतया हेतुसामानाधि-
 करण्यविरहेण भावभिन्नत्वविरहेण च इति बह्व्यवधानत्वात् भावभिन्नत्वविशेषणमपि आवश्यक-
 मिति प्रतिभाति तथापि हेतुसामानाधिकरण्ये स्वरूपसम्बन्धनिवेशेन दोषवारणान् भाव-
 भिन्नत्वनिवेशो अनास्ययोकमित्यभिप्राय —स्व
 भावभिन्नत्वनिवेशादित्यस्य हेतुसामानाधिकरण्याशे स्वरूपसम्बन्धानिवेशादि-
 त्यर्थ —स्व

तथा तद्विन्नगवेतरासमेतत्वसकल्योवृत्तित्वाभ्यां गोत्वविज्ञाभावस्य याव-
दन्तर्गतस्य गोत्वरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावादसंभवापत्तेः; तथापि
तत्समनियताभावान्तरमादाय तस्यापि प्रतियोगिसामानाधिकरण्यात् नासंभव
इति तदनावश्यकम् ।

ननु प्रमेयवहिसाध्यके विषयितया प्रमेयवहित्वविशिष्टाभावस्यैव
प्रसिद्धेः नाव्याप्तिः; न हि वहित्वस्यैव तादृशाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वं-
संभवति; प्रमेयवहृषविषयकवहिविषयकज्ञानवति तादृशाभावासत्त्वप्रसंगात्;
न च संयोगेन प्रमेयवहिसाध्यके विषयितया प्रमेयवहित्वविशिष्टस्य संयोगेन
योऽभावः तस्य केवलान्वयितया वहित्वस्यावच्छेदकत्वेऽपि संयोगेन विषयि-
तया वहित्वविशिष्टस्यासत्त्वादेव नातिप्रसंग इति वाच्यम्; प्रतियोगितायां
साध्यतावच्छेदकसंबन्धावच्छिन्नत्वस्य प्रयोजनाभावेनानिवेशात् समवायेन
तादृशाभावप्रसिद्धेः । न च प्रमेयत्वविशिष्टस्यैव साध्यतावच्छेदकत्वे
विषयितया साध्यतावच्छेदकविशिष्टाभावस्य हेतुसामानाधिकरण्याभावेन
व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्याप्रसिद्धेः अव्याप्तिरिति वाच्यम्; आत्मत्व-
मात्रविषयकज्ञान-प्रमेयत्वमात्रविषयकज्ञानान्यतरत्वविशिष्टस्य साध्यतावच्छे-
दकरूपेणाभावस्यैव प्रसिद्धेरिति चेन्न; प्रमेयत्वविशिष्टेश्वरावृत्तिसाध्यक-
ईश्वरत्वहेतुके विषयितया साध्यतावच्छेदकविशिष्टाभावस्य हेतुसामानाधि-
करण्यविरहेण व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावमादायातिव्याप्तेः साध्यतावच्छेद-
कनिष्ठावच्छेदकतायां विषयितासंबन्धानवच्छिन्नत्वनिवेशस्यावश्यकतयोक्त-
गुरुधर्मावच्छिन्नसाध्यके तादृशावच्छेदकताकाभावाप्रसिद्ध्या अव्याप्तेर्दुर्वार-
त्वात् ।

“पूर्वोक्तदिशतिव्याप्तेरिति । पूर्वक्षणवृत्तित्वविशिष्टस्वाभावरूप-
प्रतियोगिसामानाधिकरण्यामादायातिव्याप्तेरित्यर्थः । ननु पूर्वक्षणवृत्तित्ववि-
शिष्टस्वाभावत्वे तत्प्रतियोगितासामानाधिकरण्यतत्प्रतियोगितानिरूपकाभाव-

द्रुतितावच्छेदकान्यतत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वाभावात् नोक्तातिव्याप्तिरिति चेन्न ; तादृशविवेकाकल्पे बहिसाध्यके यावदन्तर्गतवह्नित्वेन महानसीयवह्नि-
घटान्यतराभावस्य तादृशप्रतियोगितावच्छेदकाप्रसिद्ध्या अव्याप्तिवारणाय
साध्यव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगितायामपि स्वसमानाधिकरण-
स्वनिरूपकाभाववद्द्रुतितावच्छेदकधर्मावच्छिन्ना 'या या प्रतियोगिता तत्त-
दन्यत्वनिवेशावश्यकतया संयोगेन द्रव्यस्य अव्याप्यवृत्तित्वमते धूमाभावस्य
लक्षणघटकत्वानुपपत्त्या व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावमादायातिव्याप्तेर्वारणाय
प्रतियोगिताया अनतिरिक्तवृत्ति सत् यदवच्छेदकमित्येतादृशविवेक्षणस्यैवादर-
णीयत्वेन पूर्वक्षणवृत्तित्वविशिष्टत्वाभावत्वे तादृशावच्छेदकत्वाक्षतेरतिव्याप्तेर्दु-
र्वास्वात् ; न च तादृशप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नभावसामानाधिकरण्य-
निवेशात्तातिव्याप्तिः ; सिद्धान्तेऽपि प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्ने भावत्व-
निवेशस्यावश्यकतया मन्मते तन्निवेशे गौरवविरहादिति वाच्यम् ; सिद्धान्ते
तत्प्रतियोगितासमानाधिकरणस्यादिकल्पस्यैवादरणीयतया पूर्वक्षणवृत्तित्वविशि-
ष्टत्वाभावत्वरूपप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यमादायातिव्या-
प्यप्रसक्तेः तदनावश्यकत्वात् ; किञ्च एतन्मते संयोगेन द्रव्यस्याव्याप्य-
वृत्तित्वमते संयोगेन बहुयादिसाध्यके साध्यतावच्छेदकसंबन्धघटितव्यापक-
ताप्रसिद्धयर्थम् साध्यवन्निष्ठाभावे प्रतियोगिवैयधिकरण्यनिवेशावश्यकतया
वाच्यत्वसाध्यकेऽपि दर्शितविशिष्टाभावमादाय लक्षणसमन्वयसंभवे प्रति-
योग्यवृत्तिश्चेति ग्रन्थानुत्थितिः गौरवं च ।

अत्र यद्यपि स्वप्रतियोगितावच्छेदकसंबन्धघटितव्यापकत्वमिति
सिद्धान्तेऽपि व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावसंभ्रहो न संभवति, संयोगेन वाच्य-
त्वाभावस्यापि पूर्वक्षणवृत्तित्वविशिष्टत्वाभावे निष्ठा या स्वप्रतियोगिता तद-
वच्छेदकस्वरूपसंबन्धघटितसाध्यव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिता -
कत्वेन लक्षणघटकतया तस्य च तादृशस्वरूपसंबन्धेन वाच्यत्वस्वरूपप्रति-

योगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यमादाय सर्वत्र लक्षणसमन्वयात्; न
च संयोगेन वाच्यत्वाभावीयप्रतियोगितायाः स्वसमानाधिकरणत्वनिरूपका-
भाववद्भूतितावच्छेदकाच्यत्वत्वावच्छिन्नत्वेन तदन्यत्वविरहात् तादृशभावस्य
न लक्षणघटकतेति वाच्यम्; स्वनिरूपकाभाववद्भूतित्वांशे स्वावच्छेदक-
संबन्धावच्छिन्नत्वनिवेशावश्यकत्वेन तादृशसंयोगेन वाच्यत्वादेरवृत्तेः वाच्य-
त्वत्वस्य तादृशवृत्तितावच्छेदकत्वविरहात्; न चैवं तादृशभावस्य लक्षण-
घटकत्वेऽपि तत्प्रतियोगितासमानाधिकरणेत्याद्यवच्छेदकत्वस्य वाच्यत्वत्वे-
ऽसंभवेन न तदवच्छिन्नसामानाधिकरण्यमादाय लक्षणयोग इति वाच्यम्;
तत्रापि स्वनिरूपकाभाववद्भूतित्वांशे स्वावच्छेदकसंबन्धावच्छिन्नत्वविवक्षाया
आवश्यकत्वेन वाच्यत्वत्वे तादृशावच्छेदकत्वानपायात्; न च स्वनिरूपका-
भाववद्भूतित्वांशे स्वावच्छेदकसंबन्धावच्छिन्नत्वनिवेशे बह्यादिसाध्यके सत्ता-
सामान्याभावस्यापि लक्षणघटकतया यावदन्तर्यतादृशभावीयप्रतियोगि-
तानिरूपकाभाववति सामान्यादौ स्वावच्छेदकसमवायसंबन्धेन वृत्तेरप्रसिद्धया
तत्प्रतियोगितासमानाधिकरणेत्याद्यवच्छेदकाप्रसिद्ध्या अव्याप्तिरिति वा
च्यम्; सत्ताभावस्य स्वरूपसंबन्धेन हेतुसामानाधिकरण्याभावेन लक्षण-
घटकत्वविरहादिति पूर्वपक्षोऽवतरति; तथापि व्यधिकरणधर्मावच्छिन्ना-
भावात्वीकारे तत्प्रतियोगितावच्छेदकसंप्रहायोपात्ततत्प्रतियोगितासमानाधिक-
रणेति विशेषणवैयर्थ्यं स्यादिति तदावश्यकता द्वितीयचक्रवर्तिलक्षणवदिति
बोध्यम्; एवं बहित्वेन धूमकालावच्छिन्नधूमवद्भूतिविविष्टाभावस्य धूमा-
भावसमनिवततया तदवच्छेदकवह्नितावच्छिन्नसामानाधिकरण्यमादायाति-
व्याप्तिवारणाय प्रतियोगितावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणमेव तदवच्छेदकेत्यनेन
विवक्षणीयम्; तथा च महानसीयवह्न्यभावस्यातथात्वादव्याप्तिरतो व्यापक-
तावच्छेदकरूपपर्याप्तावच्छेदकताप्रतियोगिताकाभावस्यैव विवक्षणीयतया न
सर्वत्र विविष्टाभावमादाय लक्षणसत्त्वशंकेति ध्येयम् ।

द्वितीयस्वलक्षणम्

“पूर्वोक्तदिशे”ति । “सत्तावान् जाते”रित्यादौ कालिकसंबन्धेन हेतुसमानाधिकरणसत्ताभावमादायेत्यर्थः । ननु भावभिन्नाभावनिवेशे बहि-साध्यके घटवृत्तिरूपध्वंसवदन्यत्वाभावस्य कालिकसंबन्धेन हेतुसमानाधि-करणस्य भावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावादव्याप्तिरत आह—“अस्तु वे”ति । “संयोगध्वंसेने”ति । तत्प्रतियोगितासमानाधिकरणेत्यादिप्रति-योगितावच्छेदकनिवेशाभिप्रायेणैदं ; तत्कल्पे प्रतियोगिनि भावत्वत्यागस्योक्त-त्वात् ; अयोगोलकनाशजन्यसंयोगनाशसंभवस्थलानुरोधेनाह—“अनुयोगि-ते”ति । बहिप्रकारकप्रमाविषयत्वादेः कालत्वसंदेहात् कालिकसंबन्धपरि-त्यागः । “प्रतियोगिवृत्तयः”इति । प्रतियोगितावच्छेदकसमानाधिकरणा-इत्यर्थः ; तेनायोगोलकान्यत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वाभावात् तादृशविषयत्व-त्वादिना प्रमेयाभावाभिन्नत्वेन प्रमेयमात्रस्य तत्प्रतियोगित्वेन तादृशाभावस्य प्रमेयरूपप्रतियोगिवृत्तित्वेऽपि नातिव्याप्तिरिति बोध्यम् ।

इति द्वितीयस्वलक्षणम्

१ “संयोगादिध्वंसेने”ति गदाधरी पाठो दृश्यते—स्व.
२ “प्रतियोगिवृत्तयः” इति गदाधरीपाठो न दृश्यते—स्व.

श्रीरामचन्द्रपरब्रह्मणे नमः ।

पट्टाभिरामटिप्पण्यां प्रथमस्वलक्षणम्

श्रीदक्षिणामूर्तिरशेषमर्थं व्यबोधयच्चेतसि मे निपण्ण ।
तत्प्रेरिता मां रसनाग्रमेत्य वाग्वादिनी वादयतु प्रसन्ना ॥

“यत्समानाधिकरणा इत्यादि” तत्प्रतियोगितायां व्यधिकरणधर्मा-
वच्छिन्नत्वनिवेशेनैवोपपत्तौ यत्समानाधिकरणा इति स्वविशिष्टेति च व्यर्थम् ;
तथा हि साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताका व्यधि-
करणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताका यावन्तोऽभावा यदधिकरणावच्छेदेन प्रति-
योगिसमानाधिकरणाः तत्त्वं व्याप्तिः । “वह्निमान् धूमात्” “अयमात्मा
ज्ञानात्” “कपिसंयोगाभाववान् मेयत्वादित्यादौ” तादृशस्य व्यधिकरण-
धर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य साध्याभावस्य हेत्वधिकरणावच्छेदेन प्रति-
योगिसमानाधिकरणत्वात् लक्षणसमन्वयः । धूमवान् वह्नेरित्यादौ तादृशस्य
षट्त्वेन धूमाभावस्य हेत्वधिकरणीभूतायोगोलकान्तभावेन धूमाद्यात्मकप्रति-
योगिसमानाधिकरण्यभावात्तात्तिव्याप्तिः । न च धूमाभावस्य धूमत्वेन
वह्नेरभावसमनियतत्वेन तदभिन्नतया तादृशाभावस्य अयोगोलकान्तभावेनापि
वह्निरूपप्रतियोगिसमानाधिकरण्यसत्त्वात् अतिव्याप्तिरिति वाच्यम् ; सम-
नियताभावैक्यपक्षे लक्षणे बहुदोषप्रसक्त्यैव नन्वित्यादिना भट्टाचार्येण
द्वितीयलक्षणस्य अवतारयिष्यमाणतया प्रथमलक्षणस्य समनियताभावमेदाभि-

प्रायकत्वावगते । मयानन्देन द्वितीयलक्षणावतरणग्रन्थे प्रथमलक्षणस्य सम-
नियताभावभेदाभिप्रायकतायाः कण्ठत एव कथितत्वाच्च ।

अथ एतल्लक्षणस्य समनियताभावभेदाभिप्रायकत्वे जलादिवृत्तित्व-
विशिष्टगोत्वाभावस्याभावस्तु जलत्वाद्यभाव इत्यादिदीधितिग्रन्थविरोधः ।
तत्र जलवृत्तित्वविशिष्टगोत्वाभावत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य स्वसम-
नियतजलत्वाभावाभित्तलोपपादनादिति चेन्न ; तत्र हि जलवृत्तित्वविशिष्ट-
गोत्वाभावस्य जलत्वाद्यभावरूपत्वव्यवस्थापने न दीधितिभूतामभिनिवेशः ।
किन्तु धूमाद्यभावरूपताप्रतिक्षेप एव । तथा हि धूमाद्यभावस्यायोगोलकादौ
गोत्वाभावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यमादाय “धूमवान् बहेरि”त्यादौ
अतिव्याप्तिप्रसक्तावयं ग्रन्थः प्रवृत्तः तत्र हि जलवृत्तित्वविशिष्टगोत्वाभावा-
भावस्य धूमाभावरूपत्वप्रतिक्षेप एव उपयुज्यते । न तु तस्य जलत्वाद्य-
भावत्वव्यवस्थापनमपि । ननु तादृशाभावस्य जलत्वाभावरूपत्वे यदि निर्भरो
न स्यात् तर्हि अतिसंक्षिप्तलेखननिर्वन्धितार्किकशिरोमणि जलादिवृत्ति-
त्वविशिष्टगोत्वाद्यभावस्याभावो न धूमाद्यभाव इत्येव अभिदध्यात् । तस्य
जलत्वाद्यभावरूपतावाचकपदं किमिति प्रायुङ्क्त । नैवम् । तस्यापाततो
युक्त्यन्तराभिप्रायकत्वात् । तथा हि जलवृत्तित्वविशिष्टगोत्वाभावाभावस्य
धूमाभावरूपताप्रतिक्षेपतिरिक्ताभावव्यवस्थापनाप्रयुक्तलापवम् । तद्रूपतानभ्यु-
पगमे तु गौरवमिति यदि परोऽभिदधीत तदा तं प्रति यदि जलवृत्ति-
त्वविशिष्टगोत्वाभावत्वावच्छिन्नाभावस्य किञ्चिद्रूपता वक्तव्येति तवाभि-
निवेश तदा तस्य जलत्वाद्यभावरूपतैव वक्तुमुचिता । न तु धूमाद्य-
भावरूपता । तथा सति जलादावपि तादृशप्रत्ययप्रसङ्गादिति वक्तव्यम् ;
अतः तस्य जलत्वाद्यभावरूपतावाचकं प्रायुङ्क्त दीधितिकारः ।
ननु सर्वमेतदेवं स्यात् यदि प्रथमलक्षणस्य समनियताभावभेदाभि-
प्रायकत्वे बीजं किञ्चित् स्यात् ; तदेव तु नेक्षामहे । नैवं—धूम-

वान् वहेरित्यादौ धूमत्वेन धूमाद्यभावस्य वहिधूमोभयत्वेन वहिधूमोभया-
 भावाभिन्नतया अयोगोलकाद्यन्तर्भावेन वहद्यादिसामानाधिकरण्यमादायाति
 व्याप्त्यापत्तेरेव बीजस्य जागरूकत्वात् तदर्थमवगम्यते समनियताभावभेदा
 मिप्रायेणैव प्रथमलक्षणमारभ्य वर्णितम् । जलादिवृत्तित्वविशिष्टेत्यनेन ग्रन्थेन
 समनियताभाववैक्यमङ्गीकृताभिप्राय जातम्, तत् समनियताभाववैक्यपक्षमा-
 दाय धूमवान् वहेरित्यादावतिव्याप्ति स्मृतिपदमारूढा ततो द्वितीयलक्षण
 मनुभूतमिति । अत एव प्रथमलक्षणान्ते एव जलवृत्तित्वविशिष्टेत्यादिना
 समनियताभाववैक्य स्मारितं न तु मध्ये तदिह यदि समनियताभाववैक्यमादाय
 व्यभिचारिण्यतिव्याप्ति मा प्रत्युद्भाव्यते, तदा यथाश्रुतलक्षणेऽपि तदैक्य-
 मादायातिव्याप्ति मयोद्भावनीया । यदि समनियताभाववैक्यनिबन्धनो दोष
 नात्र लक्षणे उद्भावनीय इति यथाश्रुतलक्षणवादिना समय क्रियते, तदा
 तुल्यम् ममापि । दृश्यते चात्र यथाश्रुतात् कोऽपि विशेष, यथाश्रुते हि
 समवायादिसबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकवाच्यत्वाद्यभाव घटवृत्तित्वादिविशिष्ट
 वाच्यत्वत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावज्ञादायैव लक्षणसङ्गमनात् प्रतियोग्य-
 वृत्तिश्चेत्यादिग्रन्थानुत्थितिरूपदोष प्रसज्यते, स चात्र कल्पे नास्तीति यथा
 श्रुतादत्र विशेष प्रतिभाति ।

अथ प्रथमलक्षणस्य समनियताभावभेदाभिप्रायकत्वे बहुतरभट्टाचार्य
 ग्रन्थसन्दर्भविरोध प्रसज्यते । तथा हि यादृशप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टा
 नधिकरण साध्यवत् तादृशप्रतियोगितावच्छेदकत्व व्यापकतावच्छेदकत्वमिति
 अस्मिन् परिष्कारे यादृशप्रतियोगितावदनधिकरणत्व विहाय यादृशप्रति-
 योगितावच्छेदकविशिष्टानधिकरणत्वनिवेशस्य घटाद्यभावानां घटत्वादिना
 प्रमेयसामान्याभावाभिन्नत्वमादाय व्यावृत्ति दर्शिता, तच्च विरुध्यते,
 न तु प्रथमलक्षणस्य समनियताभावभेदाभिप्रायकत्वनिर्भरणे तादृशग्रन्थ
 प्रवृत्तः । किन्तु समनियताभाववैक्यपक्षे तद्वेदपक्षे च प्रतियोगितावच्छेदक-

निवेशव्यावृत्तिः भट्टाचार्यः प्रथमतः तदैक्यपक्षे व्यावृत्तिमाख्याय पश्चात्
तद्वेदपक्षे तामाख्यातवान्; अत एव समनियताभावैक्यादित्यनभिधाय सम-
नियताभावैक्यमते इत्युपक्रान्तम्; अत एवानुपदं तादृशाभावानामभेद इति
सप्तम्यन्तनिर्देशेन तादृशाभावाभेदस्य विवादत्वं सूचितम् सविवादत्वनिरन्ध-
नादेव स्वरसात् समनियताभावानामभेदाभ्युपगन्तृनयेऽपीत्यादिग्रन्थेन प्रति-
योगितावच्छेदकनिवेशव्यावृत्तिरन्यथा दर्शिता । तत्र समनियताभावान-
भ्युपगन्तृनयेत्विति तु शब्दमप्रयुज्य अपिशब्दं प्रयुज्जानो भट्टाचार्यः पूर्व-
कल्पेऽस्वरसम् अत्र कल्पे निर्भरञ्च सूचयतीति चेन्न; एवमपि संयोगादिना
द्रव्यत्वाद्यभावस्य स्वसमनियतघटत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकवद्वाद्यभाव-
भिन्नत्वकथनमनुपदमुत्तरत्र विरुध्यते ।

यत्समानाधिकरणा इत्यादि अत्र स्वविशिष्टहेत्वधिकरणान्तर्भावेन
प्रतियोगिसमानाधिकरणा इतिस्थाने व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताका
इति वक्तुं युक्तम्; बहिमान् धूमादित्यादिसद्वेतौ सर्वत्र घटत्वाद्य-
वच्छिन्नवद्वादिनिष्ठतादृशप्रतियोगिताकानां यावतामेवामावानां व्यधिकरण-
धर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वात् लक्षणसमन्वयः । धूमवान् बहिरित्यादौ
व्यभिचारिणि साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्यनिष्ठप्रतियोगिताकाभावस्यापि
लक्षणघटकत्वात् तस्य व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वाभावात् नाति-
व्याप्तिरिति ।

ननु सत्तावान् द्रव्यत्वादित्यादौ हेत्वधिकरणे महाकाले कालिक-
संबन्धेन वर्तमानस्य सत्तात्वाद्यवच्छिन्नसत्तानिष्ठप्रतियोगिताकाभावस्य व्यधि-
करणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावादव्याप्तिः । न च स्वप्रतियोगिता-
वच्छेदकावच्छिन्नवत्ताग्रहविरोधितानियामकसंबन्धेन हेत्वधिकरणवृत्तित्वविव-
क्षणात् नायं दोषः इति वाच्यम्; समवायसंबन्धेन संयोगवत्ताबुद्धेरपि
व्याप्यवृत्तिवद्ग्रहशून्यकालीनायाः संयोगाभाववत्ताबुद्धिप्रतिग्रन्थकताया भट्टा-

धिकरणवृत्तित्वनिवेशेन बारणेऽपि तत्र लक्षणघटकीभूताभावाप्रसिद्धिः । तत्र हि घटत्वेन सत्ताभावो लक्षणघटको वाच्यः ; तच्च न संभवति । सत्ताभाव-प्रतियोगित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य सत्ताभावात्मकभावस्य साध्यवति काले कालिकसंबन्धेन वर्तमानस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वात् सत्ताभावप्रति-भविष्यति तत्प्रतियोगितायाः केवलान्वयितावच्छेदकत्वेन तदवच्छिन्नप्रति-योगिताकाभावाप्रसिद्धेरिति वाच्यम् ; तथा सति द्रव्यं-सत्त्वादित्यादौ अतिव्याप्तेः व्यतिरेकितावच्छेदकप्रतियोगितामात्रस्यैव साध्यवति महाकाले कालिकसंबन्धेन वर्तमानो योऽभावः तत्प्रतियोगितावच्छेदकतया केवला-न्वयितावच्छेदकीभूतवाच्यत्वादिनिष्ठप्रतियोगिताया एव लक्षणघटकत्वेन तत्तिरूपकाभावस्य व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वनियमात् ।

अथ साध्यतावच्छेदकसंबन्धेन साध्यवत्ताज्ञानं प्रति विरोधिता-नियामको यस्संबन्धः तेन संबन्धेन साध्यवन्निष्ठत्वभावस्य निवेशनीयम् ; तेन द्रव्यं सत्त्वादित्यादौ तादृशविशेषणतासंबन्धेन साध्यवन्निष्ठाभावप्रति-योगितानवच्छेदकद्रव्यत्वत्वावच्छिन्नद्रव्यत्वनिष्ठप्रतियोगिताकाभावस्य तथा-त्वान्नातिव्याप्तिरिति चेत् ; तर्हि सत्ताभाववान् जात्यभावादित्यादौ साध्यव-त्सामान्यनिरूपिततादृशसमवायसंबन्धावच्छिन्नवृत्तित्वाप्रसिद्ध्या अव्याप्त्या-पत्तेः । ननु विशेषणतासंबन्धेनैव साध्यवन्निष्ठत्वं विवक्षितम् । न चैवं बहिमान् धूमादित्यादौ पर्वतत्वात्मकाभावीयप्रतियोगितायाः साध्यवति विशेषणतासंबन्धेन वर्तमानो योऽभावः तत्प्रतियोगितावच्छेदकतया पर्वत-त्वात्मकामात्रं संयोगाभाववान् मेयत्वादित्यादौ तथाविधसंयोगात्मकाभावश्चा-दायाव्याप्तिरिति वाच्यम् ; हेत्वधिकरणे विशेषणतासंबन्धेन तादृशाभावानां लक्षणघटकत्वासंगवादिति चेत् ; एवमपि सर्वासामेव प्रतियोगितानां साध्य-वन्निष्ठाभावीयव्यधिकरणसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकत्वात् व्यापकता-

वच्छेदकप्रतियोगित्वाप्रसिद्धिः उत्तरत्र पुनरपि व्यापकताघटकसंबन्धग्रहणा-
भावेन भट्टाचार्योपदर्शितरीतिः असंभवदुक्तिकत्वात् ; प्रतियोगितायां साध्यता-
वच्छेदकसंबन्धावच्छिन्नत्वनिवेशे बहिमान् धूमादित्यादौ साध्यतावच्छेद-
कीभूतसंयोगसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगितानवच्छेदकप्रतियोगित्वाप्रसिद्ध्याव्या-
प्तिः । न च व्यापकताघटकाभावे प्रतियोगिवैयधिकरण्यं निवेश्यते ।
तथा च व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकबह्वचभावप्रतियोगिनो बहेः
संयोगसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य बहिमति प्रतियोगिव्यधिकरण-
त्वाभावेन तादृशाभावो व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नबह्वचभाव एवेति कथमव्याप्ति-
रिति वाच्यम् ; एवं सति बहित्वावच्छिन्नबह्वचभावीयप्रतियोगिताया अपि
तद्रीत्या व्यापकतावच्छेदकत्वेन तस्य च व्यधिकरणधर्मप्रतियोगिताकत्वा-
भावादव्याप्तेः दुर्वारत्वात् । अत एव स्वावच्छिन्ननिरूपितसाध्यतावच्छेदक-
संबन्धावच्छिन्नाधिकरणतावद्भिन्नसाध्याधिकरणकं यद्यत् स्वं तद्विन्नव्यापक-
तावच्छेदकत्वमित्यपि निरस्तम् । तादृशबहित्वावच्छिन्नबह्विनिष्ठप्रतियोगि-
ताकाभावमादायाव्याप्त्यापत्तेः । अथ साध्यवन्निष्ठाभावीययत्किञ्चित्संबन्धा-
वच्छिन्नप्रतियोगितानवच्छेदकत्वं व्यापकतावच्छेदकत्वम् । बहिमान् धूमादि-
त्यादौ तादृशसमवायस्वरूपादिसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगितानवच्छेदकीभूतघट-
त्वाद्यवच्छिन्नवाच्यत्वादिनिष्ठप्रतियोगिताकाभावानामेव तथात्वात् लक्षण-
समन्वयः । धूमवान् बहेरित्यादौ अयोगोलकान्यत्वत्वेनायोगोलकान्यत्वाभाव-
स्यापि लक्षणघटकत्वात् नातिव्याप्तिरिति चेत् तर्हि ज्ञानवान् आत्मत्वादि-
त्यादौ तादृशाभावीयविषयतासंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगितानवच्छेदकीभूतसम-
वायसंबन्धावच्छिन्नज्ञानत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य सुपुण्यादिकाला-
वच्छेदेन हेतुसमानाधिकरणस्यातथात्वादव्याप्तेः सर्वत्रैव समवायस्वरूपादि-
संबन्धावच्छिन्नप्रतियोगितानवच्छेदकीभूतकालिकविशेषणताविषयतादिसं-
बन्धावच्छिन्नद्रव्यत्वत्ववाच्यत्वत्वाद्यवच्छिन्नद्रव्यत्ववाच्यत्वादिनिष्ठप्रतियोगि-

ताकस्य लक्षणघटकस्यातयात्वादसंभवस्य वा प्रसक्तेः । अथ लक्षणघटकी-
भूताभावप्रतियोगितायां स्वरूपसंबन्धावच्छिन्नत्वनिवेशात् नायं दोषः
स्वरूपसंबन्धावच्छिन्नज्ञानत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य स्वरूपसंबन्धा-
वच्छिन्नद्रव्यत्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य च केवलान्वयित्वेन व्यधि-
करणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावमिन्नत्वात् स्वरूपसंबन्धावच्छिन्नवाच्य-
त्वाद्यभावस्य च व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्यैव लक्षणघटकत्वा-
दिति चेत्, एवमपि भगवत्समवेतमेदस्य विषयतासंबन्धेन साध्यतायां नि-
त्यज्ञानत्वादिहेतौ विषयतासंबन्धघटितव्यापकतावच्छेदकीभूतस्वरूपसंबन्धा-
वच्छिन्नभगवत्समवेतमेदत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य भगवत्समवेतत्व-
रूपतया स्वरूपसंबन्धेन हेतुसमानाधिकरणस्यातयात्वादव्याप्तेर्दुर्वारत्वात् ।
ननु भगवत् एव विषयतासंबन्धेन भगवत्ज्ञानसंबन्धितया तन्निष्ठात्यन्ताभावी-
यविषयतासंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगितैवाप्रसिद्धेति कथं तत्संबन्धघटितव्यापक-
तावच्छेदकत्वम् तस्या इति स्वरूपादिसंबन्धघटितव्यापकतावच्छेदकीभूत-
प्रतियोगिताकवाच्यत्वाद्यभावस्यैव तत्र लक्षणघटकत्वात् नाव्याप्तिः । न च
घटत्वेन पटो विषयतासंबन्धेन नास्तीति प्रतीतिसिद्धाभावीयप्रतियोगितैव
तादृशी प्रसिद्धयतीति वाच्यम्; तर्हि भगवत्समवेतमेदनिष्ठप्रतियोगित्वेन
घटो विषयतासंबन्धेन नास्तीति प्रतीतिसिद्धाभावीयविषयतासंबन्धावच्छिन्न-
प्रतियोगितावच्छेदकत्वमेव भगवत्समवेतमेदनिष्ठप्रतियोगितायाः इति कथं
तत्संबन्धघटितव्यापकतावच्छेदकत्वं तस्याः । नन्वेवं सति सद्धतौ सर्वत्र
वाच्यत्वादिनिष्ठप्रतियोगिताया अपि वाच्यत्वादिनिष्ठप्रतियोगित्वेन घटो
नास्तीति प्रतीतिसिद्धाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वेन व्यापकतावच्छेदकप्रति-
योगित्वाप्रसिद्धिः । न च घटत्वपटत्वाभ्यां किमपि प्रमेयं नास्तीति प्रतीति-
सिद्धाभावीयप्रतियोगितैव व्यापकतावच्छेदिका तस्याः केवलान्वयित्वेन
तद्व्यधिकरणप्रतियोगित्वाप्रसिद्धेः इति वाच्यम्; तद्रीत्या व्यभिचारिण्यपि

तादृशप्रतियोगिताया एव व्यापकतावच्छेदकत्वापत्त्या अतिव्याप्तेः । अतः
 साध्यवन्निष्ठाभावीययत्किञ्चित्संबन्धावच्छिन्नप्रतियोगितानिरूपितसामानाधि-
 करण्यप्रत्यासत्त्यवच्छिन्नावच्छेदकताशून्यत्वमेव व्यापकतावच्छेदकत्वम् । व्य-
 भिचारिणि व्यभिचारनिरूपकाधिकरणान्यत्वनिष्ठप्रतियोगिताया अपि साध्य-
 वन्निष्ठाभावीयविशेषणतासंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगितानिरूपितसामानाधिकरण्य-
 प्रत्यासत्त्यवच्छिन्नावच्छेदकताशून्यतया तन्निरूपकाभावस्य व्यधिकरणधर्मा-
 वच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वविरहात् नातिव्याप्तिरिति वक्तव्यम् । तथा च
 दर्शितस्थले भगवत्समवेतभेदनिष्ठप्रतियोगितायाः विषयतासंबन्धावच्छिन्न-
 प्रतियोगितायां व्यधिकरणतया अवच्छेदकत्वेऽपि सामानाधिकरण्यप्रत्यासत्त्य-
 वच्छिन्नावच्छेदकताशून्यत्वमक्षतमेवेति चेत् ; तत्र विषयतासंबन्धावच्छिन्न-
 प्रतियोगितानिरूपितसामानाधिकरण्यप्रत्यासत्त्यवच्छिन्नावच्छेदकताया एवा-
 प्रसिद्धत्वेन तच्छून्यत्वस्य तादृशप्रतियोगितायां दुरुपपादत्वात् ।

अथ सामानाधिकरण्यप्रत्यासत्त्यवच्छिन्नावच्छेदकत्वं हि तत्प्रतियोगि-
 तासामानाधिकरण्यत्वे सति तत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वम् । तथा च विरुद्धघट-
 त्वपटत्वाभ्यां विषयतासंबन्धेन किमपि प्रमेयं नास्तीति सिद्धाभावीया या
 विषयतासंबन्धावच्छिन्ना प्रतियोगिता तत्समानाधिकरण्यत्वे सति तदवच्छेद-
 कत्वं घटत्वपटत्वोभये प्रसिद्धम् । घटत्वपटत्वोभयस्य प्रत्येकं प्रतियोगिता-
 समानाधिकरणत्वात् तदवच्छेदकत्वाच्च तच्छून्यत्वं भगवत्समवेतभेदनिष्ठ-
 प्रतियोगितायामक्षतमिति चेत् ; तर्हि तद्वीत्या भगवत्समवेतभेदनिष्ठप्रतियोगि-
 त्वघटत्वाभ्यां विषयतासंबन्धेन किमपि प्रमेयं नास्तीति प्रतीतिसिद्धाभावीया
 या विषयतासंबन्धावच्छिन्ना प्रतियोगिता तत्समानाधिकरण्यत्वे सति तद-
 वच्छेदकत्वस्य भगवत्समवेतभेदनिष्ठप्रतियोगितायां सत्त्वेन तच्छून्यत्वरूपं
 व्यापकतावच्छेदकत्वं तस्या दुर्घटमेवेति ।

वस्तुतस्तु यादृशप्रतियोगितावच्छेदकतापर्याप्त्यवच्छेदकधर्मावच्छिन्न-
 स्य तत्प्रतियोगिताधिकरणवृत्तित्वं सैव सामानाधिकरण्यप्रत्यासत्त्यवच्छिन्ना
 प्रतियोगितावच्छेदकता । तथा च घटत्वपटत्वाभ्यां किमपि प्रमेयं विषयतया
 नास्तीति प्रतीतिसिद्धामावीयप्रतियोगिताया अपि सामानाधिकरण्यप्रत्या-
 सत्त्यवच्छिन्नावच्छेदकत्वाप्रसिद्धिर्दुर्वारित्यधिकमन्यत्र विवेचनीयमास्ते । तथा
 च कथं भगवत्समवेतमेदसाध्यकान्यासिरिति । मैवं—तत्र भगवत्समवेतमेद-
 विषयकयत्किञ्चिज्ज्ञान्यज्ञानव्यक्तेरपि साध्यवत्तया तन्निष्ठात्यन्तामावीयविषय-
 तासंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगितानिरूपितसामानाधिकरण्यप्रत्यासत्त्यवच्छिन्नाव-
 च्छेदकतायाः तदविषयीभूतघटादिनिष्ठतद्व्यक्तित्वादौ प्रसिद्धत्वेन तच्छून्यत्व-
 स्य भगवत्समवेतमेदप्रतियोगितायामक्षतत्वात् । एवं कालिकसंबन्धेन गगनादेर-
 वृत्तितामते महाकालभेदस्य कालिकसंबन्धेन साध्यतायां महाकालत्वादितैौ
 कालिकसंबन्धघटितव्यापकतावच्छेदकीभूतमहाकालभेदत्वावच्छिन्नस्वरूपसंब-
 न्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य महाकालत्वरूपस्य स्वरूपसंबन्धेन हेतुसमा-
 नाधिकरणस्य व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वाभावात् अव्याप्तिः ।
 साध्यवन्निष्ठामावीयकालिकसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगितानिरूपितसामानाधिक-
 रण्यप्रत्यासत्त्यवच्छिन्नावच्छेदकताया गगनत्वादौ प्रसिद्धेः । यस्तुतः कालि-
 कसंबन्धेन गगनादेःवृत्तित्वेऽपि न क्षतिः । कालिकसंबन्धावच्छिन्नप्रति-
 योगिताकगवाधभावस्य मन्दुराद्यवच्छेदककाले सत्त्वेन गोत्वादावेव तादृशा-
 वच्छेदकताप्रसिद्धेः । यदि च कालिकसंबन्धावच्छिन्नमहाकालभेदनिष्ठप्रति-
 योगित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्यापि दैशिकसंबन्धेन महाकालभेदानधि-
 कर्णीभूतमहाकालावच्छेदेन महाकालवृत्तितया महाकालभेदनिष्ठप्रतियोगि-
 तायाः तादृशावच्छेदकताशून्यत्वं दुर्घटमिति । एवमभावपदस्य भावभिन्न-
 परतया महाकालत्वरूपाभावस्य पूर्वोक्तभगवत्समवेतत्वरूपाभावस्य च भाव-
 रूपतया लक्षणघटकत्वासंभवेन व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताया एव

लक्षणघटकतया नोक्तदूषणद्वयमपीति विभाव्यते; तदापि विषयतासंबन्धेन पृथिवीसमवेतत्वादेः साध्यतायां पृथिवीसमवेतविषयकजन्यज्ञाननिष्ठतद्व्यक्ति-त्वादिहेतौ विषयतासंबन्धघटितव्यापकतावच्छेदकीभूतपृथिवीसमवेतत्वत्वावच्छिन्नस्वरूपसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य स्वरूपसंबन्धेन हेतुसमा-नाधिकरणस्य व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वाभावादव्याप्तिर्दुर्वारा । तत्र च ब्रूमः—साध्यवति विशेषणतासंबन्धेन वर्तमानो योऽभावः तदी-यत्वावच्छेदकसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगितानवच्छेदकत्वं व्यापकतावच्छेदक-त्वम् । स्वपदं—व्यापकतावच्छेदकत्वेनाभिमतप्रतियोगितापरम् । बहिमान् घूमादित्यादौ समवायेन घटत्वेन द्रव्यत्वं नास्तीति सिद्धाभावो लक्षण-घटकः । कपिसंयोगाभाववान् मेयत्वादित्यादौ कपिसंयोगाद्यात्मकाभाव-स्य विशेषणतासंबन्धेन हेतुसमानाधिकरणत्वात् वारणम् । व्यापकताव-च्छेदकत्वेनाभिमतप्रतियोगितायां संबन्धविशेषावच्छिन्नत्वं न निवेशनीयम् । प्रयोजनाभावात् । साध्यवति विशेषणतासंबन्धेन वर्तमानो योऽभावः तदीय-विशेषणतासंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगितानवच्छेदकीभूतविशेषणतासंबन्धावच्छि-न्नप्रतियोगितावच्छेदकविशेषणतासंबन्धेन यत्समानाधिकरणा यावन्तोऽभावाः व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताका इति वा विवक्षणीयम् । एवं च प्रतियोगिसामानाधिकरण्यघटितलक्षणे व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताका-भावाभ्युपगममन्तरेणापि सर्वत्र वाच्यत्वाद्यभावमादायैव लक्षणसंभवात् प्रति-योग्यवृत्तिश्चेत्यादिग्रन्थानुत्थितिरिति दोषः प्रसज्यते । लक्षणघटकीभूता-भावप्रतियोगितायां व्यापकताघटकसंबन्धावच्छिन्नत्वस्य प्रयोजनान्तरविर-हेणानिवेशादिति । एवं नन्वेवमपीत्यादिद्वितीयलक्षणावतरणिकायां भट्टा-चार्येण प्रतिपादयिष्यमाणा व्यभिचारिणि समनियताभावैक्यपक्षमादाय घूमा-द्यभावानां बहुधादिरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यमादाय प्रसक्तातिव्याप्तिरपि अत्र न प्रसरति । तत्तद्व्यभिचारनिरूपकाधिकरणान्यत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगि-

ताकानां यावदन्तर्गतानामभावानां प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविरहेण व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वविरहेण अस्मदुक्तपरिष्कारेऽतिव्याप्तेरप्रसक्तेः । एतेन लक्षणस्य लक्षणान्तरादूषकत्वात् नायमाक्षेप इति कैश्चिदुक्तं प्रत्युक्तम् । व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावाम्युपगमपक्षे निर्दुष्टस्य प्रकृतोपयुक्तस्य च लक्षणस्य संभवे तदुपेक्ष्य कथंचित् सदोपं लक्षणमादाय सर्वज्ञेन तार्किकशिरोमणिना तादृशाभावसण्डनपरग्रन्थावतरणासंभवादिति । अत्र प्रतिभाति—एतादृशलक्षणकरणे इदं वाच्यं ज्ञेयत्वात् बहिमान् धूमादित्यादौ सर्वत्र वैशिष्ट्यव्यासज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नवाच्यत्वाद्यभावानामपि यावदन्तर्गततया लक्षणघटकत्वापत्तिः । अथ वैशिष्ट्यव्यासज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नाभावमादाय दोषो द्वितीयलक्षणावतरणिकायां भट्टाचार्येणापि एवं सर्वत्रेत्यादियथाश्रुतलक्षणे बध्यते इति नायमिदानीमुद्भावनीयः इति चेत् ; भ्रान्तोऽसि तत्र तादृशाभावानादायैव लक्षणसमन्ययसंभवात् प्रकृतानुपयोगमात्रं प्रतिपाद्यते । इदानीन्तु यावदन्तर्गतानां तेषां व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वाभावात् असंभव इति । यदि पुनः तादृशाभाववारणाय वैशिष्ट्यव्यासज्यवृत्तिधर्मानवच्छिन्नत्वं प्रतियोगितायां निवेश्यते ; नायमसंभवः ; भट्टाचार्यस्य तु नैतन्निवेशसंभवः अनतिप्रयोजनकत्वादिति विभाव्यते ; तदापि पर्वतान्यत्वेन प्रमेयं नास्तीति प्रतीतिसिद्धाभावीयप्रतिभोगिताया अपि निरुक्तव्यापकतावच्छेदकाक्रान्ततया तन्निरूपकाभावस्य हेत्वधिकरणे पर्वतादौ वर्तमानस्य व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वाभावात् असंभव इत्यादिरीत्या सुदूरं परमालोचनीयम् ।

येन येन संबन्धेन स्वप्रतियोगित्वावच्छिन्नस्य साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकता तेन तेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यमभावस्य विवक्षणीयम् । अन्यथा इदं नित्यज्ञानं नित्यत्वे सति सविषयकत्वादित्यादौ हेतुसमानाधिकरणनित्यज्ञानत्वाद्यभावप्रतियोगिनः साध्यं प्रति विषयतासंबन्धे-

नापि व्यापकतया तेन सबन्धेन हेत्वधिकरणेश्वरेच्छाकृत्यो प्रतियोगिसामानाधिकरण्येनातिव्याप्ते । यन येनेत्युक्तौ च तथाविधसमवायेनातथात्वान्नातिव्याप्तिरिति लिखितं भट्टाचार्येण ।

अत्र विचार्यते—विषयितासबन्धस्य दर्शितस्थले व्यापकताघटकत्वसंभव एव हि तेन सबन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यमादायातिव्याप्तिप्रसज्यते । तदेव न संभवति । तथा हि साध्यव्यक्तिश्चिद्व्यवस्थसंबद्धस्वविशिष्टसामान्यकभित्तत्वं—व्यापकतावच्छेदकत्वमिति निष्कृष्टं प्राक् । तत्र च संबद्धत्वशरीरे व्यापकताघटकत्वेन अभिमतो य सबन्ध स एव दर्शनीय इत्युक्तं भट्टाचार्येणैव प्राक् । इत्थं च इदं नित्यज्ञानं नित्यत्वे सति साध्यव्यक्त्यादित्यादौ साध्यवति नित्यज्ञाने यद्विशिष्टसामान्यं विषयितासबन्धेनासंबद्धं तादृशं स्वमेवाप्रसिद्धम् । सर्वस्यैव विषयितासबन्धेन भगवज्ज्ञानसंबन्धित्वात् । अथ मास्तु येन येनेत्यस्य इदं नित्यज्ञानं नित्यत्वे सति सविषयकत्वादित्यत्र व्यावृत्तिः, तथापि स्वरूपसबन्धेन जन्यत्वसाध्यके महाकालान्तर्भावेन व्यभिचारिणि कालत्वादिहेतौ आदिपदग्राह्ये तद्व्यावृत्ति संभवत्येव । तत्र हेतुसमानाधिकरणजन्यज्ञानत्वाद्यभावप्रतियोगिनं साध्यं प्रति कालिकसबन्धेनापि व्यापकतया तेन सबन्धेन हेत्वधिकरणमहाकाले प्रति योगिसामानाधिकरण्यात् । तत्र हि कालिकसबन्धेन गगनादेरवृत्तित्वपक्षे कालिकसबन्धेन साध्यव्यक्तिश्चिद्व्यवस्थसंबद्धस्वविशिष्टसामान्यकं गगनत्वादिकमेव प्रसिद्धयति । कालिकसबन्धेन तादृशव्यवस्थसंबद्धस्वविशिष्टसामान्यकं प्रसिद्धयतीति अतिव्याप्तिः प्रसज्यत । येन येनेत्युक्तौ च तथाविधस्वरूपसबन्धेनातथात्वान्नातिव्याप्तिरिति चेत्, न हि वयं यनं येनेत्यस्य निष्प्रयोजनतामाचक्ष्महे यनं तदुत्तरं स्यात्, किन्तु इदं नित्यज्ञानं नित्यत्वे सति सविषयकत्वादित्यत्र विषयितासबन्धस्य व्यापकताघटकत्वं मादायातिव्याप्तिरिति यदभिहितं तदसंभवदुक्तिकमित्यत्रैवास्माकमाग्रहः ।

ननु नित्यज्ञानमित्यत्रातिव्याप्तौ अनिर्भरादेव आदौ इत्यभिहितवान् भट्टाचार्य इति का अनुपपत्तिरिति चेत्; संभवत्येवं यदि कथञ्चिदपि नित्यज्ञानत्वसाध्यकेऽतिव्याप्तिः संभवदुक्तिका स्यात् । एवं खलु ग्रन्थकृतां फणितिरुपपादनीया यदेकधारीत्या प्रथममुद्भावितहेतौ दोषगुपपाद्य पश्चात् प्रकारान्तरेण तद्दोषवारणे सति आदिपदग्राह्यस्थालान्तरानुसरणमिति । न हि असंभवदुक्तिकदोषप्रसक्तिकल्पनं प्रथममुद्भाव्य पश्चात् संभवदुत्तरं स्थलान्तरं सूचयन्ति ग्रन्थकर्तारः; अन्यथा समवायेन बहेः साध्यत्वे बहिमान् धूमादित्यादौ हेतुसमानाधिकरणबहुभ्रातृप्रतियोगिनः साध्यं प्रति संयोगादिसंभन्धेन व्यापकतयेत्येव किं नाभिदध्यात् । उक्तस्थले विषयता-संभन्धस्येव दर्शितस्थले संयोगसंभन्धस्यापि व्यापकताघटकतया संभवदुक्तिकस्येऽपि क्षतिविरहात्; आदिपदग्राह्यस्थल एव येन येनेत्यस्य व्यावृत्ति-संभवात् तस्मात् इदं नित्यज्ञानमित्याद्यपरिचितस्थलविशेषमन्विष्यतो भट्टा-चार्यस्य किञ्चिदाकृतमिति न जानीमहे । अथ जगरप्रसिद्धव्यापकता-वच्छेदकत्वस्य प्रकृतलक्षणघटकत्वाभिप्रायेण नित्यज्ञानत्वसाध्यकेऽप्यभिधानम् स्वपरिष्कृतव्यापकतावच्छेदकत्वस्य लक्षणघटकत्वाभिप्रायेण च जन्यत्वसाध्य-कोक्तहेतुसंग्राहकादिपदाभिधानं संगमनीयम् प्रसिद्धव्यापकतावच्छेदकत्वन्तु साध्यबलिष्ठामावीयप्रतियोगितानवच्छेदकत्वम् । न चात्र कस्येऽपि नित्य-ज्ञानत्वबलिष्ठामावीयविषयितासंभन्धावच्छिन्नप्रतियोगित्वाप्रसिद्ध्या विषयिता-संभन्धस्य व्यापकताघटकत्वं दुर्वारमिति वाच्यम् । नित्यज्ञानेऽपि विष-यितासंभन्धेन घटत्वेन घटो नास्तीति प्रतीतिसिद्धामावीयप्रतियोगिताया एव तादृश्याः प्रसिद्धत्वेन तस्य व्यापकताघटकत्वसंभवादिति चेत्; तर्हि नित्य-ज्ञाने नित्यज्ञानत्वबलिष्ठप्रतियोगित्वेन विषयितासंभन्धेन घटो नास्तीत्या-दिप्रतीतिसिद्धामावीयप्रतियोगितामादाय नित्यज्ञानत्वबलिष्ठप्रतियोगिताया अपि विषयितासंभन्धघटितव्यापकतावच्छेदकत्वानुपपत्तेः साध्यबलिष्ठामावी-

यप्रतियोगितानिरूपितावच्छेदकतायां सामानाधिकरण्यप्रत्यासत्त्यवच्छिन्नत्व-
निवेशात् तादृशावच्छेदकताशून्यत्वरूपं व्यापकतावच्छेदकत्वं तस्याः सुल-
भमेवेति चेत् ; तर्हि साध्यवन्निष्ठाभावीयविषयितासंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिता-
निरूपितसामानाधिकरण्यप्रत्यासत्त्यवच्छिन्नावच्छेदकत्वाप्रसिद्धिः ।

अथ घटत्वपटत्वाभ्यां किमपि प्रमेयं विषयितासंबन्धेन नास्तीति
प्रतीतिसिद्धाभावीयप्रतियोगितानिरूपितावच्छेदकतैव तादृशी प्रसिद्धा ; घटत्व-
पटत्वोभयस्य प्रत्येकं तत्प्रतियोगितासामानाधिकरणत्वात् तत्प्रतियोगितावच्छे-
दकत्वाच्च । नन्वेवं सामानाधिकरण्यप्रत्यासत्त्यवच्छिन्नत्वं न तत्प्रतियोगिता-
वच्छेदकतायाः घटत्वपटत्वोभयत्वावच्छिन्नस्य सामानाधिकरण्यप्रत्यासत्त्य-
वच्छेदकत्वाभावादिति चेत् ; किमिदं सामानाधिकरण्यप्रत्यासत्त्यवच्छिन्ना-
वच्छेदकत्वम् । न तावत् सामानाधिकरण्यसंबन्धावच्छिन्नत्वम् । घटाभावीय-
प्रतियोगितायां घटत्वस्य समवायेनैवावच्छेदकत्वेन तत्प्रतियोगितावच्छेदकता-
याः सामानाधिकरण्यसंबन्धानवच्छिन्नतया व्यापकतालक्षणघटकत्वानुपपत्तेः ।
बहुधादिनिष्ठप्रतियोगितानिष्ठस्वरूपसंबन्धावच्छिन्नावच्छेदकताकघटादिनिष्ठ-
प्रतियोगिताया इवबहुधादिनिष्ठप्रतियोगितानिष्ठसामानाधिकरण्यसंबन्धावच्छि-
न्नावच्छेदकताकघटादिनिष्ठप्रतियोगिताया अपि व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नायाः
प्रसिद्ध्या तदीयसामानाधिकरण्यसंबन्धावच्छिन्नावच्छेदकताश्रयीभूतायाः
बहुधादिनिष्ठप्रतियोगितायाः लक्षणघटकत्वानुपपत्तेश्च । किन्तु तत्प्रतियोगि-
ताश्रयानुयोगिकत्वोपलक्षितसंबन्धावच्छिन्नत्वमेव सामानाधिकरण्यप्रत्यासत्त्य-
वच्छिन्नत्वं तच्च घटत्वपटत्वोभयनिष्ठावच्छेदकतायामपि अक्षतम् घटत्वपटत्वो-
भयस्य समवायसंबन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकत्वमित्यस्य व्यधिकरणधर्मा-
वच्छिन्नाभावप्रारम्भो भट्टाचार्येणैव उक्तः । समवायसंबन्धे च तत्प्रतियोगि-
ताश्रयीभूतप्रमेयानुयोगिकत्वस्याक्षतत्वात् । नन्वेवं सति बहुचभावप्रति-
योगितानिष्ठसामानाधिकरण्यसंबन्धावच्छिन्नावच्छेदकताकघटादिनिष्ठप्रति-

योगिताया। बहुचभावादिप्रतियोगितानिष्ठस्वरूपसंबन्धावच्छिन्नावच्छेदक-
 ताकघटादिनिष्ठप्रतियोगितायाश्च वारणं शक्यम्। सामानाधिकरण्यसंगन्धे
 स्वरूपसंबन्धे च तत्प्रतियोगिताश्रयीभूतघटानुयोगिकत्वस्याक्षतत्वात्। कि-
 ञ्चित्ररूपितसामानाधिकरण्यस्वरूपसंबन्धयोः घटे सत्त्वादिति चेन्न; तत्प्रति-
 योगिताश्रयानुयोगिकत्वस्वाश्रयप्रतियोगिकत्वोभयोपलक्षितसंबन्धावच्छिन्नत्वस्य
 विवक्षितत्वात्। स्वम्—अवच्छेदकता। तथा च बहुधादिप्रतियोगिताप्रति-
 योगिकत्वपटाद्यनुयोगिकत्वयोरुभयोः कुत्रापि स्वरूपसंबन्धे अभावान्न उक्त-
 दोषः। घटत्वपटत्वोभयनिष्ठा या अवच्छेदकता तदाश्रयीभूतप्रत्येकप्रतियोगि-
 त्वतत्प्रतियोगिताश्रयीभूतप्रमेयानुयोगिकत्वयोः एकत्र संबन्धे संभवेन तदव-
 च्छिन्नप्रतियोगिताया व्यापकताघटकत्वोपपत्तिः। न च वह्निमान् घूमादि-
 त्यादौ साध्यवन्निष्ठो यो बहुधादिप्रतियोगितानिष्ठविषयितासंबन्धावच्छिन्ना-
 वच्छेदकताकज्ञानादिनिष्ठसंयोगसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकामावः तत्प्रति-
 योगितानिरूपिता या तत्प्रतियोगिताश्रयीभूतज्ञानानुयोगिकत्वस्वाश्रयीभूत-
 बहुधादिप्रतियोगिताप्रतियोगिकत्वोभयोपलक्षितविषयितासंबन्धावच्छिन्नाव-
 च्छेदकता तदाश्रयत्वात् बहुधादिप्रतियोगिताया लक्षणघटकत्वानुपपत्त्या
 तत्प्रतियोगिताश्रयानुयोगिकत्वस्वाश्रयप्रतियोगिकत्वोभयोपलक्षितविषयितासंब-
 न्धावच्छिन्नावच्छेदकता तदाश्रयत्वात् बहुधादिप्रतियोगितायाः लक्षणघटक-
 त्वानुपपत्त्या तत्प्रतियोगिताश्रयानुयोगिकत्वस्वाश्रयप्रतियोगिकत्वोभयोपलक्षि-
 तस्वरूपसंबन्धावच्छिन्नत्वमेव लक्षणे निवेद्यम्। तथा च घटत्वपटत्वोभय-
 निष्ठावच्छेदकतामादाय उपदर्शितस्थले प्रसिद्धिः घटत्वादेः स्वरूपसंबन्धा-
 भावादिति वाच्यम्। तथापि घटत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यतात्वपटत्वप्रकारक-
 प्रमाविशेष्यतात्वाभ्यां विषयितासंबन्धेन किमपि प्रमेयं नाम्नीति प्रतीति-
 सिद्धाभावीयप्रतियोगितावच्छेदकतामादायैव प्रसिद्धचुपपादनसंभवादिति।
 मैवं—तद्वीत्या बहुचभावादिप्रतियोगित्वघटत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वत्वाभ्यां संयो-

गसंबन्धेन किमपि प्रमेयं नास्तीति प्रतीतिसिद्धाभावीयसंयोगसंबन्धावच्छिन्न-
 प्रतियोगितानिरूपितनिरुक्तस्वरूपसंबन्धावच्छिन्नावच्छेदकताश्रयत्वेन बह्व्या-
 दिप्रतियोगिताया लक्षणघटकत्वानुपपत्तेः । नित्यज्ञानत्वाभावीयप्रतियोगित्व-
 घटत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वत्वाभ्या विषयितासंबन्धेन किमपि प्रमेयं नास्तीति
 प्रतीतिसिद्धाभावीयविषयितासंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगितानिरूपितनिरुक्तस्व-
 रूपसंबन्धावच्छिन्नावच्छेदकताश्रयत्वेन नित्यज्ञानत्वादिनिष्ठप्रतियोगिताया
 विषयितासंबन्धघटितव्यापकतावच्छेदकत्वस्य तथापि दुरुपपादत्वाच्च । न च
 यथोपदर्शितप्रतियोगितावच्छेदकतापर्याप्त्यनधिकरणत्व व्यापकतावच्छेदकत्व-
 मिति विवक्षया नोक्तदोषद्वयम् उपदर्शितावच्छेदकताया उभयत्रैव पर्याप्ततया
 केवलप्रतियोगिताया तत्पर्याप्त्यधिकरणत्वाभावादिति वाच्यम् । तथा सति
 बहिमान् धूमादित्यादौ घटाद्यभावीयप्रतियोगिताया अपि लक्षणघटकत्वा-
 पत्तेः । तथा हि बह्व्यादिमन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्व यद्यपि घटा-
 भावीयप्रतियोगिताया वर्तते तथापि तादृशावच्छेदकतापर्याप्ति न केवल
 प्रतियोगितात्वविशिष्टे तथा सति बहिमनि प्रतियोगी नास्तीति बुद्ध्यपत्तेः ।
 नापि घटादिनिष्ठप्रतियोगिताव्यक्तौ, स्वरूपतोऽवच्छेदकतापर्याप्तिस्स्वीक्रियते
 नात प्रतियोगी नास्तीति बुद्ध्यपत्तिः । तादृशप्रतीत्या प्रतियोगितात्ववि-
 शिष्टे अवच्छेदकतापर्याप्त्यवगाहनात् इत्यपि युक्तम् । प्रतियोगितायाः
 स्वरूपतो भानाभावेन प्रतियोगिताया स्वरूपतो अवच्छेदकत्वस्य भट्टा-
 चार्येणैव बहुश प्रतिक्षेप्यत्वात् किन्तु घटाद्यभावीयप्रतियोगिताविशिष्टे
 घटादिनिष्ठप्रतियोगितात्वविशिष्टे तत्तत्प्रतियोगिताव्यक्तित्वविशिष्टे तादृशा-
 वच्छेदकताया पर्याप्ति घटाभावप्रतियोगी नास्ति घटनिष्ठप्रतियो-
 गितावान्नास्ति तत्तत्प्रतियोगितावान्नास्ति इत्येव प्रतीतेः । तथा च घटा-
 भावीयत्वाद्यन्तर्भावेनैव तादृशावच्छेदकताया पर्याप्त्या घटादिनिष्ठाया
 प्रतियोगिताव्यक्ते तत्पर्याप्त्यनधिकरणत्वेन तादृशप्रतियोगिताया अपि

लक्षणघटकत्वापत्तौ तन्निरूपकाभावस्य यावद्धेतव्यधिकरणान्तर्भावेण प्रति-
योगिसामानाधिकरण्याभावादसंभव इति । अथ तादृशावच्छेदकतापर्याप्त्य-
नधिकरणत्वप्रतियोगितात्वविशिष्टका यावन्तोऽभावा इति विवक्षणीयम् ।
स्वपदं लक्षणघटकत्वेनाभिमतभावपरम् । अतो न घटादिनिष्ठप्रतियोगि-
ताया लक्षणघटकत्वापत्तिः । घटाभावीयप्रतियोगितात्वविशिष्टस्य तादृशा-
वच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणत्वादिति चेदस्तु तथा ; एवमपि एतादृशव्यापक-
तावच्छेदकताया स्वयं दूषितत्वेन स्वपरिष्कृतव्यापकतावच्छेदकत्वनिवेश-
पक्षे येन येनेत्यस्य व्यावृत्तत्वमात्रं । न च तत्कल्पे आदिपदब्राह्मजन्यत्व-
साध्यककालत्वहेतौ व्यापकताघटककालिकसंबन्धेन प्रतियोगिसामानाधिक-
रण्यमादाय दोषवारणाय येन येनेत्यस्य व्यावृत्तिरुक्तैवेति वाच्यम् । तत्राणि
व्यावृत्तेः विचारासहत्वात् । तथा हि तत्र महाकालविषयकयावज्जन्म
विषयकयत्किञ्चिदप्रमाव्यक्त्यभावोऽपि विषयतासंबन्धघटितव्यापकतावच्छेदव
प्रतियोगिताकतया लक्षणघटकः । तस्य च महाकाले व्यापकताघटकविषयत
संबन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यम् कालिकसंबन्धस्तु तत्प्रतियोगिनि
व्यापकताघटको न भवति । तत्प्रमाव्यक्तेः कालिकसंबन्धेन स्वसमा
कालीनजन्यासंबद्धत्वात् । एतेन यद्धर्मावच्छिन्नवति येन संबन्धेन यद्धर्मा-
वच्छिन्नसत्त्वं तद्धर्मावच्छिन्ननिरूपिततत्संबन्धघटितव्यापकतावच्छेदकत्वं तद्ध-
र्मस्येति तार्किकी रीतिमनुरुध्य नित्यज्ञानत्वसाध्यकस्थलमुदाहृतम् । स्व-
परिष्कृतव्यापकतावच्छेदकत्वनिवेशे तु स्थलान्तरगवेपणीयनित्यभिप्रायेणादि-
पदं प्रयुक्तमिति नासङ्गतिरित्यपि परास्तम् । तादृशस्थलान्तरानुकलनात् न
हि स्वयमुपरितनपदपरिष्कृतवर्त्मना कथमपि असंभवदुक्तिकप्रयोजनकं येन
येनेत्यादिरीतिमनुरुध्य केवलं निवेशयितुमुचितम् भट्टाचार्येण । यदि तु
स्थलान्तरे वा तद्विशेषणं सार्थकं स्यात् तदा ग्रन्थस्य कथञ्चित् लौकिक-

रीत्यनुरोधितया सङ्गमनं युज्यते । तदेव तु नेक्षामहे । अत्र प्रतिभाति—
तद्रूपाभाववदित्याकारिका तद्रूपाश्रयीभूतघटव्यक्त्यविषयिणी तद्रूपाभाववत्त्व-
रूपसामान्यलक्षणजन्या तद्रूपाभाववत्त्वप्रकारेण तद्रूपाश्रयीभूतघटव्यक्तिभिन्न-
निखिलजगद्विषयिणी तद्रूपाश्रयीभूतघटव्यक्त्यसमानकालीना च या काचित्
ज्ञानान्यव्यक्तिः पक्षः तज्ज्ञानव्यक्तीतरभेदः साध्यं तज्ज्ञानव्यक्तिभगव-
ज्ञानान्यतरत्वं हेतुः तत्र भगवज्ज्ञानान्तर्भावेण व्यभिचारिणि हेतावति-
व्याप्तिवारणाय येन येनेत्यावश्यकम् । तत्र हेतुसमानाधिकरणज्ञानव्यक्ती-
तरभेदाद्यभावप्रतियोगिनः साध्यं प्रति विषयतासंबन्धेनापि व्यापकत्वात् ।
विषयितासंबन्धेन साध्यवदसंबद्धस्वविशिष्टसामान्यकं तद्रूपाश्रयीभूतघटादि-
निष्ठतद्व्यक्तित्वमेव प्रसिद्धम् । तादृशज्ञानव्यक्तेः तद्वटव्यक्त्यविषयकत्वात्
एतदर्थमेव हि तद्रूपाश्रयीभूतघटव्यक्त्यविषयिणीत्यन्तं लक्षणघटकीभूतनि-
खिलाभावप्रतियोगिनामेव विषयितासंबन्धेन साध्यव्यापकत्वसंपत्तये सामान्य-
लक्षणाप्रत्यासत्तिजन्यत्वमात्रस्य तद्रूपाश्रयीभूतघटव्यक्तिभिन्ननिखिलजगद्विष-
यकत्वमभिहितम् । तादृशज्ञानव्यक्तेः तद्रूपाश्रयीभूतसमानसमानकालीनत्वे
साध्यं प्रति तद्वटस्य कालिकसंबन्धेन व्यापकतया कालिकसंबन्धघटितसा-
ध्यव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकस्य तद्वटाभावस्य भगवज्ज्ञानान्तर्भावेन
व्यापकताघटककालिकसंबन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावात् नाति-
व्याप्तिः प्रसज्यते । विषयितासंबन्धस्तु तद्वटनिष्ठव्यापकताघटको न भवति
साध्यवत्त्वात् तज्ज्ञानव्यक्तौ विषयितासंबन्धेन तद्वटस्यासत्त्वात् । अतः
तद्वटस्य कालिकसंबन्धेन साध्यव्यापकतावारणाय तद्रूपाश्रयीभूतघटव्यक्त्य-
समानकालीनेत्युक्तम् । इत्थं च हेतुसमानाधिकरणानां निखिलानामेवा-
भावानां स्वविशिष्ट्यावद्धेतुधरिणान्तर्भावेन स्वप्रतियोगिनिष्ठव्यापकता-
घटकविषयितासंबन्धेन प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वात् अतिव्याप्तिः । येन
येनेत्युक्तौ च तद्व्यक्तीतरभेदाद्यभावानां तथाविधविशेषणताविशेषादिना

प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावात् नातिव्याप्तिरिति । इदं च भट्टाचार्यं दर्शितस्थलसजातीयमेवातिव्याप्युपादानरीतिरपि तदीयोपपदानरीतिसजातीयैव । तथा हि भट्टाचार्येण निखिलविषयकस्य नित्यज्ञानस्य पक्षत्वमाहृतम् । यं तु यत्किञ्चिद्वदमात्राविषयकनिखिलविषयकजन्यज्ञानस्य एव तेन सर्वं विषयिण्यो भगवदिच्छाकृत्यो व्यभिचारनिरूपकाधिकरणत्वमाहृतम् । मया तु तादृशभगवज्ज्ञानस्य एव विषयितासबन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यमादायातिव्याप्तिप्रसक्तिरपि उभयत्र समा । तदिह लौकिकीं रीतिमनुरुध्य नित्यज्ञानत्वसाध्यकस्थलमुदाहृतम् । स्वपरिष्कृतव्यापकतावच्छेदकत्वनिवेशे तु सजातीयस्थलान्तरं गवेष्णीयमित्यभिप्रायेणादिपदं प्रयुक्तवान् भट्टाचार्य इति सारम् ।

साध्यव्यक्तिश्चिद्व्यक्त्यसंबद्धस्वविशिष्टसामान्यकं यद्यत् स्व तत् दान्यत्वमेव व्यापकतावच्छेदकत्वमित्यभिहितं भाट्टाचार्येण ।

नन्वत्र साध्यवद्व्यक्तौ यत्किञ्चित्त्वविशेषणं व्यर्थम्, सामान्यतः साध्यवदसंबद्धस्यैव निवेशयितुमुचितत्वात् । बहिमान् धूमादित्यादौ साध्यवदसंबद्धस्वविशिष्टसामान्यकं यद्यत्स्य जलत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यतात्वादि तद्विशेष्यत्वस्य बह्यादिप्रतियोगितायां सत्त्वेन लक्षणसमन्वयात् । न च इदं वाच्यं ज्ञेयत्वादित्यत्र सामान्यतः साध्यवदसंबद्धस्वविशिष्टसामान्यकं स्वमप्रसिद्धम् । तत्र हि तादृशं स्व घटत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यतात्वादीति वक्तव्यम् । तच्च न संभवति । तद्विशिष्टस्य साध्यवदसंबद्धस्वविशिष्टसामान्यकं स्वमप्रसिद्धत्वात् । तद्विशिष्टस्य षट्पाद्यसंबद्धत्वात् तादृशं स्व घटत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यतात्वादीति वाच्यम् । तत्र व्यापकतावच्छेदकत्वेनाभिमतो यः स्वरूपादि तेन संबन्धेन साध्यवदसंबद्धस्वविशिष्टसामान्यकस्य गगनत्वादेरव प्रसिद्धत्वात् । मैव— तथा सति घटत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वादिनिष्ठप्रतियोगितायां अपि तादृशं गगनत्वादिभिरतया लक्षणघटकत्वापातात् । एव बहिमान् धूमादित्यादौ

पर्वतीयबहुधाद्यभावानां लक्षणघटकत्वापत्तिवारणाय यत्किञ्चित्त्वनिवेशाय-
 श्यकत्वात् अन्यथा तदीयप्रतियोगिताविशिष्टस्य साध्यवदसंबद्धत्वाभावेन
 लक्षणघटकत्वापातात् । यत्किञ्चित्त्वनिवेशे तु तादृशप्रतियोगिताविशिष्टस्य
 तथाविधमहानसादियत्किञ्चिद्व्यक्त्यसंबद्धत्वात् न तदभावस्य लक्षणघटकेति
 स्यादेतत् । स्वविशिष्टसामान्यकमित्यत्र सामान्यपदं व्यर्थम् । न चैवं
 बहिमान् धूमादित्यत्र घटत्वाद्यवच्छिन्नबहुधादिनिष्ठप्रतियोगिताया लक्षण-
 घटकत्वं न स्यात् तद्विशिष्टस्य पर्वतीयबहे महानसादिरूपसाध्यवत्यत्किञ्चि
 द्व्यक्त्यसंबद्धत्वात् इति वाच्यम् । तादृशप्रतियोगिताया लक्षणाघटकत्वेऽपि
 क्षतिविरहात् । घटत्वाद्यवच्छिन्नद्रव्यत्वादिनिष्ठप्रतियोगितामादायैव लक्षण-
 संभवात् ; धूमवान् बहेरित्यादौ धूमत्वाद्यवच्छिन्नधूमादिनिष्ठप्रतियोगिताया
 लक्षणघटकत्वाभावेऽपि एकव्यक्तिभूतायोगोलकमेदादिप्रतियोगितामादायै-
 वातिव्याप्तिवारणसंभवात् । ननु यथोक्तव्यापकतावच्छेदकत्वप्रवेश एव भट्टा-
 चार्यस्य निर्भरः । न तु तद्वदकसामान्यपदप्रवेशावश्यकत्वेऽपि किन्त्व-
 नावाश्यकलक्षणघटकाकानामपि बहुधादिप्रतियोगितानां ग्राहकतया संपाता-
 यातमुपरज्जकविशेषणम् । वस्तुतः परित्याज्यमेव तत्प्रयोजनस्य भट्टाचार्येण
 स्वयमकथनाच्च ग्रन्थसन्दर्भविरोधः । न हि ग्रन्थकृल्लिखिता यावतामेव
 पदानां प्रयोजनमभिधातव्यमिति नियमोऽस्ति । किन्तु संभावितानां यत्पदस्य
 प्रयोजनं ग्रन्थकृल्लिखितम् तदेव तु यथाकथञ्चित् समर्थनीयमिति । मैव—
 विचारासहत्वात् । तथा हि साधनसमानाधिकरणगोत्वाद्यभावस्येत्यादि दीधि-
 तिव्याख्यानानुपदं साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकत्वं च साध्य-
 तावच्छेदकावच्छिन्नसाध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वमित्युक्त्या तदु-
 परि किञ्चिद्विचार्य तदुपरि अयेत्यादिना निरुक्तव्यापकतावच्छेदकतानिवेशे
 तु कपिसंयोगाभाववान् मेयत्वादित्यत्र स्वविशिष्टपदव्यावृत्तिवर्णनपरभावि-
 दीधितिग्रन्थविरोधः । कपिसंयोगाभावनिष्ठप्रतियोगितायाः साध्यवन्निष्ठा-

भावप्रतियोगितायच्छेदकत्वात् प्रकृतव्यापकताशरीरे प्रतियोगिवैयधिकरण्य-
निवेशे प्रयोजनविरहादित्याशङ्क्य अत्र केचिदित्यादिना प्रकृतव्यापकताशरीरे
प्रतियोगिवैयधिकरण्यविशेषणं सार्थकीकृत्य भाविदीधितिं समर्थयितुं केषां-
चित्मतमुपन्यस्य वस्तुतस्तु इत्यादिना तत्रास्वरसमभिधाय स्वयमन्यथा
व्यापकतावच्छेदकत्वं निरुक्तवान् भट्टाचार्यः साध्यवत्यत्किञ्चिदित्यादिना ।
ततः च भाविदीधितिग्रन्थसमर्थनप्रयासप्रदर्शनेनानेन व्यापकतावच्छेद-
कत्वपरिष्कारेण निखिलभाविदीधितिग्रन्थविरोधिना अवश्यं भवितव्यम् ।
तच्च न घटते । यदि दीधितिग्रन्थसमर्थनाय अयं ग्रन्थः प्रवृत्तः
तदा अव्यवहितपूर्वदीधितेः तदव्यवहितोत्तरदीधितेश्च विरोधात् । तथा
हि कालो गोमान् गोत्वादित्यादौ गवाधभावस्य लक्षणघटकता दीधितौ
दर्शयिष्यते । तच्च सामान्यपदप्रवेशे विरुध्यते । गवाधभावीयप्रति-
योगिताविशिष्टाया यत्किञ्चित्त्वोच्यतेः स्वानधिकरणीभूतायां साध्य-
वत्यत्किञ्चित्त्वण्डकालव्यक्तौ कालिकसंघन्वेनासंबद्धतया तादृशप्रतियोगि-
ताया लक्षणघटकत्वासंभवादिति । न चैतदीधितिसमर्थनायैव सामान्यपदं
लक्षणे निवेद्यमिति वाच्यम् । यदि केवलं दीधितिग्रन्थसमर्थनायैव
प्रयोजनान्तरशून्यस्यापि विशेषणस्य लक्षणे प्रवेशनं भट्टाचार्यस्याभिप्रेतं
स्यात् तर्हि कपिसंयोगाभाववान् मेयत्वादित्यादि दीधितिसमर्थनायैव व्याप-
कताशरीरे प्रतियोगिवैयधिकरण्यनिवेशसंभवेन व्यापकताशरीरे प्रतियोगि-
वैयधिकरण्यवैयर्थ्यनिबन्धनभाविदीधितिबिरोधशंकायां तत्सार्थक्यसंपादनेन
तादृशदीधितिं समर्थयतां मन्मतोपन्यासस्य उन्मत्तप्रलापतुल्यत्वापत्तेः । अथ
गोमान् गोत्वादित्यादौ गवाधभावस्य लक्षणघटकत्वाभावेऽपि गवादेरित्यादि-
पदब्राह्मप्रलयान्यत्वाद्यभावस्य प्रतियोगिसामानाधिकरण्यमादाय प्रसक्तदोष-
वारकतयैव तत्सार्थक्यं संभवतीति न तद्दीधितिबिरोध इति चेत् तर्हि
कपिसंयोगाभाववान् मेयत्वादित्यादौ कपिसंयोगात्मकाभावस्य लक्षणघट-

कत्वाभावेऽपि यावद्धेत्वधिकरणान्तर्भावेनेत्यस्य आदिपदब्राह्मे सत्तावान्
 द्रव्यत्वादित्यत्र सत्ताद्यभावमादाय प्रसक्तातिव्याप्तिवारकतयैव स्वविशि
 ष्टपदसार्थक्यं संभवतीति तदीधितिविरोधपरिहाराय व्यापकताशरीरे
 प्रतियोगिवैयधिकरण्यसार्थक्योपपादनस्यानर्थक्यात् । अथ आदिपदब्राह्म
 स्थलान्तरे स्वविशिष्टपदव्यावृत्तिरास्ताम् । कपिसयोगाभाववान् मेयत्वा
 दिति दीधिते का गतिरिति तदर्थं प्रतियोगिवैयधिकरण्यसार्थ
 क्योपपादनमिति चेत्, तर्हि गोमान् गोत्वादित्यत्रापि आदिपद-
 ब्राह्मप्रलयान्यत्वाद्यभावमादाय यावद्धेत्वधिकरणान्तर्भावेन तस्य व्यावृत्ति
 रास्ताम् । गवादेरभावस्येत्यादिदीधिते का गतिरिति तुल्य पर्यनुयोगः ।
 एवमन्यादृशा अपि शकास्तुल्यपर्यनुयोगेन परिहार्याः । एव सामान्यपदाप्रवेशे
 धूमवान् बहेरित्यादौ धूमादिनिष्ठप्रतियोगिताया लक्षणघटकत्वाभावेन धूमाद्य
 भावानां गोत्वाभावादिरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यमादायातिव्याप्तिशकाया
 अनवतारेण तादृशशकाया जलवृत्तिस्वविशिष्टेत्यादिदीधितिग्रन्थोत्थापना
 सङ्गतिश्चेति । एव सामान्यपदाप्रवेशे भट्टाचार्यग्रन्थसदृभा अपि परश्शता
 विरुध्यन्ते । अत्र केचित्—साध्यवत्यत्किञ्चिद्व्यक्त्यसंबद्धस्वविशिष्टसामान्य
 कमिन्नत्वरूपव्यापकतावच्छेदकत्वस्य वा निवेशनीयतया कपिसयोगाभावादि
 निष्ठप्रतियोगिताया अपि व्यापकतावच्छेदकत्वनिर्वाह इत्यभिप्रेत्य कपिसयो
 गाद्यात्मकाभावमादाय अव्याप्तिराशङ्किता । अन्यथा पुन सत्तावान् जाते
 रित्यादौ काले कालिकसंबन्धेन हेतुसमानाधिकरणानां सत्तात्वाद्यवच्छिन्न
 सत्ताद्यभावानां हेत्वधिकरणसामान्यान्तर्गतगगनाद्यन्तर्भावेन प्रतियोगिसामा
 नाधिकरण्यविरहात् प्रसक्तातिव्याप्तेर्वारणाय स्वविशिष्टेति विशेषणमावश्यकम् ।
 आदिपदब्राह्ममपि तादृशस्थलमेवेति बोध्यमिति भट्टाचार्यग्रन्थो दृश्यते ।
 अत्र कपिसयोगाभावादिनिष्ठप्रतियोगिताया अपि व्यापकतावच्छेदकत्वनिर्वाह
 इत्यभिप्रेत्यत्यस्य अन्यथा पुनरित्यस्य न सम्यग्कर्तव्यमप्यलोचनायाम् एत

दीधितिसमर्थनायैव साध्यवत्यत्किञ्चिदित्यादि व्यापकतावच्छेदकत्वनिरक्ति
पागस्माभि कृता वास्तविकन्तु व्यापकतावच्छेदकत्वमन्यदेव निर्वचनीयमात्रे
इत्यवगम्यते । न च साध्यवत्यत्किञ्चिदित्यादि व्यापकतावच्छेदकशरीरे
सामान्यपदाप्रवेशऽपि कपिसंयोगाभावनिष्ठप्रतियोगिताया व्यापकतावच्छेद
कत्वनिर्वाहात् सामान्यपदवैयर्थ्यमिति वाच्यम् । गवादेरभावस्येत्यादि दीधि
तिसमर्थनाय तदुपादानात् । न चैव व्यापकतावच्छेदकत्वशरीरे प्रति-
योगिवैयधिकरण्यप्रवेशप्रयासप्रतिपादनप्रयास प्रागुक्तरीत्या व्यर्थ इति
वाच्यम् । सभवत् प्रयोजनस्य परित्यागानौचित्यात् । अत्र च साध्य-
वत्यत्किञ्चिद्व्यापकतावच्छेदकत्वनिरुक्त्यस्वरसबीजन्तु दीधितिसमर्थनमात्र
प्रयोजनकस्य प्रयोजनान्तरशून्यस्य सामान्यत्वस्य प्रकृतलक्षणे प्रवेशनीयत्व
मेव । अत तद्वैयर्थ्यप्रयुक्तदूषण नेदानीमुद्गावनीयम् भट्टाचार्येणैव तस्य सूचि
तत्वात् प्रतियोगिवैयधिकरण्यघटितनिरुक्तव्यापकतावच्छेदकत्वास्वरसबीजन्तु
गुरुधर्मस्यानवच्छेदकत्वनिबन्धन तु भट्टाचार्येणैव प्रागुपदर्शितम्, निर्वच
नीयव्यापकतावच्छेदकत्व तु साध्यवन्निष्ठाभावीयवैशिष्ट्यव्यासज्यवृत्तिधर्मा
नवच्छिन्नव्यधिकरणधर्मानवच्छिन्नप्रतियोगित्वान्यूनानतिरिक्तवृत्तिभिन्नत्वम् ।
बहिमान् धूमादित्यादौ तादृशप्रतियोगिता घटत्वाद्यवच्छिन्ना घटादिनिष्ठा
प्रतियोगिता तदव्यूनानतिरिक्तवृत्तिभिन्नत्वस्य घटत्वाद्यवच्छिन्नबह्वादिनिष्ठ
प्रतियोगिताया सत्त्वालक्षणसमन्वय । तत्र च एतत्क्षणान्यक्षणवृत्तित्व
विशिष्टबह्वित्वावच्छिन्नाभाव तार्णार्णदहनोभयत्वावच्छिन्नाभाव यद्वित्वेन
बह्वभावमादाय बह्वादिप्रतियोगिताया व्यापकतावच्छेदकत्वासम्भवारणाय
वैशिष्ट्यव्यासज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नत्व प्रतियोगिता विशेषणम् । घटत्वेन बह्व
भावप्रतियोगिताया घटत्वेन किमपि प्रमेय नास्ति घटत्वेन किमपि द्रव्य
नास्तीत्यादिप्रतीतिसिद्धाभावीयप्रतियोगितानतिरिक्तवृत्तित्वात् महानसीय
बहिर्नान्तीत्यादिप्रतीतिसिद्धाभावीयप्रतियोगित्वात् न्यूनवृत्तित्वाच्च तदोप-

प्रथमस्वलक्षणम्

धारणाय अन्यूनेत्यनतिरिक्तवृत्तीति च, सयोगेन द्रव्यस्याव्याप्यवृत्तित्वे तु वहिमान् धूमादित्यादौ घटत्वेन द्रव्यत्वाद्यभाव लक्षणघटक । न च प्रथमतो व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताको घटत्वादिना बह्व्यभावादिरेवेत्यभिधान भट्टाचार्यस्य विरुध्यत इति वाच्यम् । तस्य सयोगेन द्रव्यस्य व्याप्य वृत्तित्वमिति स्थूलदृष्ट्या उक्तत्वात् । अन्यथा तत्रैवकारेण समा नाधिकरणधर्मावच्छिन्नबह्व्यभावव्यावृत्तिकथनवैयर्थ्यापत्ते । इदानीं कपि सयोगाभावनिष्ठप्रतियोगिताया व्यापकतावच्छेदकत्व न निर्वहति तस्या कपिसयोगात्मकामावीयतादृशप्रतियोगित्वान्यूनानतिरिक्तवृत्तित्वादिति पर्यां लोच्य अन्यथा पुनरित्यादिना प्रकारान्तरेण स्वविशिष्टपदव्यावृत्तिर्दिशिता । अत्रैव कालिकसबन्धेन गवादेरव्याप्यवृत्तितया गवादिनिष्ठप्रतियोगिताया निरुक्तव्यापकतावच्छेदकत्वनिर्वाहेण गवादेरभावस्येत्यादि दीधितिसदर्भविरोध इति का नो हानि । न हि दीधितिसदर्भसमर्थनायाय परिष्कार, साध्यवत्यत्किञ्चिदित्यादिपरिष्कारस्यैव दीधितिसदर्भसमर्थनपरत्वात् । पर तु एतत्परिष्कारेऽपि दीधितिकृता नियेशिताना विशेषणाना प्रयोजनत्वमुप पादनीयम् । अन्यथा पुनरित्यादिना भट्टाचार्येण स्वविशिष्टत्वव्यावृत्तिदानात् लिङ्गात् । तच्चोपपद्यत एव । गोमान् गोत्वादित्यादौ प्रलयान्यत्वाभाव मादाय अतिव्याप्तेर्वारकतया हेत्वधिकरणावच्छेदेनेत्यस्य सत्तावान् जात रित्यादौ सत्ताभावमादायातिव्याप्तेर्वारकतया स्वविशिष्टेत्यस्य च प्रयोजनत्वात् । नन्वत्रापि व्यापकताघटकाभावे प्रतियोगिवैयधिकरण्यनिवेशनमावश्यकम् । अन्यथा सबन्धसामान्यन साध्यवन्निष्ठत्वनिवेशे कालपरिमाणवान् द्रव्य त्वादित्यादौ व्यतिरेकितावच्छेदकप्रतियोगितामात्रमैवेत्यादिना भट्टाचार्योप दर्शितदूषणप्रसङ्गादिति चेन्न, प्रतियोगिमत्ताग्रहविरोधितानियामकसबन्धेन साध्यवन्निष्ठत्वनिवेशनैव तद्वापवारणसम्भवेन प्रतियोगिवैयधिकरण्यनिवेशस्या नावश्यकत्वादित्याहुः । एतावता ग्रन्थसमर्थनमात्रप्रयोजनकसामान्यपदघटन

मेव हि अन्यथा पुनरित्यादिसंदर्भसूचिते साध्यवत्यक्तिश्चिदित्यादिव्यापक-
 तावच्छेदकत्वनिरुक्त्यनादरे बीजतया दर्शितम् । तच्च न संभवति; तथा
 सति सामान्यपदं परित्यज्य दर्शितव्यापकतावच्छेदकत्वस्यैव स्वीकर्तुमुचित-
 त्वेन व्यापकतावच्छेदकत्वान्तरनिरुक्तेः अन्याय्यत्वात् । न च सामान्यपद-
 परित्यागे गवाद्यभावस्य लक्षणघटकत्वोपपादकदीधितिविरोध इति वाच्यम्;
 तस्य इदानीमप्रयोजकीकृतत्वात् अन्यथा व्यापकतावच्छेदकत्वान्तरनिरुक्त्या-
 दरेऽपि अनिस्तारात् । अथ मास्तु व्यापकतावच्छेदकत्वान्तरनिरुक्तिरिति
 चेत्; तर्हि अन्यथा पुनरित्यादिना स्थलान्तरे स्वविशिष्टपदव्यावृत्तिदान-
 गवेपणानुचिता । सामान्यपदानुपादानेऽपि कपिसंयोगाभावसाध्यके स्ववि-
 शिष्टपदव्यावृत्तेः सुवचत्वात् । तस्मात् स्वनिरुक्तव्यापकतावच्छेदक-
 तायामपरितोपात् अन्यथा पुनरित्यादिप्रन्यो न प्रवृत्तः किन्तु व्यापकता-
 वच्छेदकत्वान्तरनिरुक्त्यादरे कपिसंयोगाभावसाध्यके व्यावृत्त्यभावमाशङ्कयैवेति
 वक्तव्यम् । तथा च सामान्यपदव्यवर्थप्रयुक्तदूषणं भट्टाचार्येण सूचितमिति
 शक्यत एव तदिदानीमुद्गावयितुं मयेति । वयं तु ब्रूमः; साध्य-
 वत्यक्तिश्चिद्व्यवक्त्यसंग्रहस्वविशिष्टसामान्यकभिन्नत्वमित्यत्र सामान्यपदप्रवेशनं
 लाघवायैव । तथा हि तथाविधसामान्यकभिन्नत्वं न तथाविधसामान्यकत्वा-
 वच्छिन्नप्रतियोगिताकैकभेदवत्त्वं स्वत्वस्य अनुगतानतिप्रसक्तस्याभावात् ।
 किन्तु तादृशस्वविशिष्टसामान्यकं यद्यत् तत्तद्व्यक्तित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताक-
 भेदकूटवत्त्वम् । अत एव यद्यत् स्वमित्यादि भट्टाचार्येणोक्तम् । तत्र च
 सामान्यपदाप्रवेशे बह्यादिप्रतियोगितादेरपि तथाविधस्वविशिष्टकतया तद्वेदा
 अपि निवेशनीयाः प्रसज्येरन् । निवेशनं च तेषां निष्प्रयोजनमिति
 पर्यालोच्य भट्टाचार्यः सामान्यपदं दत्तवान् । इदानीं बह्यादिप्रतियोगिता-
 देरतादृशतया शैवालप्रतियोगिकत्वतत्तद्वह्निवाद्यवच्छिन्नप्रतियोगित्वादीनामेव
 च तादृशत्वेन तद्वेदा एव निवेश्यन्ते; न तु बह्यादिप्रतियोगिताभेदा

अपीति कतिपयभेदानिवेशनप्रयुक्तलाघवसंपादकं सामान्यपदं निवेशनीयम् ।
 एवं च साध्ययत्यत्किञ्चिदित्यादिव्यापकतावच्छेदकत्वं समीचीनमेव । न
 चास्य समीचीनत्वेन अन्यथा पुनरित्यनेनात्रानिर्भरसूचनम् भट्टाचार्यस्या-
 सङ्गतमिति वाच्यम् । अन्यथा पुनरित्यादिग्रन्थस्यात्रानिर्भरसूचकत्वानङ्गी-
 कारात् प्रकारान्तरेण व्यापकतावच्छेदकत्वनिरुक्त्यैव कपिसंयोगाभाववान्
 मेयत्वादित्यत्राव्याप्तिवारणसंभवात् तद्वारणप्रयोजनकं स्वविशिष्टत्वविशेषणं
 व्यर्थमित्याशंकायां प्रकारान्तरेण व्यापकतावच्छेदकत्वनिरुक्तावपि तद्विशेषण-
 सार्थक्योपपादनायैव अन्यथा पुनरित्यादिग्रन्थोत्थानादिति पुनः निर्ऋलीकः
 पन्थाः ।

इति प्रथमस्वलक्षणम्

द्वितीयस्वलक्षणम्

द्वितीयस्वलक्षणे प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्य-
मित्यत्र प्रतियोगितावच्छेदकावच्छेदकसंबन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकवैशिष्ट्यं
निवेशयिष्यता धूमवान् बहेरित्यादौ लक्षणघटकानां यावतामेव अभावानां
यथाकथञ्चित् प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यमुपपाद्यातिव्याप्तिं
पसञ्जयता भट्टाचार्येण स्वरूपसंग्रहावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य धूमवत्त्व-
प्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाद्यभावस्य कालिकसंबन्धेन तादृशविषयत्वत्वादिविशिष्ट-
संयोगादिव्यंसेन अनुयोगितासंबन्धेन तादृशविषयत्वत्वादिविशिष्टतादृश-
विषयत्वत्वाद्यभावेन च समं स्वरूपसंबन्धेन सामानाधिकरण्यसत्त्वात् अति-
व्याप्तिरिति लिखितम् ।

तत्र विचार्यते—व्यभिचारिणि साध्याभावस्य विशेषणताविशेषेण
किञ्चिद्विशिष्टम्भावनिष्ठतादृशाभावत्वरूपप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसा-
मानाधिकरण्यमादाय अतिव्याप्तिवारणाय प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसा-
मानाधिकरण्यमित्यनेन प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नभावसामानाधिकरण्यस्य
स्वयमेव पूर्वमेव विरक्षिततया दक्षितमर्थे संयोगादिव्यंसेस्य तादृश-
प्रमाविषयत्वत्वाद्यभावस्य च येन केनापि संबन्धेन प्रतियोगितावच्छेद-
कविशिष्टत्वेऽपि भावरूपत्वाभावेन यथोक्तधूमवत्त्वप्रमाविषयत्वाभावस्य प्रति-
योगितावच्छेदकावच्छिन्नभावसामानाधिकरण्यभावान् कथमतिव्याप्तिरिति ।
न तु प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्ने भावविशेषणप्रयोजनाभिधानमस्ताये ।

द्वितीयस्वलक्षणम्

यस्तुतस्तु प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्ने भावत्वविशेषणमपेक्ष्य प्रति
योगितावच्छेदक एवाभावावृत्तित्वं निवेशनीयमिति काचित्क पाठो दृश्यते ।
तल्लक्षण एव भट्टाचार्यस्य निर्भर ; प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्ने भावत्व
निवेशकल्पे किञ्चिद्विशिष्टस्य स्वस्य योऽभाव सामानाधिकरण्यसंबन्धेन
तद्विशिष्टस्याभावो विशिष्टस्वसमनियतोऽपि स्वम्मादतिरिक्त एवेति निर्वन्ध-
स्यावश्यकर्तव्यत्वात् अतः तु तदनावश्यकत्वात् तथा च तादृशपक्षाभिप्रायक
एवायं ग्रन्थ दर्शिताभावप्रतियोगितावच्छेदके धूमवत्त्वप्रकारकप्रमाविषयत्वके
अभावावृत्तित्वस्याक्षतत्वात् । न च धूमवत्त्वप्रकारकप्रमाविषयत्वस्यापि दर्शित
संयोगादिध्वंसधूमवत्त्वप्रकारकप्रमाविषयत्वत्वाभावादौ कालिकविशेषणतानुयो
गिताविशेषादिसंबन्धेन वृत्तित्वमक्षतमिति वाच्यम्, तथा सति सद्ब्रुतस्थलेऽ
भावप्रतियोगितावच्छेदकमात्रस्यैव ध्वंसात्मकाभावे कालिकसंबन्धेन वृत्तिमत्तया
असंभववारणाय प्रतियोगितावच्छेदकतावच्छेदकसंबन्धेनैव अभावावृत्तित्वस्य
वाच्यतया धूमवत्त्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वत्वे तादृशस्वरूपसंबन्धेनाभावावृत्ति
त्वस्याक्षतत्वात् । मैवं—यतोऽत्र कल्पे भट्टाचार्यस्य न निर्भर, युक्त्य-
सहत्वात् । उत्तरग्रन्थस्वरसविरोधाच्च । युक्त्यसहत्वं कथमिति चेत्, उक्तयु-
क्त्या अभावनिरूपितवृत्तिताया प्रतियोगितावच्छेदकताघटकसंबन्धावच्छिन्न-
त्वस्यावश्यं निवेशनीयतया बहिमान् धूमादित्यादौ बह्वित्त्वेन घटाभावस्य
समवायित्वेन वाच्यत्वाभावाभिन्नतया स्वरूपसंबन्धस्यापि तत्प्रतियोगिना-
वच्छेदकताघटकत्वेन तत्संबन्धावच्छिन्नाया अभावनिरूपितवृत्तिताया कथं-
चित् प्रसिद्धिसंभवेऽपि बह्वित्त्वेन बह्व्यभावस्यापि तत्र लक्षणघटकतया
तत्प्रतियोगितावच्छेदकताघटकसमवायसंबन्धावच्छिन्नाया अभावादिनिरूपित-
वृत्तिताया अप्रसिद्ध्या अन्याप्त्यापत्तेः । न च प्रतियोगिवैयधिकरण्याघटि-
तव्यापकताया एव एतल्लक्षणे निविष्टतया संयोगेन द्रव्यम्याव्याप्यवृत्ति-
त्वेन तत्र बह्व्यभावस्य लक्षणघटकतैव नास्ति ; किन्तु द्रव्यत्वाभावत्वत्वेन

घटाभावादीनामेव तत्र लक्षणघटकता तत्प्रतियोगितावच्छेदकताघटक-
संबन्धश्च स्वरूपसंबन्ध एवेति नाप्रसिद्धिः बह्वचभावधूमाभावादीनां तत्र
तत्र लक्षणघटकत्वोपवर्णनं तु भट्टाचार्यस्य प्रौढवादाभिप्रायकम् प्रकृत-
लक्षणे प्रतियोगिवैयधिकरण्याघटितव्यापकतानिवेशस्य तेनैव असकृदुपपादि-
तत्वात् इति वाच्यम् ; तथापि कालः सर्ववान् इत्यत्र महाकालपरिमाणा-
भावस्य कालिकसंबन्धेन हेतुसामानाधिकरण्यस्य प्रतियोगितावच्छेदकता
वच्छेदकसमवायसंबन्धेनाभावनिरूपितवृत्तित्वाप्रसिद्ध्याव्याप्तेर्दुर्बलत्वात् । न
च महाकालपरिमाणाभावस्य समवायवत् स्वरूपसंबन्धोऽपि प्रतियोगिता-
वच्छेदकताघटकः पूर्वक्षणवृत्तित्वविशिष्टतदभावत्वस्य स्वरूपसंबन्धेनैव तत्प्रति-
योगितावच्छेदकत्वात् तेन च संबन्धेनाभाववृत्तिता नाप्रसिद्धेति वाच्यम् ।
तथापि बह्विमान् धूमादित्यादौ कालिकसंबन्धेन हेतुसामानाधिकरण्यस्य
समवायसंबन्धावच्छिन्नवाच्यत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्यापि लक्षणघट-
कतया तस्य च प्रतियोगितावच्छेदकीभूतस्वरूपसंबन्धावच्छिन्नाभावनि-
रूपितवृत्तित्ववदन्यप्रतियोगितावच्छेदकाप्रसिद्ध्या अव्याप्तेर्दुर्बलत्वात् । न च
समवायसंबन्धावच्छिन्नवाच्यत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य समवायसंसर्ग-
कवाच्यत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभावसमनियतत्वेन तदभिन्नतया तादृशप्रमा
विशेष्यतात्वमपि तादृशप्रतियोगितावच्छेदकम् तच्च स्वरूपसंबन्धेनाभाववृत्ति
तदवच्छिन्नसामानाधिकरण्यमपि पर्वताद्यन्तर्भावेण तादृशभावेऽक्षतमिति को
दोष इति वाच्यम् । एवमपि कालिकसंबन्धेन धूमसमानाधिकरणस्य मम-
वायसंबन्धावच्छिन्नद्रव्यत्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य कालिकसंबन्धा-
वच्छिन्नद्रव्यत्वनिष्ठावच्छेदकतास्वरूपसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस-
मनियतत्वेन तदभिन्नतया कालिकसंबन्धोऽपि द्रव्यत्वाभावप्रतियोगिता-
वच्छेदक तेन संबन्धेनाभाववृत्तिप्रतियोगितावच्छेदकाप्रसिद्धिः । सर्वस्यैव
च ध्वंसात्मकामावे कालिकसंबन्धेन वृत्ते दक्षिताभावमनैयत्यं द्रव्यत्वा-

द्वितीयस्वलक्षणम्

भावस्य कथमिति चेत्; यतः कालिकसंबन्धेन द्रव्यत्ववान् ध्वंसः स्वरूप-
 संबन्धेन सर्वत्रैव द्रव्ये वर्तते; न गुणादौ; न च उत्पत्त्यनन्तरोत्पत्त्यनन्तरत्रि-
 चतुरक्षणपर्यन्तं घटादौ पवमानपरमाणुसंयोगध्वंसस्यापि उत्पादासंभवात् ताव-
 दक्षणावच्छेदेन तत्र दर्शिताभावसत्त्वात् न तस्य द्रव्यत्वाभावसमनैयत्यमिति
 वाच्यम् । तथापि कालिकसंबन्धेन चरमक्रियाध्वंसस्य साध्यतायां प्रलयमहा-
 कालान्यतरत्वहेतौ कालिकसंबन्धेन हेतुसमानाधिकरणस्य कालिकसंबन्धा-
 वच्छिन्नचरमक्रियाध्वंसत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य साध्यतावच्छेदका-
 वच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकीभूतभाववृत्तिरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वविरहेण
 लक्षणाघटकत्वेऽपि कालिकसंबन्धसंसर्गकचरमक्रियाध्वंसवत्त्वप्रकारकप्रमावि-
 शेष्यत्वाभावस्य तादृशस्य लक्षणघटकतया तस्य च कालिकसंबन्धावच्छिन्न-
 चरमक्रियाध्वंसनिष्ठप्रतियोगितावच्छेदकताकमेदसमनियतत्वेन तदभिन्नतया
 कालिकसंबन्धस्यापि तत्प्रतियोगितावच्छेदकतावच्छेदकत्वेन तेन च संबन्धे-
 नाभावावृत्तिप्रतियोगितावच्छेदकाप्रसिद्धिः तदेवमभावावृत्तित्वनिवेशपक्षस्य
 युक्त्यसहत्वं दर्शितम् । अथोत्तरग्रन्थस्वरसविरोधः कथमिति चेत्; इत्थम्;
 वस्तुतस्तु इत्यादिग्रन्थानन्तरं प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नभावसामानाधि-
 करण्यमिर्येव बहुशो लिखितम् । भट्टाचार्यो यद्यभावावृत्तित्वनिवेशपक्षमेव
 निरभरिष्यत् तर्हि अभावावृत्तिप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिक-
 रण्यमित्येवाल्लिख्यत् । तस्मात् वस्तुतस्तु इत्यादिग्रन्थः न वास्तविकः ।
 किन्तु केनचित् कल्पितः । अत एव बहुपुस्तकेषु अयं ग्रन्थो न दृश्यते ।
 तस्मात् संयोगादिध्वंसादिसामानाधिकरण्यमादायातिव्याप्त्युपपादनमसङ्गत-
 मिति । स्थूलदृष्ट्या इदमभिहितम् निपुणतरविवेचनायां तु कालिकसंबन्धेन
 तादृशप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टवद्वात्मकभावसामानाधिकरण्यमादायैवा-
 तिव्याप्तिः उपपादनीयेति वाच्यम् । प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामा-
 नाधिकरण्यस्य प्रतियोगितावच्छेदकसंबन्धेनैव प्राक् विवक्षिततया धूमवत्त्व-

प्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभावप्रतियोगितावच्छेदकीभूतस्वरूपसंबन्धेन बहिरवृत्तेः ।
 न च धूमवत्त्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभावस्य धूमाभावसमनियतत्वेन तद-
 भिन्नतया संयोगोऽपि तत्प्रतियोगितावच्छेदक इति तेन संबन्धेन बहिःसामा-
 नाधिकरण्यमादायातिव्याप्तिप्रसक्तिरिति वाच्यम् । अवच्छिन्नवृत्तिकत्वा-
 वच्छिन्नवृत्तिकान्यत्वरूपविरुद्धधर्माध्यासेन तयोर्भेदात् ।

अत्र केचित् । विषयतायाः विषयस्वरूपतावादिप्राचीनमते अयो-
 गोलकत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वस्यायोगोलकस्वरूपत्वेन तस्य कालोपाधितया
 औचित्यावर्जनीयतया धूमप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभावस्य कालिकसंबन्धेन स्व-
 प्रतियोगितावच्छेदकीभूतधूमप्रकारकप्रमाविशेष्यतात्वाभावस्य कालिकसंबन्धेन
 स्वप्रतियोगितावच्छेदकीभूतधूमप्रकारकप्रमाविशेष्यतात्वविशिष्टं यद्योगोलक-
 त्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वं तेन स्वरूपसंबन्धेन सामानाधिकरण्यमयोगोल-
 कान्तर्भावेणाक्षतमिति अतिव्याप्तिप्रसक्तिरित्याहुः । तत्र च विषयितायाः
 कालोपाधित्वमस्ति न चेति न वयं निश्चेतुं प्रभवामः ।

अन्ये तु अव्याप्यत्वस्य संबन्धतायाः दीधितिकृदभिप्रेततया धूम-
 प्रकारकप्रमाविशेष्यतात्वस्याव्याप्यत्वसंबन्धेन अयोगोलकत्वप्रकारकप्रमाविशे-
 प्यत्वेऽपि सत्त्वात् तेन सामानाधिकरण्यमादायातिव्याप्तिप्रसक्तिरित्याहुः ।

अत्र च अव्याप्यतायाः संबन्धतापक्षाश्रयणे यत्समानाधिकरणा इति
 विशेषणं स्वविशिष्टत्वविशेषणं व्यर्थम् । अतो नात्र लक्षणे तत्पक्षाश्रयणं
 युक्तम् ; वयं तु ब्रूमः—अभावावृत्तित्वनिवेशपक्षे एव भट्टाचार्यस्य निर्भरः
 तत्पक्षे दर्शितनिर्वन्धमावात् । न चैवं चरमक्रियाध्वंसस्य कालिकसंबन्धेन
 साध्यतायां प्रलयमहाकालान्यतरत्वहेतौ उत्करीत्याव्याप्तिरिति वाच्यम् ।
 स्वप्रतियोगितावच्छेदकघटकीभूतयत्किञ्चित्संबन्धावच्छिन्नाभावनिरूपितवृत्ति-
 ताशून्यत्वविवक्षयैव तादृशाव्याप्तिवारणात् । तत्र कालिकसंबन्धसंसर्गकचरम-
 क्रियाध्वंसप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभावस्य स्वप्रतियोगितावच्छेदकतावच्छेदकी-

द्वितीयस्वलक्षणम्

भूतो यो विशेषणतात्मकयत्किञ्चित्संबन्धः तदवच्छिन्नाभावनिरूपितवृत्तिता-
शून्यं यत् तादृशप्रकारकप्रमाविशेष्यतात्वरूपं प्रतियोगितावच्छेदकं तद-
वच्छिन्नसामानाधिकरण्यसत्त्वात् । एवं प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नभाव-
सामानाधिकरण्यमित्युत्तरग्रन्थस्वरसविरोधोऽपि कथञ्चित् परिहर्तुं शक्यत
एव । प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्ने भावत्वोक्त्या प्रतियोगितावच्छेदके-
ऽभावावृत्तित्वस्य लाभसंभवादित्यास्तां विस्तरः । अधिकमन्यत्र विवेचनीयम् ।

द्वितीयस्वलक्षणे साध्यतावच्छेदकसंबन्धादिना साध्यतावच्छेदका-
वच्छिन्नव्यापकत्वप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्ययोः निवेशे
प्रतियोग्यवृत्तिश्चेत्यादिग्रन्थासङ्गतिं परिहृतवान् । तत्र च भक्षितेऽपि लघुने
न शान्तो व्यधिरिति आक्षिपामः—तथा हि “अयमात्मा ज्ञानादि”
त्यादौ संयोगसंबन्धावच्छिन्नात्मत्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभाव एव लक्षण-
घटकः तस्य च समवायसंबन्धावच्छिन्नाकाशत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभाव-
समनियतत्वेन तदभिन्नतया समवायसंबन्धस्यापि तत्प्रतियोगितावच्छेद-
कत्वेन तत्संबन्धघटितसाध्यव्यापकतावच्छेदकीभूतात्मत्वावच्छिन्नप्रतियोगिता-
कत्वस्य तत्संबन्धघटितात्मत्वरूपप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नभावसामानाधि-
करण्यस्य च तत्र सत्त्वात् । एवम् इदं वाच्यं ज्ञेयत्वादित्यादौ संयोग-
संबन्धावच्छिन्नवाच्यत्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभाव एव लक्षणघटकः तस्य
च स्वरूपसंबन्धावच्छिन्नाकाशत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावसमनैयत्यमादाय
सर्वमुपपादनीयम् । एवं च प्रतियोग्यवृत्तिश्चेत्यादिग्रन्थासङ्गतिर्दुर्वारैव । न
च स्वीयतत्प्रतियोगितावच्छेदकसंबन्धेन तत्प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-
भावसामानाधिकरण्यस्य विवक्षितत्वात् नायं दोषः । दर्शितस्थले समवाय-
संबन्धावच्छिन्नायाः स्वरूपसंबन्धावच्छिन्नायाश्च आकाशनिष्ठतदवच्छेदकी-
भूताकाशत्वावच्छिन्नसामानाधिकरण्यस्य तादृशाभावयोरसंभवादिति वाच्यम् ।
तादृशविवक्षायाः प्रयोजनान्तरविरहेण केवलग्रन्थसङ्गमनायैव तथाविधविवक्षा-

दरे तथाविधव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताका इति स्वातन्त्र्येणभाव-
विशेषणप्रक्षेपस्यैव उचितत्वेन यत्तत्त्वप्रवेशप्रयासवैफल्यात् अन्यथा विषयता-
संबन्धेन व्यापकत्वं तेनैव संबन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधि-
करण्यं विवक्षणीयमिति पूर्वकल्पेऽपि लक्षणघटकीभूतप्रतियोगितायामपि
विषयतासंबन्धावच्छिन्नत्वं प्रवेश्य संयोगसमवायादिरूपव्यधिकरणसंबन्धा-
वच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावधारणसंबन्धेन सर्वत्र व्यधिकरणसंबन्धावच्छिन्नप्रति-
योगिताकाभावमादायैव लक्षणसमन्वयसंभवात् प्रतियोग्यवृत्तिश्चेत्यादिग्रन्था-
सङ्गतिरित्यर्थकेन एतेन इत्यनेन तत्पक्षदूषणं भट्टाचार्यस्य विरुध्येत । न च
एतदस्वरसेनैव ज्ञेयत्वत्वादिना वाच्यत्वाभावस्सुलभः इत्येतादृशग्रन्थासङ्गतेऽपि
दूषणान्तरमादृतमिति वाच्यम् । एवमपि स्वप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-
व्यापकताघटकयावत्संबन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्य-
निवेशनरूपतत्पूर्वपक्षे दर्शितप्रतियोग्यवृत्तिश्चेत्यादिग्रन्थासङ्गतेरेव दूषणत्वे-
नाभिहिततया तत्रापि लक्षणघटकीभूतप्रतियोगितायां व्यापकताघटकसंब-
न्धावच्छिन्नत्वनिवेशेनैव व्यधिकरणसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावधारण-
संबन्धेन तदसङ्गतेर्दुर्बारत्वात् । ननु लक्षणघटकीभूतप्रतियोगितायां व्याप-
कताघटकसंबन्धावच्छिन्नत्वनिवेशेऽपि उपदर्शित दोषो दुर्बार एव । तथा हि
विषयतासंबन्धावच्छिन्नात्मत्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य संयोगसंबन्धा-
वच्छिन्नात्मत्वप्रकारकप्रमात्वस्यापि तत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वेन विषयता-
संबन्धस्यापि तत्प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकताघटकयावत्संबन्धान्त-
र्गतविषयतासंबन्धेन आत्मत्वत्वरूपप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधि-
करण्यसंभवादव्याप्तिरिति वाच्यम् । नेन संबन्धेन आत्मत्वप्रकारकप्रमा-
त्वरूपप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यसत्त्वात् । न च तत्र
समवायविषयतयोरुभयोरपि स्वप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकताघटक-
तया तदुभयसंबन्धेनैकप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यसंभवा-

द्वितीयस्वलक्षणम्

दत्तव्याप्तिरिति वाच्यम् । यतो न तादृशयावत्संबन्धेन एकप्रतियोगिता-
वच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यं विवक्षितम् । किन्तु तादृशगायत्संबन्धैः
यथाकथंचित् प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यमेव ; तथा न
प्रकृते दुर्घटम् विषयासंबन्धेन आत्मत्वप्रकारकप्रमात्वरूपप्रतियोगितावच्छेद-
कावच्छिन्नेन समवायसंबन्धेन चात्मत्वप्रकारकप्रमात्वरूपप्रतियोगितावच्छिन्नेन
समं सामानाधिकरण्यस्य तत्र सत्त्वात् ; अन्यथा यदिमान् भूमादि-
त्यादौ बह्विप्रकारकप्रमाविशेष्यतात्वावच्छिन्नस्वरूपसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगि-
ताकांभावस्य विशेष्यतासंबन्धावच्छिन्नबह्विप्रकारकप्रमात्वावच्छिन्नप्रतियोगि-
ताकांभावसमनियतत्वेन तदभिन्नतया स्वरूपविशेष्यतयोरुभयोरेव तत्प्रति-
योगितावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतापट्टकत्वात् । द्रव्यत्वत्वेन घटाभावस्य
वाच्यत्वत्वेन घटाभावसमनियतत्वेन तदभिन्नतया समवायस्वरूपसंबन्ध-
योरुभयोरेव तत्प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतापट्टकत्वात् नादृश-
यावत्संबन्धेन एकप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यस्य ननु-
भावेपु अनुपपत्त्या अनुपपत्तेः । तथा गायमाणा ज्ञानादिव्याप्तौ
व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्याप्यप्राप्त्यापि लक्षणयोगमर्गं ग्राह्यम् ।
एवमिदं वाच्यं श्रवणादिग्राह्ये अनयैव गीत्या लक्षणलक्षणं ग्राह्यम् ।
तस्मात् व्यापकतापट्टकत्वसंबन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधि-
करण्यनिवेशपक्षपूर्णा भट्टाचार्यस्य ॥ विद्वद्विषयि ज्ञेयः प्राप्नोति यतः
प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतापट्टकत्वसंबन्धेन संबन्धाय प्रतियोगि-
तावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यस्य न नानासंबन्धेन निवेद्यः । तथा
विद्वत्सामानाधिकरण्यस्य न नानासंबन्धेन निवेद्यः । विद्वत्सामानाधिकरण्यस्य
न नानासंबन्धेन निवेद्यः । विद्वत्सामानाधिकरण्यस्य न नानासंबन्धेन निवेद्यः ।

वच्छिन्नप्रतियोगितायाः साध्यापत्त्या ॥
प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यस्य न नानासंबन्धेन निवेद्यः । विद्वत्सामानाधिकरण्यस्य न नानासंबन्धेन निवेद्यः ।

यद्यत्संबन्धावच्छिन्नत्वं लक्षणघटकीभूतप्रतियोगितायामपि निवेश्यताम् ।
 तत्र यद्यत्संबन्धपदेन व्यापकताघटकप्रतियोगितायां यद्यत्संबन्धावच्छिन्नेत्यत्र
 यत्संबन्धो ग्रहीतः स एव ग्राह्य इति वयं पर्यनुयुञ्जामः । तथा सति
 प्रतियोग्यवृत्तिश्चेत्यादिग्रन्थानुत्थित्यभावात् । तत्र हि साध्यवन्निष्ठाभावी-
 यसमवायसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगितानवच्छेदकं यदात्मत्वत्वं तदवच्छिन्न-
 समवायसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावश्च न हेतुसमानाधिकरण इत्यादि-
 रीत्या व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्वीकारस्य आवश्यकत्वात् । तस्मात्
 केवलग्रन्थासङ्गतिनिवारणाय लक्षणे किञ्चित्त्विवक्ष्यमाणन्याय्यमिति प्रतियोग्य-
 वृत्तिश्चेत्यादिग्रन्थानुत्थितिर्दुर्बारेव ।

अथ द्रव्यभिन्नत्वप्रकारकप्रमात्वावच्छिन्नविशेष्यतासंबन्धावच्छिन्न-
 प्रतियोगिताकाभावभिन्नं प्रमेयत्वादित्यत्र लक्षणघटकीभूतानां यावतामेव
 समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावानां व्यभिचारनिरूपकाधिकरणीभूततादृशा-
 भावमात्राधिकरणकत्वनियमेन तेषामधिकरणीभूततादृशाभावस्वरूपतया स्व-
 विशिष्टतादृशाभावात्मकहेत्वधिकरणावच्छेदेन स्वात्मकाधिकरणीभूताभाव-
 प्रतियोगितावच्छेदकविशेष्यतासंबन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकीभूतद्रव्यभिन्नत्व-
 प्रकारकप्रमात्वावच्छिन्नसमानाधिकरण्यसत्त्वात् अतिव्याप्तिः । न चामा-
 वाधिकरणकाभावस्य अधिकरणाभावस्वरूपत्वं दीधितिकृतामसम्मतम् । तैः
 धूमाभावाधिकरणकस्य जलवृत्तित्वविशिष्टगोत्वाभावाभावस्य धूमाभावस्वरूप-
 ताप्रतिक्षेपादिति वाच्यम् । तावता भावसाधारणस्यैव अभावाधिकरण-
 काभावस्य अधिकरणीभूताभावस्वरूपताया दीधितिकृदसम्मतत्वेनावगमात् ।
 अभावाभावाधिकरणकाभावस्य तथात्वे बाधकाभावादिति । अधिकमन्यत्र
 विवेचनीयम् । तथा च दर्शितातिव्याप्तिवारणाय स्वावच्छेदकसंबन्ध-
 घटितसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नयद्यत्प्रतियोगि-
 ताका ये ये अभावाः तेषां प्रत्येकं तत्तदवच्छेदकावच्छिन्नसमानाधि-

द्वितीयस्वलक्षणम्

करणमेव विवक्षणीयम् । दर्शितस्थले च द्रव्यभिन्नत्वप्रकारकप्रमात्वा-
वच्छिन्नविशेष्यता संबन्धघटितव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्ना किन्तु साध्य-
प्रकारकप्रमाविशेष्यतात्वावच्छिन्नस्वरूपादिसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगितैव तादृ-
शीति नातिव्याप्तिः । इत्थं चायमात्मा ज्ञानात् इदं वाच्यं ज्ञेयत्वादित्यादौ
संयोगादिव्यधिकरणसंबन्धावच्छिन्नात्मत्वत्ववाच्यत्वत्वाद्यवच्छिन्नसमवायस्व-
रूपादिसंबन्धावच्छिन्नाकाशत्वावच्छिन्नप्रतियोगिता वा न लक्षणघटकी-
भवितुमर्हतीति व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावप्रतियोगित्वादर इति चेन्न ; एवं
सति प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्ने भावत्वविशेषणवैयर्थ्यात् तद्वि धूमाभाव
स्य पूर्वक्षणवृत्तित्वविशिष्टस्याभावत्वरूपप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामाना-
धिकरण्यमादायातिव्याप्तिवारणाय निवेशितम् । तच्च इदानीं न घटते । तत्र
संयोगसंबन्धावच्छिन्नधूमत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताया अपि यद्यप्रतियोगि-
तान्तर्गततया तदवच्छेदकीभूतसंयोगसंबन्धेन तदवच्छेदकावच्छिन्नसामानाधि-
करण्याभावेन अतिव्याप्त्यप्रसक्तेः । न च संयोगेन द्रव्यस्याव्याप्यवृत्तितया
। धूमत्वस्य संयोगसंबन्धघटितव्यापकतावच्छेदकत्वं प्रतियोगिवैयधिकरण्या-
रहितव्यापकत्वस्यैवान्न लक्षणे निवेशनीयत्वादिति न धूमत्वावच्छिन्नप्रति-
योगिता यद्यप्रतियोगितापदेन उपादातुं शक्यते । किन्तु पूर्वक्षणवृत्ति-
त्वविशिष्टतदभावत्वावच्छिन्नप्रतियोगितैवेति अतिव्याप्तिरिति वाच्यम् । तथा
सति पूर्वक्षणवृत्तित्वविशिष्टतदभावत्वस्य बहिनिष्ठधूमाभावीयस्वरूप-
संबन्धावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकतया तदवच्छिन्नप्रतियोगिताया अपि
लक्षणघटकत्वासंभवात् । तथा च धूमप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभाव एव
लक्षणघटको वाच्यः तेषां च किञ्चिद्विशिष्टस्वाभावनिष्ठप्रतियोगिता इव
धूमप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वादिनिष्ठप्रतियोगिता अपि यद्यप्रतियोगितान्तर्गता
इति तदवच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यस्यायोगोलकान्तर्भावेन तादृशा-
भावानामसंभवात् नातिव्याप्तिः । एवं यद्यप्रतियोगितानिवेशे प्रथम-

स्वलक्षणदूषणवेलायां भट्टाचार्योपदर्शितरीत्या तादृशी या या प्रति-
योगिता तत्तदवच्छेदकसंबन्धेन तत्तदवच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यं
यत्र कचन यद्वेत्यधिकरणयावदन्तर्भावेन तत्त्वमित्येतावतैव सामंजस्ये
तत्तत्प्रतियोगितानिरूपकाभावप्रवेशस्य अभावे यावत्त्वप्रवेशस्य यत्समानाधि-
करणत्वस्य विशिष्टत्वयोश्च वैयर्थ्यप्रसङ्गः । अथ यथोपदर्शिताभावसार्थकव्यभि-
चारिण्यतिव्याप्तिवारणाय तादृशयद्यत्प्रतियोगिताकाः ये येऽभावाः तेषां
तत्तदवच्छेदकसंबन्धेन स्वप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्य-
मित्येवोच्यते । स्वम्—अभावः । न तु प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-
सामानाधिकरण्यमित्यत्रापि प्रतियोगितायाः तत्तद्व्यक्तित्वेन निवेश इति
नोक्तदोषद्वयम् । तथा हि धूमवान् बहेरित्यादौ लक्षणघटकीभूतस्य धूमवत्त्व-
प्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाद्यभावस्य धूमवत्त्वप्रमाविशेष्यत्वाद्यभावनिरूपप्रतियोगि-
ताया अपि तादृशत्वेऽपि तदवच्छेदकीभूतस्वरूपसंबन्धेन किञ्चिद्विशिष्टत्वा-
भावत्वरूपप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यमादायातिव्याप्ति-
वारणाय भावत्वविशेषणं सार्थकम् । एवं तादृशी या या प्रतियोगिता
तत्तदवच्छेदकसंबन्धेन तत्तदवच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यं यत्र कचने-
त्यादि दीधितिरीदानीं न संभवति । तदवच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्य-
मित्यस्माभिरनिवेशात् प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नेत्येवास्माभिर्निवेशात् प्रथ-
मतो भावग्रहणभावे तदुपपादनस्यावश्यकत्वात् लक्षणघटकपदार्थानां येन
येन रूपेणास्माभिर्निवेशः कृतः तेन तेन रूपेणैव तन्निवेश्य इतरवैयर्थ्य-
स्योपपादनीयतया रूपान्तरेण तन्निवेशप्रयुक्तेतरवैयर्थ्यस्यादोषत्वात् दर्शित-
प्रमाभावभेदसार्थकव्यभिचारिण्यतिव्याप्तिरपीदानीं नास्ति । तत्र द्रव्य-
भिन्नत्वप्रकारकप्रमात्वावच्छिन्नविशेष्यतासंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताया अतादृ-
शतया साध्यवत्त्वप्रकारकप्रमाविशेष्यतात्वावच्छिन्नस्वरूपसंबन्धावच्छिन्नप्रति-
योगितायाश्च तदवच्छेदकीभूतस्वरूपसंबन्धेन तादृशाभावे प्रतियोगितावच्छेद-

द्वितीयस्वलक्षणम्

कावच्छिन्नाभावसामानाधिकरण्यस्य हेत्वधिकरणीभूततादृशप्रमाभावान्तर्भावे-
नासत्वादिति चेन्न ; अधिकरणीभूतस्य द्रव्यभिन्नत्वप्रकारकप्रमात्वावच्छिन्न-
विशेष्यतासंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य द्रव्यभिन्नत्वप्रकारकप्रमा-
विशेष्यत्वरवावच्छिन्नस्वरूपसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावसमनियतत्वेन
तदभिन्नतया तत्प्रतियोगितावच्छेदकीभूतद्रव्यभिन्नत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभावप्रतियोगि-
मपि तदात्मकलक्षणघटकीभूतसाध्यवत्त्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभावप्रतियोगि-
तावच्छेदकमिति तादृशाभावे दर्शितस्वरूपसंबन्धेन द्रव्यभिन्नत्वप्रकारक-
प्रमाविशेष्यतात्वरूपप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यस्य हेत्वधि-
करणीभूततादृशप्रमान्तर्भावेनाक्षतत्वादतिव्याप्तेर्दुर्वारत्वात् ; एवं धूमवान् बहे-
रित्यादौ धूमप्रकारकप्रमात्वावच्छिन्नविशेष्यतासंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगित्या-
योगोलकासमयेतजातित्वावच्छिन्नसमवायसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगित्वयोरपि
तादृशयद्यत्प्रतियोगितान्तर्गतत्वेन तत्तन्निरूपकाभावानामयोगोलके तत्तद-
वच्छेदकविशेष्यतासमवायाभ्यां स्वप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नासामानाधि-
करण्यादेयातिव्याप्तिवारणेन भावत्वविशेषणवैयर्थ्यं दुर्वारम् ।

अथ स्वावच्छेदकसंबन्धघटितसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकता-
वच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताका यावन्तोऽभावाः स्वीयतत्प्रतियोगिता-
वच्छेदकसंबन्धघटितसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकं यत् तत्प्रति-
योगितावच्छेदकं रूपं तदवच्छिन्नेन समं तत्प्रतियोगितावच्छेदकसंबन्धेन
सामानाधिकरणा इति विवक्षणात् न दर्शितानुपपत्तिः । अत्र तत्प्रतियोगिता-
वच्छेदकपदत्रयेण एकैव प्रतियोगिता धर्तव्येति एतावानेव नियमः न तु
अभावविशेषणनिविष्टप्रतियोगितैव धर्तव्येत्यपि । तथा च दर्शितप्रमाभावभेद-
साध्यकव्यभिचारिणि लक्षणघटकीभूतस्य साध्यवत्त्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाद्य-
भावस्य तादृशप्रतियोगितावच्छेदकं साध्यवत्त्वप्रकारकप्रमाविशेष्यतात्वादि-
कमेव न तु द्रव्यभिन्नत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यतात्वादिकमिति नातिव्याप्तिः ।

धूमवत्त्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभावायोगोलकासमवेतजात्यभावादीनां तादृश-
 प्रतियोगितावच्छेदकं पूर्वक्षणवृत्तित्वविशिष्टस्याभावत्वादिकमपीति तादृशप्रति-
 योगितावच्छेदकस्वरूपसंबन्धेन तदवच्छिन्नसामानाधिकरण्यमादायातिव्याप्ति-
 वारणाय भावत्वविशेषणमपि सार्थकम् । मैवम्—एवमपि स्वरूपसंबन्धा-
 वच्छिन्नवाच्यत्वत्वावच्छिन्नघटनिष्ठप्रतियोगिताकाभावभित्तं मेयत्वादित्यादौ
 लक्षणघटकीभूतानां सर्वेषामेव समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावानां व्य-
 भिचारनिरूपकाधिकरणीभूतस्वरूपसंबन्धावच्छिन्नवाच्यत्वत्वावच्छिन्नघटनिष्ठ-
 प्रतियोगिताकाभावमात्राधिकरणकत्वेन तदभिन्नतया तत्प्रतियोगितावच्छेदकं
 वाच्यत्वत्वमपि लक्षणघटकीभूताभावप्रतियोगितावच्छेदकं तस्य च वाच्यत्व-
 त्वावच्छिन्नघटनिष्ठप्रतियोगितामादाय स्वीयतत्प्रतियोगितावच्छेदकसंबन्धघटि-
 तसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकत्वमपि सूत्रपादमेव । तथा च
 तत्प्रतियोगितावच्छेदकीभूतवाच्यत्वत्वावच्छिन्नेन समं तत्प्रतियोगितावच्छेद-
 कीभूतस्वरूपसंबन्धेन सामानाधिकरण्यस्य सर्वेषामेवामावानां सत्त्वादिति-
 व्याप्तिः । अभावमात्राधिकरणकस्यापि अभावस्य अधिकरणीभूताभावस्व-
 रूपत्वं नास्तीत्यभिप्रायकमेव एतल्लक्षणम् प्रथमस्वलक्षणे भट्टाचार्यस्य तथा
 व्यवहारदर्शनेऽपि द्वितीयस्वलक्षणे तददर्शनादिति चेत् तर्हि तद्वीत्यैव दर्शित-
 प्रमाभावमेदसाध्यकव्यभिचारिण्यतिव्याप्तिवारणेन प्रतियोगितावच्छेदकाव-
 च्छिन्नसामानाधिकरण्यनिविष्टप्रतियोगितावच्छेदके तत्प्रतियोगितावच्छेदक-
 संबन्धघटितव्यापकतावच्छेदकत्वस्य प्रतियोगितावच्छेदकसंबन्धेनेति नियेशस्य
 च व्यर्थतया प्रतियोग्यवृत्तिश्चेत्यादिग्रन्थानुत्थितिः दुरुपपादैव दर्शितरीत्या ।
 अत्र ब्रूमः—धूमवान् बहेरित्यादौ धूमवत्त्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभावस्य
 निर्धूमनिरूपितस्वरूपसंबन्धावच्छिन्नवृत्तितादृशत्वत्वावच्छिन्नस्वरूपसंबन्धाव-
 च्छिन्नप्रतियोगिताकाभावसमनियतत्वेन तदभिन्नतया तत्प्रतियोगितावच्छेद-
 कीभूततादृशवृत्तितादृशत्वत्वावच्छिन्नज्ञानेन साकं स्वसमनियतधूमप्रकारक-

द्वितीयस्वलक्षणम्

प्रमात्वावच्छिन्नविशेष्यतासंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावप्रतियोगितावच्छेद-
 कीभूतविशेष्यतासंबन्धेनायोगोलकान्यत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभावस्य अयो-
 गोलकनिरूपितस्वरूपसंबन्धावच्छिन्नवृत्तिताशून्यत्वावच्छिन्नस्वरूपसंबन्धाव-
 च्छिन्नप्रतियोगिताकाभावसमनियतत्वेन तदभिन्नतया तत्प्रतियोगितावच्छेद-
 कीभूततादृशवृत्तिताशून्यत्वावच्छिन्नेन ज्ञानेन साकं स्वसमनियतायोगोलकान्य-
 त्वप्रकारकप्रमात्वावच्छिन्नविशेष्यतासंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावप्रतियो-
 गितावच्छेदकीभूतविशेष्यतासंबन्धेनायोगोलकासमवेतजातित्वावच्छिन्नसमवा-
 यसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य प्रसिद्धावपि तस्यायोगोलकासम-
 वेतत्वावच्छिन्नसमवायसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावसमनियतत्वेन तद-
 भिन्नतया तत्प्रतियोगितावच्छेदकीभूतायोगोलकासमवेतत्वावच्छिन्नेन ज्ञानेन
 साकं स्वसमनियतायोगोलकासमवेतजातिप्रकारकप्रमात्वावच्छिन्नविशेष्यता-
 संबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावप्रतियोगितावच्छेदकीभूतविशेष्यतासंबन्धेन
 सत्त्वात् अतिव्याप्तिवारणाय स्यप्रतियोगितावच्छेदकसंबन्धघटितसाध्यता-
 वच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताका यावन्तोऽभावाः
 स्वीयतत्प्रतियोगितावच्छेदकसंबन्धेन तत्प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसमाना-
 धिकरणा इत्यवश्यं विवक्षणीयम् । अत्र तत्प्रतियोगितापदद्वयम् एक
 विधप्रतियोगितापदम् । न तु पूर्वप्रतियोगितैव ग्राह्येत्यपि नियमः । एवं
 चायमात्मा ज्ञानात् इदं वाच्यं ज्ञेयत्वादित्यादौ संयोगसंबन्धावच्छिन्ना-
 त्मत्वत्वाच्यत्वत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य स्वसमनियतसमवायस्व-
 रूपादिसंबन्धावच्छिन्नाकाशाभावप्रतियोगितावच्छेदकीभूतसमवायस्वरूपादि-
 संबन्धघटितव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वेऽपि तेषां दर्शित-
 सामानाधिकरण्यासंबन्धेन व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावपरः । न च व्यधि-
 करणधर्मावच्छिन्नाभावाङ्गीकारेऽपि दर्शिताभावानां लक्षणघटकत्वानपायात्
 तेषां च दर्शितसामानाधिकरण्यासंभवात् अन्याप्तिरिति वाच्यम् । व्यधि-

करणधर्मावच्छिन्नाभावस्वीकारे दर्शिताभावानां वाच्यत्वत्वेन घटाभावसम-
नियतत्वेन तदभिन्नतया तत्प्रतियोगितावच्छेदकीभूतवाच्यत्वत्वावच्छिन्नसामा-
नाधिकरण्यमादाय लक्षणसमन्वयात् । यदि चैवमपि अयमात्मा ज्ञानात्
इदं वाच्यं ज्ञेयत्वादित्यादौ कालिकसंबन्धावच्छिन्नवाच्यत्वत्वावच्छिन्न-
प्रतियोगिताकाभावस्य स्वरूपसंबन्धावच्छिन्नकालत्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगिता-
काभावसमनियतत्वेन तदभिन्नतया स्वीयकालत्वनिष्ठप्रतियोगितावच्छेदकी-
भूतस्वरूपसंबन्धघटितव्यापकतावच्छेदकीभूतवाच्यत्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य
यथोक्तस्यापि लक्षणघटकतया तस्य च स्वीययत्प्रतियोगितावच्छेदक-
संबन्धेन तत्प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्याप्रसिद्ध्याव्याप्ति-
रित्युच्येत; तदा स्वावच्छेदकसंबन्धघटितसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्याप-
कतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताका इत्येव निवेद्यम् । स्वं—प्रति-
योगिता । कालिकसंबन्धावच्छिन्नवाच्यत्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगिता स्वरूप-
संबन्धावच्छिन्नकालत्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगिता वा न तादृशीति न दर्शिता-
व्याप्तिः । इत्थं चायमात्मा ज्ञानात् इदं वाच्यं ज्ञेयत्वादित्यादौ व्यधिकरण-
धर्मावच्छिन्नप्रतियोगितयैव तादृश्या भवितव्यमिति व्यक्तमिदानीं प्रति-
योग्यवृत्तिश्चेत्यादिग्रन्थोत्थितिः । धूमवान् बहेरित्यादौ धूमवत्त्वप्रकारकप्रमा-
विशेष्यत्वाद्यभावस्य पूर्वक्षणवृत्तित्वविशिष्टस्वाभावनिष्ठप्रतियोगितावच्छेदकी-
भूतस्वरूपसंबन्धेन तदवच्छेदकीभूततादृशाभावत्वावच्छिन्नसामानाधिकरण्य-
मादायातिव्याप्तिवारणाय भावत्वविशेषणमपि नानुपपन्नम्; किन्तु समा-
धानान्तरं मृग्यम् ।

इति द्वितीयस्वलक्षणम्

श्रीरस्तु

तत्त्वचिन्तामणौ चतुर्दशलक्षणी

अथ “इदं वाच्यं ज्ञेयत्वा” दित्यत्र समवायितया वाच्यत्वाभावो घट एव प्रसिद्धः, व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्य केवलान्वयित्वात् । न चैवं घट एव व्यभिचारः साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्याभाववद्भूतित्वं हि व्यभिचारः, न च वाच्यत्वाभावस्तादृशो घट इति चेत्; तर्हि तादृशसाध्याभावसामानाधिकरण्याभावो व्याप्तिः, तथा चाप्रसिद्धिः ।

दीधितिः

“समवायितये”ति । वाच्यत्वं यथा न समवायि, तथाऽप्ये वक्ष्यते; घटादिसमवायितयेत्यर्थ इत्यप्याहुः । प्रमेयसाध्यके च भावत्वेन अभावानामभावत्वेन भावानां बह्वित्वेन निर्वहौ अवृत्तिमात्रवृत्तिगगनत्वादिना विरुद्धघटत्वपटत्वाभ्यां च प्रमेयमात्रस्याभावः सुलभः ।

इति व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावावतरणम्

ननु पारिभाषिकमेवाव्यभिचरितत्वम्, तथाहि—यत्समानाधिकरणा साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताका यावन्तोऽभावा-प्रतियोगिसमानाधिकरणा तत्त्वम् ।

सर्वत्र वाच्यत्वाद्यभावस्य तथात्वाद्यावत्त्वोपादानम्, अत एव “भूत-त्वमूर्तत्वोभयवान् मूर्तत्वा” दित्यादौ द्वित्वावच्छिन्नाभावस्य प्रतियोगि सामानाधिकरण्येऽपि भूतत्वमनोन्यत्वाद्यभावस्य अतथात्वात् नातिप्रसङ्गः । साधनसमानाधिकरणगोत्वाद्यभावस्य तत्तत्साध्यव्यक्त्यभावस्य वा अतथात्वात् “साध्यतावच्छेदके” त्यादि ।

येन सम्बन्धेन हेतुस्तेनैव सम्बन्धेन तदधिकरणत्वं बोध्यम् । तेन आत्मत्वे साध्ये समवायन हेतो ज्ञानस्य विषयतयाधिकरणे घटादौ वर्तमानस्य साध्याभावस्यातथात्वेऽपि न क्षतिः । एव दलान्तरेऽपि सम्बन्ध-भेदनिबन्धनो दोषः सम्बन्धैक्यविवक्षया निरसनीयः ।

रूपादिसामान्याभावे साध्ये पृथिवीत्वादिकं सद्हेतुरेव, प्रलय पर-माणौ उत्पत्तिकाले चावयविनि तत्सत्त्वात् । न च प्रतियोगिवत् ध्वस-प्रागभावयोरत्यन्ताभावविरोधित्वम्, मानाभावात् । अत एव “अन्तरा-श्यामे रक्तं रूपं नास्ती”ति प्रत्ययः । न चैव रक्तिमध्वसाद्यवगाही, पूर्वापररक्तिमध्वसप्रागभाववति मध्य रक्तेऽपि तथा प्रत्ययप्रसङ्गात् ।

तत्सामानाधिकरण्यं च स्वविशिष्टहेत्वधिकरणावच्छेदेन बोध्यम्, तेन गोत्वजन्यद्रव्यत्वप्रलयावृत्तित्वादिना गवादेरभावस्य गवाद्यनधिकरण

‘अत्र व्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताका इत्यत्र व्यापकताया अवच्छेदो यथेति बहु-
व्रीहौ कप्रत्ययः तेन प्रतियोगितया सममवच्छेदिकापदस्य समासे कोपघत्वेऽपि पुबद्गाव —ज-
’न च गुणे शुद्धादयः पुसीत्यनुशासनात् रक्तो नास्तीत्येव प्रयोगो युक्तः इति
वाच्यम्, यस्त्वन्तरविशेषणतानापप्रत्ययैव शुद्धादिशब्दस्य पुस्त्वानुशासनात्, अत एव शुद्ध-
स्ममिति प्रयोगः मणिकृतैव वक्ष्यते इति ध्येयम्—ज

धर्म्यवच्छेदेन तद्वति काले महाकाले वा वृत्तावपि “यदा गोत्वं तदा गौः”
 “यदा कालत्वं तदा जन्यद्रव्यं प्रलयावृत्ति वे”त्यादौ नातिप्रसङ्गः, हेतुमति
 प्रलये तत्सामानाधिकरण्याभावात् । “स्वविशिष्टे”ति विशेषणात् “कपि-
 संयोगाभाववान् मेयत्वा”दित्यादौ संयोगाद्यात्मकसाध्याभावस्य सकलहेत्वधि-
 करणावृत्तित्वेऽपि नाव्याप्तिः ।

जलादिवृत्तित्वविशिष्टगोत्वाद्यभावस्याभावो जलत्वाद्यभाव एव; न तु
 धूमाद्यभावः, जलादावपि तदभावप्रत्ययप्रसङ्गात् ।

इति प्रथमस्वलक्षणम्

यत्सामानाधिकरणानां साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदक-
 रूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकानां यावतामभावानां प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-
 सामानाधिकरण्यं तत्त्वं वा तत् ज्ञेयत्वत्वादिना वाच्यत्वादीनामभावस्तुलभ
 एव; शेषं दर्शितदिशाऽवसेयमित्यत आह—प्रतियोग्यवृत्तिश्चेति ।

इति द्वितीयस्वलक्षणम्

PUBLICATIONS OF THE ADYAR LIBRARY

(The Theosophical Society, Adyar, Madras, S India)

				Rs	A
1910					
1	A PRELIMINARY LIST OF THE SAMSKRT AND PRAKRT MSS in the Adyar Library (Samskr̥t Devanagari)	Boards	1 8		
		Cloth	2 0		
1912					
2	A DESCRIPTIVE CATALOGUE OF THE SAMSKRT MSS in the Adyar Library By F O Schrader Ph D Vol I Upanisads	Cloth	5 0		
3	THE MINOR UPANISADS (Samskr̥t) critically edited for the Adyar Library By F O Schrader Ph D Vol I—Samnyāsa	Cloth	10 0		
1916					
4	AHIRBUDHNYA SAMHITA OF THE PAÑCARATRA ĀGAMA (Samskr̥t), Edited under the supervision of F O Schrader Ph D 2 Vols	Cloth	10 0		
5	INTRODUCTION (English) TO THE PAÑCARATRA AND THE AHIR BUDHNYA SAMHITA By F O Schrader Ph D	Cloth	3 0		
1920					
6	YOGA UPANISADS—20—with the Commentary of Sri Upaniṣad Brahma Yogin Edited by Papdit A Mahadeva Sastri B A		5 0		
1921					
7	SAMANYA VEDANTA UPANISADS—24—with the commentary of Sri Upaniṣad Brahma Yogin Edited by Papdit A Mahadeva Sastri B A		5 0		
1923					
8	VAISNAVA UPANISADS—14—with the Commentary of Sri Upaniṣad Brahma Yogin Edited by Papdit A Mahadeva Sastri B A		4 0		
1925					
9	SAIVA UPANISADS—15—with the Commentary of Sri Upaniṣad Brahma Yogin Edited by A Mahadeva Sastri B A		3 0		
10	SAKTA UPANISADS—8—with the Commentary of Sri Upaniṣad Brahma Yogin Edited by Papdit A Mahadeva Sastri B A		2 8		
1926					
11	CATALOGUE OF SAMSKRT MSS in the Adyar Library (revised) Edited by the Papdits of the Adyar Library under the direct on of Prof C Kunhan Raja M A D Phil (Oxon) 2 Vols	Each	3 12		
1927					
12	BRAMHMA PAPDITS OF THE ADYAR LIBRARY Edited by C Kunhan Raja M A D Phil (Oxon)		4 0		
1928					
13	RAJANIN KALYASA MAHA KAVYA by Rājacūḍāmaṇi LAKṢMA Ed ted by the Papdits of the Adyar Library and Mr T R Chinta man; M A under the direction of Prof C Kunhan Raja M A D Phil (Oxon)		2 0		
1933					
14	UNPUBLISHED MINOR UPANISADS with the Commentary of Sri Upaniṣad Brahma Yogin Edited by the Papdits of the Adyar Library. under the direction of Prof C Kunhan Raja M A D Phil (Oxon)		5 0		

	1936	Rs
15	THE MAJOR UPANISHADS with the Commentary of Sri Upanisad Brahma Yogi. Edited by the Papets of the Adyar Library under the direction of Prof C. Kunhan Raja M.A. D Phil (Oxon)	
	Isa to Antareya Vol I	4
	Chândogya and Bṛhadâranyaka Vol II	6
	Vol I Boards }	9
	Vol II }	
	1937	
16	MELARAGAVALLIKA of Mahāvīdyañātha Śivan Edited by Pandit S. Subrahmanya Sastrī F.T.S.	2
	1938	
17	SAṆGĀHACĪPAṆĪM—Edited by Pandit S. Subrahmanya Sastrī I.T.S. with a critical Introduction in English by T. R. Srin- ivasā Aiyangar B.A. L.T.	5
18	PRAYASHTIKĀKHYĀYAM (The Secret of Recognition) with Eng- lish Translation and Notes by K. F. Leidecker M.A. Ph.D. Text edited by the Staff of the Adyar Library under the direction of Dr. G. Srinivasa Murthi B.A. B.L. M.B. & C.M. Vaidya	3
19	" " " " " " " "	2
20	" " " " " " " "	4
	Aiyangar B.A. L.T. and Pandit S. Subrahmanya Sastrī F.T.S.	5
21	* WHERE THEOSOPHY AND SCIENCE MEET (in four Parts) by a body of experts—Edited by Professor D. D. Kanga M.A. I.E.S. (Raid)	0
	Part I Nature—From Macrocosm to Microcosm	1 14
	Part 2 Man—From Atom to Man	1 14
	Part 3 God—From Humanity to Divinity	2 4
	Part 4 Some Practical Applications	2 4
	1939	
22	ROVEDĀYANHĪĀ MADHVAKRĪTĀ—Edited by Prof. C. Kunhan Raja M.A. D Phil (Oxon) Vol I	6
	1940	
23	THE NUMBER OF RASAS By V. Raghavan M.A. Ph.D. Department of Sanskrit University of Madras with a Foreword by Prof. M. Hiriyanna M.A. formerly Professor of Sanskrit Maharajah's College Mysore	5
	1941	
24	SAMANTA VEDĀNTA UPANISHADS—Translated into English by T. R. Srinivasa Aiyangar B.A. L.T. and Pandit S. Subrah- manya Sastrī F.T.S.	5
25	BHAGAVADGĪTĀRTHAPRAKĀŚHĪKA of Upanisad Brahmayogi (Sap- ta) Edited by the Papets of the Adyar Library with an Introduction by Prof. C. Kunhan Raja M.A. D Phil (Oxon)	4
26	SAMAVEDA SAMHITĀ—With the Commentaries of Madhava and Bharataśaṅkha Edited by Prof. C. Kunhan Raja M.A. D Phil (Oxon)	6

* Published under the auspices of the Adyar Library Association

		Rs	A
7	RAJA DHARMA (Dewan Bahadur K. Krishnaswami Rao Lectures 1938 University of Madras) by Rao Bahadur K. V. Rangaswami Aiyangar M. A.	3	8
23	VARIVASYARAHASYAM of Bhasuranandanatha (2nd Edition) by Papdit S. Subrahmanya Sastrī F.T.S. (with English Translation)	2	8
20	VYAVAHARANIRNAYA OF VARADARAJA—Edited by Rao Bahadur K. V. Rangaswami Aiyangar M. A. and A. N. Krishna Aiyangar M. A. L.T. Adyar Library with a FOREWORD by Sri P. S. Sivaswami Aiyer B. CSI CIE LL.D.		
30	SANGITARATNAKARA—With the Commentaries of Caturaṅga Vināṭha and Simhabhupāla Edited by Papdit S. Subrahmanya Sastrī F.T.S. Vol. I		
	1942		
31	CATALOGUE OF THE ADYAR LIBRARY Western Section part 1—prepared under the direction of Bhikshu Arya Asanga Jitendra and Curator Western Section Adyar Library	5	0
32	ĀLAMBANAPARIKṢA AND VṚTTI by Dinnāga with English translation Tibetan text etc. by Papdit N. Aiyaswami Sastrī Tirupati	3	8
33	SOME CONCEPTS OF ĀLĀṆKĀRA ŚĀSTRA by V. Raghavan M. A. Ph.D. University of Madras	4	0
34	VEDĀNTAPARIKṢHA—with English translation and Notes by Prof. S. S. Suryanarayana Sastrī M. A. B.Sc. (Oxon.) Bar at Law Reader Head of the Department of Philosophy University of Madras	2	12
35	A DESCRIPTIVE CATALOGUE of the Sanskrit Manuscripts in the Adyar Library by K. Madhava Krishna Sarma M.O.L. under the direction of Prof. C. Kunhan Raja M. A. D. Phil. (Oxon) Vol. I—Vedc	15	0
36	SRI PĀNCHARĀTRA RAKṢA of Sri Vedānta Devika—Edited by Vaidyaratna Papdit M. Duraiswami Aiyangar and Vedānta Siromapi T. Venugopalacharya with an Introduction in English by G. Srinivasa Murti Hon. Director Adyar Library	4	8
37	CATALOGUE OF THE ADYAR LIBRARY Western Section part 2 prepared under the direction of Bhikshu Arya Asanga Jitendra and Curator Western Section		
38	CATKRDASĀLAKṢANA OF GĀDADHARA with three commentaries—Edited by Papdit N. Santanam A. A. A. Vol. I	4	8
	PAMPHLETS 1939		

IN THE PRESS

- 1 ĀSVALĀYANAGRIHYA-SŪTRA—With Devasvāmi Bhāṣya—Edited by Swami Ravi Tirtha
- 2 ĀSVALĀYANAGRIHYA SŪTRA (Bhāṣya of Devasvāmi) Translated into English by A N Krishna Aiyangar, M A, L T, Adyar Library
- 3 JIVĀNDANAM OF ANANDARĀYACHARI with a Commentary by Vaidyaratna Paṇḍit M Duraiswami Aiyangar Edited by Vaidyaratna G Srinivasa Murthi B A, B L, M, B & C M and Vaidyaratna Paṇḍit M Duraiswami Aiyangar
- 4 VAISNAVA UPANISADS—Translated into English by T R Srinivasa Aiyangar, B A, L T and Dr G Srinivasa Murthi Hon Director, Adyar Library.
- 5 UŚĀKIRUDDHO of Rāma Pāṇiāda Edited by Paṇḍit S Subrahmanya Sastry, F T S and Prof C Kunhan Raja M A, D Phil (Oxon)
- 6 NYĀYAKUSUMĪJALI of Udayanācārya—Translated into English by Swami Ravi Tirtha
- 7 THE ĀPASTAMBASMṚITI—Edited by A N Krishna Aiyangar, M A, L T, Adyar Library
- 8 THE ACYUTARĀJASHYUDĀYAM of Rājāśeṣha Digdāma—Sargas 7 to 12—
M A,
Adyar
Library
- 9 KĪLĀNĀSĀ OF ĀDITIA BHATTĀ—Edited by Rao Bahadur K V Rangaswami Aiyangar M A, and A N Krishna Aiyangar, M A, L T, Adyar Library
- 10 PĀRŚATI OF GADĪDHARA—with four commentaries by Paṇḍit N Santanam Aiyar
N Srinivasa Murthi
M A,
Adyar
Library
- 11 Edited by A N Krishna Aiyangar, M A, L T, Adyar Library
- 12 Edited by A N Krishna Aiyangar, M A, L T, Adyar Library
- 13 Edited by A N Krishna Aiyangar, M A, L T, Adyar Library
- 14 Edited by A N Krishna Aiyangar, M A, L T, Adyar Library
- 15 Vol II and III by Paṇḍit N Santanam Aiyar

WORKS UNDER PREPARATION

- 1 AYAYAVA OF GADĀDHARA—with commentaries by Paṇḍit N' San-
 2 tadām Aiyar English Translation and Notes by
 3 . . . with commentaries Edited by
 4 . . . commentaries Edited by Paṇḍit
 5 VĪTTPATTIVĀDA OF GADĀDHARA with commentaries Edited by Paṇḍit
 N Santanam Aiyar

Agents for our publications:

THE THEOSOPHICAL PUBLISHING HOUSE

Adyar, Madras, S. India